

tio vt dolosa non valeret. lege. donationis. ff. de con-
trahen. emp. ¶ Si tamen à principio vnus contra-
hentium voluit vendere, & alter verè & realiter no-
luit emere, sed permutare pro alia re, & pecunia, li-
cet hoc faciat ea intentione ne per aliquem ex con-
iunctis extrahatur pro
tâto, & fuit cõclusum **del remate, con tan**
vt celebraretur cõtra-
ctus permutationis, valebit talis contractus, & iudi-
cabitur permutationis, non emptionis, & venditio-
nis. nam emptio & venditio requirit consensum
vtriusq; partis, s. emptoris & venditoris de venden-
do & emendo, vt in. §. pretium. institut. de emptio.
& vendit. & melius in. l. i. tit. quinto. quinta partita.
quod nota.

36
Hac est
gl. noua.

De patrimonio.

¶ Aduerte iu-
uenis ¶ cū agis
vt conuētus ad

retrahendum rem pro tanto patrimonij aut auolen-
gi, q̄ in libello exprimas qualitatem rei & probes
q̄ illa sit patrimonialis: & tu ex illo latere coniun-
ctus. nam quotiescunque statutum seu lex dispo-
nit in in aliquo casu exprimendo aliquam qualita-
tem, vt hic dicitur de patrimonio agens, seu fundas
se ex tali statuto vel lege debet articulare & proba-
re qualitatem ipsius. ita notanter dixit Ange. in le-
ge. vel negare. ff. quemad. testa. ape. de quo dicto fa-
cit festum Hippoly. Marfi. singulari suo. 187. versi.
36 pro quo. ¶ Idē ¶ dicimus in marito accusante vxorē
rem suam de adulterio, quia debet probare se mari-
tum, vt dixi in lege. 80. glo. infra.

appbat.

37
reprobat

¶ En almoneda. Nota, quia per istam legem est
hodie approbata. l. i. ff. de priui. credi. & l. impera-
to. ff. de pactis. vbi dicitur, q̄ ¶ coniunctus debito-
ris præfertur in emptione pignoris cuilibet extra-
neo. ¶ Et reprobat glo. in. l. 13. tit. de las vendi. &
compras. foro le. in parte cambiar. ver. item quæro
an habeat locum ista lex. cum proximioris res. & c.
& l. styli. 220. ¶ Itaque. l. 27. tit. de los concejos. in
ordinament. habet locum in venditione volunta-
ria & necessaria, vt hic est text. multum extendens.
d. l. 13. ¶ Et nota circa istā subastationem. Tu scis,
37 ¶ plus offerens consequitur rem deductam in sub-
astatione: pone quod vnus licitator obtulit mille,
deinde secundus obtulit mille & centum, qui secu-
dus recessit, an à secundo videatur primus libera-
tus. Bar. tenet q̄ non in. l. licitator. ff. de publica. per
tex. in argu. in. l. fabinus. C. de in diem adiec. ¶ Sed
Bald. tenet q̄ sic in quodam suo consilio Perusino
quod incipit. quidam Titius de Arimino. allegat
tres leges. primo tex. in. l. Valerianus. ff. de præto.
stip. & in. l. stipulatus est opus. ff. de fidei. & in. l. cū
plures. §. lege dicta. ff. locat. vbi per secundum
actum ante rem perfectam videtur recedi à primo
actu. ¶ Et respōdit Bal. ad. d. l. fabinus. q̄ loquitur in
actu perfecto etiam consummato, vt puta, in vendi-
tione perfecta cum pacto adiectionis in diem, quia

questio

tūc verum est me creditore inuito per oblationem
factam à secundo non rescindi primum actum
venditionis perfectæ. & refert Franciscus Cremen-
sis singulari suo. 40. ¶ Sed loquendo in venditione
rerum fiscalium tu habes tex. pro Bar. in. l. 47. qua-
terno gabellarū. quod
to, que consigne' el facit ad quæstionem
istius legis, à quo isto
rum debet fieri retractus, cum res venditur in tan-
ti, vel subastatione, & posterior recedit propter ob-
lationem magni pretij.

q̄ ¶ De juez. Nota, quod dispositio istius legis, vt
ex ea patet, habet locum non solum in venditione,
quæ fit in subastatione voluntaria, de qua loquitur
lex. 4. ti. de las vendi. & comp. in ordinamen. sed in
venditione necessaria, id est, in illa, quæ fit de man-
dato iudicis contra voluntatem illius, cuius res est.
de qua loquitur. l. 5. d. titul. de las vendidas & com-
pras. in ordina. ¶ Sed quæro, quæ fuit causa huius
prouisionis, cum iam esset statutum per. d. l. 13. q̄
coniunctus posset euincere pro tanto fundum pa-
trimonialem venditum extraneo. ¶ Respōde, quia
venditio, vt supra dixi, fit dupliciter. ¶ Vno modo
sponte. secundo coactè. vt patet ex. d. l. 4. & 5. tit. de
las vendi. y compras. in ordinamen. ¶ Et dicta. l. 13.
loquitur in venditione voluntaria, scilicet, quando
fundus venditur sponte. quod patet ex dicta. l. quia
dicit, quisiere vender. & quia dispositio dictæ legis
est restringibilis, & debuit intelligi in casu quo lo-
quitur, vt dixi supra in parte, vendida, videbatur, q̄
non se extēderet ad venditionem iudicialem & ne-
cessariam, aliàs coactam. vt. d. l. 1. ¶ Sed quia in vtra-
que venditione est eadem ratio. s. ne fundus exiret
à familia, ista lex idem disponit isto casu.

38 r ¶ El dia. Nota ¶ q̄ dies venditionis non computa-
tur in termino. n. dierum, quia de natura istius pro-
positionis à est excludere diem in quo venditio ce-
lebratur. dixi plenè in lege. 64. supra in parte, desde
el dia. ¶ Nisi dicas, q̄ iste est terminus prescriptio-
nis. vt per glo. in lege. 7. tit. de las cosas que se ganan
o pierden por tiempo. foro le. quo casu dies termi-
ni computatur in termino. vt lege. vsucapionibus.
ff. de vsucapio. ¶ Tamen si hoc esset verum in
omnibus terminis datis à iure, vel à iudice, curre-
ret præscriptio vt per glo. in. d. l. 7. licet contineant
dictionem vel istam propositionem à vel ab, vt pa-
tet ex. l. i. tit. de las contest. in ordinamen. cum mul-
tis aliis. quod nō procedit, sed currit tempus de mo-
mento ad momentum. vt habetur in repor. do. doc.
de Montaluo super litera. c. ideo illa dies celebrata
venditionis cedit lucro consanguinei venditoris,
nec computabitur in termino nouem dierum, vt di-
xi in. d. l. 64.

39 s ¶ Del remate. Profecto ista lex prima fronte vi-
detur carere ratione. quia ¶ nouem dies sequentes à
die venditionis iudicialis cedunt lucro illius, cuius
erat res vendita. vt. l. i. tit. de las deudas y pa. foro le.

11 & est

& est communis practica in toto regno, qd si prae-
dente executione bona mobilia vendatur propter
debitum, potest debitor dicta bona extrahere, si de-
bitum soluit intra triduum. si bona vendita iudicia-
liter sunt immobilia, extrahit illa debitor intra no-
uem dies, soluto debi-
to emptori, hic autem
dicitur, qd tempus no-
uem dierum currit il-
lis de cognatione debi-
toris a die venditionis
iudicialis, igitur.
&c. ¶ Sed omisis al-
tercationibus, quae ad

hoc propositum pos-
sent adduci pro vtraque parte, tene, qd nouem dies,
quae dantur illis de cognatione ad retrahendum fun-
dum patrimoniale pro tanto, currunt eis elapsis
nouem diebus, qui dantur debitori ad retrahendum
fundum suum iudicialiter venditum, quia interim
venditio non est perfecta, cum res vendita potest
extrahi per debitorem: & si imperfecta, non potest
fieri a consanguineo vel coniuncto retractus. & idem
in consorte pro tanto, vt sentit Bald. in l. si duobus.
C. communia dele. & glo. in l. 2. tit. delas vendi. &
com. foro le. quae loquitur in gabella. ¶ Item facit,
quia non potest quis praeuenire terminum alterius
l. si. & ibi docto. & Bal. C. qui admitti.

Infer. ¶ Hinc est, quod ascendentes, & alij de cognatio-
ne non possunt adire hereditates filiorum, si stant
descendentes, nisi eis repudiantibus: quia non est
locus ascendentibus nec transuersalibus intra alio-
rum terminum, vt dixi in lege. 6. supra. tex. in ma-
teria melior de iure in lege. 7. secundo responso. in-
cipien. sobre la dicha ley. titulo delas vendidas y
compras. in ordina. ¶ Et quod ista verba, del rema-
te, sic intelligantur, vide quae dixi in glo. super par-
te, el alcauala. in fine. ista l.

¶ Consigne. concordat lex acceptam. & quod
ibi dicit Bald. C. de usuris. & in hoc ista lex supplet
defectum dictae legis. 13. tit. delas vendidas y com-
pras foro legum. quae solum requirit, qd offerat pre-
tium, licet non consignet. ¶ Cum ista etiam lege co-
cordat lex. 75. infra.

v ¶ Ordenamiento de Nicua. de qua ordinatio-
ne loquitur. l. 7. tit. delas vend. y comp. in ordina.

x ¶ Las costas. Concor. lex. intra vtile. §. si. ff. de
mino. & lex si in herede. §. 1. interposito versiculo.
idem respondit. ff. de administ. tuto. & l. penult. in
principio. ff. loca. & l. si feruos. ff. de pig. actio. secun-
dum Alb. de Ros. in tractatu. vbi dicitur, qd coniun-
ctus vendicans rem coniuncti ab emptore ex forma
statuti, quod vult ipsum praeferrere in emendo, debet
offerre, & reficere sumptus per emptorem factos in
re. Idem videtur sentire. l. 7. ti. delas vendidas y com-
pras. in ordinamen.

¶ Et nota, quod tales expensae non compensantur

cum fructibus medio tempore perceptis. gl. est no-
tata in lege. emptor. ff. de rei vendi. gl. magna in fi-
tenet Bald. in lege diuortio. §. impendia. ff. solu. ma-
trimonio. Paul. de Ca. consilio. 17. Bald. & Ioan. de
Por. in lege. domos. de lega. 1. idem Ioan. de Port. &

mo aya de pagar el
côprador las costas
y el alcauala si la pa-
go el cōprador ante
q la cosa anfi vendi-
da sea entregada &

Angel. in l. 1. quod si
nulla. de lega. 1. Bald.
in lege. super. C. de
cuiet. dixi in l. 22. in
parte. de restitutio su-
pra. ¶ Et nota, quod
probatur talis sum-
ptus per iuramentum
secundum Bald. in d.
lege. domos. ¶ Quae

ro, an etiam recuperabit emptor expensas factas in
scriptura emptionis. Tene qd sic, per istam legem,
& tenet Bald. in l. eos. §. super. C. de usu.

y ¶ Y el alcauala. quae debetur, perfecta vendi-
tione, vt per gl. in lege. 2. in parte, ambas las partes,
titu. delas vendi. & compras. foro le. & in l. 3. in par-
te. no deue valer. co. ti.

41 **Adde.** ¶ Intellige ¶ el alcauala, scilicet, de pre-
tio rei venditae, quod restat deductis
expensis in vendendo. vt lege. sed si
hoc. §. 1. ff. de conditio. & de. notat Bar. in lege. si. §.
in computatione. C. de iure delibe. vbi ponit de he-
rede, qui expendit in insinuatione testamenti, quia
illud deducitur vt es alienum. facit quod ipse Bar. vo-
luit in l. vbi pure. §. si. ff. ad trebellia. & in lege quo-
tiens. ff. ad legem falcis. vbi ponit. 500. aureos, quae si
non excedit deductis expensis gabellae non requi-
rit insinuationem.

¶ Quando venditio dicatur perfecta, habetur per
glo. in l. necessario. in §. si ita. versi. perfectum. ff. de
peri. & co. rei vendi. & in Spe. de loca. §. 6. ver. 94. &
95. tenet Bald. in d. lege si. vbi dicunt, quod facta tra-
ditione. Quae, emptores reddituum clericorum
in casu, quo debetur gabella, coram quo iudice de-
bent conueniri. Vide per glosam. in l. 3. tit. 14. pri-
ma partita.

42 **Adde.** ¶ Aduerte, quia per ista verba datur
intelligi, quod ¶ venditor debet soluere
re notario mercedem pro contractu
vel instrumento. Si tamē ecclesia vendit, non ipsa,
sed emptor tenetur soluere notario mercedem. Ita
dicit Ang. in authē. de aliena. & emphy. §. hoc etiā.
2 colum. collatio. 9. ¶ Quid ¶ si res venditur cleri-
co, qui non soluit gabellam, nec aliud simile grauamen,
cum sit criminis eo quod clericus: an in re-
tractu facto ab eo debet solui gabella: & si soluisset
ipse clericus. Cinus quem refert Baldus. in l. nec
per se. in versicul. & Cinus. inducit hanc legem. C.
de hereditibus instituendis. tenet quod sic.

¶ Sed ipse Bald. tenet contra, quia sua non interest,
& quia hoc non potest peti nisi vt interesse hodie
per iura regni, venditor soluit gabellam ex pro-
prio rei

Contra

tio rei venditæ. vt. l. 3. quater. gabella. Itaq; siue emptor sit clericus, siue laicus, ipse non soluit gabellā, sed ipse venditor: attamen si emptor illā soluit, recuperabit illam ab extrahenti rem venditam pro tanto, quod patet ex. l. ista, dū dicit, y el alcauala si la pago el comprador.

fallit.

Ve rum tamen si venditor fuit clericus, emptor laicus, & res vendita re trahitur per coniunctum venditoris remedio istius legis, vel cōsuetudinis, & res vendita erat de patrimonio ipsius clerici, non debetur gabella ex venditione. vt. d. l. 3. & l. interdū. §. diuus quoq; & ibi Bar. ff. de publicanis. **S**i vero illam habuit clericus ex mercatā, vel aliunde, debetur gabella vt. d.

subli.

44
20.

l. 3. & recuperatur ab emptore laico. vt. l. 120. eiusdē quaterni. **Q**uaro si propter gabellā non solum venditor condemnatur in duplum, vel quia nō denūciauit venditionem gabellario intra tempus quā in q; dierum a tempore venditionis iuxta formā tex. in. d. l. 120. vel si emptor non denūciauit gabellario emptionem intra tempus trium dierum, & eodem natur in duplū, vt habetur in. d. l. 120. in parte, y por esso misino. an extrahens rem pro tātō debet soluere gabellā cū duplo. Tene q; nō, quia illud duplum datur in pœnā nō soluētis gabellā, nō pro gabella, de qua loquitur ista lex. **E**xtra quaro. Si venditor vel ipse emptor soluit gabellā ante sententiā, an euitat pœnā dupli. Tene q; sic. per tex. in. l. hoc edicto. in principio. ff. de publicanis. quod est notandum secundum Pau. de Ca. ibi. vide melius in. l. 125. dicti quaterni, & illud tene.

45
Quaestio

46 **E**l comprador. Aduerte, quia si de iure imperatorum emptor erat obligatus ad solutionē gabellæ, vt refert Bal. in. l. venditor. §. si quid publici. ff. de here. vel actio. ven. p quo est tex. in. l. debet. in fine. ff. de adili. edic. quem nota. licet dubitauerit Bal. in rub. C. de rebus cre. tenet & refert Ludo. ro. singulari suo. §. 92. hodie tamē per iura regni venditor tenetur soluere gabellam rei venditæ. habetur in. l. 2. cum aliis quaterno gabellarū. **P**reterquā in casibus notatis in. l. 120. eodem quaterno. **I**tem si ex venditione emptor gabellam soluit. vt hic patet. & **E**ntregada. Cōcordat. l. traditio. C. de actio. emp. & ven. & l. iulianus. §. offerri. ff. eo. titu. & ibi scribentes. **Q**uaro nunquid ista. l. & d. l. 13. ti. de las vendi. & comp. foro legū. sint nona, an confirmatoria aliarum legum. **R**espōde, q; sunt confirmatoria aliarum legum. quia de iure imperatorum

coniunctus praeferebatur extraneo in emendo rem a coniuncto. l. ad oficiū. C. comun. l. iul. nemo. in fine. ff. de pactis. licet aliter dicat. l. dudum. C. de contrahen. emptio. scilicet, q; non solum proximis & confortibus, sed etiam aliis vendēdi liberum est

las dichas cosas fueren juntamente vendidas por diuersos precios, en tal caso pueda el pariente mas pinco sacar la que de ellas quisiere, haziedo las diligencias & solemnidades en las dichas leyes del fuero & ordenamiento contenidas.

arbitrium, & ibi hoc tenet Bal. in tertio notabili. **A**ltud etiā disponit. d. l. 13. si tamen venditur extraneo, potest ab eo res euinci p tanto. **T**enet etiam Bal. in. l. 2. ver. tu autē nota. C. de comu. rerū alie. & in. l. 2. in. fine. vers. sed hic occurrit dubium. C. de rescin. venditio. **P**ro ista etiam. l. facit. l. 1. ff. de priuile. credi. & quod ibi notatur. vbi dicit, q; coniunctus praefertur licitatori pignoris.

Summarium.

1 Coniunctus, an possit extrahere vnum de duobus fundis venditis pro tanto, alium q; dimittere.

Quando muchas cosas. Quando plures res venduntur vno pretio, non pōt coniunctus vnā extrahere pro tātō, & alias dimittere. Secus si p diuersis vendantur pretiis. hoc dicit. **D**iuiditur ista lex in duas partes, in quibus ponuntur duo dicta. Secūda ibi, pero si las dichas. **I**sta lex est notanda & practicabilis, licet in materia breuis. **E**t credo q; fuit extracta a lege. cū plures, in prin. ff. de euictio. **E**t facit notāter glo. quam tene mēti. in. l. adiles. ad finē. ver. vno pretio. ibi, pro vno. i. p vni eo facto ex pretio singulorū. ff. de adili. edic. quā reputauit singularē Bar. in questione incipiēti. publican. de publicanis. vbi dicit, q; licet plures res sint emptæ vno pretio, tñ si sit dictum tantū pro vna, et tantum pro reliqua, plures dicuntur venditiones. pro quo vide tex in. l. cum duo serui. ff. de in diē adiec. & faciunt ea, quæ habentur et notantur in. l. cum eiusdem. & in. d. l. adiles. ff. de adili. edic. quod nota. **E**t si queris rationē quare non pōt extrahi vna res auolēgi quādo plures vno pretio venduntur, est pro tanto, quia emptio dicitur vna de pluribus rebus emptis vno pretio. l. et si vno pretio. ff. de actio. em. **S**ecus si vendantur diuersis pretiis, quia tunc non dicitur vna venditio, sed plures, vt seqtur in. l. ista, & supra dixi. **E**t bene ad hoc facit. l. qui pignori. ff. de pigno. vbi dicitur, q; pignora plura data p vno debito nulla liberantur, nisi toto debito soluto. **E**t facit ad legē. §. 90. quaterni gabellarū. in quantum dicit, q; si aliquis conduxit siue arrēdauit

plures gabellas, & pretium vniuscuiusque declarauit, q̄ poterit alter maiorem pretium offerre in gabella siue arrendatione vnius partiti, & obtinebit eam. *Fallit. 1* Aliud esset quando vna pensio constituere tur pro pluribus rebus, quia tacite videtur distribu ta in singulis rebus, vt sic qualibet res teneatur pro rata ad pensio nem constitutam, per tex. satis notandum in. c. constitutus. de reli gio. dom. vbi dicit Ab bas. q̄ simile seruatur, cum plures condēnā tur vna sententia ad certam quantitatem, quia videntur in du bio cōdēnari pro parte, & non in solidum. *Fallit. 2* vt. l. vna. C. si plures vna senten. fue. conde.

Fallit. 3 Idem est si plures promittunt simpliciter vnam certam quantitatem. vt. l. reos. §. cū in tabulis. ff. de duo. reis. *Questio* Ex quo inferitur ad quæstionē. plures scholares conduxerunt hospitium, promiserūt loca tori certā pensionem, nunquid tenentur in solidum ad pensionē, an verò pro parte. Et dic q̄ pro parte vt per Abbate vbi supra. arg. illius capituli.

Summarium.

1 *Coniunctus, qualiter retrahit fundum patrimoniale pro tam to, quando differtur solutio.*

2 *Coniunctus ante nouem dies veniens, an debeat audiri.*

QVando la cosa. Ista lex nō summatur, quia cla ra est. *¶* Et ratio istius dispositionis po tuit esse, quia *¶* cōiunctus, qui retrahit fundū patri moniale pro tanto, videtur quodāmodo subroga tus in locū primi emptoris, ideo debuit sapere eius conditionē. vt. d. c. ecclesia sanctæ Marię. el. 1. vt lite pendē. vel quia succedit in re emptoris, ideo idem ius videtur habere. vt regula. Is qui in ius. lib. 6.

Adde. *¶* Quid si fuit dictum, q̄ si emptor nō soluerit in termino, liceat venditori quandocunq; retrahere rē venditam, vel q̄ res sit inempta, nūquid si vēditor post termi nū petit pretiū præiudicet? *¶* Itē si dicitur, vendo tibi rē, & si displicet volo tibi reddere pretiū. vide do. An. Sic. in. c. illo vos. 3. col. in fin. ver. quid si est dictū. & col. seq. de pig. *¶* Itaq; si isto medio tēpore cōiunctus, qui extraxit rē venditam pro tātō, tenea tur illā reddere venditori. Et tene q̄ sic, per ea, quæ dicit do. And. Sic. vbi supra. quia codē iure tene tur, quo primus emptor. vt ibi.

a *¶* Dentro. Nota q̄ ius retrahendi fundum patri moniale pro tanto, habet tempus à iure limitatū. s. 9. dierum. *¶* Et sic natura termini est suum dispo

suum limitare. tenet Bal. in. l. si bonorum. primo no ta. per illum text. C. qui admi. & ibi etiā dicit, quōd verba limitandi causa apposita debent inducere ter minum, quem non licet excedere. vt. l. qui fundum. ff. de contrahen. emp. *¶* Aduerte tamē, quia in hoc

dentro^a delos dichos nueue dias de fiāças bastantes a vista de la nuestra justicia, q̄ pagara los marauedis porque anſi fue vendida al tiempo quel cōprador esta ua obligado.

articulo est distinguē dū. *¶* Aut limitatur actus p̄cedente po tentia iam infixa.

¶ Primo casu contra expirationem tempo ris nullū est remediū sollicitudinis. nam se ra est diligentia, quæ post extinctā proui dētiam venit. vt. lege. thais. §. infra. ff. de sta tu libe. *¶* Secūdo ca su, aut quis vult veni re post terminū ad priuilegiū consequēdū, & non auditur, auditusq; nihil cōsequitur. l. scire oportet. §. cōsequēs. ff. de excu. tut. notatur in. §. rursus. inst. de actio. *¶* Et ista est ratio quare elapso termino. 9. die rū nō admittitur coniūctus ad retrahendū fundum patrimoniale seu auolēgi pro tātō. *¶* Sed *¶* pone, q̄ venit ante terminū. i. ante vēditionē, an debet audi ri. Videtur q̄ nō, per. l. qui ante calēdas. & p. ea, quæ ibi dicūt doc. & Bar. ff. de verb. obli. & in. l. illa. per Bar. eo. ti. vbi dicitur, q̄ veniēs ante terminū, nō vi detur venisse. *¶* Itē quia si veniēs post. 10. dies nō auditur, neq; veniēs ante. 10. dies debet audiri. quia paria sunt facere ante initiū tēporis, et post eius cur sum, vt per Bar. Bal. & alios in. l. si. C. qui admitti.

¶ Itē ista. l. & l. infra proxima dicūt, q̄ cōiūctus de bet venire intra. 9. dies: ergo veniens ante, vel post, nō dicitur venire, nec cōcludit terminū et effectum legis: cū regulariter verba legis non debent impro priari, sed intelligi, et seruari prout iacēt vt per Bar. in. l. non dubiū. C. de legi. & l. de pretio. ff. de pub. & l. 2. & ibi Bar. ff. de offi. p̄f. aliās actus est nul lus, si sit cōtra formā legis. vt in Spe. de cōp. iud. ad ditio. §. 1. ver. sed pone clericus. & de solutio. §. 1. ver. 3. *¶* Itē nō est recedendū à verbis legis, quādo ex eius mēte aliud colligi nō potest. l. 1. §. is qui nauē. ff. de exerci. *¶* In contrariū facit, d. l. 13. ti. delas ven di. & cōp. foro le. cōprobata eo. ti. in ordina. & per. l. 70. supra cū sequenti. vbi est casus, q̄ si aliquis vo luerit vēdere extraneo fundum, & extraneus vo luerit emere, q̄ alius de cognatione venditoris po terit extrahere fundum patrimoniale pro tanto, & sic loquitur dicta lex. 13. ante celebratam vendi tionem tempore tractatus. *¶* Et pro ista parte facit tex. in lege. si fundum. & quod ibi notant docto. & Bal. C. de rei vendi. vbi dicitur, q̄ denunciatio fa cta ab eo, qui p̄tendit ius ad rem ante venditio nem, operatur, vt venditio postea celebrata non te neat in p̄iudicium denunciantis ante venditio nem

nē & sic ante terminū. & tunc veniēs dicitur venisse in termino. ¶ Itē si denūciatio quā debet fieri in termino sit post terminum, dicitur fieri preposita, & tūc nō valet. & sic intelligitur. l. si alienā. ff. de vfuca. pro emp. & l. 1. §. hoc tātūmodo. ff. de vfuca. trāffor. nō si sit ante terminū. vt p Bal. in. d. l. si fundum. ¶ Et hoc tene, si cōiūctus fuit certū pretio, vt patet ex supradictis: quāuis ista lex dicat intra. 9. dies, quia cū dispositio nō est contra dictā. l. 13. sed illa per has leges videtur cōprobari. vt dixi in. l. 74. in parte. pte ene lla. ver. sed quaro vbi vide.

Summarium.

- 1 Coniuncti plures si petunt fundum patrimoniale venditum extraneo pro tanto, q̄ is eorum praeferatur.
- 2 Coniunctus quis datur, & quanto tempore durat cōiunctio.
- 3 Fundus patrimonialis quando desinat esse patrimonialis.
- 4 Coniunctus an possit retrahere pro tanto fundum patrimoniale ab extraneo intra nouē dies si per plures manu trāsiit.

Q Vado el p̄riete. Si cōiūctus in gradu nō potest, vel quia nō vult extrahere rē auolengi pro t̄to, sequens in gradu poterit illā extrahere v̄q; ad quartū gradū, dūtamen intra. 9. dies hoc faciat. & c. hoc dicit. ¶ Cōtinet ista. l. duas partes. In prima ponitur dictū. In secūda limitatio ipsius. Secūda ibi. cō tanto. ¶ Cū. l. ista cōcor. l. peto. in §. frater. & ibi in. princip. de le. 2. vbi dicitur, q̄ res prohibita alienari extra familiā, si alienetur, potest per illos de familia reuocari ordine successiuo. ¶ Et p ista hodie cessat opinio. gl. in. l. 13. ti. delas vendi. & cōp. fo. le. in parte. nō la pueda. in princip. ver. sed licet. vbi dicit, q̄ de foro illo si proximior nō retrahit pro t̄to rē auolēgi, alius remotioris gradus nō poterit illā extrahere. hodie tamē potest per istā legē. ¶ Et ex his patet, q̄ ius retrahēdi fundū patrimoniale p̄ t̄to, est redactū ad instar successione. vt habetur quasi per totū titulū. 13. 6. part. ¶ Item est redactū ad instar tutelarū. vt. l. 2. tit. dela guar. delos huerfa. eo. foro. & l. 2. tit. 16. eadē par. ¶ Sed pone t̄ duo cōiūcti v̄ditoris eiusdē gradus intra. 9. dies diuersis tamē tēporibus petunt rē venditā patrimonij, seu auolengi, quis eorū praeferatur in retractu? Videtur q̄ primus, quia prior in tempore vel in actū praeferatur secūdo. l. potior. & l. qui balneū. ff. qui potio. in pigno. habe. tenet Bar. in prima cōstitutio. C. §. quibus alias. in principio. vltima col. ver. nota hic de ordine. & facit. l. quotiens. cū sumi. C. de rei vendica. & quod ibi dicūt docto-

res. quia primus emptor praeferatur secūdo, nisi pos sessio sit tradita secūdo. ¶ Cōtrariū tene. nam ex quo ambo cōiūcti veniūt in termino. 9. dierū, licet vnus post aliū, videtur venisse eodē tempore, & per cōsequens ambobus dabitur res patrimonij grado en grado por todos los p̄rietes dētro dl quartogrado, cō t̄to q̄ sea dētro delos dichos nueue dias. y cō las otras diligēcias contenidas en la dicha ley dl fuero y ordenamiento.

seu auolēgi. et hoc est clarum t̄a in termino dato ad cōparēdum, quā ad probandū, & retrahendū rē auolengi pro tanto. vt tenet Bar post glo. in. l. more Romano. ff. de feriis. et Bal. in additio. ad Spe. tit. de dilatio. ver. dilatio quā assignatur. & bene sentit tex. in. l. 7. prope finē

- ti. delas v̄di. & cōpras. ordina. & ista. l. ibi dum dicit. con t̄to que sea dētro delos dichos nueue dias.
- 2 b ¶ Dentro del quarto grado. Ista. l. in hoc est solennis & noua: quia t̄ sicut cōiunctio sanguinis quo ad matrimonium durat v̄que ad quartum gradum inclusiue per. c. non debet. de cōsan. & affini. ita quo ad retrahendum rem auolengi pro t̄to durat consanguinitas v̄q; ad quartum gradum inclusiue. ¶ Aliter verō dicimus in successione, & recusationibus, & quo ad testificandum. Item quo ad iudicandum, & accusandum, & compromittendum. vt dixi in. l. 32. in parte. si parientes. supra.
- 3 c ¶ Nueue dias. Et nota, q̄ in casu istius legis non habet locū purgatio morē. q̄ patet ex. l. ista. & l. 7. ti. delas v̄di. & cōp. in ordina. ¶ Ex quo sequitur q̄ t̄ elapso termino. 9. dierū cōiūcti nō retrahant fundū patrimoniale v̄ditū extraneo pro t̄to: quia cū semel exiuit à familia per lapsum. 9. dierū, amplius nō dicitur fundus patrimonialis. Ita dicit gl. in. d. l. 13. in parte patrimonio. ver. itē nota tit. delas v̄di. & cōp. fo. le. allegat concor. & in hoc residet.
- 4 ¶ Tu tamē vide gl. satis notādā in argu. quē sentit contrariū in. l. 2. in glo. magna. ver. quid si emptor. C. de rescin. v̄di. vbi dicitur, q̄ t̄ ius cōpetēs coniūcto, cōpetit cōtra quēcunq; emptorē, etiā si per mille manus res iuit vt vendicetur, sicut ibi dicitur de rescindēda venditione. ¶ Facit insuper. l. minor. in princip. C. de euic. & l. in causē. in fine. ff. de mino. ¶ Sed tu adde pro glo. in. d. l. 13. tex. satis notandū in. l. si Paulus. ff. de acqui. hare. & in. l. si plures. §. filio. ff. de vulga. & pupi. sub. & in. l. in quibus. C. de secū. nup quibus iuribus patet, q̄ fundus, qui semel exiuit à familia, nō dicitur amplius patrimonialis. ¶ Res verō, quā cū est apud aliquem gaudet certo nomine, vel priuilegio, mutatione persona. mutatur nomē & priuilegiū. vt tenet notanter Bald. in. l. illa. 2. col. vers. sed reuoco in dubium. C. de collatio. & plenē in. l. si auia. C. de donatio.

¶ Et responde ad glo. in dicta. l. 2. C. de rescin. v̄. solutio.

quòd procedit, quando intra terminum res transi-
ret per mille manus, intra terminum fuit petita re-
fessio contractus. Sic dicendū erit in casu propo-
sito, q̄ etiā si res vendita trāfīret per mille manus, po-
terit coniunctus illā retrahere pro tanto ab ultimo
emptore: dū tamē in-
tra. 9. dies pretiū con-
signet, & alia faciat, q̄
in. l. ista cōtinētur, &
in. d. l. 13. res verò ven-
dita ad quencūq; va-
dat, transit cū suo onere,
& eā sequitur ius
propinquorū vēdito-
ris. vt. l. si debitor. C. de distra-
ctio. pig. & res pigno-
ris. C. de remissio. pig. cū sumi. ¶ Sed quæro dici-
tur hic, q̄ cōiuncti venditoris ordine suo debēt ve-
nire intra. 9. dies. & c. quid si vēditor habet cōiun-
ctos in primo & in secundo gradu, an si primo gra-
du coniunctus non venit, possit alter secundo gra-
du coniunctus intra alienam vicem venire ad retra-
hendū rem coniuncti venditam pro tanto. Vide-
batur quòd non, per ea, quæ notantur in. l. si filius.
& ibi est tex. optimus. ff. de bonis lib. & in. l. filio.
§. cōtra tab. ff. de inoffi. testa. nam in. d. l. filio. dici-
tur, q̄ si aliquis petit intra alienam vicem, non va-
let petitio: quia durante vice et termino prioris nō
dum est aperta via posteriori. Item dicitur in. d. §.
contra tab. q̄ petitio facta per sequentē in gradu,
ad nihilū deducitur talis petitio. ¶ Sed tu vide tex.
in. l. si. circa finem. C. qui admitti. vbi dicitur secun-
dum vnum intellectum, q̄ non nocet, si alius ve-
nit intra vicem alterius. de quo Bald. & Paulus de
Cast. latē & optimē loquuntur. Et dic, q̄ non so-
lum secundo vel quarto gradu coniunctus potest
venire & petere fundum patrimoniale venditū
extraneo intra. 9. dies à tempore venditionis, vt
ipsi dicunt, sed tenentur venire intra dictum termi-
num, aliās non debent postea audiri. ¶ Nam tene
sine dubio, quòd nouem dies, qui dantur ad retra-
hendū fundum patrimoniale pro tanto, cur-
runt omnibus coniunctis venditoris pariter à die
venditionis. vt patet ex legibus supra proximis in
materia loquentibus, & ex dicta. l. 13. ti. de las ven-
di. & comp. foro le. ibi, del dia que fuere vendida
fasta nueue dias. & c.

Summarium.

- 1 Coniunctus venditoris an excludatur in retractu à domino directi domini, & ab habenti partem in re vendita.
- 2 Coniunctus sicut potest retrahere fundum pro tanto, an possit & partem.
- 3 Dominium quotuplex sit.
- 4 Dominium vile quid sit.
- 5 Dominium vile, an possit dari in feudum.
- 6 Dominus directus si vendit dominium, quod habet, an teneatur

tur requirere emphyteotam.

- 7 Emphyteota ius cum consistat in usufructu, & non in proprietate, si dominus daret fundum extraneo in emphyteosim, an poterit coniunctus domini retrahere, & habere fundum in emphyteosim pro tanto.
- 8 Superficiarius quis dicatur.
- 9 Dominus directi domini an preferatur in retractu habenti partem in re, & superficiario.
- 10 Emphyteota an preferatur coniuncto venditoris in retractu.
- 11 Venditio facta duobus, quæ ipsarum debet prævalere.
- 12 Emphyteota vendens vel alienans domino irrequisito, an, & quando euitet pœnam caducitatis.
- 13 Statutum dicens, quòd qui cefferit actionem puniatur, an intelligatur de cessione ritè facta.
- 14 Locans operas suas duobus, cui tenetur prius eas præstare.
- 15 Coniunctus seu filius, an possit retrahere pro tanto censum venditum per coniunctum extraneo.
- 16 Coniunctus an possit retrahere pro tanto fundum datum in emphyteosim aliquid.
- 17 Coniunctus, an possit retrahere pro tanto fundum patrimoniale datum in emphyteosim.
- 18 Bona mobilia an veniant appellatione hereditatis.
- 19 Bonorum appellatione, an veniant mobilia, & actiones.
- 20 Fundum, vel domum dedit quis in emphyteosim, vt centum ei daretur in quoque anno, hac conditione, quòd emphyteota possit redimere illud centum pro mille quandoque: quæ datio in emphyteosim apud nos dicitur (aliquid) an, & quando coniunctus domini directi domini possit illud retrahere pro tanto.
- 21 Coniunctus venditoris, an, et quādo preferatur socio in retractu.
- 22 Coniunctus, an possit retrahere pro tanto molendinum venditum à coniuncto. Et an molendinum computetur inter bona immobilia.
- 23 Censui, an computetur inter bona mobilia.
- 24 Coniunctus bastardus, an possit retrahere pro tanto fundum paternum venditum extraneo. Et an bastardus dicatur extraneus à cognitione.
- 25 Dominus directi domini, & superficiarius, an preferatur in retractu coniuncto.
- 26 Coniunctus, an possit retrahere pro tanto fundum patrimoniale, quando est venditus extraneo. Et an coniunctus proximior in retractu preferatur proximiori remotioris gradus.
- 27 Socii in re communi, an possit retrahere pro tanto rem communem venditam à socio.

Vando concurrunt. In † retrahenda re pro tanto præfertur dominus directus, & superficiarius, & habens partem in re cōiuncto venditoris. hoc dicit. ¶ Ista. l. cōtinet vnum dictum, & per eam approbatur dictū Spe. in. tit. de loca. §. 6. vers. hoc cum sequenti. vbi per duas columnas concludit, q̄ habens directum dominium præfertur omnibus aliis. ¶ Sed an præferatur superficiario, & habenti partem in re, dixi in glo. super parte. Superficiario. infra.

2 d ¶ La cosa. Idem † si pars alicuius fundi vendatur, vt infra sequitur. Et est ratio, quia venditio

ditio ita potest verificari in parte, sicut in tota re. tenent docto. & Abb. in c. in ciuitate. de vsuris. Item quia ratio, quæ vendicat sibi locum in retractu totius rei vendite. si ne res exeat à familia, habet etiā locum in parte rei vendite, erit igitur idem ius. vt per Bald. in lege. si. questione. C. de hære. institu. per. l. si. C. de indic. vidui. tollē.

¶ Et ex hoc dicit Bald. post glo. in l. qui abfenti. §. si quis possessionem. ff. de acquir. posse. q. si in cōtractu est prohibita alienatio rei, ita quod si alienetur transeat res alienata in prohibentem, illa prohibitio extenditur ad partem rei. tenet latē Iason in tract. de iure emphy. co. 149. & adde optimū tex. in c. i. in §. Titius. si de feudo cōtētio sit inter domi. & agna. vassa. vñ. feu. & tex. in l. dotale. la. i. in princip. ff. de fun. dota. & l. planē. §. si. de lega. i. vbi dicitur, q. appellatione prædii, etiā pars prædii cōtinetur. qui verò potest retrahere totū prædium patrimoniale, si vendatur, & partem si vendatur poterit retrahere pro tanto.

¶ Vendida. Nota q. ista. l. & aliæ leges loquentes in materiam retractus, cum sint exorbitantes à iure communi, non extenduntur ad permutationem, neque ad alios contractus expressum nomen venditionis non habentes. vt per glo. in lege. 12. tit. delas vendi. & compas. foro le. in parte, por otra heredad cābiar. dixi in lege. 70. supra. & adde textum in c. i. de his quæ fiunt à præla. sine consensu. ca. vbi dicit do. Abb. i. col. q. cum ille tex. exorbitet à iure communi, & in materia odiosa verbum, venditio, capitur pro specie distincta ab aliis contractibus, & sic in casu nostro. **¶** Quæro, an verbum, vendo, prolatum à partibus, faciat emptionē. Bar. in lege. i. ff. de actio. empt. & vend. tenet quod non, sed comprehendit etiam permutationem. allegat text. in lege. i. C. de rerum per. & ibi dicit Bald. dicat statutum, quod de qualibet compra soluatur gabella, an soluetur de permutatione. Arguit pro & contra, & soluit: quia cum vulgus vtatur hoc vocabulo pro emptione, standum est opinioni vulgi. l. sciendum. §. illud. ff. de edili. edic. & eum sequitur And. Sicut. in rubrica. de emptio. & vendi. penult. colum. ver. tu sequere eum. vbi dicit, quod in statutis debet attendi communis vsus loquendi vulgariū. & allegat gloss. notabilem in argumen. in cap. nonnulli. de rescrip. & in cap. statutum. §. cū autem. co. tit. in. 6. & facit. ca. præfenti. in. §. loca. de præben. co. li. **¶** Et pulchrè dixit Bald. in titu. de pace constan. §. sententia. quod omnis intellectus est extraneus, qui non consonat auribus vulgi. & allegat capit. ex literis. de sponsa. bene ad hoc facit l. librorum. in. §. quod tamen cassius. de lega. 3. & lege. labeo. ff. de sup. lega. vbi dicitur, quod propter communem vsus loquendi, qui regulariter debet

attēdi, etiam cōtra proprium significatum vocabuli verbū prolatū à partibus capietur largo modo. hoc verū in materia fauorabili. l. statu liberi. ff. de statu libe. & l. volūtas. C. de fideico. **¶** Secus in materia odiosa, & restringibili, quia comprehendit tantum emptionē in suo

o conel que tiene proprio, & stricto significato, p. l. ad prædii de curio. sine de re. nō alie. li. 10. vt est in casu nostro. qd nota

f **¶** Directo dominio. Ad intelligentiam istius legis quæro, quod duplex sit dominium. Et tene q. est duplex. s. directum & vtile. & notatur in. l. i. ff. si ager vectiga. tenet Bar. in lege. si quis. §. differētia. ff. acqui. po. Bal. in l. proprietatis. ff. de proba. et in l. rebus. C. de iure doti. **¶** Itē dicitur quasi dominiū. vt per Bal. in l. minor. §. i. ff. de euc. & in rebus de pub. **¶** Et nota, q. dominiū vtile dicitur quædā seruitus. vt dicit text. in l. si tibi homo §. i. de leg. i. **¶** Et dicitur etiam quidam vsufructus. l. i. §. quod ait. ff. de superficiebus.

4 **Adde.** **¶** Quidam dixerunt, q. vtile dominiū est chimæra. i. q. non est aliud, quā ipsa vtilitas sine proprietate consistēs, nec est quid distinctum ab vsufructu perpetuo & transmissibili, sed isti nesciunt quid dicunt. **¶** Quia proprietates est dominiū superius, cuius in uetio est de iure gentiū. **¶** Vtile t. verò dominiū est dominiū inferius, qd subalternatur directo. vt in feud. vel emphyteosi, vel qd cōtrariatur. vt in dominio præscripto. quia præscriptiones sunt positivæ, & dominia sunt de iure gentiū. Ideo per præscriptionē longi vel lōgissimi tēporis, dominiū directum non vsurpatur, sed quædā qualitas domini in esse producit, quæ appellatur vtile dominiū. vt per Bal. in præludiis feudorū. 6. col. ver. quidam tamen dicūt. & ibi And. Sicut. in additione dicit, q. in feudo non est dare vtile dominiū. vt notatur in. c. ad nostram. de rebus ecclesie alie. vel non. **¶** Ex quo vnū satis notandū infero, q. cum ius emphyteoticū consistat in utili dominio rei. vt in ca. potuit. & ibi scribentes. de loca. & quasi per totū. C. de iure emphy. si dominus directus vedit ius suū, non poterit emphyteota illud extrahere pro tātō: quia, vt dixi ius emphyteoticum consistit in vsufructu & in seruitute rei, non in proprietate, nec in solo rei, sicut est in dominio directo. & superficiario. & in habenti partē in re, qui possunt extrahere rē veditam pro tātō, per istā legem cū simi. **¶** Pro quo etiā facit. l. magis puto. §. si. cū. l. sequenti. ff. de rebus. eo. quæ sub tutela. et. l. hinc queritur. §. i. ff. de peculio. habetur in Spe. de feriis. §. quoniam. versi. 25. vbi dicitur, q. inter emphyteotam & dominum directi domini nulla est communio. ibi etiam dicitur, q. licet dominus habeat directum dominium, & vassallus vtile, non dicitur inter eos esse aliquā

quam communionē: ¶ Et per hoc dicit notanter Salice. & Ias. & scribentes in l. 2. C. de iure emphy. & Pau. de Cast. in l. sed si hac. §. patronum. ff. de in ius voca. q. 1. & si emphyteota teneatur dominium requirere si vedit utile, per d. l. 2. C. de iure emphy. & per d. c. potuit. de locato. si tñ dñs directus vedit directū dominium, non tenetur requirere emphyteota. ¶ Itē. l. 13. ti. delas vēdi. & cōp. fo. le. & ista lex cū simi. loquētes in materia retractus, nil dicunt de emphyteota, sed de cōiuncto ratione sanguinis, & habētibus dominium directū, & partē in re, & in superficiario: igitur si lex nō dicit, nec eos dicere possumus. vt. l. illam. C. de collatio. ¶ Itē facit. l. i. ff. si si ager vectiga. vbi dicitur, q. appellatione dominij venit directū tantū. Si ergo istæ leges loquūtur de dominio, maxime quia earū materia est restringibilis, debēt intelligi tamē in directo dominio, non in dominio utili & istud etiā tenet glo. & docto. in l. 1. C. de iure emphy. in parte, alienationis. in fi. & Spe. in ti. de loca. §. 6. ver. 45. dicit, q. dominium directum facit dominium, dominium utile facit quasi dominium. licet Bal. in l. precibus. 7. colū. ver. sequamur. C. de impube. & aliis. dicit, q. dominium directum & utile parū differūt in substātia: quia differunt in hoc, & in multis, vt supra dixi. & per te videre poteris. ¶ Inferitur etiam ex supradictis, q. 1. cū ius emphyteotæ cōsistat in usufructu, & non in proprietate, si dominus daret fundū extraneo in emphyteosim, nō poterit cōiunctus dñi retrahere, & habere fundū in emphyteosim pro tātō. de quo dixi latius in parte, en ella. ver. Item formo aliam quæstionē. infra ista. l. quod tene menti.

8 g. ¶ Superficiario. Nota in parte ista, q. 1. superficiarius dicitur, qui habet superficiē domus, id est, ædificiū, solo remanēte apud aliū, & qui ex superficie empta soluit certā pensionē. l. superficiario. in prin. ff. de rei vēdica. colligitur ex l. fi. & ibi Bar. ff. de superficie. & l. i. §. qui superficiē. in prin. eo. titu. ¶ Hinc dicit Bal. in rub. C. de iure emphyteo. in prin. ver. contractus superficiarius. q. contractus superficiarius est, quādo dico, vēdo tibi, vel dono superficiē talis fundi, vel talis domus per decē, & dabis mihi in recognitionē pprietatis, quolibet anno vnū nūmum. ¶ Et adde, q. si vēdo tibi utile dominium talis rei, ille cōtractus est supficiarius. secundum Bal. in l. 2. col. ver. pone in quodā instrumento. C. de iure emphy. & in c. i. in §. hoc quoq. §. col. in pri. ver. quāro si habes plenā proprietatē. de successione feudi. tenēt docto. in c. potuit. de locato. ¶ Supficies dom⁹ & ædificiū, an & qualiter cōueniāt, vide Pau. de Ca. in l. si fundū. §. q. fundū. i. col. de lega. 1. ¶ Et not. q. appellatione supficiē in dubio excluditur solū, & sic appellatione vineæ. vt p. Pau. de Ca. vbi supra. 2. col. aliās nu. 4. ¶ Quæ sit differētia inter supficiariū & emphyteotā, & an de fructu supficiē extingatur ius supficiarij. vide Bal. in ru. & in l. 1. C. de iure emphy. Pau. de Ca. vbi su-

pra. docto. in d. l. supficiario. & in l. q. bona. §. supficiariū. ff. de dāno infect. ¶ Ex supradictis poteris colligere, q. 1. supficiari⁹ habet vtile dñum in ipsa re, et habet pprietatē in superficie, ppter ea potest extrahere rē venditā p tātō, & in retractu præfertur cōiuncto venditoris, & q. a habet partē in re. ¶ Itē potes colligere, q. emphyteota nō retrahit p tātō, licet dicatur hēre vtile dñum. q. a est verū, q. hēt vtile, quod cōsistit in usufructu rei. ¶ Hinc dicit Spe. in ti. de loca. §. nūc aliquo. ver. 125. q. supficiarius pōt ius suū in alterū trāsferre sine cōsensu dñi soli, quod nō pōt emphyteota emphyteosim. p. tex. in c. potuit. de locato. & l. 1. 2. C. de iure emphy. sed fructus rei emphyteoticiæ tantum, cū sint sui, vt per doctores ibi. quod not.

h. ¶ Parte en ella. cōcordat. l. infra p. xima, vbi dixi. ¶ Et nota ex particula ista, q. 1. habens partē in re vendita, præfertur in retractu coniuncto venditoris, etiam si sit consors in minima. vt per Bald. & tex. p. batur in l. 1. C. de cōmuni seruo manu. ¶ Sed quarto iuxta materiā istius legis. Fund⁹ 1. patrimonialis fuit veditus duobus, diuersis tamen temporibus, sed possessio fuit tradita secundo, à quo debet fieri retractus. Aduerte, quia ista quæstio pēdet ex illa, quæ istarū venditio teneat. Veritas est, q. tenet secūda veditio, & à secūdo tēpore debet fieri retractus per l. si ea res. in fine. ff. de cōtrahē. emp. & per l. 50. titu. 5. quinta parti. & l. quotiens. C. de rei ven. ¶ Nisi secūdos emptor fuisset conscius prioris veditiois, quia tūc valeret prima veditio, nō secūda, per glo. nota. in d. l. si ea res. tenet Ange. in d. §. si qs in fraudem. insti. de actioni. quo casu sit retractus à primo, nō à secundo. ¶ Et ex his tu venditor potes sumere cautelam, quando primo emptori non fuit tradita possessio rei venditæ, vt si non consentis in retractu odio retrahentis, vēdas & tradas secundo: Sed dubito de hoc, si coniunctus deposuit pecuniā ante secūda venditionē, cū sit iam quæsitum ius coniuncto ex cōsignatione pretij. per tex. in l. 13. ti. delas vendi. & cōp. fo. le. Et melius est non vti cautelis, quæ offendunt animā atq; honorem, vt patet ex d. l. & l. qui duobus. ff. de falsis. dixi in l. 60. glo. 1. prope mediū supra. ¶ Sed pone, retētis eisdē terris, q. ego Didacus vendidi cuidā extraneo parten 1 domus, quā habebā communē cum Ioanne, sed nō tradidi emptori, cōparet Ioannes intra nouē dies, & cōsignat, & alia facit, ad quā tenetur per d. l. 13. & petit rē veditā pro tātō, quia dicit se habere partem in ea: sed ego aliqua ex causa mot⁹ vēdo, & trado secūdo ante cōsignationem factā à Ioanne: & in ista secūda veditioe cōparet meus cōiunctus, & retrahit à secūdo fundum pro tātō, est cōtentio inter coniunctū & habentē partē in re, quis eorū præferatur in retractu. Et videtur q. habēs partē in re, per istā. l. quæ satis apte dicit, q. in retractu præfertur cōiuncto vēditoris habēs partē in re. ¶ Sed cōtrariū tene, per ea, quæ dixi in quæstione supraproxima: quia

Colligi-
tur. 1.

Inferi.

Quæstio

Cautela

Quæstio

Contra:

quia inualida fuit venditio prima per secundā. & bene facit glo. notanda in d. l. 13. in parte, cambiar. ver. & idem dicerē. vbi allegat verbū Spe. in tit. de loca. §. nunc aliqua. ver. 96. vbi dicit, qd si emphyteota alienat emphyteosim, domino irrequisito, & postea eam redemit, qd per hoc euitat pœnā caducitatis. & idē tenet Sali. in l. fi. vl. col. C. de iure emphy. ¶ Et idem est, quando emphyteota vēdit dño irrequisito cū pacto legis cōmissoria, vel adiectionis in diē, nam si cōtractus est resolutus in euentū conditionis, emphyteota euitat pœnā caducitatis. tenet Bal. in l. ab emptione. ff. de pactis.

Infer. 12. **Adde.** ¶ Hinc etiā dicim⁹, qd si dñs directi dominiij dedit rē in emphyteosim, & paciscatur cū emphyteota, vt nō possit aliquo modo vēdere vel alienare vtilē dominiū, aliās qd venditio sit nulla, vendēdo emphyteosim, venditio nō teneret, per ea quā dixi in l. 16. supra.

13. ¶ Hinc est, qd si statutū facit mentionē de procuratione, vel mādato, intelligitur de solēni. Bal. in l. si prādiū. C. de actio. ¶ Itē facit, quia si primus emptor nullū ius habet in re vēdita, ppter secundā vēditionē traditione firmatā. p. d. l. quotiēs. & d. l. i. tit. 5. §. parti. neq; is, qd petit retractū, petit ab eo, quia qd in ius vult succedere alicuius, eodē iure debet cēferri cū illo. vt. c. ecclesia sanctæ Mariæ. el. 1. vt lite non cōtesta. & in regula. cōtractus. de re. iu. l. 6. ¶ Item facit, quia vt supra dixi, primo emptori nō remāsit ius aliquod in re per secundā vēditionē, & retractus debet fieri ab emptore, nō à vēditore tanq̃ res emptā sit facta sua. vt. d. l. 13. cū similibus. si enim in re emptā primus emptor nullū ius habet ex causa secundæ vēditionis, etiā si primus emptor vellet, nō posset plus iuris trāsferre in retrahentē, quā ipse haberet. per regulā. nemo plus iuris. l. 6. cū ergo prim⁹ emptor nullū ius habeat, nullū ius in aliū poterit trāsferre. ¶ Valebit igitur retractus per coniunctum vēditoris à secūdo emptore. & erit vn⁹ casus in quo coniunctus in retractū prāfertur habēti partem in re, & sup̃ficiario, & aliis. ¶ Et respōde ad cōtraria. maximē ad l. istā, vt procedat quādo sit retractus ab eodē emptore, secus si à diuersis, & coniunctus extrahit ab eo emptore, qui habet iustiorē titulū. quod est notandū. ¶ Limita vt dixi in. q. supra proxima, nisi secundus emptor, cui tradita fuit possessio, fraudē participasset cum venditore, quo casu secundā vēditio nō valeret. vt p Bal. in ru. C. de his quā in frau. credi. in prin. vbi dicit, qd si vēdidi stī mihi rē aliquā, & antequā traderes vendidisti et tradidisti eā Titio in fraudē meā, in rei vēdicatione & publiciana potior est Titius. per d. l. quotiēs. & l. si autē. §. si duob⁹. ff. de publicia. si tamē Titius fraudē participauit, reuocabo. quā doctrinā refert & sequitur Ange. de Are. in d. §. si quis in fraudē. 14. col. ver. & pro cōplemēto. & ibi Ia. 40. col. ver. extra glo. in l. i. de actio. & Bal. in d. l. quotiens. 7. col. ver. 9. p̃cipaliter. & idē vult ibi Sali. in. 10. op.

po. et Alberi. pōderantes ad hęc glo. ubi dñs requirit bonā fidē, intelligūt ipsi in secundo emptore. si enim secūdos emptor sciuit rē esse prius venditam alteri, iā videtur esse in mala fide, & fraudulentē emere. vnde ista fraus nō debet sibi patrocinari. vt est optimus tex. in l. ea res. §. vterq; nostrum. & ibi notatur. ff. de actioni. emp. & ven. ¶ Ad idē facit. l. sticho. ff. de vsuffr. lega. & c. inter cetera. de prābē. & c. pastoralis. de iure patro. & c. qd cūctis. de concessio. prāb. l. 6. per quā iura dicebat glo. valde singularis in. c. si tibi absenti. de prāben. eodem libro, quod si aliquis sciebat collationem factam alicui de beneficio, & acceptauit secundam eiusdem beneficii sibi factam, non tenet collatio: quia videtur fraudulentē facta. Ad idē bonus tex. iuncta glo. secundū vnum intellectū in l. operis. ff. locati. vbi dicitur, qd si aliquis locauit operas suas vni, & deinde alteri hoc sciētī, debet operas prāstare primo, deinde secūdo: quia secundus videtur in culpa, ex quo sciebat operas iā primo locatas. sic igitur in casu nō dicim⁹, qd secūdos emptor, cui res fuit tradita, nō prāferatur primo, si sciuit emptionē prioris, & deinde valebit retract⁹ prioris, nō posterioris. et ista adde ad d. l. quotiēs. & ad d. l. quinquagesima. & ad l. 7. in f. tit. 7. 7. part. ¶ Itē formo aliā questio 20. nem circa istā. l. & eius materiā. pone, ¶ ego Didacus cēsum cōstitui sup fundo tibi Petro soluēdum certo pretio: an possit filius vel nepos meus cēsum retrahere & habere pro tanto? Quidā diceret qd sic, quia sicut totus fundus pōt vēdi, ita & pars dicitur vēdita, qñ dñs fundi cēsum imponit super fundo. vt sentiūt Hosti. & Abb. in. c. in ciuitate. de vsuris. 1. col. & qd ista impositio cēsus sit vēditio, notanter hoc dicit quādā extrauagans Martini papæ. 15. & alia extrauagā Calixti papæ. 3. quæ extrauagātes hunc contractū census dicunt vēditionis. & sic est venditio, quia census venditur & imponitur certo pretio. ¶ In contrarium facit, quia contractus census non habet alio iure expressum nomē venditionis, sed est contractus de per se. vt dicit glo. & doct. in l. i. & tex. probat. C. de iure emphy. igitur vt res vendita nō potest retrahi pro tāto. ¶ Aduerte, quia quæstio est notāda, & potest sēp enūmerari in facto esse: sed qd sic loquēdo simpliciter nō pōt decidi p̃fectē, dic qd iste census pōt poni sup fundo duplici via. ¶ Vno modo, si vēdo fundū p illo pretio, & de mū recipio fundū in emphyteosim, & cōstituo me soluturū certā p̃sionē, vel cēsum omni anno, & specialiter obligo ad solutionē cēsus dictū fundū, vel qd cēsum imposui sup fundo meo p certo p̃tio sine alienatiōe dñij. ¶ Primo casu credo, qd habeat locū retract⁹ qd simpliciter dixerit glo. in d. l. 13. tit. de las vñ. & cō. fo. le. quia tūc vēditur dominiū rei directū. & est illa vera vēditio, licet post vēditionem sequabalter cōtractus. vt in. §. pretiū. in l. i. de emp. & ven. meli⁹ in l. i. tit. 5. §. parti. vbi tex. melior de iure. ¶ Itē sicut emphyteota vendente vtilē dominiū habet

2. casu.

J. in d.

J. in d.

J. in d.

Infer.

habet locum retractus per istam legem. & per. c. po-
tuit. de loca. à fortiori habebit locum cum veditur
directū dominiū. directū digni⁹ est vtili, & sic dñs
directū dignior vtili. vt est tex. quē ibi pōderat Sali.
in. l. 2. C. de iure emphy. quē sequitur Iason. ibi. 2.
col. ver. itē nota tertio. & sic dominiū directū habet
quandam superioritatem super vtile, vnde licet em-
phyteota non possit alienare vtile dominiū, aut me-
liorationes domino directo irrequisito. vt. l. 3. C. de
iure emphy. & d. c. potuit. de loca. dominus tamen
directus potest alienare dominiū directū domino
vtili irrequisito. tenet Spe. in ti. de loca. §. nunc ali-
qua. ver. 93. Sali. in. d. l. 3. & ibi Ias. i. col. ideo tenen-
dū est q̄ potest retrahi per filiū. vel nepotē pro tā-
to. ¶ Secundo casu potest dici, q̄ non habet locū re-
tractus, per ea quā dicit gl. in. d. l. 13. et vltra eā adde
Spe. & Io. an. in ti. de emp. & ven. §. nunc dicēdum
retrat. el. 2. 8. col. ver. sed pone statutū. vbi dicunt, q̄
statutū de venditiōe non habet locū in permuta-
tione, neq; in datione in solutū, nec in donatione,
nec in alio cōtractu propriū nomen vēditionis nō
habēte. Idē tenet Alex. de vinc. in. d. c. potuit. de lo-
ca. 10. char. ver. nunquid prohibitus. Albe. in. l. 1. ff.
de fundo dota. & in. l. peto. §. prædiū. de lega. 2. Bal.
in. c. 1. in fine de cōtrouersia inter dñm & emp. Idē
Bal. in. c. 1. in fi. de alienatione feudi. do. Anto. in. c.
cōstitutus. de in integ. relititio. do. Abb. in. c. nul-
li. de rebus eccl. nō alie. Ias. in. l. 1. 4. co. ver. nūquid
aut. ff. de rerū permutatio. Præterea certū est, q̄ in
retrahēda re vendita pro tāto dñs directi domini
præfertur coniuncto venditoris. vt hic est tex. satis
clarus. ¶ Pone igitur, q̄ emphyteota vult vendere
cōmunes redditus rei emphyteoticariē in perpetuū,
retento vtili dominio, nunquid dominus directus
possit illos retrahere pro tanto. & videtur domini,
& tunc non datur domino ius retrahendi pro tāto.
vt tenet Bal. in. l. 3. ver. oppono q̄ emphyteota. C.
de iure emphy. per tex. in. l. necessario. §. fi. ff. de pe-
ricu. & cōmo. rei ven. idē Bal. in. c. quā in ecclesia-
rum. §. col. de consti. vbi notanter dicit, q̄ emphy-
teota potest vendere res communes redditus rei em-
phyteoticariē in perpetuū, cum non transeat vtile
dominiū: quia hæc venditio non concernit cor-
pus fundi, sed corpus fructuum. vt. l. 1. de lega. 1. &
l. codicillis. §. instituto. de lega. 2. non enim dicitur
alienare, qui facit pactum ne transferatur dominiū,
quod retinet apud seipsum: quoniam alienatio nō
dicitur nisi ille actus, per quem transit dominiū.
vt. l. 1. C. de fun. dota. ¶ Et dicit Bal. vbi supra, quod
pro hoc est tex. in. l. cū manu fata. §. nemo. ff. de con-
trahen. emp. si enim dominus directi non potest re-
trahere pro tanto, si emphyteota vendit in perpe-
tuum annuos redditus, vel cōmoditates sine vtili do-
minio: à fortiori proximior, cum dominus impo-
nit censum super fundo sine alienatione fundi. ar-
gu. tex. in auth. multo magis. C. de sacrosanc. eccle.
¶ Ex quo vnum singulariter infero, q̄ si quis pro

mittit mihi dare annuam pētionem, vel censum in
perpetuum soluendū, quem imponunt super cer-
to fundo, q̄ dominus fundi poterit ipsum alienare,
me irrequisito, neq; ego ratione illius census pote-
ro reuocare alienationem, neq; fundum retrahere
pro tāto. quia illa impositio census potius est quæ-
dam obligatio seu pignoratō pro securitate pētio-
nis, quā alienatio domini. Ita tenet Spe. singula-
riter in titu. de loca. §. nunc aliqua. ver. 86. & 98.
quia tantum est dicere, pono decē super tali fundo,
quantū est dicere, obligo ipsum fundū. vt notanter
dicit Bar. in. l. fundus quē. ff. de annuis lega. ¶ Ex
his etiam reprehendi Abbatem & clericos capitu-
li ciuitatis Molinæ, quia sæpenumero laici testātes
relinquunt anniuerſarium perpetuum ipsis cleri-
cis super fundo: & si hæres testatoris alienat fun-
dum cum onere suo, nituntur clerici capere fundū
per cōmissum, cui multoties per supradicta obuia-
ui. Si enim illa impositio cēsus dicitur pignoratō,
siue obligatio, non tamen venditio, sequitur q̄ pro-
ximior non poterit retrahere pro tanto. vt. l. in quo-
rum. ff. de pigno. ¶ Vltimò de hoc videtur mihi ca-
sus satis notandus. in. d. l. codicillis. de lega. 2. vbi
tex. dicit, q̄ testator in suo testamēto prohibēs alie-
nationem certæ rei, hæres vellet alienare rē ipsam,
vel partem eius, q̄ inter cohæredes alienet. dicit tibi
tex. q̄ prohibitione non obstāte, poterit extraneis
pensionem rei obligare. & bene ad hoc facit. l. alie-
nationis. ff. de verbo. signi. & q̄ notatur in. c. nulli.
de rebus eccl. ¶ Et si opponas de extrauagāte Mar-
tini papæ. 15. & Calixti tertij, de quibus fit mentio
in quæſtione supra proxima. vbi notanter dicunt
hunc contractum census vēditionis. ¶ Dic, q̄ licet
sit venditio, est verum, attamen non propterea ven-
ditur dominiū rei, nec ipsa res, propterea non po-
test retrahi per coniunctum pro tanto. ¶ Sed po-
ne, q̄ census non imponitur de nouo, sed est im-
positus ab antiquo super re immobili, veditur iste
census Titio pro mille, an coniunctus venditoris
possit illum retrahere, & habere pro tāto. Videtur
quod non, per ea quæ dixi in quæſtione supra pro-
xima, & quia eadem est ratio. ¶ Item leges, quæ lo-
quuntur super retractu, sunt odiosæ, & contra me-
tas iuris cōmunis, vnde sunt restringendæ, non am-
pliandæ. vt. l. dudum. C. de contrahen. emp. notatur
in auth. quas actiones. C. de sacrosanc. eccle. tenet
Abb. per illū tex. in. c. 1. de his quæ fiunt à præla. &
l. 1. & fi. de prædiis decurio. lib. 10. ¶ Pro cōtraria
parte facit. Certum est, q̄ iste census impositus sup-
er immobili, dicitur annuus redditus: & annui redi-
tus computantur inter immobilia. l. iubem⁹. la grā-
de. C. de sacros. eccl. & auth. de nō alie. §. hoc ergo.
collatio. 2. melior tex. de iure in cle. exiui de paradi-
ſo. §. sed cum annui. de ver. signi. & l. fi. de venden-
rebus ciui. li. ii. per quæ iura dicit do. Abb. in. c. ni-
mis. el. 2. de excessi. præla. q̄ prohibitus acquirere
immobilia, non potest acquirere annuos redditus:
sed

Nota.

Oppo.

Solutio.

Quæſtio.

Contra.

sed sic est, q. d. l. fori. cum simi. loquuntur de bonis immobilibus, cum dicit, heredad. & probat clarius l. styli. 230. inquam dicit, Otrófi en tierra de Leó las heredades y otras rayzes que vienen de patrimonio. & melius patet ex l. ista, quæ nihil dicit de hereditate, sed de rebus patrimonialibus vel auo-
 lengi: sequitur ergo, quod cum annui redditus computentur inter immobilia, si vendantur, possunt extrahi per coniunctum venditoris pro tanto. ¶ Nec obstant dicta in præcedenti questione, quia loquuntur quando pensio imponitur de nouo, nos autem, quando census est impositus ab antiquo. ¶ Hinc
 17 etiam posset dici, quod si fundus conceditur in emphyteosim de nouo, non potest extrahi pro tanto. vt per glo. in d. l. 13. in parte, cambiari. si tamen fundus emphyteoticus est antiquus, si alienetur emphyteosis delictentia domini, bene posset retrahi per coniunctum pro tanto. & hanc opinionem vidi tenere quendam optimum aduocatam. pro quo facit mens & ratio, quæ tacite colligitur ex d. l. 13. quia iste retractus permittitur propter familiam con-
 18 seruandam. ¶ Item si quia vnusquisq; desiderat habere quæ fuerunt suorum parentum. vt per glo. in dicta. l. 13. in parte, de patrimonio. in fine. si enim mens dictæ legis hæc est, scilicet quod bona immobilia sequantur familiam, & non perueniant ad extraneos, sequitur quod si vendatur census, vel emphyteosis impositus ab antiquo, quod possit extrahi per coniunctum venditoris pro tanto. quid igitur dicendum est in hoc? Verè questio est dubia
Solutio. propter contraria superius inducta, quæ satis videtur colorata. ¶ Attamen (saluo meliori iudicio) tene contrarium. Pro quo adduco textum in d. l. 13. inquam dicit, Todo home que heredad de patrimonio quisiere vder. Ecce qualiter dicta lex loquitur in hereditate, quæ non potest à loco moueri, prout est domus, prædium, & simile. Ita intelligit dictam legem. 13. lex. 7. titu. delas vendi. & com. in ordina. inquam dicit, quod si emptor fecerit ædificiū in hereditate. &c. sed in censu vel in emphyteo-
Infer. si non potest aliquid construi, nec ædificari, quia in iure consistunt, & in obligatione non in solo: ergo si vendatur census, vel emphyteosis, non possunt per coniunctum venditoris retrahi pro tanto. ¶ Et si dicas, quod census impositus super fundo adhæret solo, & tanquam annuus redditus computatur inter immobilia. ¶ Respondeo, quod non: ideo annuus redditus est quid immobile, quia mobilium & immobilium appellatio cadit in his, quæ certo loco cōcluduntur. nā immobile est illud, quod non potest à loco moueri: mobile verò, quod secundum naturam suam aptū est moueri. vt legitur & notatur in l. mouentiū. ff. de verb. signi. actiones tamē & census, & annui redditus cū sint quid incorporale, non cōcluduntur certo loco, & sic non possunt dici bona mobilia, nec immobilia. ideo iuriscōsultus ponit vt tertiam speciem nomina debitorū, & similia,
Oppo.
Solutio.

vt. l. à diuo pio. §. in venditione. ff. de re iudi. ¶ Et
 19 ex hoc in testamentis appellatione bonorum mobilium & immobilium non veniunt nomina debitorum, & hoc quando debemus capere nomina proprie. vt. l. quod hærede. ff. de cōdi. & demō. Sic dicendum est in casu nostro, in quo non licet extendere proprium nomē rei. vt per glo. in d. l. 13. ti. delas vendi. & cōp. fo. le. In aliis tñ, in quibus verba possunt intelligi largè, ista tertia species bonorum assumit naturam alterius extremorum. vt si adhæret bonis mobilibus, computetur inter bona mobilia: si tamen adhæret bonis immobilibus, computetur inter bona immobilia. & hoc in effectu voluit Bar. in l. pater pupillus. ff. de administ. tuto. ¶ Pone exemplū tu iuuenis. Si census imponitur super rem mobili, census dicitur res mobilis: sed si imponatur super rem immobili, dicitur res immobilis: non quod sit census res mobilis, nec immobilis, sed dicitur improprie res mobilis, habito respectu ad bona, quibus adhæret. sed tu habes, quod qui adhæret alii, non est ille, cui adhæret. vt. l. non possunt. C. de legi. & l. ad similitudinē. C. de episc. & cle. & ita intelligitur glo. in c. 2. de reb. eccle. li. 6. & in cle. exiui de paradiso. in §. cumq; annui redditus. de verbo. signi. quæ dicit, quod annui redditus computantur inter immobilia. Ita dicit notanter Abb. in c. nulli. 3. col. ver. & potest sic concludi. de rebus eccle. alie. vel non. Domi. in d. c. 2. et 3. col. de rebus eccle. non alie. li. 6. ¶ Et sic est necessariò cōcludendum, quod census, vel annui redditus cū proprie non sint bona immobilia, si vendantur, non possunt per coniunctum venditoris extrahi pro tanto, remedio dictæ. l. 13. & similiū. quia vt dixi, leges isto casu debent intelligi in casu, quo loquuntur, cū exorbitent à iure cōmuni: & sic proprie et strictè, non latè, nec improprie. vt supra. Ad hoc facit dictū Bar. in l. oēs populi. 4. q. 6. principali. 27. col. vltius quæro. ff. de iustitia & iure. vbi dicitur, quod statutum non extenditur ad casum, qui est idem quadam iuris fictione, sed debet intelligi in casu proprio. ¶ Item contractus census & emphyteosis, vt supra dixi, sunt contractus de per se, & magis accedunt ad contractum locationis, quàm venditionis. vt habetur in l. prima. C. de iure emphyteo. & in c. potuit. de locato. per glossam melius in l. 28. titulo. 8. quinta partita. & est contractus emphyteoticus, quoddā pactum, vt ibi: igitur siue fiat de nouo, siue census vel emphyteosis sit antiquus, si vendatur, non extrahitur per coniunctum venditoris pro tanto. ¶ Quid igitur dicemus ad illud, quod appellatione hereditatis veniunt alia bona præter immobilia. Respōde verum esse, quod veniunt largo modo, & tunc appellatione hereditatis veniunt non solum bona immobilia, sed mobilia, iura, & actiones. vt habetur per totum titulum. ff. & C. de petitio. hære. & de acqui. hæredi. quod non est in casu istius legis, quia non veniunt bona mobilia. ¶ Optimum verò esset, si catholici reges nostri, qui ampliarent dictam legē. 13. per has
Solutio.
 leges

leges etiam ampliaret in casu, quo cēsus, & emphyteosis paterna vendetur extraneo, considerantes rationē. d. l. 13. scilicet, ne res paterna exiret à familia. ¶ Aliàs non video, quare cēsus, & emphyteosis de nouo concessus, nec antiquus, venditus possit retrahi per coniunctū pro tanto, quia nō dicitur de corpore hæreditatis. sicut dicim⁹ de feudo in. c. 1. an agnatus vel filius defuncti. in vñibus feudo. vbi est tex. vñicus. ¶ Itē quia si pater accepit emphyteosim p se et filius suis: mortuo patre, filij videntur capere emphyteosim à primo domino, non à patre. tenet notāter Bar. in. l. mortis causa capitur. ff. de donatio. cau. mor. refert & sequitur An. Sicu. in rubrica. de feudis. 5. col. in principi. ergo non videtur quare coniunctus possit retrahere emphyteosim venditam pro tanto. & ita teneo.

Adde ¶ Nouo tamen iudicio motus videtur, q si colonus partiarius, vel emphyteota vēdat partem fructuū, quos intēdunt percipere de possessione domini, q poterit dominus partē illam retrahere pro tanto, si pars fructuū est solo vnita, & vēdita ante perceptionem fructuū. probatur in. l. 1. & ibi Bar. de metallis. l. 1. de qua l. 1. & doctri. Bar fit specialis mētio in alphabeto aureo in parte colonus. fo. 25. Et est ratio, quia fructus pendētes, sunt pars fundi vt. l. fructus. ff. de rei vendi. notat Bal. in. c. 1. in principi. 7. col. ver. quæro nūquid de fructibus. de pace tenēda & eius violato. tenet Pe. de Bellaperti. in. 8. omniū autē actionum. 12. charta. in sti. de actio. Itē quia colonus partiarius dicitur socius. vt plenē An. Sicu. in cōmento rubricæ de rebus eccle. alie. vel nō. 18. col. ¶ An istud habeat locum in pētionibus. Bal. vbi supra. in ver. quid de pensionibus. æquiparat illas fructibus separatis à solo, si cessit dies pensionis soluendæ. si non cessit, æquiparat fructibus pendentibus, si pro parte temporis cessit. vide ibi. tenet etiam Matthæ. de afilic. in decisi. neapo. 26. nu. 2. per. d. l. fructibus. ¶ Ex quo dicit, q quādo fructus non sunt pendentes, tanquam in accessorio non pōt in eis fieri executio, postquam non pōt fieri in principali. per id, quod dicit Bal. in. l. is. quem. C. de prædi. mino. vbi si non tenet principale, non tenet accessorii. & extincto principali, de pendētia, siue accessorium per eunt. vt dicit Bal. in. c. 1. de vassallo decrepitē ætatis. aliàs secus. ¶ Sed pone, q ꝑ quis dedit fundū vel domū in emphyteosim vt cētū ei daretur vnoquoq; anno hac conditione, q emphyteota possit redimere illud centum pro mille quādo cūq; quæ datio in emphyteosim apud nos dicitur al quitar: est dubium, an, & quando coniūctus domini possit illud retrahere pro tanto. Et videtur q non, propter iura & fundamēta superius inducta in duabus quæstionibus supra proximis. ¶ Item facit dictum Abba-

tis & An. Sicu. in. c. ad quæstiones. 1. col. in. fi. de rerum permutatio. & in rub. eo. tit. 2. col. & in rub. de emptione & vendi. 7. col. vbi dicunt, q ad cognoscendum an cōtractus sit emptionis, an alter cōtractus, inspiciēdum est id, quod principaliter agitur.

Si enim partes principaliter intendūt dare & recipere in emphyteosim, cōtractus erit emphyteotic⁹, nō tamen venditionis. licet postea resoluatur in cōtractu vēditionis in euentum conditionis. ¶ Item de natura cōtractus emphyteosis est, q dominium directū remaneat penes dominum fundi, & q dominium vtile tantum sit apud emphyteotā. vt per Bal. in rub. C. de iure emphyteo per docto. in. d. c. potuit de locato. sed tu habes, q pacta expressa in cōtractu emphyteotico remouēt dispositionē legalis naturæ. vt. l. 2. & ibi scribētes. C. de iure emphyteo. igitur pactum supradictum, al quitar, remouet dispositionem legis, q dominium directum non remaneat apud datē fundum in emphyteosim. ¶ Propterea iste cōtractus emphyteosis, al quitar, vt supra apud oēs vocatur cōtractus emphyteoticus. dixi in. l. 68. supra glo. fi. in fine. sed tu habes, q communis vsus loquendi regulariter debet attendi, etiam contra propriū significatum vocabuli. tenet do. Abba. in. c. 1. de his quæ fiūt à prælato sine cōsen. cap. sed in donatiōe in emphyteosim non habet locum dispositio dictæ legis. 13. ti. delas vendi. & comp. fo. le. vt per glo. ibi. & supra dixi. igitur. & c. ¶ Preterea certum est, q in cōtractu emptionis & venditionis requiritur consensus contrahētium, non alterius tantū, vt. l. 1. in fine. ff. de contrahen. emp. aliàs non esset vēditio. vt ibi.

¶ Sed an consensus contrahētium debeat simul præstari. i. eodem tempore, vel sufficiat, q vnus consentiat per pri⁹ et duret in suo proposito, & q alterius cōsensus possit accedere ex post facto. vide do. Ab. in. c. dilectus. de sponsali. in fine. & in. c. cum inter. de electio. sed in casu nostro nō interuenit cōsens⁹ de præsentī. igitur. & c. ¶ Aduerte, quia quæstio est notanda, & eam in facto habui. Veritas est, q in casu proposito interueniunt duo cōtractus. vnus. scilicet, prim⁹ cōtract⁹ emphyteosis, vt patet ex sui natura, & ex verbis contrahētium. vt per Bal. in. d. rubric. de iure emphyteo. per tex. & docto. in. d. c. potuit. ¶ Secundus fuit cōtractus vēditionis ex parte venditoris, aliàs pactum de vendēdo initū cum emphyteota: qā emphyteosis pacto inter eos inito resoluitur, & resoluta, res data in emphyteosi soluto pretio conuēto remanet proprium emphyteotæ quo ad plenum dominium, & sic emptoris. & tunc dicitur interuenire & perfici venditio, quando pretium soluitur, quia tūc interuenit, & videtur interuenire vtriusq; contrahētium consensus vt tenent docto. vbi supra. & tu vide tex. satis notādum in. l. 1. sicut

sicut emptio. & interdum iuncta. l. sequenti. & l. item si pretio. in princi. ff. loca. Pau. de Ca. notat in d. §. interdum. cum quo summauit & legit dictas duas leges. vbi dicitur, qd si venditor locat rem venditam emptori quousq; pretium solvatur, valet locatio quantum ad hoc, vt emptor, idemq; conductor obligetur ad pensionem, non autem quoad hoc, vt venditor, idemq; locator, sibi obligetur ad aliquid, & soluto pretio talis contractus resolvitur & finitur, etiam quoad emptorem, vt amplius pensionem solvere non teneatur. Ecce qualiter contractus locationis cessat. & venditio perficitur soluto pretio. Igitur idem erit in contractu emphyteosis, qui in multis assimilatur contractui locationis. vt per glo. & Bal. tenet. in d. rub. C. de iure emphyteotico. & tunc coniunctus poterit fundum taliter venditum retrahere pro tanto. per d. l. 13. cum similibus. & hoc tene. ¶ Sed quæro, quoniam coniunctus tenetur consignare pretium. Dic breuiter, quod a tempore celebrati contractus intra nouem dies, quantum nōdum sit perfecta venditio, per tex. satis notandum in d. l. 13. ibi, dum dicit. mas si ante que la heredad fuere vendida. Ecce qualiter constituto de pretio ante venditionem poterit coniunctus petere retractum, licet ille non sequatur nisi eo perfecto. vt patet ibi. ¶ Item poterit consignare pretium intra nouem dies a die solutionis pretij, quia tunc perficitur venditio, vt ibi. quod nota. & vide quæ de veniente intra terminum

Questio dixi in l. 62. glo. 2. ver. sed pone. supra. ¶ Sed pone,

21 qd si census est impositus super fundo: dominus quidem fundi cum onere census vendidit fundum, an proximior possit retrahere fundum pro tanto. Tene quod sic, quia tunc venditur dominium directum fundi. quod probatur ex iuribus supradictis in aliis questionibus, & in d. l. 13. ¶

Questio Quæro insuper, si vendatur molendinum, possit coniunctus venditoris illud retrahere pro tanto. Videtur quod non, quia molendina censentur mobilia. vt tenet Ange in l. non solutum. ff. de petito. hære. quia sunt in continuo periculo diluuiis aquarum, ideo possunt alienari per tutorem & prælatum, & non sunt bona stabilia, cum quotidie deteriorantur per aquas. rota tamen molendini computatur inter immobilia. tenet Bal. in c. contingit. pe. col. de dolo & contu. Lan. de Fau. in l. in quorum. in fine. ff. de pigno. ¶ Et quod dicimus de molendino, idem dicit Ange. vbi supra de jardena, quod cesset mobilis, quia est in continuo periculo. vt supra dixi. ¶

22 Contrarium ego teneo. quia si rotæ molendini & iardene sunt immobilia. vt per Bal. in d. c. contingit. quæ possunt a solo moueri, & impetu aquarum mouentur, a fortiori solum, atq; ædificium, & superficies molendini sunt immobilia. vt probatur ex l. ista, et ex his quæ superius dixi. Item, quia rotæ, & omne ædificium cedunt solo tanquam radici. vt in §. cum in suo. insti. de rerum diuisio. cum simi. ¶ Nisi esset domus non affixa solo, que non cedit solo. l. si titius. ff. de rerum diuisio. ¶ Et si dicas, quod si molendinum est in continuo periculo. & c. idem dicendum est in rota. & in petia

terra, quæ sunt in continuo periculo aquarum, & possunt esse in aliis periculis, non propterea sunt bona mobilia. Ideo tene, quod sunt immobilia, & vendita possunt extrahi per coniunctum pro tanto. ¶

24 *Questio* VI. terius quæro. dicitur hic, & in d. l. 13. titulus de las vendi. & comp. foro le. cum simi. quod coniunctus venditoris potest retrahere pro tanto rem venditam per coniunctum, an hoc habeat locum in coniuncto legitimo tantum. an etiam coniunctus bastardus possit rem venditam per patrem naturalem vel per alios de cognatione seu auolengi retrahere pro tanto remedio istarum legum. Videtur quod non, quia bastardi non dicuntur de cognatione patris, neq; de eius domo. secundum Barto. in l. tutelæ. in princi. versi. sed quid si statutum. ff. de capi. dimi. & in l. si. fi. colum. versi. ista lex facit. & ibi Bald. versi. querit hic Barto. C. de verbo. signi. idem Bald. in l. generaliter. §. cum autem. versi. & si statutum dicit. C. de insti. & substi. & in l. ex libera. C. de suis & legi. & in l. libertinum. C. de interdic. ma. Barto. in l. ex facto. §. si quis rogatur. ff. ad trebellia. idem Barto. in l. pronuntiatio. ff. de verbo. signi. itaq; bastardus dicitur extraneus, vt supra, & tenet Bal. in l. ad finem. C. de dona. cau. mor. sed extraneus non extrahit pro tanto rem venditam ab extraneo, sed coniunctus. vt d. l. 13. cum simi. igitur. & c. ¶ Sed tu distingue. Aut res venditur a patre, & est vera conclusio de qua supra. ¶ Nisi bastardus sit hæres patris institutus, & tunc retrahit pro tanto, quia isto casu habetur loco legitimi. vt l. 10. supra. ¶ Aut res venditur a matre carente legitimis descenditibus, & tunc quia bastardus est de primo capite liberorum, vt dixi in l. noua. supra. & ibi est textus. tunc fundum a matre venditum retrahit eius filius bastardus pro tanto.

¶ Quid si fundus venditur per auum vltiorem, nunquid nepos naturalis, aliàs bastardus, retrahit pro tanto. Vide quæ dixi in d. l. 9. cum sequenti supra in successione. & ex his scies, an possit retrahere, vel ne.

25 *Questio* Vltius dicitur hic, quod si in retractu præferatur dominus directi domini & superficiarius coniuncto venditoris. pone ergo, quod sunt duo emphyteotæ vnius fundi, vel duo, quibus superficies domus fuit data: vnus eorum emphyteota vendit partem suam cuidam extraneo, vel vnus superficiarius, est dubium, an dominus directi domini præferatur in retractu alteri emphyteotæ vel superficiario, an e contra superficialius & emphyteota præferatur in retractu domino directo. Videtur per istam legem quod dominus directus præferatur aliis in retractu. ¶ Sed tu notatè distingue. Aut emphyteota vendit partem suam alteri emphyteotæ, & tunc dominus directus non retrahit emphyteosim pro tanto. ¶ Et idem si pars superficialis vendatur consorti, per ea, quæ notatè dicit Spe. in tit. de loca. §. 6. ver. 69. vbi dicitur, quod morte vnius emphyteotæ ius accrescit alteri emphyteotæ, non ecclesie, licet

Questio

Distin.

Questio

Questio

Distin.
Not ada

licet ecclesia habeat directum dominium. Et tu vide textum in lege imperialem, s. praterea. de prohibita feudi alienatio. per Federi. & per Bart. in lege. cum hi. s. si vni. ff. de transactio. & in lege. si dominus. s. si. de lega. primo. Et idem dicimus, tunc quando fundus venditur.

coniuncto, quia alter

in gradu proximior

non retrahit fundum

ab eo emptore pro tanto, sed cum venditur extraneo. ut dicta lege de decimatiertia. cum

similibus. Si tamen venditur extraneo, tunc dominus directus retrahit emphyteosim,

& partem superficiem venditam pro tanto, & praefertur consorti in emphyteosi, &

consorti superficiem medio istius legis & l. secunde. C. de iure emphyteo. quia facili-

ter res data in emphyteosim redit ad propriam naturam, & reincorporatur utile dominium cum directo. ut tenent doctores in dicta lege secunda. C. de iure emphy. & in locis superius annotatis. quod nota.

¶ Parte enella. Nota ex. l. ista singularem effectum societatis seu communionis. nam si habes rem communem cum alio, ut vides praefertur in retractu coniuncto venditoris. Et vide multa privilegia societatis vel communionis ultra alios per Hippolytum de Marsil. in repetitione. l. si. n. charta. C. de probatio. Et ultra ea quae ibi ponit, tene, quod ista communio, seu societas, operatur mirabilem effectum, videlicet, quod si plures sunt capti, & inquisiti, vel detenti a iudice seculari, quorum vnus est clericus, & ipse petat se remitti ad iudicem ecclesiasticum, iuxta c. si iudex. de sentent. exco. lib. 6. cum simili. quod tunc omnes laici debent secum remitti ad iudicem ecclesiasticum. per legem. si communem. ff. queniad. serui. ami. ne continentia causae diuidatur, & ne sequatur absurdum, si in eadem causa varia sententiae ferrentur, & forte contrariae. Ita singulariter & mirabiliter dixit Ant. de Pra. vetus doct. Bononiensis. in. l. i. in fine. ff. quae sent. sine appo. rescin. quod dictum maximis precibus & summis laudibus extollit, & ponit in caelum Mari. Soci. in. c. 2. col. ver. octauo fallit. de mutuis petitio. & corroborat cum pluribus dictis & doctis, & maxime ex textu aureo in. c. per tuas. de arbitris. ubi qualitas duorum laicorum per se inhabilitatur propter adiunctionem vnus clerici. Ex quo dicto infert dictus Mar. in dicto loco ad illud notabile dictum, de quo ibi per eum, et hoc dictum

stupendo refert & sequitur Felinus in. c. placuit. s. col. circa medium. de praescrip.

Summarium.

- 1 Socius venditoris, an praefertur propinquo in retractu.
- 2 Vxor, an, & quando potest retrahere pro tanto rem habitam constante matrimonio, & venditam a marito, vel cum hereditibus.
- 3 Fundus patrimonialis, an, & quando potest extrahi per extraneum pro tanto.
- 4 Communis fundus quando dicatur quod possit per socium extrahi pro tanto.
- 5 Diuisio quando dicatur facta.
- 6 Diuisio nudo pacto facta, an pariat actionem.

¶ Si alio. Si habes partem in re ea vendit, consorti in re illa, poterit illam retrahere pro tanto, dum tamen intra 9. dies pretium consignet, & alia faciat, quae in l. ista continetur, hoc dicit. ¶ Ista lex est notanda, & per ea approbatur. l. 55. ti. 5. quinta partita.

- 1 ¶ Et not. quod ista lex habet locum quando res vendita erat communis, quia tunc potest extrahi per consortem pro tanto. ut ibi, & hic, & supra lege proxima.

Adde. ¶ Intellige si pars hereditatis erat communis tempore venditionis. ut ista lex sentit ibi dum dicit, quae tene in comu.

Quod verum est de praesenti, secus si antea fuit communis, sed non venditionis tempore, nam tunc non poterit extrahi pro tanto. quod nota. ¶ Circa quod

- 2 formo vna quaestio. ¶ Maritus constante matrimonio domum, vel molendinum fabricauit, siue construxit, in proprio solo, decessit maritus relicta vxore: filij adita hereditate paterna vendunt domum, vel vineam supradictam certo pretio: vxor patris eorum nititur domum venditam retrahere pro tanto, an possit? Videtur quod sic duabus rationibus. ¶ Primo, quia maritus & vxor socij sunt diuine & humanae domus. ut l. aduersus. C. de crimi. expila. her.

¶ Secundo, quia quicquid vir & vxor lucratur constante matrimonio, est commune. per l. i. ti. de las gan. fo. le. & l. i. & 4. eo. ti. in ordina. probatur ex. l. 77. infra. l. 14. supra. Ideo si filij vendunt partem suam, quae communis est cum eorum matre vel nouerca, ipsa poterit eam habere pro tanto per istam legem cum similibus. ¶ Sed tene contrarium per tex. in. l. 9. ti. de las lauores y particiones. foro legum. ubi est tex. quod mulier isto casu non dicitur habere partem in superficie domus, vel vineae, cum non habeat partem in solo, sed in pretio, vel in aestimatione superficiem, ideo non extrahit pro tanto. ¶ Et responde ad contraria, quod habet locum in casu, quo domus in solo & superficie, empti, vel acquisita fuit constante matrimonio: quia cum sit communis per dicta iura, poterit vxor illam habere pro tanto, non alias. quod nota.

- 3 **Adde.** Sed opere pretium est videre, quia saepe numero contingit, quod si habes rem cum alio in commune partem suam vendit extra-

2. casu.

Effectus mirabilis.

Contra.

extraneo certo pretio: comparet confors illius rei, vel coniunctus, & petit illā pro tanto: consignatur pretium. &c. pendente lite inter emptorē, & cōiunctum, vel cōfortem, infirmus condidit testamentū, in quo extraneum vel coniunctū ex alio latere herede instituit: defun-

cto testatore haeres scriptus prosequitur litem contra emptorem, quaeritur, an haeres iste possit rem venditam retrahere pro tanto. *Aduerte*, quia in propinquo. glo. in d.l. 13. ti. 10. lib. 3. foro legum. in parte, non loquenda. determinat quod

des, y dela manera q̄ la pudiera sacar el pariete mas propinco quādo fuera de su patrimonio y auolengo: d̄ fuerte q̄ lo cōtenido en la dicha ley

non, & illud verum. nam privilegiū coniuncto per d.l. concessum fuit extinctum cum persona, ex quo fuit concessum limitato modo. s. coniunctis tantum ratione sanguinis: sed extraneus institutus non est ita coniunctus. igitur. &c. Secus est in cōiuncto ratione rei per istam legē. nam si testator decessit institutus in parte rei cōmunis, semper remanet confors in illa re, & ratione cōmunionis extrahit rem pro tanto remedio istius legis. quod bene nota.

Item quia possit dubitari, quando dicatur res cōmunis, quādo diuisa, vt habeat locū lex partitae, & ista lex pone, quod duo habētes fundū, vel aliā rem immobilē in cōmuni pacti sunt diuidere, & verbis, forte, vel licitatione vnanimiter in camera, vel aliās extra fundū, ita dicunt, Tu habeas medietatē fundi ad partē Titij vicini tui, & tu aliam medietatem ad partē Sempronij, an si vnus eorū vendit partē suā, alter possit illā habere pro tanto, vt cōfors alterius virtute huius legis. Videtur quod non: quia, vt patet, fundus iste fuit inter eos diuisus, & post diuisionē non dicitur vnus fundus, sed duo. l. si quis duas. §. si quis parte. ver. planē. & ver. quid in ædibus. ff. communia prædio. *Item* partitio vel diuisio fit dupliciter. s. verbaliter & realiter. verbo fit isto modo. habeas tu medietatē talis domus ad partē Titij. & tu aliam medietatē ad partem Sempronij. *Vel* per licitationē. tu habes talē partē, ego talem pro equali. vt. l. 1. C. cōmuni diui. cū similibus. Si enim fundus tūc dicitur diuisus, nō poterit, qui socius erat, nunc extrahere partē alterius venditam pro tanto: quia socius nō est: cū non habeat fundū in cōmuni cum altero. *Contrariū* credo, quia fundus non dicitur verē diuisus, nisi post verbalē diuisionē, vel licitationē sequatur realis diuisio per terminos & signa. tunc enim fundus taliter diuisus non dicitur vnus fundus, vel vnus ager, sed duo, ex quo sunt apposti termini distincti. & ita loquitur. d. lex. si quis duas. in. d. ver. planē. & ver. quod in ædibus. & Bal. in. d. l. 1. ver. tertio nota. C. cōmuni diui. *Et* per ista parte adduco tex. in. l. eos. ff. finium regū. vbi dicitur,

tur, quod diuisio debet fieri certis regionibus, i. d. est, finibus, vel certis demonstrationibus, sed per ista verba tu habes medietatē talis rei, vel tertiam partem vsq; ad talem locū, non fit, neq; datur certa demonstratio, vel diuisio inter partes istorum: qui

del fuero y ordenamiento de Nieua, y en estas n̄ras leyes aya lugar, y se platiq̄ en caso q̄l comunero quere sacar la cosa vendida por el tanto.

has partes nō sunt apposti termini, vel signa, ergo semper manet vnus fundus, vna res, vnus ager, plures. *Item* partitio verbalis nullum operatur effectū, nisi traditione secuta. l. diuisionis placitū. ff. de pactis. per quam legē dicit Bal. i. l. si maior.

in fine. C. communi diui. quod rei cōmunio, & dominium non perditur solo animo, nisi interueniente contractu traditioni dominij subnixo: & bene dicit, nisi traditione secuta, quia sine traditione non transit ius reale, neque possessio. vt. l. sciendum. ff. qui satisfacere cogant. tenet Bald. in. l. 1. C. communia vtriusque iudi. *Et* ex hoc dicit tex. notanter in. l. inter omnes. C. fami. herci. quod à diuisione facta tradendo, vel possessionem dimittendo, recedi non potest, igitur si res nondum est tradita, neque diuisa, à contrario sensu sumpto argumento, ab ea potest recedi. *Propterea* vt dicamus diuisionem esse factam, requiritur realis, non verbalis diuisio.

Hinc dicimus, quod diuisio nudo pacto facta non parit actionem, nisi traditione secuta. l. diuisione. & ibi Bal. C. fami. her. & l. i. iuncta glo. C. communia vtriusque iudi. *Hinc* etiam dico, quod tunc frater si facta diuisione intrat partē alterius, incidit in peccatum. l. 13. titu. delas lau. & parti. fo. le. & l. si. ff. fami. her. non si fuit facta diuisio verbo tantū, vt colligitur ex supradictis. & quia odia debēt restringi. &c. *Quod* intelligo verum, nisi res diuisa in se essent diuersa & separata vna ab altera, puta, quia vnus cōfortum recepit vnā domū, & alter vnā vineam: vel quia vnus recepit domum vnā in vno vico, alter aliam domum in alio vico, vel in platea. *Item* si vnus recipit vnā petiam terrae integram in vno loco, & alter aliam integram in alio, quo casu nō est necesse apponere terminos, & signa, quia tunc sufficit verbalis diuisio. vt. l. 8. ti. delas lau. & particio. fo. le. cū aliis. nā satis in se res illae sunt diuise verbalis diuisione, cū sint separate. *Opp.* contra supradicta, & cōtra istam legē, & videtur, quod nullus possit retrahere rem venditā pro tanto ratione cōmunionis. quia quod diuisum est ipso iure per legē, non pōt ministerio iudicis diuidi. l. ea demū. C. fami. herci. sed hereditas diuisa est per legē proportionalibus oneribus hereditatis, & portio tua non est mea, nec ecōtra. l. 1. §. proinde. ff. si pars hereditatis petatur. l. pōponius philadelph. §. si exequis. ff. de rei

Contra.

oppo.

de rei, vëdica. & est argumētum in. l. si cū duorum. ff. de stipula. seruo. sed diuidi non debet quod est diuisum. l. si filie. §. familia. ff. fami. hercis. & l. i. co. *Solutio.* ti. agitur. & c. ¶ Solue, q̄ diuisa est hēreditas quoad intellectū, sed non quoad ipsa corpora. ¶ Vel dic, q̄ est diuisa rōne quo tē, sed non ratione loci. vt. l. meuius. §. duobus. d. l. 2. ¶ Ad hoc enim vt hēreditas dicatur diuisa, requiritur, vt supra dixi, q̄ ratione loci diuidatur per terminos & signa, per ea, quę dicit Bal. in. d. l. ea demū. ¶ Et sic tene, q̄ ante diuisionem realem res dicitur cōmunis. ¶ *Quæstio* Quæro etiam, retentis eisdem terminis, focus vendidit extraneo partem, quā in communi habebat cum alio: & quia alter socius non cōsignauit pretium intra nouē dies, remāsit in extraneum pars vëdita. demū elapsis duobus, vel tribus annis vel amplius, extraneus qui emit partē supradictam, eam vendidit cuidam etiam extraneo: quæritur an dictus socius possit retrahere ab emptore dictā partem pro tātō. Videtur q̄ nō, quia elapsi fuerūt nouē dies prioris vëditionis: & quia res transiuit in extraneum, non potest per consortem extrahi, vt per glo. quę loquitur in coniūcto venditoris in. l. 13. ti. delas vendi. & comp. fo. le. in parte. de patrimonio. ¶ Cōtrarium est verū, quia etiā si per mille manus res trāsiret, interim q̄ nō diuiditur, socius in re illa poterit eam retrahere pro tātō. & isto casu loquitur glo. in. l. 2. gl. magna. ver. itē quid si iste emptor. C. de rescin. vendi. vt ius consorti competas, competat cōtra quęcūq; emptorē, etiā si super mille manus res iuit, vt vëdicetur ab vltimo emptore. ¶ Ad idem facit textus. in. l. i. C. cōmuni diui. vbi si duo sumus socij eiusdem rei, & socius meus vëdat partem suam, ego incipio esse cōsors emptoris, & per consequēs potero rem illā venditam per secūdum consortem extrahere pro tātō, quia semper sum socius illius, cui venditur pars coniuncta parti meæ.

Solutio. ¶ Et solue contrariū, quia loquitur quādo coniūctus vult retrahere pro tātō, qui nō potest retrahere pro tanto elapsis nouē diebus: quia ex quo semel exiuit à familia, nō dicitur amplius patrimonialis vel de radice, vt ibi: sed in casu nostro etiā vendita nunquā exiuit de cōsortio vel cōmunionē, propterea potest à secūdo & tertio emptore extrahi. quod nota. ¶ *Quæstio* Finaliter quæro. constāte matrimonio vir emit fundum, deinde illum vëdidit cuidam extraneo, an vxor ipsius, vel cōsaguinei eius nomine, & per ea. possunt fundū retrahere pro tanto remedio istius legis. Videtur q̄ non, quia durāte matrimonio non est quæsitū vxori plenū ius in fundo quæ

fito durante matrimonio, cū maritus possit illum vendere liberē cui voluerit, per legē si. ti. de las ganā. in ordina. ¶ Tu tene, q̄ poterit fundū retrahere pro tātō, duabus rationib⁹. ¶ Primò, quia vxor sociā est mariti diuinæ & humanæ dom⁹. vt. l. aduersus. C. de crimi. expi.

de la cōdenacion, & hære. & in eodē fundo est consors, habetq; medietatē ei⁹, vt. l. i. ti. de las ganā. fo. le. & co. ti. l. i. co. ti. in ordina. & dicta medietas est sua, quāuis maritus possit eā alienare durāte matrimonio: & si cōmittat vxor de lidū, vt suam illā amit tit. vt. l. 77. cū sequēti

infra. si enim in odium vxoris medietas eorū, que fuerunt acquisita durāte matrimonio, sunt propria vxoris, à fortiori in ipsi⁹ fauore. ¶ Et si dicas, q̄ potest maritus alienare fundū habitum constante matrimonio. per. d. l. si. cōcedo. tamen nō negatur quin mulier fundū alienatum non possit retrahere pro tanto: quia etiam coniūctus & cōsors possunt bona sua alienare & vendere ad libitum, tamen alter coniūctus, vel vëditoris possunt bona immobilia quę sunt de radice, vel in cōsortio retrahere pro tātō. & ita in casu nostro seruabitur dispositio istius legis. quod menti tene, quia poterunt ista dubia tibi afferre commodum aliquando.

En el tiempo. ¶ Eo tamen elapso. non pōt retrahi pro tanto. nam limitato

priuilegio limitatū parit effectum. l. in agris. ff. de acqui. rerum domi. glo. in. c. cum ordinem. de rescri. glo. i. tenet domi. do. de Pa. in. c. p. vestras. de do. in ter vi. et vxor. sup. tex. col. 393. ver. nec est mirandū. ¶ *Comunero.* Not. q̄ habens etiam vnā rem in communi cum alio, dicitur consors. concordat. l. nihil. & ibi Bar. ff. communi. diuidun.

Summarium.

- 1 Iudex, an, & quando potest dare delinquentem in inimicum.
- 2 Offendere quando potest quis alium.
- 3 Offensus, qui potest offensorem suum offendere, an possit offendere conuocatis amicis vel famulus ad offensam, an committere alijs.
- 4 Probatio legitima in criminalibus que sit.
- 5 Sententia quando dicatur nulla.
- 6 Bannitus in inimicum per sententiam, an possit se defendere.

1 **M**Andamos. Ista lex non summatur, quia est clara. ¶ Est tamen notandum ex ea, quod iudices

iudices nō possunt dare aliquē in inimicū, nisi cōi-
 tus integra probatione. & per hoc approbatur. l.
 styli. 47. in ordi. dictarū legum. ¶ Secundō est no-
 tandum, q̄ condemnatus nō datur in inimicum, ni-
 si ad petitionem accusatoris. & in hoc concordat. d.
 l. 47. in fine. ¶ Tertiō nota, q̄ post sententiam re-
 quiritur lapsus trium mēsum. & in hoc ista est lex
 2 noua. ¶ Elapsis tamen tribus mensibus post sentē-
 tiam, potest dari in inimicum: & tūc condemnatus
 potest occidi impunē. vt. l. 1. & 4. tit. delos homezi-
 llos. foro legum. & l. 3. & 4. eo. ti. in ordina. ¶ Si ve-
 rò delinquens ex semiplena probatione cōdemna-
 tur, etiam si petatur per accusatorem, & labātur tres
 menses, non potest in inimicum dari. vt in l. ista cū
 concordat. sed proceditur contra eum secundum
 formam tex. in quadam pragmatica regni folio. 236.
 concor. gl. & tenēt docto. in l. 1. C. de assessori. tenet
 Bar. in l. si quis in graui. §. vtrum. ff. ad silenā. ¶ Et
 3 nota. ad istam legem vnum satis singulare, q̄ t̄ non
 solum is, cui conceditur licentia se vindicandi con-
 tra aliquem de offensa sibi illata, poterit se vindica-
 re per seipsum, sed etiam erit sibi licitum congrega-
 re amicos, qui ipsum iuuent ad hoc, vt illi tales ad-
 iuuantes non puniantur, sicut nec principales. Ita
 singulariter dixit Pau. de Ca. in l. refectionis gratia.
 per illum tex. ver. ego fabriq; mei. ff. cōmunia præ-
 dio. vbi dicit, q̄ illud quōd facere possum per me
 ipsum, possum facere per ministros meos ad hoc
 necessarios, & illis resistens, videtur mihi resistere.
 & de hoc dicit esse gl. singularem in l. cum fundum
 ff. de vi & vi arma. & respondet ibi ad glo. in l. grac-
 chus. C. de adulte. quē videtur aliquialiter contraria
 ri, & dicit hanc partem tenuisse Iaco. Bu. in dicta le-
 ge. refectionis. & idem tenuit ipse Pau. de Ca. in le-
 ge. raptores. secunda colum. C. de episco. & cleri. &
 Baldus in l. prima. antepenu. col. versic. sed quid di-
 cemus statutum permittit. & C. vnde vi. Idem Bal.
 in l. vt vim. tertia col. ff. de iusti. & iure. & idem fir-
 mat Bar. Cepo. in consilio suo quarto. incipi. vifa
 querela. in vltima colum. vbi subdit per has doctri-
 nas aliās ipse obtinuisse in contingētia facti in ciui-
 tate Veronæ, vbi est statutum, q̄ si frater reperi-
 at aliquem turpiter cōuersantem cum sorore sua, pos-
 sit ipsum impunē occidere, quōd vnus qui repere-
 rat aliquem in camera cubiculari cum sorore sua cū
 armis, conuocauit amicos armatos, & occidit illum.
 Et licet statutum loquatur de fratre tantū, tamen
 dicit, q̄ debet etiā extendi ad amicos congregatos,
 sine quibus nō potuisset tutē occidere illum reper-
 tum cum sorore, & refert, quōd idem per totam cu-
 riam Veronæ iudicatum fuit. Et dicit etiam fortius
 Paulus de Castro in dictis locis, quōd in casibus, in
 quibus quis potest facere vindictam in personam
 alicuius, quōd poterit etiā fieri & facere per alium,
 & ille talis hoc faciens, non punietur. ¶ In quo ta-
 men Baldus in dictis locis tenet contrarium, di-
 cens, quōd illud, quod alicui personæ specialiter

committitur, ad alium non potest transmitti. per le-
 gem. cum patronus. de lega. 2. de quo etiam per Bal.
 in capitulo. ad nostram. de probatio. & per Bart. in
 lege. non solum. ff. de iniuriis. & in capitulo primo.
 §. si quis verò, de pace iuramen. fir. & per Bal. in le-
 ge. per diuersas. C. mandati. & vide textum notan-
 dum ad hoc in l. cum fundum. ff. de vi & vi arma.
 & in lege. si seruus si hæredi. ff. de statu libe. & Bal.
 in dicta lege. gracchus. & Pet. de Ancharra. in cap.
 primo. quod metus causa. Ioan. de Ana. in capitu. se-
 cundo. in vltimis verbis de homicidio. ¶ Ex qui-
 bus tu habes, q̄ licet offensus non possit occidere
 inimicum per alium, poterit per seipsum conuoca-
 tis famulis. & c. vt ei auxilium præstent in occiden-
 do inimicum. ¶ Et bene ad hoc facit regula, qua di-
 citur, q̄ concessio vno, omnia videntur esse conce-
 ssa per quā deuenitur ad illud. vt lege secunda. ff. de
 iurisditio. omniū iudi. et. l. 3. §. qui habet. ff. de serui.
 rusti. prædio. & l. si venditor. ff. de religio. & sum-
 pti. fune. & l. vxori. ff. de auro & argen. legat. latē
 Hippolytus consilio suo. 175. & tene menti prædi-
 cta, quia sunt quotidiana, & valde vtilia. & lucrosa.
 ¶ Quibus adde textum valde notandum in l. deuo *Nota.*
 tum. de metatis. & epidimeticis. li. 12. quem ad hoc *valde.*
 magnificat ibi Barto. quōd si aliquis vult me expel-
 lere de possessione mea, amici mei & vicini mei
 etiam peregrini possunt percutere volentem expel-
 lere me, vt non expellat.

4 1 ¶ Prouança legitima, scilicet. per t̄ duos testes
 ad minus de visu. vt capit. quotiens. cum simi. de te-
 stibus. ¶ Item ij testes debent esse bonæ famæ. vt
 capit. episcopus in synodo. 35. q. 6. & cap. præterea.
 §. 1. de testi. cogen. capit. cum in tua. de sponsa.

¶ Et est ratio, quia in criminibus infames & crimi-
 nosi non admittuntur in testes. capit. qui sine. & ca-
 pitu. postulatus. & §. porro. in fine. 3. q. 7. & l. 3. in
 princip. titulo delos testimonios. foro legum. aliās
 non dicitur legitima probatio, vt dictis iuribus.

¶ Probatio legitima dicitur illa, quæ fit per duos
 testes de visu, omni exceptione maiores. cap. quo-
 tiens. de testi. & bonæ famæ. c. episcopus in synodo.
 35. q. 6. cap. præterea. §. 1. de testibus. c. cum in tua. de
 sponsali. Infames enim, & criminosi, non sunt legi-
 timi testes in criminibus. capit. qui sine. capit. po-
 stulatus. §. porro. in fine. 3. q. 7. cap. multi. 1. q. 1. Vi-
 deas legem regni foro legum. titu. de las testimo-
 nias. l. 3. in principio. Item debent esse testes maio-
 res viginti annis.

¶ Quid autem si interueniant præsumptiones ad
 condemnationem sufficientes, de quibus in capit.
 afferte. de præsumptionibus, an dicatur legitima
 probatio, vt sit locus dispositioni huius legis? Co-
 gitabis.

m ¶ Passados tres meses. Istud est ius nouum, vt
 absens debeat expectari per tres menses post con-
 demnationem. ¶ Per quod videtur corrigi pragma-
 tica regni. folio. 236. quæ in fine ipsius dicit, quod si

K K absens

absens condemnatus auditur super crimine. hic autem dicitur q̄ per tres menses expectatur, & nō amplius. ergo. &c. ¶ Tu dic q̄ non corrigitur. sunt tamen diuersæ non aduersæ, quia illa concedit annum indulgentiæ in executione sententię corporalis à iudice, in qua nō interuenit legitima probatio, hic autem quādo interuenit plena & legitima, & sit executio sententię per partem, melius esset si ista super illa intelligeretur, vt elapso anno, quod non patitur ista lex, quia dicit elapsis tribus mensibus post condemnationem. &c.

¶ Ley. lxxvij.

Por el delicto q̄ el marido o la muger cometiere a un q̄ sea de heregia o de otra qualquier qualidad no pierda el vno por el delicto dlotro sus bienes ni la meytad de las ganancias auidas durāte el matrimonio. ¶ Y man

n ¶ Por el acusador. Cōquiescit igitur isto casu officium iudicis, parte non petēte. concordat lex styli. 48. de qua per glo. in.

l. 4. tit. de los homezillos. foro legum.

o ¶ Sea ninguna. quia contra legem. vt in capitulo. infra. de re iudica. & talis sententia lata contra legem dicitur desaforada. vt lege quinta. titulo. de las cartas y traslados in ordina. ¶ Quando sententia sit nulla, vide plenē Prepositum in. c. dilecto. §. col. ver. circa materiam de appellationi.

p ¶ Por enemigo. In aliis tamen sententia remanet firma, quia vtile per vtile non vitatur. l. 1. §. pe. & ibi Barto. i. oppo. ff. de verbo. oblig. & in l. certi conditio. §. quoniam. vers. tertio nota. ff. si certum peta. de quo melius per Pau. de Ca. in. d. l. 1. §. si stipulanti. ver. vltimo nota. ff. de verb. obligationib.

¶ Isto enim casu datus per sententiam in inimicū occidi non potest, cum sit nulla sententia, quæ non tribuit ius. vt ca. 1. de re iudi. Secus erit in casu, quo sententia tenet per istam legem in principi. & ita intelligitur. l. 3. ver. quæ. quando. tit. 16. secunda parti.

6 ¶ Sed quæro si iste datus in inimicum, possit se defendere. Tene q̄ non. tex est. in. l. itē mela. ver. de de se conqueri. ff. ad. l. Aquili. l. 1. vbi glo. titu. de los homezillos. foro legum.

Quæstio. ¶ Quæro insuper, Nunquid si extra formam traditam per istam. l. daret iudex reum contumacem in inimicum, qui occisus fuit ab eis, quibus datus fuisset in inimicum, occisores puniri debeāt de homicidio. Et videtur quod sic. Ita dicit Dynus, & Alber. de Rosa. Et per text. ibi in argumē. in lege. si se non obtulit. §. condemnatum. ff. de re iudi. Quia statutum loquens de bannito, debet intelligi de ritē & legitime bannito. Tamē in contrarium est veritas secundum eos ibidem. Quia sententia banni

occidentem iusto errore constituit, vnde puniri nō debet per tex. in. l. penul. ff. de adul. vbi paritur delinquenti, si iustum habuit errorem, nisi apparet eum sciuisse, quod nō esset iustē bannitus. vt ibi. Confirmatur. nam præsumptio est, quod iudex il-

lū solenniter, & legitime banniuit. l. 2. C. de offi. ciui. quia præsumitur pro sententia iudicis. l. Herennius. §. Gaia. ff. de euic. & capit. sicut. in fine. de senten. & re iudi. Et ad textum. d. §. condemnatum potest responderi, quod intelligatur. s. quod ille qui non est legitime bannitus, habetur pro non bannito quantum ad se, cum non sit bannitus de iure: sed quantum ad alios, & banni executionem bene habetur pro legitime bannito, ex quo communiter credebatur, quod esset iustē bannitus. Tamen in casu, in quo occisor banniti ignorauit non esse legitime bannitum, licet non debeat puniri tanquam de homicidio dolose facto, de culpa tamen arbitrio iudicis puniendus est, & sic extra ordinem, quia fuit in culpa, non inuestigando, an bannum fuerit iustum, & legitime latum. & ex ista culpa punietur. vt. l. 2. §. ex hac actione. ff. vi bono. rap. et. l. lex Cornelia. ff. de fidei. maximē cum ignorantia, seu error iuris sit lata culpa. l. liberorum. §. notatur. & ibi glo. ff. de infami. Et quia de hoc multi scripsere, pro nunc sit satis.

damos que sean hauidos por bienes de ganancia todo lo multiplicado durāte el matrimonio hasta que por el tal delicto los bienes d qualquier de ellos seā declarados por sententia aun quel delicto sea de tal calidad q̄ imponga la pena ipso iure.

Summarium.

- 1 *Uxor propter delictum mariti an perdat bona sua vel bona habita constante matrimonio.*
- 2 *Socius condemnatus in centum, an debeat soluere penam de communi.*
- 3 *Frater condemnatus ob delictum, an debeat soluere condemnationem de re communi.*
- 4 *Delictum fratris, an noceat fratri.*
- 5 *Delictum prelati, an, & quando noceat ecclesie.*
- 6 *Delictum vnius de vniuersitate, an noceat omnibus de vniuersitate.*
- 7 *Delictum, an, & quando egrediatur personam delinquentis.*
- 8 *Delictum patris, an, & quando noceat filio.*
- 9 *Pater si committit hæresim, & si hæreticus condemnatur, an eius filij catholici priuentur legitima.*
- 10 *Bona hæreticorum an debeant remanere pro filiis, vel debeant.*

debeant de illis alimentari, vel dotari.

11 *Mandās ex proprio significatu, an comprehendatur in statu-
to de committente delictum.*

12 *Vxor receptans virum suum delinquentem in domum suam
an incurrat in pœnam.*

POr el delicto. Ista lex diuiditur in tres partes.

In prima dicit, quod propter delictū viri
vxoꝝ nō perdit bona sua, nec lucra habita con-
stante matrimonio: nec econtra vir propter deli-
ctum vxoris, etiam si commiserit delictum hæresis.

In secunda dicit, q in his lucris veniunt ea, quæ
fuerunt acquisita durante matrimonio vsq; ad de-
clarationem sententiæ vsq; ad tempus in quo bona
fuerūt declarata p sententiā confiscata esse & fisco
applicata. **I**n tertia dicitur istud habere locum
etiā in delictis, in quibus pœna punitur ipso iure.

Secunda ibi. & mandamos. **T**ertia ibi. aun-
quel delicto. **A**derte, quia ante istam. l. domi.
doctor. de Pala. in sua repe. c. per vestras. de dona.
inter virum & vxo. super rubri. col. 357. vers. præ-
dicta sunt intelligenda. mouet istam quæstionem,

1 dicens, q si maritus commisit delictum propter
quod fuit condēnatus ad certam pœnam pecunia-
riā, vel bona sua veniunt confiscanda, vel sunt con-
fiscata ipso iure, quia fortē commisit crimen læsæ
maiestatis, hæresis, vel apostasiæ, nihil accipietur
de bonis propriis vxoris, vel de sua medietate bo-
norum habitorum constante matrimonio, & hoc,
quia vxor non debet pro marito puniri, vel econ-
tra. vt. C. ne vxor p marito. in rubro & nigro. vbi
ob maritorum culpam vxores inquietari leges ve-
tant. Vnde si aliqua res ipsi a fisco occupata sunt,

quas sui dominij esse probauerint, ius publicum
exequentur. **A**d idem adducit textum. l. i. C. de
priuilegio fisci. & in l. i. C. ad legem Iuliam. de vi
publi. vbi propter delictum viri, vel ciuile munus,
res vxoris, quæ pignori capiuntur, vim contrahe-
re videntur. **H**inc dicitur tex. in l. si quis post. C.
de bonis dānatorū. & ibi doct. & Bal. q marito de-
portato res paphernales vxoris, & dos eius, nō de-
bent fisco incorporari, nec etiam donata vxori, nec
etiam donata emancipatis liberis. de quo etiam la-
tē And. Sicu. in cap. ex literis. de pigno. **A**d idē

2 facit tex. in l. cum duobus. §. si ff. pro socio. vbi si
vnus ex sociis commisit delictum, de quo fuit con-
dēnatus, talis condēnatio de communi solui non
debet, sed solum de bonis ipsius delinquentis.

Est etiam tex. cum glo. in l. quod quis. ff. de regu-
lis iuris. tenet Bal. consilio suo incipienti. In Chri-
sti uonine amē. proponitur quosdam. vbi dicitur,
q socius non tenetur ad damnū societatis commis-
sum culpa socij. de quo vide tex. qui hoc probat in
l. 2. & 7. ti. io. quinta partita. tenet Bal. in l. cum pa-
truus. C. communia vtriusq. iudi. **Q**uod intellige

verum, nisi delictum committeretur super defen-
sione rei communis, vel vxoris tantum; quia si ma-

ritus in defensione non seruauit. omnino metas de-
fensionis, & propter excessum fuit condēnatus
in certa quantitate, fiet solutio pœnæ de rebus com-
munibus, non de bonis mariti tantum. **A**d quod
bene facit dictum. Inno. in capi. sicut. el. 2. vers. in
societate. tamen secus est de iureiuran. vbi dicit, q
socius debet participare de damno & labore casus
aduersi aduentus alterius socij. tenet Bald. in mar-
ga. in parte. socius. vers. 2. & l. cum duobus. §. qui-
dam sagariam. & ibi Bar. ff. pro socio. & l. i. socium.
§. socius. vbi idem Barto. eo. titu. Bald. in dicta. l. si
patruus. 2. colum. vers. si. & prædicta sunt vera. C.
communia vtriusq. iudi. **A**dde etiam huic le-
gi glo. notandam in lege. cum duobus. §. Papinia-
nus. vers. non redigitur. ff. pro socio. quam ad hoc
multum commendat Ioan. de Ino. in lege. cum fi-
lius familias. 3. colum. ff. de verbo. obliga. Alexan.
in dicto §. Papinianus. vbi dicitur, quod si vnus
ex fratribus, qui sunt in cōmuniōe, fuit cōdēna-
tus propter delictum a se commissum, quod illud
debet soluere de suo proprio, non autem de com-
muni. **D**e materia verō istius legis vide in l. 9.
titu. 21. septima partita. & per totum titulum. C. ne
vxor pro marito. & in l. obseruare. §. proficisci. ff.
de offi. procon.

4 **Q**uod Cometi. eren. Idem dicendum est si in deli-
cto vnus fratris, quia non nocet alteri fratri in por-
tione innocentis. vt per Bald. in l. eam quam. 3. co-
lum. C. de fideico. **I**dem in delicto si prælati, q
non nocet ecclesiæ. vt per Bal. in l. meminerint. C.
vnde vi. & cap. si episcopum. §. si. 17. q. 6. **C**on-
trarium notatur in lege. iubemus nullam. C. de sa-
cro sanct. eccle. tenet Bald. in præludiis feudo. vlti-
ma colum. & in cap. vno. qualiter dominus a pro-
prio feudi. priue. **S**ed tu intellige quod dū viuit,
nocet ecclesiæ in feudo, non post mortem suam. te-
nent docto. & Archi. in capi. verum. de foro com-
pe. probatur in cap. si clericus. de capellis mona.

5 **I**tem si delictum vnus de vniuersitate, non no-
cet aliis. tenet Barto. in l. sed si hac. §. qui manumit-
titur. ff. de in ius voca. **R**atio est pro tato, quia de
lictu vnus nō nocet alteri, nec debet nocere, etiam
ex præcepto testatoris. Casus est secundum Bald.
in l. pater familias. ff. de hæredi. insti. **I**tem dici-
mus, quod si delictum non egreditur personam
eius, cōtra quem commissum est. vt l. 3. & ibi Bar-
to. ff. de his quibus vt indig. **I**tem si delictum pa-
tris, non nocet filio. Quia licet bona patris publi-
centur, non publicabitur legitima filiorum, quæ si
bi debetur iure naturæ. vt l. cum ratio. ff. de bonis
damnatorum. eo. titu. notatur in cap. Rainucius. de
testamen. **H**inc est, quod si pater committit hæ-
resim, & vt hæreticus condēnetur, eius filij catho-
lici non priuantur legitima sua. vt l. manicheos. &
lege quicunq; C. de hæreticis. & l. 3. titu. 26. septi-
ma partita. **T**amen ista iura hodie sunt correctæ
per cap. cum secundum leges. de hæreticis libro. 6.

6 **I**tem si delictum vnus de vniuersitate, non no-
cet aliis. tenet Barto. in l. sed si hac. §. qui manumit-
titur. ff. de in ius voca. **R**atio est pro tato, quia de
lictu vnus nō nocet alteri, nec debet nocere, etiam
ex præcepto testatoris. Casus est secundum Bald.
in l. pater familias. ff. de hæredi. insti. **I**tem dici-
mus, quod si delictum non egreditur personam
eius, cōtra quem commissum est. vt l. 3. & ibi Bar-
to. ff. de his quibus vt indig. **I**tem si delictum pa-
tris, non nocet filio. Quia licet bona patris publi-
centur, non publicabitur legitima filiorum, quæ si
bi debetur iure naturæ. vt l. cum ratio. ff. de bonis
damnatorum. eo. titu. notatur in cap. Rainucius. de
testamen. **H**inc est, quod si pater committit hæ-
resim, & vt hæreticus condēnetur, eius filij catho-
lici non priuantur legitima sua. vt l. manicheos. &
lege quicunq; C. de hæreticis. & l. 3. titu. 26. septi-
ma partita. **T**amen ista iura hodie sunt correctæ
per cap. cum secundum leges. de hæreticis libro. 6.

7 **I**tem si delictum vnus de vniuersitate, non no-
cet aliis. tenet Barto. in l. sed si hac. §. qui manumit-
titur. ff. de in ius voca. **R**atio est pro tato, quia de
lictu vnus nō nocet alteri, nec debet nocere, etiam
ex præcepto testatoris. Casus est secundum Bald.
in l. pater familias. ff. de hæredi. insti. **I**tem dici-
mus, quod si delictum non egreditur personam
eius, cōtra quem commissum est. vt l. 3. & ibi Bar-
to. ff. de his quibus vt indig. **I**tem si delictum pa-
tris, non nocet filio. Quia licet bona patris publi-
centur, non publicabitur legitima filiorum, quæ si
bi debetur iure naturæ. vt l. cum ratio. ff. de bonis
damnatorum. eo. titu. notatur in cap. Rainucius. de
testamen. **H**inc est, quod si pater committit hæ-
resim, & vt hæreticus condēnetur, eius filij catho-
lici non priuantur legitima sua. vt l. manicheos. &
lege quicunq; C. de hæreticis. & l. 3. titu. 26. septi-
ma partita. **T**amen ista iura hodie sunt correctæ
per cap. cum secundum leges. de hæreticis libro. 6.

8 **I**tem si delictum vnus de vniuersitate, non no-
cet aliis. tenet Barto. in l. sed si hac. §. qui manumit-
titur. ff. de in ius voca. **R**atio est pro tato, quia de
lictu vnus nō nocet alteri, nec debet nocere, etiam
ex præcepto testatoris. Casus est secundum Bald.
in l. pater familias. ff. de hæredi. insti. **I**tem dici-
mus, quod si delictum non egreditur personam
eius, cōtra quem commissum est. vt l. 3. & ibi Bar-
to. ff. de his quibus vt indig. **I**tem si delictum pa-
tris, non nocet filio. Quia licet bona patris publi-
centur, non publicabitur legitima filiorum, quæ si
bi debetur iure naturæ. vt l. cum ratio. ff. de bonis
damnatorum. eo. titu. notatur in cap. Rainucius. de
testamen. **H**inc est, quod si pater committit hæ-
resim, & vt hæreticus condēnetur, eius filij catho-
lici non priuantur legitima sua. vt l. manicheos. &
lege quicunq; C. de hæreticis. & l. 3. titu. 26. septi-
ma partita. **T**amen ista iura hodie sunt correctæ
per cap. cum secundum leges. de hæreticis libro. 6.

per cap. cum secundum leges. de hæreticis libro. 6.
KK 2 cui

cui standum est. cum sit crimen ecclesiasticum. capitulo. ut inquisitionis. §. prohibemus. eodem titulo. & libro. notat dominus Abbas. in capitulo. 1. de officio ordina.

9 ¶ Et quauis bona publicentur & applicentur domino temporali, dicunt aliqui, quod is, qui succedit in bonis hæreticorum, saltem de quadam æquitate & humanitate deberet eorum filios alimentare, vel aliquid pro alimentis relinquere.

Quoniam ex quo geniti sunt, non sunt perdendi: & cum vita sibi relinquatur, quam sine victu conservare non possunt, iustum esse dicunt ut alimentari debeant, vel aliquid pro alimentis concedi.

¶ Vidimus enim, quod reprobantur in iure successiones in filiis clericorum quo ad ipsos clericos, sed ius canonicum pie considerans respectu alimentorum fecit eos ad aliquid ex successione seu donatione parentum capaces, ut capitulo. cum haberet. de eo qui duxit in matrimonium, quam polluit per adulter. Et sic pium, et humanum esse dicunt, quod fiscus, seu dominus temporalis aliquid istis pro alimentis daret, aut tales ad alimentandum reciperet. Ita dicebat Ioannes Lupi. decanus Segobienensis in suo tractatu hæresis. questione. 19.

Infer. ¶ Ex quo si verum est, infer dominus doctor de Pala. in repetitio. capitu. per vestras. de donatio. inter virum & uxorem. super. c. colum. 361. versic. ex quo. & c. q. quemadmodum fiscus, aut dominus temporalis, qui successit in bonis hæretici tenetur filios alere, sic teneretur filias dotare, ex quo dos succedit loco alimentorum. Et idem dixit tenere Bald. in lege. finali. 2. colum. versic. et idem dico. C. de dotis promi. ¶ Idem dicit si bona sint confiscata ex forma statuti, quod fiscus teneatur dotare filiam ex bonis confiscatis. per legem. insulam. in principio. ff. soluto matrimonio. ¶ Et omnium istorum ratio pendet ex naturali vinculo, quo pater tenetur ad dotandum. ut lege. obligamur. §. lege. ff. de actione. & obligatio. ¶ Et bene ad hoc facit notabile consilium Pauli de Cast. 13. ubi eleganter decidit, patrem teneri ad dotandum filiam: quæ obligatio inhæret bonis eius, & transit cum eis quocumq; vadant. ut ibi per eum.

10 ¶ Pro extensione tamen istius legis. & legis. 8r. in fra. in quantum dicunt. cometiere. nota, q. quando lex, vel statutum, loquitur per verbum. cometieren, vel committo, ut puta, si commiserit homicidium, ex proprio significato comprehenditur tam mandans quam faciens. Istud fuit singulare dictum Sali. in lege. non ideo minus. 13. colum. versic. & hæc iura. C. de accusatio. & dicit illum esse unum intellectum ad capi. mulieres. de senten. excomu. allegat tex. & glo. & do. suum Richar. de Sali. in lege. & si amicis. ff. ad legem iuli. de adulte. & glo. & do. in l. non dubium. C. de legi. & cum illo dicto transiit Ludo. roma. in lege. si quis pro emptore. ff. de vfuca. refert & sequitur And. Sic. in repe. rubricæ

de fide instru. 18. col. Et lógè miratur de his, qui non viderunt Albe. de rosa. in tracta. statuto. in tertia parte. q. 40. tenet Domi. per illum tex. in ca. 1. de constitutio. lib. 6. quod nota.

¶ Quæro pro istius tex. elucidatione. An per delictum mariti bona eius obligata pro dote confiscentur. Ista quæstio videtur determinari ex hac decisione, scilicet, si debitor commisit delictum, utrum rei pignoratq; inuito creditore poterit fieri vastum, an prius debeat solui creditori. Cy. simpliciter recitat in l. pignus. C. de pigno. actio. tenere Iacobum de Are. quod creditor non potest impedire vastum, si post vastum remanet tantum, quod sibi sufficiat. Pro quo ipse Iacobus de Are. allegat, seu inducit textum in l. 1. §. servus. ff. ad Sille. ubi Bar. putat contrarium. Nam creditores præferuntur poenis fiscalibus. ut l. 1. poenis fis. creditores præf. li. 10. & l. quod placuit. ff. de iure fis. Et respondet ad dictum §. servus. ubi Baldus ait, quod si hoc dictum Bar. est verum, sequitur, quod vxor, quæ habet omnia bona mariti obligata pro dote, potest defendere, quod non fiat vastum in aliqua re mariti. Qui Bald. postquam in d. l. pignus. scripsit dictam opinionem Bartoli, subdit rationem, quia non debet delictum debitoris officere securitati creditoris. qua ratione vxor potest defendere, ne fiat vastum in rebus mariti delinquentis. Ita Baldus ibi. quod est menti tenendum secundum eundem in d. §. servus.

r ¶ De heresia. concordat capit. decrevit. de hæreticis. lib. 6.

Adde. ¶ An vxor hæretici tenetur cohabitare cum viro hæretico. tex. in dicto ca. decrevit. de hæreti. in sexto. dicit q. sic, quia non soluitur matrimonium hac de causa. ut in capitu. 2. de diuor. capitu. cum coniugia: 32. q. 1. ¶ Propterea vxor non punitur, si maritum delinquentem recepat in domum suam. quod patet per dicta iura. ¶ Quod est verum, nisi forte inhibeat per iudicem ei, quod non cohabitaret, et quia forte cohabitatio eorum erat in contumeliam creatoris. ut capitu. gaudemus. de diuor. tenet Andreas de Isernia in sua peregrina super prima constitutione Neapo. in rubrica de receptione Batarenorum. nu. 5. folio. 12.

¶ Et si forte lex vel statutum dicit, quod vxor teneatur pro viro, vel econtra, debet intelligi civiliter, non criminaliter. Ita dicit And. Sic. in capitu. quod quibusdam. in fine. de fidei iussu. Alex. 3. parte consilii. 1. col. 3. propterea dixi aliqua super hoc in l. sexagesima prima. supra. ¶ Anto. de bu. consilio. 6. nu. tertio. dicit, q. delictum mariti non nocet vxori in dote, nec factum mariti obligat dotes crepta causa primipilarii. l. 2. C. de primi. l. satis. C. in quibus cau. pig. tacite contra.

s ¶ Todo lo multiplicado. Ex his verbis cum dicit. todo esto. notandum, q. si constante matrimonio aliqua

aliqua bona consolidantur, & redeunt ad dominiū coniugum ex causa emptionis, vel ex alia causa, mulier debet habere partem de his consolidatis, quia censentur alia à rei proprietate. Ista fuit conclusio notanda Ioan. Fabri in. §. si cui per illum textum. in fbi. de lega. quem refert gl. in lege prima. in parte, pormedio. in fine. titulo delas ganancias. foro legum. cui adde eundem Ioa. Fabri super rubrica in fbi. in. §. alamanicus, qui idem tenuit per illum text. ¶ Et quid in rebus emptis per maritū nomine vxoris & causa retractus. vide quæ dixi in lege septuagesima. glo. prima. vers. sed quia.

Summarium.

- 1 Vxor propter delictum an possit in totum perdere dotem, & alia bona.
- 2 Mulier coniugata quibus casibus amittat bona dotalia propter delictum.
- 3 Maritus, à quo aufertur dos propter delictum vxoris, an teneatur alere vxorem.

LA muger. Breuis est, ideo nō summat. Est tamen notandum ex ea, qd mulier coniugata potest in totum, vel in parte, dotem perdere propter delictum.

Adde. ¶ Pro ista lege. vide Alexan. 3. parte consi. 88. in principio. quia allegat plures concor. Qualiter dos et alia bona mulieris nō possunt confiscari, dicit Ale. vbi supra.

- 2 ¶ Sed quero, † quibus casibus mulier coniugata propter delictum amittat bona dotalia. Vide tex. in lege. quinque legibus. ff. de bonis damnato. quæ dicit, quod propter delictum maiestatis Iulie. & vis publice, parricidij, veneficij, de sicariis. ¶ Item adde propter crimen hæresis. vt dicto capit. decreuit. de hæreticis. lib. 6. ¶ Quod est verum, nisi esset pactum inter maritum & vxorem de lucranda dote, quia tunc his casibus dos non confiscatur constante matrimonio, tenet glossa. & Barto. in dicta lege. quinque legibus. vbi etiam dicit, quod quando fiscus propter delictum vxoris occupat dotem, maritus, qui ex pacto, vel statuto lucratur dotem, potest agere contra fiscum, & summam probare matrimonium, dotem, & pactum, vel statutum, & consequetur à fisco partem lucri prædictæ dotis. pro quo adducit. l. dos. §. à reo. ff. de iure fisci. Idem tenet Petrus de Anchar. in dicto capit. decreuit.

¶ Quæro etiam. dos vxoris propter delictum fuit publicata, nunquid tempore sententiæ debeat dos auferri de manibus mariti, an debeat fiscus expecta

re mortem vxoris. Videtur quod sic, quia dos durante matrimonio debet esse penes maritum ad onera matrimonij sustentanda. vt. l. pro oneribus. C. de iure dotium. ¶ Item delictum vxoris non debet nocere viro. vt. l. supra proxima. vbi dixi. sequitur ergo, quod dos constan

les o d ganacia o de otra qualquier calidad que sean.

¶ Ley. lxxix.

ORdenamos y mandamos q las leyes de

te matrimonio debet esse penes maritū ad alendam vxorem, quia non ipse de suo tenetur eam alere. ¶ Sed tene contrarium, per ea, quæ dicit Bart. in dicta. l. quinque legibus. & Petrus de Anchar. in dicto capit. decreuit. & Alber. de Rosa. in 3. parte statutorum. q. 4. §. 16. & an in præiudicium patris dos filie possit publicari, vide per doctores in lege. si finita §. si vctigalibus. de damno infec. per textum in authentica qui contra. C. de incest. nup.

- 3 ¶ Sed quero, † an maritus, à quo aufertur dos propter delictum vxoris, teneatur alere vxorem. Vide quæ dixi de vxore, & de patre quod ad filium, & econtra in lege. 10. in parte. alimentos. supra Et tene quod sic, quia & vxor tenetur alere virum bannitum. vt per Bar. in lege. si constante. §. q. & §. col. ff. so. trimonio. tenet Bald. in Spe. de donatione, inter virum & vxorem. ver. penult.

Summarium.

- 1 Doctor, an possit incarcerari pro debito.
- 2 Miles, an possit incarcerari pro debito.
- 3 Minor, an possit incarcerationi.
- 4 Debitum quando dicatur descendere ex delicto.
- 5 Miles fugiens cum mercantijs, vel debitor creditorum, an amittat privilegium militare.
- 6 Tutor, vel curator fugiens cum rebus pupilli, an committit surtum.
- 7 Delictum, & crimen, in quibus differant.
- 8 Carcer, an differt à custodia.
- 9 Index, si præcipit custodi carceris aliquem custodiri, an debet illum incarceratione.
- 10 Miles fideiussor pro milite in criminalibus, aufugiente à carcere an possit incarcerationi.

ORdenamos. Nō summat, quia breuis et clara. ¶ Las leyes. vt sunt lex. 4. & quinta. tit. de los hijos dalgo. in ordinamentis.

Adde. ¶ An ista lex cum similibus possunt renuntiari. glof. in authent. de exhib. reis. in §. suscepto. prope medium gl. collatio. §. tenet q sic. & bene ad hoc facit. l. si quis in conscribendo. C. de episcopis & clericis. & lege. si quis in conscribendo. C. de pactis. ¶ Sed vide multa pro & contra per And. Sicul. tit. elator. de pigno. per totam litteram.

Limita. **¶** Otras personas. de quibus in l. 62. supra.

Adde. **¶** Quæro. dicitur hic, otras personas, an frater illius. pro quo est pronuntia-
tum debere gaudere priuilegio milita-
ri, sine alia probatione debeat etiam gaudere dicto
priuilegio. Textus in
lege. 48 edita in curiis
de Madrid anno do-
mini. 1534. die. 12. men-
sis Decembris mouet
istam quæstionem, &
pcuratores regni pe-
tierunt, q̄ gauderent
fratres illius, pro quo
data fuit sententia: attam-
en Imperator non

estis nuestros reynos
q̄ disponē que los hi-
jos dalgo y otras per-
sonas por deuda no
puedan ser presos, q̄
no ay alugar ni se pla-
tiquen si la tal deuda

respondet, præterquam, q̄ super isto articulo seruē-
tur iura regni. Sed q̄ frater illius, pro quo data est
sententia debeat gaudere priuilegio militari, facit
singulare dictum Ang. in authen. vt liceat matri &
auic. in. §. ad hæc autem. collatio. & vbi dicit, q̄ si sunt
plures fratres nati ex eodem patre, & pronuntia-
tum est, vnum esse ciuem Perusij, intelligitur esse
pronunciatum omnes esse ciues Perusinos. **¶** Et
nota, quia per istam legem multa limitantur iura di-
centia, q̄ doctores non possunt incarcerationi. vt di-
cit Alexand. in lege. 1. C. de cessio. bono. in additio.
ad Bald. & in lege medicos. C. de professo. & me-
di. lib. 10. quia intelligitur, nisi debitum descendat
ex delicto, vel quasi. **¶** Item limitatur textus in le-
ge. nemo carcerem. de exacto. tribu. lib. 10. iuncta le-
ge. qui solidum. §. 1. de legatis. 2. vbi dicitur, quod
minor non potest incarcerationi pro debito pecunia-
rio. **¶** Item limitatur lex styli. 99. quæ dicit, q̄ pro
expensis potest quis incarcerationi, quia intelligitur
nisi sit miles, doctor, vel minor, t̄ qui incarcerationi nō
possunt pro tali debito per supradicta. nisi illud de-
scendat ex delicto, per istam legem. **¶** Et vide An-
dre. Sicu. in. c. lator. in fine. de pigno. vbi dicit, an mi-
lites nostri temporis possint incarcerationi pro debito
contractus & vltimæ voluntatis. & allegat Bar in. l. 1.
C. qui bonis cede. po. vbi tenet, q̄ non. dicit tamē
q̄ non intelligitur in militibus piratis, qui dicun-
tur militare sicut catulus in sylua. vide ibi per eum.
& tene quod in. l. ista dicitur.

Limita.

Limita

¶ Descendere de delicto. putat si res fuit depo-
sita penes aliquem, & vtitur ea contra voluntatem
deponentis, vel quia negat depositum: licet depo-
situm sit actus ciuilis, vsus tamen depositi est deli-
ctum, quia committit furtū, & condemnatus effici-
tur infamis. vt in. c. 1. & ibi scribentes. de deposito.
iuncta. l. qui depositum. C. eo. titu. **¶** Idem in cre-
ditore vtete pignore cōtra volūtatem domini, quia
committit furtum. Et ad hoc pauci, & minus bene,
animaduertunt. vt. l. si pignore. ff. de furtis. tenet
Matthæ. de Mathefianis singulari suo. 60. & ponit
exemplum in clerico in sacris, qui licet capinon

possit pro debito ex contractu à iudice ecclesiasti-
co, secus dicit si esset debitor ex delicto vel ex con-
tractu occasione depositi, vt quia contractauit depo-
situm. vt in. c. 1. deposito. & ibi doctores.

¶ Sed ista exempla non bene conueniunt huic le-
gi, quia loquitur in ca-
su, quo debitum de-
scendit ex delicto, non
ecōtra quādo delictū
descendit ex debito.
¶ Ideo pone exēplū
in casu. l. 2. tit. delas in-
urias. ordi. & l. 2. co-
ti. fo. le. nam illa pœna
pecuniaria dīscēdit ex
delicto: q̄a omnis pœ-
na, quæ applicatur fisco, dicitur criminalis. text. &
ibi Bartol. in lege agraria. ff. de termi. mo.

Adde. **¶** Idem t̄ dicimus de mercatore fugiē-
ti cum mercantiis, vel debitis credito-
rum: qui licet sit miles, nō iuuatur pri-
uilegio militari. vt habetur in lege. 3. edita in ciuita-
te Segobia anno domini. 1534. **¶** Et est ratio. nam fu-
giendo, vel se latitando, committit furtum: imō vi-
detur creditores depredare. vt ibi. **¶** Idem t̄ in tu-
toribus. & curatoribus, & aliis eadem vel similia fa-
cientibus. vt. l. 1. ff. de falsis. cū simi. **¶** Verum tamē
est, q̄ etiā in superioribus exēplis, & casib⁹ milites
non gaudēt priuilegio istius legis cum simi. vt pro
debito carcerari nō possint, quia delictum commit-
tunt. **¶** Delictum t̄ tamen & crimen in quo differ-
runt, vide per glo. in lege. 1. C. si aduer. delic. & Ioā.
And. in regula. peccatum. de regu. iuris. lib. 6. & ibi
per Dynum. & in additio.

¶ Presos. Quæro hic de quæstione. Iudex præce-
pit q̄ aliquis detineatur sub custodia: an custos car-
ceris debet eū mittere in carcerē. Dic q̄ nō per gl.
quā ad hoc reputo celebrem in. l. agēs. de cupressi s.
lib. 12. vbi dicit t̄ q̄ aliud est mittere in carcerem, &
aliud sub custodia detinere. & hoc vult ibi Bart. se-
quēdo eā. & facit secundū eum. li. 2. de exactoribus
tribu. lib. 10. **¶** Et ex hac. l. iuncta lege supradicta nō
tari potest, & infertur, q̄ carcerare aliud est, & ali-
ud custodire. **¶** Itaq; si tunc reus vel debitor arfu-
git, nō tenetur custos carceris. **¶** Sed in contrarium
videtur tex. in. l. aut facta. §. solent. ff. de quæstioni-
bus. vbi dicitur, q̄ carcer sit ad custodiam. ad idē.
l. 1. de priuatis carce. & l. incredibile. C. de pœnis.
¶ Quod est verū, vbi est pœna certa pro delicto: se-
cus verò vbi nulla esset pœna certa, quia tunc dice-
retur carcer ad pœnā, nō ad custodiā. tex. est. in. l. se-
natus. ff. de iniuriis. & in lege. 1. §. si. ff. de al. catori. &
Bar in dicto. §. solent. & in lege. imperiurn. ff. de iu-
risdictio. omnium iudi. & hoc de iure civili. Sed de
iure canonico dic, quod ad pœnam. vt est textus in
capitu. quantus. de pœnis. libro. 6. tenet Ludouic.
¶ Rom. no. ta. 7. **¶** Si tamen t̄ iudex dicit custodi car-
ceris

Quæstio

Nota

Contra

ceris, q̄ diligenter custodiat deprehensum, vel cap-
tum, tunc debet cum custos mittere in carceribus.
glo. est celebris in. l. i. §. si iuncta theorica Bal. ff. de
seruis fugi. probatur optimè in. c. super eo. in versu
retineri facias diligenter. de cri. falsi. per quod datur
intellectus ad legem
diuus. ff. de offi. p̄f. si.

¶ Ley. lxxx.

EL marido no pue
da acufar de a-
dulterio a vno de los
adulteros seyedo vi-
uos mas q̄ a ambos
adultero y adultera

Quæstio
10 **Adde.** ¶ Quid
† si mi-
les prop-
ter delictū fuit incar-
ceratus, & sub fideiuf-
soribus relaxat⁹, qui
aufugit, an fideiussor
si sit miles debeat pro
eo incarcerari & pu-
niri. Et videtur q̄ nō.
nam fideiussor miles non videtur deliquisse, & ex
propria persona potest exceptionem proponere:
sicut dicimus in defensore. vt. l. si procurator. §. 2. ff.
rē ratā habere. tenet Bal. notabiliter in. l. quotiens. C.
de precibus imper. offe. & in. l. tam mādatori. C. de
non nume. pecu. & l. 2. C. de pactis. ¶ Contrariū est
verum, nam potuit se obligare, per ea, quæ dixi in.
l. 66. glo. 1. in ver. idem est dicendum. supra.

Contra.

Summarium.

- 1 Maritus, qualiter, & quando potest accusare vxorem adul-
teram.
- 2 Maritus accusans vxorem de adulterio, an debeat probari qua-
liter ista, scilicet, quod est maritus.
- 3 Vxor sicut potest accusari a marito de adulterio, ita & ipsa
possit accusare maritum de eodem adulterio.
- 4 Testis deponens super adulterio, si dicat, Talis iacuit cum tali
muliere, idem sit, ac si diceret, Talis adulterauit vxorem
illius.

Corri.

EL marido. Non summatur, quia breuis, & satis
in se summatur. ¶ Et nota, quia per istam le-
gem hodie corrigitur. l. reos. C. de adulte. & l. si ma-
ritus. §. si. & l. vim passam & l. nihil. co. ti. ff. & lege.
2. circa finem. titulo delos adulte. in ordinamē. vbi
dicitur, quod adulter & adultera non possunt eodē
libello accusari. ¶ Et approbatur lege. 1. co. titu. fo-
ro legum ¶ Ex quibus legibus habes hodie, quod
1 adulter, & adultera possunt, & debent eodem li-
bello accusari, non solum ad thori separationem, vt
per glosam singularem in capit. statuit. 2. q. 5. sed
etiam si accusarentur ad infligendam pœnam tem-
poralem & corporalem. ¶ Et nota prædictam glo-
sam, quia de ea facit magnum festum Ludo. Roma.
singulari suo. 272. & Alexand. in additio. ad Bartol.
in lege. si maritus. l. a. 2. §. qui in viduitate. ff. de
adulteris.

Quæstio
2 **Adde.** ¶ Et nota, q̄ qualitas ista, s. q̄ est ma-
ritus, debet probari, aliās nō probata,

debet sequi absolutio secundum Iaco. de Arę. in. l.
2. C. de probatio. tenet Io. And. in additio. ad Spe.
in ti. de accusa. & inquisitio. in rub. per Bar. in. l. de-
nunciassē. §. quid tamē. ff. de adulte. per. Bald. in. l. 1.
C. qui accusa. non po. & in. l. edita. in repeti. C. de

los aya de acufar o a
ninguno.

¶ Ley. lxxxj.

Si alguna muger
estando con al-
gnno casada o despo-
sada con palabras de

eden. dixi in. l. 70. su-
pra in glo. super par-
te de patrimonio.

¶ Quæro. maritus pe-
percit vxori suæ de
adulterio commissio;
sed mulier iteratoadul-
terium commisit, an
possit eam maritus de
adulterio. accusare. te-
ne quod sic, per text.
in. l. 9. tit. 17. septima

3 partita. ¶ Item quæro. tan sicut maritus potest ac-
cusare vxorē de adulterio, & adulterantem cum ea,
ita & vxor possit accusare maritum, & adulterantē
cum eo. Dic q̄ potest de iure canonico ad separatio-
nem thori, non tamen criminaliter. Primū notatur
in. c. gaudemus. de diuor. & in. c. ex literis. eodē tit.
Secundum patet in. l. 1. tit. 17. septima partita. & in.
l. 1. vbi gl. & doctores. C. de adulte. ¶ Sed quia dixi
q̄ mulier non potest criminaliter accusare maritum
de adulterio, est verum, nisi in casu, quo vxor pro-
sequeretur suam vel suorum iniuriā, putā, quia ma-
ritus comisit adulteriū cū vxore filij ipsius mulieris
nati ex alio matrimonio, vel cū vxore fratris ipsius
mulieris. tenet notāter Sali. in. l. 1. C. de adulteris.

Fallit.

2 ¶ **A**mbos. Intellige eodē libello, vel si in di-
uersis eodem tempore: quia dato, q̄ possit illos oc-
cidere, debet vtrūq; in continēti occidere vno ictu,
vnoq; impetu, & æquali ira aduersus vtrūq; sum-
pta: vt. l. quod lege. §. quod ait. ff. de adulte. ¶ Et per
hoc corrigitur. l. si maritus. §. si. & l. nihil interest. &
l. vim passam. ff. de adulteris. ¶ Qualiter debet am-
bos occidere, vide legem styli. 94. & l. 1. cum tribus
sequentibus. tit. 4. lib. 3. foro juzgo.

Corrigis.

4 **Adde.** ¶ Vnum tene in materia, q̄ quod si te-
stis deponit super adulterio, idem, vel
par est dicere, talis adulterauit vxor-
em alterius, vel iacuit cum illa. glo. est notabilis in
lege Gaij. ff. de fideico. libe. pro qua tu adde text.
in cap. 1. de adulteriis. ibi dum dicit, dormitaueritq;
cum ea.

Summarium.

- 1 Vxor, & sponsa de præsenti etiam putariue, an possint de adul-
terio accusari.
- 2 Vxor propter adulterium, an, & quando perdat dotem.
- 3 Vxor, quæ non est adulterata, sed osculum tantum præbuit ex
traneo, quia pœna puniatur ipsa, & osculans.
- 4 Vxor, quæ pernoctauit extra domum viri, an perdat dotem.

- 5 *Alia bona.*
 6 *Bona paraphernalia que dicantur.*
 7 *Maritus an lucratur dotem et alia bona propter adulterium.*
 8 *Vxor si vxor habet filios ex alio matrimonio.*
 9 *Vxor accusata de adulterio an debeat alimentari pendente lite.*
 10 *Sponsus an compellatur ducere sponsam de futuro per vim co-*
 11 *gunt am.*
 12 *Osculans virginem per vim, qualiter puniatur.*

Si aliqua muer. Vxor, vel sponsa de presenti adulterantes, possunt de adulterio accusari. Nec obstat si opponatur de nullitate matrimonij: eo qd contrahentes sunt consanguinei vel affines intra quartum gradum: vel quia alter contrahentium promissit castitatem, vel religionem intrare. hoc dicit.

¶ Vel aliter & breuius. Vxor & sponsa de presenti etiam putatiue, possunt de adulterio accusari.

Remouet dubia. Questio **¶** Aduerte. quia per istam legem remouetur maxima contentio dudum orta inter doctores iuris canonici & ciuilib, de quo late per glo. in c. plerunq; super parte, non valebit. de donatio. inter virum &

2 vxor. vbi queritur, si mulier propter adulterium amiserit dotem, demum probatur consanguinitas inter eos, & pronuntiatur matrimonium nullum fuisse inter eos, a quo mulier repetat dotem tanquam non commiserit adulterium. Allegat pro & contra. Tandem concludit, qd non recuperat dotem: quia principium debet considerari in talibus, & non exitus, vt per hoc, ceteris audacia auferatur. Et ista glo. sequuntur Inno. Hosti. & Goffre. Ioan. An. & Abb. & ceteri scribentes in d. c. plerunq; & Sali. in l. consensu. in ver. querit glo. de ratione affinitatis. C. de repudiis. & hoc dicit in quantum se remittit ad notata per glo. in d. c. plerunq;.

Contra. **¶** Glossa tamen in d. l. consensu. in parte, sibi habere. prope medium. in ver. item quid dices. tenet contra per tex. in auth. de nuptiis. §. si vero ab initio. collatio. 4. & idem tenet Petrus de Su. in l. 1. C. de conditione ob cau. & Ange. suo male tractat in parte. che me ay adulte. col. ver. item limita. **¶** Bar. tamen tenet primam opinionem in lege. si vxor. §. sed si ea. per illum textum ad hoc satis notandum. ff. de adulterio. ibi dicit tex. in ver. plane. siue iusta fuerit vxor, siue iniusta, accusationem instituere vir potest. Hanc eadem conclusionem tenuit Pau. de Ca. consilio. 9. vbi dicit, quod adulterium etiam vxoris putatiue facit dotem perdi. **¶** Hinc dicit Bar. in d. §. sed si ea. quod si accusas aliquem de adulterio iure extranei, ad hoc vt puniatur de adulterio, sufficit te probare, qd illa mulier habebatur & tenebatur vt vxor, non enim

Infer. **¶** requiritur quod verè sit vxor. Et ex hoc etiam dicit tex. notandus in l. si cum dotem. §. si. ff. soluto matrimonio. & Bar. in l. si concubinam. ff. rerum am. & in l. de iure. §. si. ff. ad munici. qd matrimonium putatiuum habet omnia priuilegia veri matrimonij.

Inferitur **¶** Hinc etiam dicit glo. in l. qui contra. in parte,

vindicari, in fine. C. de incestis nup. & ibi Cinus. 4. oppo. & glo. in l. dotale. §. heredi. ff. de fundo do. ta. & in §. itaq; in l. de nup. & glo. in l. penul. §. iulianus. alias in §. an etiam. ff. quod falso tuto. au. & in cap. & si necesse. de donatio. inter virum. & vxor. qd matrimonium si non tenet, non potest repeti quod datum est, sed hsc applicatur. Et si ultra rationes supradictas scire desideras quare mulier non iuuatur ista exceptione, dic qd duplici ratione. **¶** Primò si se ignorante contraxit cum consanguineo. & c. ipsa vt vera vxor adulterium comisit. quia delicta procedunt ex corde. vt habetur quasi per totum titulum de homicidio. & sufficit qd sua ignorantia eam excusat a poena legis. qui contra. C. de secun. nup. & a poena cle. vnica. de consan. & affini. si tamen scienter per dicta iura maiori poena debuit puniri. quia fraus & dolus non debent alicui patrocinium impartiri. vt. c. sedes. in fine. de rescrip. **¶** Item non excusatur, quia dedit operam rei illicitæ. & in hoc non est dubium hodie per istam legem. Vide tamen de isto matrimonio putatiuo Pau. de Ca. in l. si cum dotem. in §. si mulier. el. 2. & in l. sequenti. ff. solu. matri. plenè. per totum titulum. 17. & 18. septima partita. **¶** Sed quero circa istam legem de questione, quæ videtur satis notanda, & eam in facto habui, & obtinui. Quædam puella nomine Catharina inuita & reclamante fuit desponsata quidam Paschasio per vim, nec in eundem Paschasium postea aliquo modo consensit: ipsaq; adamauit intantum quendam adolecentem, qd eidem se carnaliter copulauit: quod peruenit ad aures prædicti Paschasij, & ipse hoc cognito, ipsos adulterantes de adulterio accusauit, iuxta formam textus in l. supra proxima. Ipsa quidem Catharina opposuit ex aduerso non esse matrimonium inter eos propter defectum consensus, & qd ita non poterat accusari a se prædicto Paschasio. quia vir & vxor non erant, quod etiam opposuit ipsius adamasius, quarebatur, an ista exceptio excusaret eos de adulterio. Et in questione fuit visum aliquibus aduocatis non parum scientibus, qd ista exceptio non excusaret hos adulterantes a poena adulterij, his rationibus. **¶** Primò, quia si matrimonium fuit nullum inter istam Catharinam & dictum Paschasium propter defectum consensus, ista lex dicit, qd si matrimonium sit nullum propter impedimentum consanguinitatis, mulier adultera potest de adulterio accusari. Secundo ista lex dicit. o por otra cosa. sentit enim, vt non solum qd matrimonium est nullum propter impedimentum consanguinitatis, sed etiam si sit nullum ex alia causa. i. propter defectum consensus possit mulier adultera accusari. **¶** Tercio adducebant in medium verba istius legis, in quantum dicit. pues por ellos. i. adulterantes non quedo. & c. Quasi dicat, qd ista l. respicit odium adulterantium, non opus contrahentium. **¶** Sed ego contrarium tenui, & nunc affirmo meam opinionem sequentibus modis. **¶** Primò per istam legem, quæ si bene

Questio

oppo.

ne ponde-

ne pōderetur, præsupponit cōsensum interuenisse in matrimonio cōtracto inter hos cōsanguineos, qđ probatur inquātum dicit. estādo desposada por palabras dē presente. quę verba, vt dixi, præsupponūt cōsensum: sed in spōsalibus cōtractis per vim, vel per metū, deficit cōsensus, nam met⁹, vel coactio, excludūt cōsensum. vt. c. cū locū. de sponſa. cum simili. adeo, qđ sine ipso cetera frustrātur, vt ibi, & in. c. tua nos. in fine. eo. ti. & c. fi. de despo. duo. & ad substantiam vīculi matrimonialis requiritur, sicut sufficit cōsensus. vt. d. c. i. & c. cū apud. de sponſa. Ideo vbi deficit cōsensus, non est matrimonium: & si non matrimonium, nō est adulteriū, quia adulterium committitur cum coniugata. iura sunt clara, ideo. & c. ¶ Præterea tu habes, qđ cōtrahens scienter cum cōsanguinea in gradu prohibito, vel cū moniali, incidit sententiam ex cōmunicationis ipso iure. vt. cle. vna. de cōsan. & affini. & licet matrimonium inter tales sit nullū, vt ibi, & in. c. non debet. eo. ti. volumine decretalium. & in cap. cū inhibitio. de clan. despo. et in l. ista, nihilo minus cōtrahentes separari nō pnt sine iudicio ecclesię: etiā si impedimentū sit notoriū, & hoc, quia libetē cōtraxerūt. tex. est vnice secundū Ab. ibi in. c. porrō. de diuor. & est ratio, quia inter taliter cōtrahentes oritur publicæ honestatis iustitia, vt ibi. qđ non est in cōtrahētibus matrimonia p vim: quia inter eos nō oritur publicæ honestas. vt. c. vno. de despon. impube. li. 6. & c. accessit. eo. ti. volumine decretalium. vbi tex. satis notāter dicit. qđ spōſalia nulla ex defectu cōsensu nō creāt publicæ honestatis iustitiā, qđ tale mīmonium est nullū pp defectū cōsensu, quod est speciale. vt tenet Abb. in. c. veniēs. cl. i. & 2. & c. cum locū. et. c. ad id. de spōſa. ¶ Hinc etiā notāter dicimus, qđ tenet secundū matrimonium, non obstatē primo per metū cōtracto, nulla petita rescissione prioris: vt est textus in. c. significauit. de eo qui duxit in matrimonio. & in. d. c. veniens. cl. 2. de sponſa. & in. l. si pater. ff. de ritu nup. & ibi dicitur, qđ matrimonium inter inuitos non cōtrahitur. qđ non est inter contrahētes in gradu prohibito, quia inter eos, ex quo præcessit cōsensus, est matrimo-

presente en haz dīa
santa madre yglesia
cometiēre adulterio
& q aunque se diga &
prueue por algunas
causas & razones q
el dicho mīmonio
fue ninguno, ora por
ser pariētes en cōsan
guinidad o afinidad
dētro del quarto gra
do, ora por q qualque
ra dellos sea obligā
do antes a otro mī
monio, o aya fecho
voto de castidad, o d
entrar en religion, o
por otra cosa alguna

nium putatiū, & oritur ex tali matrimonio publi
ca honestas, nec possunt separari sine iudicio eccle
się, vt supra dixi. Iō pœna appposita aduersus cōtra
hentes in gradu prohibito, non extēditur ad cōtra
hētē in eodē gradu. per vim. qđ metus, vel coactio
excusat. vt. l. i. ti. de los
pues ya por ellos no
qdo de hazer lo q no
deuiā, q por esto no
se escusen, a q el ma
rido pueda acusar de
adulterio, asi ala mu
ger, como al adulte
ro, como si el matri
monio fuesse verda
dero. & mandamos
q en estos tales q asi
auemos por adulte
ros y en sus bienes se
escute lo cōtenido
en la ley del fuero de
las leyes, q hablā cer
ca de los q cometen
delicto de adulterio.

legitimū cōsensum. vt. c. si inter. i. respōso. de spōſa.
¶ Et si dicas, qđ dicta lex. 2. est abrogata p. l. 2. eo. tit. *Oppo.*
in ordina. respondeo hoc esse quantū ad hoc, vt ma
ritus possit occidere adulterā, quod nō poterat per
dictā le. 2. tit. de los adulte. fo. le. sed tu habes, qđ lex *Solutio.*
abrogata potest allegari quādo non corrigitur in to
tum. vt per Bal. in. l. i. §. fi. C. de latina liber tollen. di
xi plenē in. l. i. in parte. nō se vſe della. in fine supra.
& idem sentit lex. 2. incipi. Si el pleyto. titulo. 4. li.
3. fo. juzgo. vbi tex. notāter dicit circa principium,
qđ tunc sponsus potest accusare sponsam de adulte
rio, quādo libenter contraxerūt, & sponsa recepit
ab eo spōſo arras: qđ eas recipiēdo, videtur in spon
sum cōsentire. itaq; non cōsentiens in matrimonium,
videtur sentire, qđ nō possit accusari, quia taliter cō
trahentes non sunt vir & vxor propter defectum
cōsensus. ¶ Et ex hoc dicit tex. in. d. l. si vxor. in *Infer.*
prin. qđ illa, quę vxor non est, non pōt de adulterio
accusari. ¶ Et bene probatur ex. l. ista, quę sentit a *Sequitur.*
cōtrario sensu, qđ spōſa de futuro nō potest de adul
terio accusari. vt dixi in glo. infra. proxima. a for
tiori accusari non poterit illa, quę vxor non est. ne *Inferitur*
qđ sponsa, vt est illa, quę p vim cōtraxit. ¶ Ex quo
sequitur, qđ si vxor furiosa matrimonium cōtraxit, &
postea adulteriū cōmisit, qđ non posset de eo accu
sari,

fari, etiam si adulterio commisso perueniat ad famam mentem, quia furiosus ex defectu consensus contrahere non potest. vt cap. dilectus. cum simili.

Extēsa. Idem dico in minore desponsata per verba de presenti: quia cum matrimonium non teneat precise, nisi duodecimo anno completo. per c. de illis. despon. & c. a nobis. de despon. impube.

Questio nō poterit accusari de adulterio. ¶ Sed quid si superuenit consensus post adulterium, an possit accusari de eo. Dic vt notatur i argu. per glo. in d. cle. vna. de consanguini. & affini. in parte, scienter. ¶ Et vide ibi gloss. in parte, matrimonialiter, quæ dicit, quod coactus ad cōtrahendum cū consanguinea vel moniali, nō incurrit poenā, de qua in d. cle. quod nota: z ¶ De presente. Secus videtur in sponsa de futuro, quæ non dicitur propriè vxor, præterquam in fauorabilibus. vt tenent docto. in rubri. de sponsa. ¶ Sponsalia verò de futuro sunt spes futuri matrimonij, non matrimonium. vt l. i. & 2. ff. de sponsa. per doctores in dicta rubrica.

3 & ¶ Adulterio. Quid si vxor nō adulterauit, sed osculum tantum præbuit extraneo causa libidinis. nunquid osculans & osculata puniatur, & qua poena. vide glossam satis notandam in lege prima. ff. de variis & extraordi. crimi. & Bald. in lege. si quis non dicam rapere. secunda colūna. C. de episco. & cleri. & ea, quæ dixi in l. 52. in parte, befado. supra. & melius Bal. in c. tuæ. de procura. vbi dicit, qd vxor perdit dotem non solum propter adulterium ab ea sponte commissum, sed etiam si absq; carnali copula suam pudicitiam violauerit osculo, vel amplexu luxurioso.

Adde. Sicut mulier dotem perdit propter adulterium, ita propter osculum, vel amplexum luxuriosum, vel tactum mammillarum. vt tenet Socinus in regula. 154.

¶ Vel si passa est alter imponere manus ad eius pectus vel mammillas. ¶ Quod dictum commendat Felinus in cap. præterea. secunda colūna. de testibus. ¶ Et pro ista doctrina facit textus melior de iure, cum glossa sua. in capit. primo. quibus modis feudum amittatur. vñbus feudorum. vbi vassallus priuatur feudo per osculū, vel amplexum cum vxore domini, quemadmodum si cōmitteret adulterium cum ea. ¶ Et est ratio, quia osculum & amplexus sunt præludia Veneris. glossa est singularis in lege. quanuis. la segunda. C. de adulterio. secundum Angelum ibi. & in lege prima. glo. 3. ff. de extraordi. crimi. & in lege. quod ait lex. ff. de adulterio.

Nota: ¶ Et nota. quod licet mulier coniugata propter osculum vel amplexum libidinosum, vel si passa sit tractari, perdat dotem, vt dixi, non tamen puniatur poenā mortis, sicut propter adulterium. vt per glossam in dicta lege prima. ff. de extraordi. crimi. ¶ Perdit etiam dotem, si extra domum viri pernoctauerit sine causa. tenet Angelus notanter in authen. de nuptiis. §. minores. collatio. quarta.

ta. est textus in lege finali. C. de repudiis. probat textus cum glossa in l. consensu. versicu. foris. eodem titulo. ¶ Perdit etiam arras & lucra habita constante matrimonio. ¶ Item bona paraphernalia, in quibus maritus habet commodum, & administrationem de voluntate mulieris. secundū glossam. in capit. plerunq; de donatio. inter virum & vxorem. quam reputat singularem Alexander in dicta lege. quanuis. in apostillis ad Bar. & Ludouicus Romanus singulari suo. 311. & Cardina. consilio suo. 111. colum. 2. melius per textum. in lege. §. titulo. 17. septima partita. in fine. de veritate cuius vi de ibi, & per Ioan. de Imo. & Alexand. in lege. cum mulier. la. i. ff. soluto matrimonio. dixi in lege.

5 55. in parte, en iuyzio. supra. Quæ t dicantur bona paraphernalia mulieris, vide Bar. Bald. & Paulum de Ca. in lege. maritus. C. de procurato. per docto. in lege si. C. de pactis conuen. melius in l. 17. ti. 11. quarta partita. & quod amplius est: si probetur qd mulier iuit in balneum cum alio filio, perdit dotē. secundum glo. singularem in ca. non oportet. 71. di. pro qua est tex. melior de iure in dicta. l. si. C. de repudiis. ibi dum dicit tex. libidinis causa. ¶ Quod

6 intellige t nō stantibus filiis, aliās secus: quia tunc bona perueniunt ad filios, non ad maritum. tex. est in authen. vt liceat matri & auia. §. si de adulterio. collatio. 8. & in lege. i. ti. delos adulte. foro. le. ¶ Et etiam si filij sint alterius matrimonij. est mirabile dictū Bal. in l. hac edicta. 2. col. C. de secundis nup. de quo dicto exclamat Floria. in disputatione sua. incipi. mulier primò viduata. & Fran. cremen. singulari suo. 86. & dicit istud dictum posse optima ratione comprobari. quia quod quis non potest facere paciscendo vel aliter alienādo, non potest cōmittere delictum vt alienetur. l. imperator. ff. de fideico. liber. vbi illud generale fecit Bald. in l. vnica. C. de conditio. ob causam. tu vide glo. & docto. in l. si ita quis. §. ea lege. ff. de verbo. obli. quæ glo. est ordinaria & communiter approbata. sed tu habes tex. quæ hoc apertè dicit in l. i. ti. 4. li. 3. fo. juzgo. ¶ Et nota. qd t pendēte lite super adulterio maritus tenetur facere expēsas litis pro vxore. firmat notanter Specul. in titulo. de inquisitione. §. finali.

¶ Quod intellige quatenus sufficerent fructus detis, quia ultra tales fructus maritus non tenetur vxori facere expēsas litis, quod reputo mirabile. ista est doctrina solius Francisc. de Aretino. in capit. ex parte. fina. col. de accusatio. quæ omnia valde nota, quia sunt quotidiana.

8 **Adde.** Sponsa t de futuro fuit per virum cognita, an possit sponsus compelli illam ducere in vxorē. glo. dicit qd non. in c. raptor. 27. q. 2. ¶ Cognoscēs tamē virginē puniatur poenā capitis. l. si qd nō dicā rapere. C. de episcopis & cle. ¶ Quid t dicēdum est de eo, qui rapuit osculum virgini inuitē, qua poena puniatur. Domi. Matthez. de afflic in decisione. Neapo. 276.

mouet

mouet istam questionem: tandem concludit, qd pœna est arbitraria secūdū qualitatem personarū & facultatem. Tu adde, qd debet considerari etiam locus, & tempus iuxta formā tex. in. c. sicut dignū. de homici. ¶ Corruptus sponsam de futuro, an sit adulter, vt possit puniri pœna adulteri. Felin. post Ant. & Ioan. de ana. in rubrica de spōsa. tenet qd non, sed pœna, de qua in. c. i. de adulte. si corrumpit sponsam de presenti.

¶ Ley. lxxxij.

EL marido q mata
re por su propia
autoridad al adulte-

Summarium.

- 1 Maritus, qui occidit vxorem adulteram, quando perdit dotē.
- 2 Maritus procurans immediatē, quod vxor ipsius adulterium committeret, vt illam possit accusare, an perdat legatum ab ea factum.
- 3 Maritus denegans vxori alimenta, an perdat legatum ab ea factum.
- 4 Maritus expellens vxorem à domo sua sine causa, an perdat lucrum dotis.
- 5 Maritus quando potest occidere vxorem adulterantē, & adulterum cum ea.
- 6 Maritus, vel pater occidendo vxorem adulterantem, an peccat.
- 7 Adulterium, quando sit punibile.
- 8 Testes super adulterio, quales debent esse.
- 9 Maritus propter adulterium vxoris, an lucretur dotem tamē promissam, quā solutam,

EL marido. Maritus ꝑ occidens adulterū & vxorem adulteram non lucratur dotem, nec bona adulteri, nisi hoc faceret iudicis autoritate. hoc dicit. ¶ Nota, quia per istam legem approbatur opinio gl. in. c. inter hæc. 33. q. 2. & in. l. si hostibus. §. si vir. ff. soluto matrimonio. ¶ Et reprobat opinio Bar. in. d. §. si vir, qui contrariū ibi tenuit. & contra Bar. est etiā tex. singularis in. l. interdū. §. qui furem. ff. de furtis. vbi ille, qui propria autoritate dicit ius sibi, perdit premiū & commodū legale. qui tex. red dicitur singularis. secundū Lud. Rom. Pau. & Alex. in. d. §. si vir. de quo plenē per Bal. in. l. cum mulier. in repetitione. 14. oppo. ff. soluto matrimonio.

Adde. ¶ Et ꝑ non solū dispositio istius legis habet locū in casu, quo maritus propriam occidit vxorē, verū etiam si procurauit, vel fuit causa immediata, qd vxor adulteriū commisisset. nam si lege permittēte vxorem occideret, non haberet lucrū dotis, vel donationē sibi ab vxore factā. ar. tex. & quod ibi notat do. Abb. in. c. postulastis, de concess. preben. de quo notanter do. doct. de Pala. in repe. c. per vestras. de donatio. inter virū & vxorē. super rub. col. 417. in fine. ver. ex hoc
3 maxime, cum sequenti. ¶ Idem ꝑ si maritus non prouidet vxori de alimentis, vel aliis necessariis, ita

q vxor moriatur, nā tunc nō debet aliquid lucrari. ita do. doc. de Pal. vbi supra co. 418. ver. amplia prædicta. ¶ Idē ꝑ etiā si maritus expulit vxorē dē domo sua sine causa, quia tūc priuabitur lucro dotis, sicut si occideret. tenet Bal. in. l. i. §. si scimus. C. de lat. libe.

royala adultera, aun
q los tome en fragā-
ti delicto, y sea justa
mēte hecha la muer

to. per tex. in. l. si ab ho-
stibus. §. i. ff. soluto ma-
tri. idē Bal. in. l. quod
in vxorē. C. de nego-
gestis. ¶ Et quod ꝑ
maritus possit occide-
re vxorē deprehensam

in adulterio, & adulterantem cum ea, habes hic tex. cum quo concor. l. 2. tit. de los adulteros. ordina. & l. i. eodem titu. foro. l. & l. i. & 4. titu. 4. foro juzgo. & l. 13. tit. 17. 7. parti. & l. quod ait. §. quod ait. ff. eo-

dē. per quæ iura non seruatur opinio Ang. nec iura per eum inducta suo maleficiorum tractatu in parte. Che me ay adulterato. 1. & 2. col. qui contrarium tenuit. ¶ Et qd maritus possit occidere adulterū & adulterantem cū ea, est verum, etiā si adulter nō sit

vilis persona, dum tamen vnum sine alio non interficiat. vt dixi in. l. supra proxima. ¶ Item procedit etiā si adulter sit iudex, vel habeat magistratum.

probat tex. & ibi Bar. singulariter in. l. maritus. §. il-
lud. ff. de adulte. vbi inquit loquendo in patre, qd

pater potest interficere adulterū deprehensum cū filia, etiam si adulter habeat magistratum. ¶ Item

hoc procedit non solum si adulteri deprehendantur in adulterio tempore noctis, sed etiam si deprehendantur tempore diei. probat textus, qui loquitur indistinctē & generaliter. in lege. marito. ff. de adulteriis. & in lege, capite quinto. ibi dū dicit. ho-

ras diurnas vel nocturnas. eodem titulo. ¶ Nec obstat textus in. dict. l. Gracchus. ibi dum dicit, noctu deprehensum, quia illa verba non denotant ministerium facti. secundum Sali. in lege. quauis. la. 2.

C. de adult. ¶ Et nota, qd ꝑ licet maritus possit occidere vxorem & adulterantē cum ea sine pœna, est verū in foro contentioso, secus in foro conscientie, vnde non excusatur à pœna maritus, vel pater qui eos occidit. gl. singularis hoc dicit in terminis in. c. inter hæc. & in cap. admonere. 37. quæstio. 2. quam glo. reputat singularem do. Abb. in. cap. interfecisti l. col. circa finem. de homicidio. & Iaso. in. l. vbi factum. 6. col. C. de transactio. & Imo. in lege. quid ergo. §. si hæres. de lega. 2. ¶ Contrarium probat text. in. c. si verò. el. i. in. §. ne ille. de senten. exco. vbi sum-

mus pontifex permittit laicis occidere clericum in adulterio deprehensum cū vxoribus, vel matribus suis. nō enim permetteret ius canonicum hoc homicidium, si in eo peccatū interueniret. ¶ Maxime, quia permittit occidere autoritate propria, vt patet ibi. quia ius canonicum fundatur super ius diuinum. vt capit. qualiter & quando. el. 2. de accusatio.

¶ Item de iure diuino maritus potest occidere vxorē in adulterio deprehensam: quia eodem iure adul-

teriū

Concor.

Corrige

Extēsa

Contrā

teriu est prohibitū. Itē qā eodē iure pœna adul-
terij est pœna mortis. vt habetur Deutero. 22. cuius
verba sunt ista, Si dormierit vir cū vxore alterius,
vterq; moriatur adulter & adultera. Et idē dicitur
Leui. 20. Si moechat⁹ quis fuerit cū vxore alterius,

& adulteriu perpetra-
uerit cū cōiuge proxi-
mi sui, morte morian-
tur, & moech⁹ & adul-
tera. Idē habetur in c.
criminis. 25. di. & in §
quid in omnib⁹. 23. q.
2. et in c. ceterū. 86. di.
& c. qui despōsatā. &
c. institutū. in fi. 27. q.
2. Et responde ad

Solutio.

Abb. & glo. quā alle-
gat in. d. c. interfecisti. illud quod ipse allegat ibi.
quia dicit, q; maritus peccat occidēdo adulterū &
adulterā deprehēsos in adulterio, nisi cōcessio sit ra-
tionabilis, & diuino iuri cōsonans: sed iuri diuino
est cōsonans, q; adulteri occidātur, et vltimo suppli-
cio puniātur, vt supra est cōprobatū: & illud appa-
ret rationale: quia maritus nec pater possint com-
pescere tā grauē iniuriā. vt per tex. in. d. l. gracchus.
& per glo. in. d. c. si vero. Itē qā posset ex tali adul-
terio obuēnire marito damnu, si vxor ipsius conci-
peret ex adulterio, & natus veniret ad successiōē
eius, & ppter alia, quæ dicit tex. in. l. 1. ti. 17. 7. parti.

Limita.

Si tñ occidens vltra executionē iustitiæ haberet
in occidēdo animū deprauatū, peccaret. qā scriptū
est psalmo. 4. Irascimini, & nolite peccare. & c. Sed
7 quis est ille, & laudabimus eū? Et nota, q; adul-

Limita.

teriu est punibile cū coniugata, si honestē viuat: se-
cus si inhonestē & luxuriosē more meretricis: quia
tunc licet adulteriu sit punibile ex parte mulieris,
non tamē est punibile ex parte adulteri. tex. est. &
ibi Ange. in. l. si ea quæ. & in. l. quæ adulterium. &
ibi Bal. & Sali. cōtra glo. ibi. C. de adulte. per docto.
in. l. vna. C. de raptu virgi. per Pau. de Ca. cōsilio suo.

Limita.

307. Et secundò limitatur, si maritus acriter verbe-
rauit vxorē, & ipsa propter seueritatē mariti aufu-
git ab eo, quia propter talē fugā accusari nō potest:
quia præsumitur inimicitia capitalis inter eos. Ita
singulariter cōsuluit Pe. de Ancha. cōsilio suo. 309.
Vide etiā plures casus per glo. & docto. in. c. pē.
de adulte. & in. l. 7. 8. & 9. titu. 7. 7. parti. & Ange.
suo malefi. tractatu, in parte, che me ay adulterato.

Limita.

8 Itē nota, q; licet in causa criminali testes debēt
esse omni exceptione maiores, & probationes de-
beant esse luce meridiana clariores. vt. l. sciant cun-
cti. C. de probatio. cū simi. attamē in crimine adul-
terij admittuntur consanguinei & coniuncti ipsius
mariti, & sunt idonei & legitimi testes, & sufficiūt
faltē ad torturam. tenet Ludo. Roma. cōsilio suo. 451.
Adde etiā in casu, quo maritus nō potest occi-
dere deprehēsum in adulterio, & est quādo adulte

rans cognouit coniugatā, putans se cognoscere so-
lutā, nec tenebitur pœna legis Iuliæ de adulteriis.
casus est in. l. 5. ti. 17. 7. parti. quæ lex multa remo-
uet dubia. vt ibi dicit glo.

a La ley del fuero. est. l. 2. ti. de los adulterios. fo.

le. & l. 2. eo. ti. ordina.

de la ley^a del fuero d
las leyes que en este
caso disponen.

¶ Ley. lxxxiiij.

Quando se puare
q; algū testigo dpufo
falsamēte contra al-

le. & l. 2. eo. ti. ordina.

¶ Aduerte tñ circa
intellectū istius legis
cū concordantiis. &
erit intellectus satis
notandus. dr hīc, q; si
marit⁹ occidit vxorē
adulteram iudicis au-
thoritate lucratur do-
tem vxoris. & c.

Adde Quod
non so-

lūm lucratur dotē receptā, verū etiā dotē promissā.
tex. est nota. in. l. si mulier. & ibi Bal. ff. de cōditio.
insti. tenet do. doct. de Pala. in repe. c. p. vestras. de
donat. inter vi. & vxor. super rubri. col. 80. ver. habet
aliū & quartū effectū. Pone, q; mulier cōmittens
adulteriu habeat filios prioris matrimonij, an tunc
dos applicet secūdo viro. breuiter tene q; nō. vt di-
xi in. l. sup. p. xima. gl. fi. circa fi. cui adde gl. satis no-
tandā in. c. i. glo. 1. vt lite nō cōte. & Nico. Boē. in ad-
ditio. ad Dinū. in regula. nō debet. fi. additiōe. ver.
& idē est dicendū. de re. iur. Et idē Nico. Boē. in ad-
ditio. 2. in regula. cui licet. lib. 6. dicit, q; grauius est
in mente viri adulteriu vxoris, q; homicidiū filij.

Summarium.

- 1 Testis falsus, qualiter puniatur.
- 2 Lingua falsorum testium, an sit perforanda.
- 3 Accusans testem de falso, an debet inferere in accusatione lo-
cum iuramenti, an locum depositionis.
- 4 Falsitas, qualiter, & quando cognoscatur.
- 5 Falsitas, quibus modis deprehendatur.
- 6 Testis pecunia corruptus, an sit falsus, quando verum deponit.
- 7 Falsitas quid sit, & quibus modis committatur. Et an dicatur
testis falsus, qui omittit veritatem.
- 8 Falsitas quotupliciter dicatur.
- 9 Testis vacillans, an puniatur de falso.
- 10 Testis, qui occultauit veritatem, an dicatur falsus.
- 11 Testis nepos pducētis negās se esse cōsanguineū, an teneat d. falsus.
- 12 Testis negans se esse consanguineum, vel affinem producentis,
cū sit, an fidem faciat.
- 13 Præsumptio si est cōtra testē, quia vacillauit in testimonio, vel
quia in aliquo reperitur ptulisse mēdacium, an possit torqueri.
- 14 Testis clericus deponēs falsum coram iudice seculari, an possit
puniri per ecclesiasticum.
- 15 Testes deponētes falsum apud notariū, an puniatur de falso.
- 16 Testis deponens falsum sine iuramento, an puniatur de falso.
- 17 Iuramentum an sit deferendum, quando persona est talis, quæ
repelleretur a testimonio.
- 18 Legum publicatio, an, & ad quid sit necessaria.

Q Vando se prouare. Testis ꝑ falsum deponens in causa mortis, vel abscissionis mēbri, etiā si eius dictū non sortiatur effectū, punitur eadem poena, quam is, cōtra quē deposuit, debuērat pati. In aliis tamē casibus ciuilibus, & criminalibus, testis falsidic⁹ punitur poena statuta ꝑ leges regni, hoc dicit. ꝑ Cōcordat. l. qui falsū. ff. de testibus. & l. non plus. C. de calū. & l. qui crimen. C. q̄ accusa. non po. & c. sicut nobis. & ibi docto. de testibus. ¶ Hinc dicit textus egregi⁹ in l. i. ꝑst principiu ibi, qui falsū. ff. ad l. corne. de fide. q̄ falsus testis in causa homicidij punitur tāquā homicida, si dolo malo ꝑponat. quē textū reputat singularē Bal. in ti. de pace iuramento firmā. c. i. §. iniuria. ad finē. ꝑ Propterea dicitur Prouerbi. 19. in prin. q̄ testis fals⁹ nō erit impunitus. & q̄ mēdacia loq̄tur, nō effugiet. dicit insup, Falsus testis, nō erit impunit⁹: & qui loq̄tur mēdacia, peribit. Itē dicit, q̄ testis iniqu⁹ ꝑridet iudiciū: & Os impiorū deuorat iniquitatē. ¶ Limita istā legē & supradictas, nisi testis deponat ꝑ delicto, de quo erat publica vox & fama, q̄ accusat⁹ illud commiserat, nā tunc nō debet puniri tanq̄ testis falsum deponēs. quia infamia excusat eū à dolo, ꝑ ea quæ singulariter inq̄t Bar. in l. cū qdē. §. qd dicitur. 2. cō. ff. de acq. hare. p. tex. ibi in ver. q̄ si me putet eiusdē. §. t̄z exp̄sē. Bar. i. l. athletas. ff. d̄ his q̄ notā infā.

Adde Et not. gl. singularē ad hoc in l. oīno. de delato. l. i. q̄z dicit, q̄ ꝑ ligua falsorū est testiū ꝑforāda. ¶ Itē si reuelat secreta pti, tenetur poena falsi. l. q̄ falsa. ff. de testi. l. eos. ff. d̄ falsis. ¶ Et nota, q̄ ꝑ si testis accusatur de falso, debet inferi locus iuramenti, non de positionis. de quo per Bal. in l. presbyteri. C. de episcō. & cle. & in l. 2. C. de sacrosan. eccle. ꝑ Sed idē Bart. vt refert Matthæ. mathesi. singu. suo. c. 134. dicit, q̄ examinatio testis est actus iudiciarius. & ita dicit, q̄ notarius actorū debet scribere diē, & locū examinationis. i. de positionis testiū. ꝑ c. quoniam cōtra. de ꝑbatio. & l. optimā. C. de contrahē. & cōm. stipu. ¶ Tamē hoc nō est necessariū. sufficit enim notario, q̄ scribat simpliciter dictū testis. ita dicit Bar. ꝑacticari in l. quo niā. C. de testi. ¶ Sed quæro ꝑ quibus mo cognoscitur de quæstiōe falsitatis. Et tene q̄ quinq; modis. ¶ Prim⁹, accusando criminaliter. ¶ Secūdo, ꝑ actionē i factū ad interesse. ¶ Tertio, ꝑ exceptionē. ¶ Quarto, ꝑ replicationē. Quint⁹, ꝑ inq̄sitiōē. vt tenet Bar. ꝑst glo. in l. si ex falsis. C. de transac. Imo. in l. diu⁹. ff. de re. iudi. Sali. ꝑst gl. in l. q̄relā.

C. de falsis. Ange. de aretio suo male tractatur in ꝑte, falsario. ¶ Quibus ꝑ tñ modis de ꝑhēdatur falsitas. Vide in Spe. de aduo. §. ix. ver. itē sit caut⁹. de re scrip. ꝑfen. §. 5. ¶ Qualiter ꝑbetur falsitas testiū in Spe. de teste. §. i. ver. sed q̄liter & d̄ ꝑbatio. §. fi. ver.

i summa sequenti. ¶ Et circa istā materiā vide Bar. in l. i. ff. de falsis. vbi dicit, q̄ ꝑ licet testis deponat verū, si tamē est corrupt⁹ pecunia, d̄ falsus. ꝑ textum in l. 2. C. de cōditio. ob tur cau. & idē notat ibi Pau. de Ca. ex ipso textu. Itaq; ꝑhibetur à ferēdo testi monio, q̄ recepit pecuniā vt diceret, vel non diceret testimoniu, vt. d. l. i. ff. de falsis. & l. 3. §. iulian⁹. ff. de testi. ¶ Qd est verū, nisi ꝑducatur ꝑ illū, in cui⁹ ꝑre iudiciū data fuit testi pecunia, tunc enim admittit⁹, & valet. Casus est singularis & mirabilis in c. i. si de feudo fuerit cōtro. inter do. et vassā. in vbi⁹ feudo. & Bal. exclamat ibi illū textū. ¶ Intellige etiā, q̄ testis corrupt⁹ pecunia d̄ fals⁹ si recepit pecuniā vt ferat vel nō ferat testimoniu Secus si gñaliter vt ferat auxiliū pti in illa causa, tūc enim admittit⁹, & valet testimoniu ei⁹. dictū est Spe. i. ti. d̄ teste. ver. qd si dedit pecuniā. referēs do. suū Hosti. & ita notāter limitat dictū. §. iulian⁹. & idē tenet Lydo. ro. singulari suo. 327. in fine. ¶ Quid ꝑ enim sit falsitas, et quib⁹ mo. cōmittatur. vid. in l. i. ti. 7. 7. parti. la tē ꝑ totū titulū. de crimi. falsi. & c. qualiter & q̄. el. 2. in §. debet. d̄ accusatio. & c. si q̄s. ar. q. 3. & in auth. de instr. caute. in prin. collatio. 6. & in l. quid sit falsum. ff. de falsis. tenet Pau. d̄ Ca. cōf. 149. & in c. inter dilectos. d̄ fide instr. Et dic clar⁹, q̄ testis falsus d̄, q̄ veritatē omittit, vel q̄ ex dolo loq̄tur obscure. tenet Bar. in l. ea quæ. ff. de cōtrahē. ep. & in l. presbyteri. & ibi notatur. C. de episcō. & cle. & Bal. ibi. i. co. ver. ex ꝑdictis etiā apparet. idē Bal. i. l. nullū. 2. not. C. de testi. & i. c. i. si inter dām & vassallū lis oriat⁹. Ang. i. auth. d̄ testi. i. prin. Bal. i. l. ꝑscriptione. in fi. & ibi Bar. C. si cōtra i⁹ vel vtili. publi. ¶ Hic dicim⁹, q̄ ꝑ falsitas d̄ tripliciter. s. ꝑ ꝑp̄, ꝑ ꝑp̄issimē, & im ꝑp̄riē. secūdu Bal. in l. fals⁹. i. col. C. de furtis. ¶ Vel aliter, falsitas d̄ ꝑlibus modis. s. largissimē, q̄ d̄ nō verū dolo v̄ sine dolo. l. is q̄. §. 3. vtrū. ff. d̄ reb⁹ dubiis. ¶ Itē largē, vidl⁹ oīs mutatio veritatis. ex dolo, vt i. auth. de instr. cau. colla. 6. ¶ Itē stricte. s. ex aliquo capite legis cornelię d̄ falsis. vt. l. qd sit falsū. et ibi bar. ff. d̄ falsis. q̄ dicit, q̄ falsi crimē nō tenet. nisi q̄ incidit i aliqđ caput legis cornelię d̄ falsis. Idē t̄z Sali. i. l. nec exēplū. C. eo. t̄. ¶ Capita verō falsitatis nūerāt ꝑ Azo. i. summa. i. ti. de cri. falsi. a. q. 7. per

per Sali. in rub. C. eo. ti. per Bar. in. d. l. quid sit falsum. ¶ Et adde q̄ testis vacillans punitur poena falsi. c. testimonium. i. q. 3. tenet Bal. in. d. l. nullum. C. de testi. Ange. in suo malef. tractatu. in parte, falsario. ¶ Si tamen testis deponit ambigüe, q̄a dictū suū potest adaptari

vno modo ad verū, alio modo ad falsum, vt non præsūmatur falsitas, sit interpretatio vt nō importet falsitatem. tenet Bal. in. l. i. C. de sacrosanc. eccle. & in. l. errore. C. de testamē. Bar. in. l. gerit. §. col. ff. de acqui. hæredi. ¶ Vltimò tu habes q̄ testis in parte verus, & in parte falsus, in totū reputatur falsus. tenet Bar. Bal. & cōmuniter scribētes in. l. si ex falsis. C. de transactio. Bal. in. l. certi conditio. in. §. quoniam. pe. col. ver. decimus. ff. si certum petatur. idem Bal. in. c. i. col. 2. de constitutio. & in. c. cum adeo. i. col. de rescrip. do. Abb. in. c. 3. in fine. de instit. Card. in. c. i. in fine. de testib. glo. in. c. si ad scripturas. 9. dist. Bal. in. l. si. 4. contrario. C. de edicto diui Adria. tollen. & in. l. 2. C. de fideicom. liber. & in. l. si veteris. C. de fide instr. circa finem. glo. in. c. quid ergo. 24. q. 5. Inno. in. c. fraternitatis: de hæreti. & in multis aliis locis.

Adde. ¶ Idem tenet Oldra. conf. 37. num. 1. ¶ Sed pone, q̄ testis fuit per iudicem vel per notarium interrogatus, si esset consanguineus vel affinis alterius partis, iuxta formam cuiusdam pragmatice regni. folio. 235. qui cum esset cōiunctus, negauit & dixit falsum in hoc, sed in aliis articulis concernentibus causam, dixit verum: an eius dictum repellatur in totum tanquam falsum, quia in parte mendacium dixit, vel quia occultauit veritatem. Tene q̄ nō repellitur, licet debeat puniri crimine stellionatus. ita singulariter Iaco. Butri. in. l. lucius. ff. de infamibus. vbi dicit, q̄ si aliquis sit meus affinis aliqua affinitate, quæ nota & manifesta non repellat eum à ferendo testimonio pro me: si tamē in eius depositione dictam affinitatem negauit mentiendo, non tamen per hoc eius dictum annullatur, licet propter mendacium possit puniri crimine stellionatus. quod dictū provalde notandum refert & sequitur Ange. cōf. suo. 134. incipi. visis processibus causa. in fine. 2. volumi. & eos etiam refert & sequitur Hippo. Marli. singulari suo. 76. quod dicit esse notatu dignum.

Adde. ¶ Idem dicit Ioan. de Recis. cōf. incipiente. continetur statuto cōmunis posterij. & Iaco. Butri. in. l. pen. C. de falsis. q̄ testis nepos producentis, negans se esse consanguineum, vel affinem, non tenetur de falso,

E Casos que los dichos rey y reynamis señores padres viendo q̄ tanto cumplia al bien de estos mis reynos y subditos dellos teniã acordado d̄ mādār publicar las dichas leyes. Pero a causa del auſencia d̄l dicho señor rey mi padre d̄ estos reynos de Castilla y despues por la dolē

ex quo non deponit contra aliquam personam, vt ista lex requirit, ideo puniri nō debet. ¶ Tu dic, & melius, q̄ licet testis negans se consanguineum producētis, cū sit, non debeat puniri de falso: debet tamen puniri crimine stellionatus, vt dicunt doctores, quibus supra. sed quia dicunt, q̄ dictum suū probat, istud in totum non est verum: nam si talis consanguineus est de his q̄ prohibetur ferre testimonium pro consanguineo, vt sunt ij, de quibus in. l. 9. ti. 8. li. 2. fo.

le. & l. 13. & 14. cum duabus sequen. ti. 16. tertia parti. cum aliis, non probant vt dictis iuribus. ¶ Et idē in casu, quo non faceret consanguineus semipleuā probationem, quia consanguineus ideo suspectus est, & duo consanguinei non plenē probaret. nam si consanguineus in gradu remotus, testificans pro consanguineo, negaret se cōsanguineum, non probaret, sed punietur, vt supra. Nec esset ponere os in cælum affirmare, q̄ testis denegans consanguinitatem, cum sit consanguineus in gradu, quo constituto nō probaret, sit periurus, & incidat in poenā falsi, cum hodie iure nostro testis debeat interrogari, an sit consanguineus, & in quo gradu, vt in pragmati. regni. fo. 49. c. 16. sed iure fulcitur, q̄ testis occultas veritatem, vel mendacium dicēs, est falsus. per. c. i. de crimine falsi. igitur. & c. Sed istud non obstante teneamus, q̄ punitur, nō vt falsus, sed extraordinariē, per supradicta, & per ea, quæ dicunt Socinus, & egregius do. Ioan. Diaz de Luco Hispanus, in regula sua. 465. vbi dicunt, q̄ testis ad hoc vt incidat in falsitatem, & possit puniri de falso, oportet q̄ falsum deponat super facto principali, in quo consistit substantia negotij, propter quod principaliter examinatur, secus si super aliis. & erit singularis limitatio ad dictum. c. i. de crimine falsi. vide etiam eundem do. Ioan. Diaz de Luco in regula. 474. vbi dicit. & in regula. 476. ¶ Et not. q̄ si est præsumptio contra testem, quia vacillauit in testimonio, vel quia in aliquo reperitur protulisse mendacium, vt supra, potest torqueri. ita singulariter dicit Dinus.

us in regula. sine culpa. ver. itē est culpa. de regu. iu. l. 6. & ibi in addi. doc. in l. vn. §. testes. ff. de quēstionib⁹. Inno. in c. cōtēplatione. de regu. iu. & Bal. in l. milites. C. de quōib⁹. & in l. 3. C. ad l. Iuli. maie. doc. in l. nullū. C. de tes. pulchrē Alex. cō. 62. l. i. a. b. ¶ Cōtra alguna psona. Not. ex. l. ista. q̄ tūc testis punit de falso. q̄n ex suo dicto mēdaci aliq̄s lēditur. tex. est clar⁹. q̄ hoc etiā dicit in l. dam⁹. & ibi Cinn⁹. Bar. & Sali. & doc. post gl. C. d. falsis. Ange. de Arc. suo malefici. tract. 3. col. Pau. de Ca. cōf. 149. Sali. in l. q̄ se pulchra. & ibi doct. et Bal. C. d. sepul. vio. intellige q̄ nō punitur pœna ordinaria. punitur tñ crimine stellionat⁹. i. extraordinarie. vt per Cinum in d. l. 1. C. de sepul. vio. dixi in glo. supraproxima.

La mesma pena. ¶ Ista fuit opi. Bal. in l. 2. C. de his q̄ latro. occul. q̄ dicit. q̄ quidā p hoc fuit decapitat⁹. licet mors alteri⁹ nō habuit effectū. ex quo p illū nō extitit. quod dicit esse notabile. ¶ Et facit multū ad l. sap. proximā de marito. q̄ fecit capi vxorē tanq̄ adulterā. & postea fuit repta innocēs & relaxata. q̄ marit⁹ debeat eadē pœna puniri. quā ipsa mulier passura erat. ¶ Itē not. q̄ iudex secularis pōt de piurio falsos testes punire. si accusantur. etiā si deposuerūt corā iudice ecclesiastico. vt plenē do. Matth. de afflic. deci. Neapo. 119. nu. 6. quē refert Bal. in c. fi. de re iudi. & Io. an. in c. felicis. de pœnis. in. 6. in nouel. cū cōcor. ¶ Et ecōtra si cleric⁹ falsum deposuit corā iudice seculari. poterit puniri ab ecclesiastico. tenet idē Matth. de afflic. decisio. Neapo. 230. in princ. vsq; in finē. qui recitat tres opiniones. idē tenet Lanfran. in repe. c. quoniam contra. de probatio. in parte. confessio. nes. 3. col. vers. subiungit etiam Bal. c. En las otras. vt. l. 1. & 2. titu. delos perjurios & falsarios. in ordina. & l. 3. eo. titu. fo. le.

Adde. ¶ An autē. & q̄n periurus pōt esse testis. tenet do. Lāfran. in c. quoniam contra. de pba. in parte. testiū depositiones. 24. col. ver. subequēter. Quāro hīc de quēstione. quē satis est in vsu. si testis non iuratus falsum deposuit. vtrū teneatur pœna falsi. Bar. tenet q̄ sic. in l. si quis legatū. ff. de falsis. Sed Bal. Ange. & Sali. ce. in l. 1. C. de sepul. vio. & Lanfran. in c. quoniam cōtra. in parte. testiū depositiones. 27. col. ver. solet in testiū materia dubitari. de proba. tenet Ange. de Ara. in suo tractatu malefici. in parte. falsario. 4. col.

& Bal. in l. iusiurandū. in fi. C. de testibus. dicunt. q̄ non tenetur de falso. q̄ non iuratus dixit falsum. nec tenetur lege cornelia de falsis. & vide Bar. in d. l. si q̄s legatū. ver. iuxta hoc quāro. ff. de falsis. vbi dicit. quod si testis deponit corā notario tantum

reyna mis señores. les auia fido suplica do que en esto mandassen proueer. Y las dichas leyes estauan con mucha diligencia hechas y ordenadas. y por los dichos rey y reyna mis señores. vistas y acordadas. de manera q̄ no faltaua sino la publicacion d' dellas. q̄ cōsiderado quāto p

etiā iuratus. non tñ in iudicio. nō tenetur de falso. sed tenetur. si dictum non tenet. putā. quia testis sit infamis. vel alia de causa ex psona sua. secundū Ange. in l. 1. C. de sepul. viol. & Lāfran. vbi supra. ¶ Et adde Bal. in d. l. 1. vbi dicit. q̄ si testis nō iurauit. quocasa su dictū eius nō habet formā. nō punitur. nisi sit talis. cui staretur. etiā sine iuramēto. tūc enim puniretur de falso. ac si iurasset. vt. l. 1. ff. de vetre inspurgu. l. diu. ff. de custo. reo.

¶ Itē si testis iurauit. sed ei⁹ d' etiā alia de causa nō valet. vt q̄a post terminū. vel quia est infamis. vel inimicus. vel aliter. tenetur de falso. siue eius dictū valeat. siue nō. quia dictū testis reprobati nō valet. sed facit testē teneri de falso. vt. l. falsa. ff. de testibus. Sed melius Sali. in d. l. 1. dicit. q̄ aut testis de se nō in figura iudicij. sed notario dixit. scribe dictū meū sic. & nō tenetur de falso. Aut in figura iudicij. vt q̄a citat⁹ corā iudice. vel ei⁹ cōmissario. & sine dubio punitur. vt. d. l. nullū. C. de testi. & l. 1. ff. de falsis. licet nullitas testi in o nī cēsetur a falsa rōne. vt ibi. ¶ Si verō ab alio vicio. & tūc si deponit iurat⁹ sup eo. qd iurauit. punit de falso. etiā si sit nullū ei⁹ dictū ex aliquo extrinseco. vt q̄a pars nō fuit citata. nec prefēs iuramēto. vel q̄a p iudicē nō erant testimonia publicata. q̄a testis facit qd potuit. vt ibi. & hic in tex. sec⁹ si sup eo qd nō iurauit. ¶ Si verō nō iurauit. q̄a pars remisit iuramentū. tenetur etiā de falso. vt per Sali. vbi post Bar. in d. l. si quis legatū. ¶ Sed q̄a ista lex dicit. q̄ falsus testis in ciuili vel criminali causa punitur. secundū leges regni. & in prin. istius remisit te ad l. 1. & 2. ti. delos pū. in ordina. vltra pœnas dictarū legū. testis piur⁹ est i multis odiosus. Et primō scias. q̄ stāte statuto. q̄ de dāno dato stetur iuramēto dānū falsi. vt in casu. c. fi. cū sumi. qd met⁹ cā q̄ si datū dānū alicui. q̄ aliā iurauit falsū. & sic piuro. nō stabitur hoc casū ei⁹ sacramēto. sed erit sibi necesse pbarē aīr. de dāno suo. q̄ p sacramētū. nō obstatē pdicto statuto. ita singl⁹ dixit Io. an. i addi. Spe. i. ti. de teste. §. 1. 4. ehar. i addi. incip. allegat Di. qd etiā ex pressio dixit And. Sien. in c. per tuas. & per gl. ibi. de simonia. per tex. & glo. in c. paruuli. 22. q. 5. quē

tex. & glo. etiam allegavit Bar. in tract. Card. in. 2. q. secundi tractatus. 9. col. ver. quarto limita. Pro quibus etiam facit quod dixit Bal. in auth. & qui iurat in principio. C. de bonis authori. iudi. possi. vbi per illum textum dicit, quod ille qui releuatus fuit a satisfactione per

iuratoriā cautionē, perdit illud priuilegium, si semel præstitit iuratoriā cautionem, & fuit periurus. Quod etiā voluit Ludo. Rom. in. l. 2. in p. ci. 9. col. ver. quod autem si debens cauere, ff. solu. matri. & voluit moderni l. 1. 2. §. quod diximus ff. si quis cautio. quod facit ad materiam legis. in bonæ fidei. C. de rebus crediti. & c. fina. de iure iu.

17 quia si desertur iuramentum in supplementum probationis aliquibus casibus, ut ibi, est verum, nisi is, cui relinquitur, sit periurus, quia tunc deferri non debet, per dicta. quia semel malus, semper præsumitur malus in eodem genere. vt in regula. Semel malus. lib. 6. ¶ Adde etiam in materia, q. testis periurus, qui iurare non debuit, non punitur periurio. tenet Bal. in authen. decernimus. in fine. C. de arbitris. quod est notandum pro intellectu legis. 67. supra. Itaque si impubes falsum deposuit, non punitur de periurio, quia in eo non cadit periurium. not. Bal. in. l. si C. ad Silenia. quam commendat glo. in. l. 1. q. ti. delas fueras. in parte. que ge lo mando. ver. item nota q. mandans. fo. le. ¶ Item adde, q. testes falsi possunt accusari post didiscita testificata. tenet Bal. in. l. si quis testibus. penul. col. ver. quæro posito q. ciuilit. C. de testibus. ¶ Adde etiam, q. testis falsarius in pluribus articulis cauetur, tenetur vniuersa pœna falsi ratione vnitatis iuramenti. tenet notanter Bar. in. l. inficiando. §. infans. 2. col. in. si. ff. de furtis. Flo. in. l. illud. §. si idē. ff. ad legem Aquil. ¶ Sed quæro, an teneatur falsi criminis testis, qui vnam dixit in iudicio, & aliud extra iudicium. Bar. in. l. eos. in p. ci. ff. de falsis tenet q. sic. pro eo facit tex. in. c. per tuas. de probatio. & glo. ordinaria in. c. literis. de præsumptio. & idem tenet Butr. in. c. cum in tua. de testi. & Card. in. d. c. per tuas. & Abb. in. c. inquisitiones. §. 3. de accusa. & Pe. de Aucha. in. c. 2. in fine. de testibus. ¶ Sed

contra Bar. tenet Ange. in. c. consilio suo 179. & in. l. qui contra dam tabularum. de furtis. & in. d. l. eos. & Ludo. in. liqui bonia §. si quis stipulatus. de damno infecto. Bal. & Abb. in. d. c. p. tuas. & Inno. in. d. c. causamque. idem Abb. consilio suo. §. 3. glo. n. d. c. causamq. & Spe. in. titu. de te-

sta. §. i. ver. quid si idē testis. & ver. se. & ibi Ioan. And. in. additio. Bal. in. l. nullum. C. de testibus. & l. si. ff. ec. ti. & c. i. §. 1. & ibi Bal. quid sit inuestitu. vbi bus feudorū. & in. c. i. §. notandum. de notis feudorū. Flo. in. l. q. falsa. ff. de testibus. & communis opinio est contra Bar. ¶ Non ob-

stat. d. c. per tuas. quia ibi respondet do. Ab. & bene. & pro eis facit. l. 3. titu. delos falsarios. fo. legum. inquitum dicit. y el dixere despues que nego la verdad, o que dixo falsedad, y le fuere prouado. quia non sufficit aliud dicere extra iudicium, sed q. probetur mendacium dixisse. ¶ Vltius quæro, an ille, qui celeriter, & repentine respondet antequam articulus totus legatur vt testis, præsumatur falsum dicere. Tene q. sic. casus est singularis in cap. sed illud. §. q. ideo alius testis ei præfertur. ad quod bene facit Prouerbiorum. 12. vbi dicitur. Qui testis est repentinus, concinuat linguam mendacii. Idem dic si multum consistat in mora, quia videbitur dubius. & de ista glo. tanquam singulari facit mentionem Pau. in. proœmio Grego. 1. col. & Anto. & Card. & idem Panor. do. Abb. in. c. cum causam. de testi. & ibi Felinus. 10. col. vnde testis debet feruare medium. c. ponderet. & distim. quod est bene notandum. Vide etiam ad hoc Felinum, vbi adducit aliqua similia in proœmio decretalium. in. glo. primi libri. circa principium. melius in. c. ecclesia sanctæ Mariæ. 12. col. circa medium. ver. not. de constitutione. & cum istis potest addi quod notat Bal. in. l. vnica. C. de emendatio. iust. i. codi. vbi dicit. q. si des testium dicitur vacillare propter nimiam obsecritatem. vnde Bar. in. l. ea. ff. de contrahen. emp. testem obscurum æquiparat tacenti verum. ¶ Adde & quod textus in. d. c. sed illud. allegatur pro singulari per Abba. in. præallegato proœmio decretalium. §. col. ¶ Item adde, q. testis, qui offert se ad testifican-

Solutio.

Quæstio

testificandum contra aliquem, præsumitur suspectus, & ideo repellitur secundum Bar. in l. post legatum. §. is verò. ff. de his quibus ut indignis. & Iaco. de Bel. in §. si verò ignoti. per illū tex. in authen. de testi. colla. 7. Bal. in authen. sed nouo iure. i. col. C. si cert. petat. & in l. quoniam liberi. in pñci. C. de testi. Bar. in l. vxor. ff. de falsis. & in l. quæ omnia. ff. de pro cu. Abb. in c. cum. p. circa finem. de accusa

limita

tio. ¶ Attamen limita & restringe hoc non habere locum, quando esset in materia, in qua ageretur de peccato euitando, quia tali casu testi se offerenti creditur. ita singulariter dixit Ioā. de Imo. in c. iurauit. per illū tex. de proba. quod dictum pro nobili refert & sequitur Feli. in c. 2. 8. col. circa medium. de testibus. vbi subdit, quod ita potest intelligi tex. in c. cum in tua. in vers. sponsa & facit secundum eum. c. præterea. el. 2. eo. ti. & ibi ponit aliam limitationem ad illud, quod testi se offerenti. &c.

¶ Et in materia vide singulare consilium Hippo. Marfi. singulari suo. 103. vbi dicit, quod varietas in teste est maximæ importationis. nam operatur, quod vigore attestationis sue iudex nullo modo potest procedere ad sententiam ferendam pro ea

parte, pro qua ipse primo testificatus est. ita notat Innocen. in cap. præterea. de testibus cogen. & dominus An. in cap. cum in tua. vltima columna. de testibus. & Angelus in consilio. 275. incipienti, quædam domina Margarita. & voluit dominus Alexan. referens prædicta in consilio suo. 364. incipienti. in causa appellationis. quinta columna. ¶ Item talis varietas in teste operatur, ut ipse testis possit torqueri. ut habetur in lege. ex libero. & ibi glossa. ff. de questionibus. per Innocentium et alios in cap. cum in contemplatione. de regulis iu

ris. per Dinum in regula. sine culpa. de regulis iuris libro sexto. Baldus in lege. milites. C. de questionibus. & in lege tertia. C. ad legem Iuliam. de adulte. dominus Anto. in cap. cum in tua. de testibus. Bald. in cap. primo. §. 1. in titulo. quid sit inuesti.

Idem Baldus & Salicetus in lege. nullum. C. de testibus. ¶ Habet etiam alium notabilem effectum ipsa varietas seu vacillatio. nam quando iudex maleficiorum habet reum in manibus, quem ponit ad torturam præcedenti bus indiciis, si ipse in ipsa tortura vadit variando, & vna die dicit vnum, & alio die dicit aliud, tunc ipse iudex seu notarius non parcat calamo, sed omnia dicta sua, & omnes variationes faciat scribi in actis, eo quod tunc securè, sæpe & sapius poterit eum repetere in tortura etiam aliis indiciis non superuenientibus. ita singulariter dicit Angelus in libro maleficiorum, in parte, fama publica. decima septima charta. versicu. nono quæro. &c. allegat hoc voluisse Barto. in lege. de minore. §. tormenta. ff. de questionibus. & Innocen. in capitu. quoniam contra. de probationibus. ex quo dicit ipse Angelus ibi se pluries consecutum fuisse honorem, & maximè in vrbe Romana, dum ibi consideret. pro quibus etiam vide Ludouicum Romanum. consilio octauo. incipi. visofacto. &c. Vbi dicit mendacium esse sufficiens indicium ad torturam. quod tenemur in practica. ¶ Adde etiam in materia, quod periurus etiam post peractam poenitentiam non admittitur in testem. de quo dixi in lege decimatertia. in parte. 24 horas. versiculo. & istis adde supra. ¶ Vnum tamen est menti tenendum, quod si testis solus productus ab eo contra quem fuerat corruptus pecunia ne

que de aqui adelate de nueuo se mouieren^h y escomençarẽ, guarden, y cumplã, y esecutẽ, y las hagã guardar, y cumplir, y esecutar en todo y por todo, segun que enllas y en cada vna dellas se cõtiente, como leyes generales destos mis reynos, y los dichos juezes juzguen por ellas, y los vnos ni los otros no vayan, ni passen, ni consientan yr ni pasar contra el tenor y forma de ellas en algun tiempo, ni por algũa manera, so pena dela mi merced, y delas penas en las dichas leyes contenidas. Y desto mandar esta mi carta y q̄ derno d̄leyes firmada del nõbre del rey

consecutum fuisse honorem, & maximè in vrbe Romana, dum ibi consideret. pro quibus etiam vide Ludouicum Romanum. consilio octauo. incipi. visofacto. &c. Vbi dicit mendacium esse sufficiens indicium ad torturam. quod tenemur in practica. ¶ Adde etiam in materia, quod periurus etiam post peractam poenitentiam non admittitur in testem. de quo dixi in lege decimatertia. in parte. 24 horas. versiculo. & istis adde supra. ¶ Vnum tamen est menti tenendum, quod si testis solus productus ab eo contra quem fuerat corruptus pecunia ne

Nota.

Nota.

testimonium

testimoniū diceret cōtra corruptentē eum hoc deponat, plenē pbat. verbum fuit fingulare Bal. in. c. col. 2. si de inueltura inter dōmī. & vassal. lis oriatur. quem referat & sequitur Feli. in. c. licet causam. 5. col. de proba. & Hipp. Mar. si. singulari suo. 112. Quod est singulare ad limitationem textū in. c. in omni negotio. & c. licet vniuersis. de testib⁹. & l. vbi numerus. ff. eodē. vbi dicitur, q̄ in ore duorum, vel trium testiū, stat omne verbum. & sic habes casum ī quo vnus testis plenē probat. ¶ Aduerte etiā, q̄ si testis reuelat secreta, est suspectus. ad quod benē facit Prouer. 20. circa finē. vbi dicitur, Qui reuelat mysteria, & ambulat fraudulentē, & dilatat labia sua, ne cōmīscaris habetur etiam Prouer. 24. ne sis testis frustra cōtra proximum tuum, nec laudes quemquam labiis tuis. Ad idē Prouer. 27. Iaculū & gladi⁹ sicut gitta acuta, homo qui loquitur contra proximum suum falsum testimonium. quē remanent in materia, te vide.

18 d. **P**ublicatio. No
ta ex his verbis, q^d
publicatio legum est
necessaria ad hoc vt li
gent quod patet ex. l.
ista, in quantum dicit.
no factum. &c. Dixi
plene in. l. i. in parte.
enlos dichos lugares.
ver. sed quero. vbi vi
de per Dinnu in re
gula. ignorantia. & ubi

mi señor y padre, ad
ministrador y gouer
nador dñtos mis rey
nos y señorios, y se
llado con el sello del
rey y reyna mis seño
res padre y madre:
porque ala sazón no
estaua hecho el sello
de mis armas: y mán
do que sean prego
nadas publicamēte
y en la mi corte: y q̃
dēde en adelante se
guardē y aleguē por
leyes generales de
mis reynos. y mán
do alas dichas mis justi
cias y a cada vna de
ellas en sus lugares y
jurisdicciones, q̃ lue
go las hagan prego
nar publicamente
por ante escriuano,
por las plaças, y mer
cados, y otros luga
res acostumbrados.
Y mando a los dñ mi
consejo, queden y li
bren mis cartas y so
brecartas deste qua
derno de leyes para
las ciudades, villas, y
lugares de mis rey
nos y señorios dōde
vieren que cumple
y fuere necesario. y
los vnos ni los otros
no hagades ni hagā
ende al por alguna
manera, so pena de

la mi merced, y de .x mil mrs para la mi camara a cada vno por quien fincare de lo assi hazer y cūplir: y mando al hombre que vos esta mi carta mostrare que vos emplaze que parezcad es ante mi en la mi corte del dia que vos emplazare hasta quinze dias primeros siguiētes: y mando so la dicha pena a qualquier escriuano publico que para esto fuere llamado, q̄ de ende al que vos la mostrare testimo nio signado con su signo, porque yo sepa en como se cumple mi mandado.

Dada en la ciudad d^e
Toro a siete dias del
mes de Março. año
del nascimiento de
nuestro saluador Je
su Christo de mil y
quinientos y cinco
años. Yo el rey. Yo
Gaspar de Guizio se
cretario de la reyna
nuestra señora las hi
ze escriuir por man
dado del señor Rey
sn padre, administra
dor y gouernador d^e
stos sus reynos. Ioā
nes episcopus Cor

in additio. li. 6. ver. in
illis verò nego.
e ¶ Reynos. Quali
ter rex debet commo
dum acquirere subdi
tis, alias regnicolis, vi
de per totum titu. 10.
2. partita.
f ¶ Traslado signa
do. Concordat textus
in. c. i. de fide instr.
& quæ ibi dicunt de
flores & glo.
g ¶ Ricos hòbres.
Qui dicatur richi ho
mines, dixi in proœ
mio supra. in parte, ri
cos hombres.
h ¶ De nueuo se mo
uieren. Nota duo ex
his verbis, & nunqu
obliuiscaris. ¶ Primi
inquantũ dicit. de n
uo. nam sentit, q̄ ista
leges debeant seruari
in causis de nouo vē
tilandis. quasi sentiat
q̄ non extēdantur ad
causas pendentes. &
ista fuit cōclusio Bar
in. l. omnes populi.
q. 5. principali. 17. co
& ver. circa tertium
dixi in. l. 61. glo. 1. ver
item non trahitur su
pra. & est ratio, qu
de natura legis est d
re formam futuris, n
præteritis. c. 2. & fin
de constitutio. & l.
ges. C. de legib. ¶
tamen actus est in p
te gestus, & in par
gerendus, si noua co
stitutio superuenia
nō habebit locum
illa parte gerēda, qu
est connexa parti g
sta: & hoc quan
pars gerenda redd
retur inutilis sine p
te gesta. gloss. hab
singularem secūdu
omnes. & ibi docē
Cardi. in clemē. v
ea. in verbo, de put
tis. circa finem. de t
ita

sta. de qua facit festum And. Sicu. in repetitione rubricæ, de causa posse. & proprie. in authenti. circa finem. Sed quia multi in hoc dubio possent decipi, tu regnicola attende ad verba mea, & intelliges iura in materia loquentia. dicenim, q̄ si actus gestus est secundum legem tunc stantem, & ex tali actu est iam quæsitum ius alicui integrè, licet superueniat lex contrarium disponēs in illo casu, non reddit actum gestum nullum. quia non extenditur lex noua ad præterita. Pone ergo, quòd stante leg. 9. titulo delas mandas. foro le. pater quendam ex filiis suis in tertio & quinto meliorauit, & vita functus est, taliter, quòd ex testamento filio meliorato fuit in tertio & quinto integrum ius quæsitum per mortem patris. demum facta est lex noua, per quam statuitur, q̄ pater non possit aliquem ex filiis meliorare, sed quòd omnes pariter & æqualiter succedant, nonne ista lex extenditur ad casum de quo supra? Et certè non extenditur, quia ante promulgationē, erat filio ius integrè quæsitum. tex. habes notandū

sis, Licentiatus çapata. Ferdinandus Tello licenciatus. Licentiatus Moxica.

in legibus styli. l. 200. & ita intelligitur text. in. c. 2. & si. de constitutio. ¶ Si tamen est aliquod factum, in quo nondum est per sententiam vel aliàs alicuius quæsitum, & eo stante indeciso, facta est lex noua, per quam ille casus potest decidi & terminari, te

Doctor Carauajal
Licentiatus Santia-
go. Registrada.
Canciller.

ne indubitater, quòd ille casus antiquus in decisis debet terminari secundum legem nouam, & ad eum. d. l. noua extenditur per supradicta. & hic

habes textum. satis clarum in quantum dicit. de nueuo se mouieren, o escomençarē. nam licet factū sit antiquum, si tamē de nouo mouetur, iudicabitur per has leges. Et cum essem in curia regia in aliquibus intendens, ita iudicatum vidi in sua regali audientia, & magno cōsilio per suos senatores, & hoc est quod tibi dixi secundò notandū, & illud menti tene, & vide tex. in. l. fi. tit. 14. tertia partita.

Adde. Tex. meliorē, quàm sit in toto corpore iuris in authen. vt cum de appellatio. cognos. in princip. vsq; ad ver. sed hoc præfenti. iuncta glo. super parte. referentē. colla. 9. quæ idem dicit. quam tene mēti.

Methymnæ Campi.

Excudebat Gulielmus de Millis Typographus in sua officina. Anno domini. M. D. L III.

in legibus (ly) l. 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7. 8. 9. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100. 101. 102. 103. 104. 105. 106. 107. 108. 109. 110. 111. 112. 113. 114. 115. 116. 117. 118. 119. 120. 121. 122. 123. 124. 125. 126. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135. 136. 137. 138. 139. 140. 141. 142. 143. 144. 145. 146. 147. 148. 149. 150. 151. 152. 153. 154. 155. 156. 157. 158. 159. 160. 161. 162. 163. 164. 165. 166. 167. 168. 169. 170. 171. 172. 173. 174. 175. 176. 177. 178. 179. 180. 181. 182. 183. 184. 185. 186. 187. 188. 189. 190. 191. 192. 193. 194. 195. 196. 197. 198. 199. 200. 201. 202. 203. 204. 205. 206. 207. 208. 209. 210. 211. 212. 213. 214. 215. 216. 217. 218. 219. 220. 221. 222. 223. 224. 225. 226. 227. 228. 229. 230. 231. 232. 233. 234. 235. 236. 237. 238. 239. 240. 241. 242. 243. 244. 245. 246. 247. 248. 249. 250. 251. 252. 253. 254. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273. 274. 275. 276. 277. 278. 279. 280. 281. 282. 283. 284. 285. 286. 287. 288. 289. 290. 291. 292. 293. 294. 295. 296. 297. 298. 299. 300. 301. 302. 303. 304. 305. 306. 307. 308. 309. 310. 311. 312. 313. 314. 315. 316. 317. 318. 319. 320. 321. 322. 323. 324. 325. 326. 327. 328. 329. 330. 331. 332. 333. 334. 335. 336. 337. 338. 339. 340. 341. 342. 343. 344. 345. 346. 347. 348. 349. 350. 351. 352. 353. 354. 355. 356. 357. 358. 359. 360. 361. 362. 363. 364. 365. 366. 367. 368. 369. 370. 371. 372. 373. 374. 375. 376. 377. 378. 379. 380. 381. 382. 383. 384. 385. 386. 387. 388. 389. 390. 391. 392. 393. 394. 395. 396. 397. 398. 399. 400. 401. 402. 403. 404. 405. 406. 407. 408. 409. 410. 411. 412. 413. 414. 415. 416. 417. 418. 419. 420. 421. 422. 423. 424. 425. 426. 427. 428. 429. 430. 431. 432. 433. 434. 435. 436. 437. 438. 439. 440. 441. 442. 443. 444. 445. 446. 447. 448. 449. 450. 451. 452. 453. 454. 455. 456. 457. 458. 459. 460. 461. 462. 463. 464. 465. 466. 467. 468. 469. 470. 471. 472. 473. 474. 475. 476. 477. 478. 479. 480. 481. 482. 483. 484. 485. 486. 487. 488. 489. 490. 491. 492. 493. 494. 495. 496. 497. 498. 499. 500. 501. 502. 503. 504. 505. 506. 507. 508. 509. 510. 511. 512. 513. 514. 515. 516. 517. 518. 519. 520. 521. 522. 523. 524. 525. 526. 527. 528. 529. 530. 531. 532. 533. 534. 535. 536. 537. 538. 539. 540. 541. 542. 543. 544. 545. 546. 547. 548. 549. 550. 551. 552. 553. 554. 555. 556. 557. 558. 559. 560. 561. 562. 563. 564. 565. 566. 567. 568. 569. 570. 571. 572. 573. 574. 575. 576. 577. 578. 579. 580. 581. 582. 583. 584. 585. 586. 587. 588. 589. 590. 591. 592. 593. 594. 595. 596. 597. 598. 599. 600. 601. 602. 603. 604. 605. 606. 607. 608. 609. 610. 611. 612. 613. 614. 615. 616. 617. 618. 619. 620. 621. 622. 623. 624. 625. 626. 627. 628. 629. 630. 631. 632. 633. 634. 635. 636. 637. 638. 639. 640. 641. 642. 643. 644. 645. 646. 647. 648. 649. 650. 651. 652. 653. 654. 655. 656. 657. 658. 659. 660. 661. 662. 663. 664. 665. 666. 667. 668. 669. 670. 671. 672. 673. 674. 675. 676. 677. 678. 679. 680. 681. 682. 683. 684. 685. 686. 687. 688. 689. 690. 691. 692. 693. 694. 695. 696. 697. 698. 699. 700. 701. 702. 703. 704. 705. 706. 707. 708. 709. 710. 711. 712. 713. 714. 715. 716. 717. 718. 719. 720. 721. 722. 723. 724. 725. 726. 727. 728. 729. 730. 731. 732. 733. 734. 735. 736. 737. 738. 739. 740. 741. 742. 743. 744. 745. 746. 747. 748. 749. 750. 751. 752. 753. 754. 755. 756. 757. 758. 759. 760. 761. 762. 763. 764. 765. 766. 767. 768. 769. 770. 771. 772. 773. 774. 775. 776. 777. 778. 779. 780. 781. 782. 783. 784. 785. 786. 787. 788. 789. 790. 791. 792. 793. 794. 795. 796. 797. 798. 799. 800. 801. 802. 803. 804. 805. 806. 807. 808. 809. 810. 811. 812. 813. 814. 815. 816. 817. 818. 819. 820. 821. 822. 823. 824. 825. 826. 827. 828. 829. 830. 831. 832. 833. 834. 835. 836. 837. 838. 839. 840. 841. 842. 843. 844. 845. 846. 847. 848. 849. 850. 851. 852. 853. 854. 855. 856. 857. 858. 859. 860. 861. 862. 863. 864. 865. 866. 867. 868. 869. 870. 871. 872. 873. 874. 875. 876. 877. 878. 879. 880. 881. 882. 883. 884. 885. 886. 887. 888. 889. 890. 891. 892. 893. 894. 895. 896. 897. 898. 899. 900. 901. 902. 903. 904. 905. 906. 907. 908. 909. 910. 911. 912. 913. 914. 915. 916. 917. 918. 919. 920. 921. 922. 923. 924. 925. 926. 927. 928. 929. 930. 931. 932. 933. 934. 935. 936. 937. 938. 939. 940. 941. 942. 943. 944. 945. 946. 947. 948. 949. 950. 951. 952. 953. 954. 955. 956. 957. 958. 959. 960. 961. 962. 963. 964. 965. 966. 967. 968. 969. 970. 971. 972. 973. 974. 975. 976. 977. 978. 979. 980. 981. 982. 983. 984. 985. 986. 987. 988. 989. 990. 991. 992. 993. 994. 995. 996. 997. 998. 999. 1000.

Doctor Carolus
Licentatus Sane
Rog. Regillada
Canciller.

habet textum. satis clarum indicantibus. de
novo leuonitum. et omnesque. nam licet facti
sit antiquum. si tamen de novo mouetur. indicatur
per has leges. Et cum illam in eadem regis in apud
bus interducent. ita indicatur. ut in sua regali an-
dignia. & magno cōsilio per suos secretarios. & hoc
est quod tibi dixi secundo notandum. & illud menti
tene. & vide textum. l. 1. tit. 1. testis pariter.

Abde
Text. melior. quam sit in loco corpo-
reus. in apud. ut cum de appo-
not. cognos. in princip. v. p. ad. ver. sed
hoc. present. in. n. g. l. 1. tit. 1. testis pariter. colla-
p. par. idem. dicit. quam. tene. mentis.

ita. de. part. 1. l. 1. tit. 1. testis pariter. colla-
p. par. idem. dicit. quam. tene. mentis.

Doctor Carolus
Licentatus Sane
Rog. Regillada
Canciller.

habet textum. satis clarum indicantibus. de
novo leuonitum. et omnesque. nam licet facti
sit antiquum. si tamen de novo mouetur. indicatur
per has leges. Et cum illam in eadem regis in apud
bus interducent. ita indicatur. ut in sua regali an-
dignia. & magno cōsilio per suos secretarios. & hoc
est quod tibi dixi secundo notandum. & illud menti
tene. & vide textum. l. 1. tit. 1. testis pariter.

Metonymus Campi.

Excudat Gulielmus de Millis Typographus in sua
officina. Anno domini. M. D. LIII.

Repertorium præsentium legum Tauri, locupletius, & castigatius multò, quàm antea. Cui adiecta sunt nonnulla, quæ ante hanc editionem desyderabantur, vt legentibus faciliè patebit.

A

Bbas Siculus qs
fuit. in. l. i. in par-
te, el Abbad. fo.
23. col. 2.

Absens an di-
catur, qui nò va-
let testatorẽ au-
dire. l. 3. in parte,

Interuēgan. ver. Et nota. fo. 33. co. 4.

Absens causa reipublicæ, an dica-
tur absens, non solum quādiu durat
officium, sed eo finito, quādiu redi-
re poterit. l. 3. in parte, La ley del or-
denamiento. ver. Hinc etiā dicimus.
cl. i. fo. 28. col. 2.

Absens causa reipublicæ, quibus
priuilegiis gaudeat. ibi. in parte, Sic
te testigos. ver. Sed quia. fo. 3. col. 4.

Absens an videatur cōtradecere.
l. 52. glo. i. ver. Itē quia. nu. 2. fo. 197.
col. 2.

Actio quid sit. l. 63. glo. i. ver. Ad
quartum. nu. 2. fo. 208. col. 2.

Actio vnde oritur. ibi. ver. Et no-
ta. nu. 1. fo. 208. col. 2.

Actio quotuplex sit. ibi. versi. Et
dic. nu. 4. fo. 208. col. 2.

Actio hypothecaria super quibus
bonis competit. l. 21. glo. i. ver. Itē hy-
pothecaria. fo. 106. col. 1.

Actio hypothecaria mixta, perso-
nalis & realis quanto tempore præ-
scribat. l. 63. i. parte, Es mixta. nu. 63.
fo. 216. col. 2.

Actio personalis & executoria su-
per ea data quanto tempore præscri-
bat. & c. ibi. nu. 48. fo. 214. col. 4.

Actio hypothecaria an sit in rem.
ibi. glo. i. versicu. Vltimò tene. nu. 5.
fo. 208. col. 2.

Actio hæreditaria an sit mixta. ibi.
in parte, Es mixta. versi. Ista etenim.
nu. 63. fo. 216. col. 2.

Actio hypothecaria quanto tem-
pore durat. ibi. Por treynta años. fo.
216. col. 2.

Actio personalis an competit ex
testamento pro re legata. l. 21. glo. i.
ver. Actio personalis. num. 10. fo. 106
col. 1.

Actio an oritur ex nudo pacto.
l. 22. glo. i. ver. Item præmitte. nu. 3.

fo. 108. col. 1.

Actio an potest emi & vendi. l.
68. glo. i. ver. Et ex hoc. nu. i. fo. 236.
col. 4.

Actio an oritur ex simplici pol-
licitatione. l. 22. glo. i. ver. Sed ex sim-
plici. numero tertio. folio. 108. colū-
na prima.

Actio inter mercatores an oritur
ex nudo pacto. ibi. versicu. Verum
tamen. numero quinto. folio. 108. co-
lumna prima.

Actio vel defensio cui competit,
potest stare in iudicio. l. 10. in glo. su-
per parte. Mas de la quinta. num. 25.
fo. 67. col. 1.

Actiones quot competunt ad cō-
sequendum prælegata. l. 21. glossa. i.
versi. Et nota. numero. 6. folio. 106.
columna prima.

Acta iudicij an probent si in sen-
tentiis dicitur visis actis. lege prima.
glossa. secunda. in fine. fo. 16. columna
secunda.

Acta iudicij an, & quando requi-
runt testes. l. tertia. in parte, La ley
del ordenamiento. versicu. Octauò
fallit. & versicu. Sed quia supra di-
xi. folio. 29. tertia columna. & folio.
30. i. columna.

Acta per patrem nomine filio-
rum, quos non habet, sed postea na-
scuntur, an valent. l. 16. in parte, A
su muger. versi. Et quod hic dicitur.
nu. 25. fo. 83. col. 4.

Actus an debeat iudicari secun-
dum tempus, in quo fit. ibi. eodem
versiculo. nume. 26. folio. 83. colum-
na quarta.

Actus quot modis perficiuntur.
l. sexta. in parte, En todos sus bienes.
versicu. Ad idem Boëtius dicit. fol.
54. col. 2.

Actus qui nò valet sine iuramen-
to, an firmetur iuramento. l. 61. in
parte, Vestir. versi. In consilium do.
nume. 26. fo. 204. col. 4.

Actus gestus contra legem quan-
do sit nullus. l. 3. in parte, No liaga
se. fo. 41. col. 2.

Actor, an & quādo compellitur
satisfacere. l. 66. i. parte, Que le sea pue-
sta. nu. 35. fo. 233. col. 1.

Actor, an, & quando inuitus com-
pellitur agere. l. 7. glo. i. ver. Postre-
mò. nu. 6. fo. 193. col. 4.

Accessus ad monialem quāliter
puniatur. l. 9. in parte, Monjas. fo. 63
col. 2.

Accessus ad meretricē, an, & quā-
do sit punibilis. l. 62. nu. 7. folio. 207.
columna prima.

Accursus qs fuit. l. i. in ver. Barto-
lo. ibi. Itē dicitur. fo. 23. col. 1.

Accusans testē de falso, an debeat
inferere in accusatione locum iura-
menti, an locū depositionis. l. 83. gl.
i. ver. Et nota. nu. 3. fo. 263. col. 1.

Aditio hæreditatis, an, & quando
præsumatur. l. 6. in parte, En todos
sus bienes. ver. Tertiò verum est. fo.
54. col. 1.

Aditio hæreditatis quæ regrat. ibi
dem. ver. Itē repudiatio. fo. 54. col. 2.

Aditio quid sit. ibidem. ver. Item
quia. fo. 54. col. 2.

Aditio hæreditatis qualiter pro-
betur. ibidem. ver. Item repudiatio.
fo. 54. col. 2.

Aditio hæreditatis quando po-
test fieri. l. 54. in parte, Pueda acce-
ptar. ver. Vterius nota. numero. 18.
fo. 186. col. 3.

Aditio hæreditatis quāto tēpore
præsumatur. ibi in fine. ver. Ex cur-
su. nu. 19. fo. 186. col. 3.

Aditio hæreditatis totius an ha-
beatur pro aditiōe partis. ibi. in par-
te, Herēcia. nu. 20. fo. 186. col. 3.

Aditio corā quō iudice debet fie-
ri. ibi. in parte, Inuētario. ver. Et tūc
nota. nu. 22. fo. 186. col. 4.

Aditio hæreditatis cū beneficio
inuētarij, an sit periculosa. ibi. in prī-
cipio. nu. 21. fo. 186. col. 4.

Aditio facta tempore incongruo,
an conualescat per superuenientem
potentiam adeundi. ibidem. in par-
te, Inuētario. ver. Sed pone. nu. 26.
fo. 186. col. 4.

Adire hæreditatem, an sit quasi
contrahere. l. 55. in parte, Quasi con-
tracto. versicu. Item adire. num. 28.
fo. 188. col. 4.

Adolescentia an sit prona ad ma-
lum. in procemio. in parte, En los ca-
sos.

INDEX.

fos. versicu. Legitur. fo. 9. col. 2.

Adoptat⁹ ab extraneo, an habeat ius dicendi nullum contra testamentum adoptantis. l. 12. in parte, No pueat succeder. versu. Quid in adoptato. nu. 29. fo. 75. col. 1.

Adoptiuus, an succedat cum legitimis. ibidem.

Aduocatus, an, & quando excusetur ab ignorantia iuris. ibi. in parte, Entendimiento. ver. Et nota. fo. 18. col. 4.

Aduocatus minor, & doctor male allegans, an restituatur in integrum. l. secunda. in parte, Delas dichas leyes. versu. Et nota. cum sequē. fo. 25. col. 3.

Aduocatus an debeat esse nimis sollicitus. ibidem. versicu. Item nota. fo. 25. col. 4.

Aduocatus an debet esse peritus in vtraque scientia. ibidem. versicu. Postremo nota. folio. 27. columna prima.

Aduocatus fouens iustam causam, an possit mentiri, & falsa allegare. l. secunda. in parte, Delas dichas. versicu. Vnum tamen nota. fo. 26. col. 1.

Aduocatus allegans legem abrogatam qualiter puniatur. l. 1. in parte, No se vñe della. versicu. Et nota. fo. 23. col. 4.

Aduocatus an potest esse illiteratus. l. secunda. in parte, Delas dichas. versiculo. Aduocatus. folio. 25. columna secunda.

Aduocatus grossus ingenio an potest esse. ibidem. versicu. Vterius nota. fo. 26. col. 1.

Aduocatus qualis debeat esse. ibi. dem. fo. 27. col. 1.

Aduocati duo recipientes pecuniam vt defendant causam Principis: vno defuncto, an alteri debeatur tota pecunia. l. 7. versiculo. Sed quia. fo. 58. col. 1. Et in l. secunda. in parte, Delas dichas. versicu. Et adde. fo. 25. col. 3.

Aduocati in causis dubiis, an concordiam tractare debeant inter partes. ibi. versu. Vnum tamen nota. fo. 27. col. 1.

Aduocati duo patrocinantes in causa vnius, an debeant habere salariū vtriusque, si altera pars condemnatur in expensis. ibi. ver. Vlti-

mò adde. folio. 27. columna prima.

Aduocatus qui fuit in causa, an possit esse assessor in ea. ibi. versu. An aduocatus. fo. 27. col. 1.

Adulterinus filius regis an succedat matri. l. 9. in parte, Ex testamēto. versicu. Fallit duobus casibus. folio. 62. col. 3.

Adulterinus quid potest consequi à patre, vel à matre. l. 9. folio. 59. col. 2.

Adulterinus ex muliere coniugata per vim cognita, an succedat matri. l. nona. in parte, Ex testamento. versiculo. Secundò si est. folio. 62. col. 3.

Adulterinus an veniat appellatione filiorum naturalium. l. 10. in parte, Fuere natural. numero. 43. fo. 68. col. 2.

Adulterinus an possit institui. l. 31. in parte, Substituyr. folio. 140. col. 2.

Adulterinus frater an excludat substitutum à successione fratris. l. 9. in parte, En la ley. versu. Sed operæ pretium est videre. fo. 63. col. 3.

Adulterini vel incestuosi an possint institui à matre deficientibus legitimis. ibidem. ver. Per istam legē. fo. 63. col. 3.

Adulterini an comprehendantur sub dispositione legum loquentium de vulgò quæsitis. ibidem. ver. Hanc opinionem. fo. 63. col. 4.

Adultera in dote an sit priuilegiata. l. 13. versu. Et quod diximus. fo. 77. col. 3.

Adulterium quando sit punibile. l. 82. glo. 1. ver. Et nota q̄ adulterium. nu. 7. fo. 262. col. 3.

Adultus curatorē habens an possit testari. l. quinta. in parte, Edad legitima. versiculo. Adultus. folio. 49. col. 1.

Agens hypothecaria contra possessorem quid debeat probare. l. 63. in parte, Hypotheca. ver. Item nota. cl. 2. nu. 56. fo. 215. col. 3.

Agens hypothecaria, an debet probare debitorem fuisse dominum tempore obligationis. l. 63. in parte, Es mixta. numero. 64. folio. 216. columna. 2.

Agens an debeat probare finalem causam suæ intentionis. l. 10. in parte, Mas de la quinta. versu. Quia

agens. nume. 28. fo. 67. col. 1.

Agere in iudicio an potest quis sine actione. ibidem. versicu. Item filij. nu. 27. col. 1.

Alguazellus si aliquem offendit, quādo excusetur. l. 66. glossa prima. versicu. Intellige. numero secundo. fo. 228. col. 3.

Alienatio rei prohibet alienari, an & quando tenet. l. 55. super parte, Apartar. versu. Vnum tamen posset. nu. 20. fo. 188. col. 3.

Alienatio bonorum an potest interdici per pactum. l. 22. in parte, No mejorar. numero. 18. folio. 109. columna quarta.

Alienatio bonorū an valeat contra prohibitionē iudicis. l. 22. in parte, No mejorar. ver. Et quod dicim⁹. nu. 19. fo. 109. col. 4.

Alimenta quo iure debeantur filiis & parentibus. l. 10. in parte, En caso. versicu. Regulariter. numero. 8. fo. 65. col. 1.

Alimēta filiis relicta à patre isto modo, vt alimententur apud matrem, an videantur relicta etiam matri. l. 16. in parte, Alguna cosa. versicu. Item si testator. numero. 16. fo. 83. col. 2.

Alimenta quo iure petantur. l. decima. in parte, Alimentos. versiculo. Et not. numero. 15. folio. 66. columna. 2.

Alimenta qualiter debeantur. ibi. in parte, De sus hijos. versiculo. Et nota quod debentur. numero. 21. fo. 66. col. 3.

Alimentorū priuilegia quæ sunt. ibidem. nu. 13. fo. 66. col. 1.

Et ibi vide, si quis habet patrem & filium diuites, à quo debet petere alimenta. in parte, En caso. versu. Et not. numero quarto. folio. 64. columna tertia.

Alimentorum præstatio an sit pia causa. l. 40. in parte, Por su orden. versicu. Item ex quo præstatio. numero. 23. folio. 154. col. 4.

Alimenta vbi possunt præstari, & an quando quis tenetur alere aliū quid sufficiat. l. decima. versiculo. Item nota. numero sexto. folio. 65. col. 1.

Alter a. um. an sit distributivum, an duorum. l. 17. in parte, Otro algun contracto. in principio. numero

numero.17.folio.94.columna.tertia.
Alteri, an, & quando acquiratur
per alterum. l.22. in parte, Que no va
la. ver. Sed quæro pater. numero.27.
folio.11.col.1.

Animi motus quotuplex sit. l. 2.
in parte, Volantad. folio.24. colum
natertia.

Animalia, quæ se inuicem aggre
diuntur, quod eorum præsumatur
aggressum fuisse aliud. l.49. in parte,
Del hijo mayor. versicu. Hinc dicit
Floria. folio.153.col.1.

Annulus datus sponsæ in eccle
sia tempore benedictionis, an fiat
sponsæ. l. 52. in parte, De veynte di
as. versicu. Pro complemento. nu.
28.folio.181.col.2.

Annulus confiscatus, & alia in
dumenta, cui debent applicari. l. 4.
in parte, De confiscar. versu. Sed po
ne quod bona. fo.47.col.1.

Annus indulgentiæ an curret a
tempore dato, an a tempore sciētæ.
l.2. in parte, Desde la data. in princi
pio. fo.27.col.2.

Antiquis an sit credendum po
tius, quàm iuuenibus. l.1. in parte,
Sabios antiguos. folio. 16. columna
prima.

Appellari an possit a sententia
iudicis. l.2. in parte, Pues por ellas.
versiculo. Et ab eius sententia. folio.
37. columna.2.

Appellatione remota quādo pro
ceditur. l.64. in parte, Appellacion.
nu.94. fo.225.col.2.

Appellatione iuris. an veniat ius
regulæ. l. in parte, El derecho. folio.
17.col.4.

Apodexis vel scriptura priuata,
an, & quādo præiudicet. l.22. in par
te, Escriptura publica. versicu. Sed
quia sapen numero. numero.22. folio.
11.col.1.

Articuli an possint dari post ter
minum datum ad articulandum. in
Proemio. super parte, Entēdimien
to. versicu. Hinc dicimus. folio.9.co
lumna.2.

Articulus quid sit. ibi. versicu. Et
præsertim. fo.9.col.2.

Articuli in probāda præscriptio
ne qualiter debent formari. l.63. in
parte, Se prescriua. in fi. versu. Nota
etiam. nu.28. fo.211.col.4.

Arbitri an possint ferre senten

tiam vno compromittentium mōr
tuo. l.4. in parte, Natural. folio. 44.
col.4.

Arbitris discordantibus, an pos
sit iudex ordinari? eligere tertium.
l.38. in parte, Discordarē. versiculo.
Sed quia. numero.9. folio.150. colum
na prima.

Arbitri habentes potestatem pro
rogandi terminum compromissi, an
intelligatur pro prima vice tantum.
l.53. in parte, Prometieren. versicu.
Item si est dictum. numero.17. folio.
183.col.2.

Arbitri an possint ferre senten
tiam statim facto compromisso, si da
ta est sibi plena potestas. l.64. in par
te, Vna ordenança. versiculo. Hinc
etiam. numero.44. folio.220. colū
na secunda.

Arbiter, an dicatur bonus vir in
lite contestanda & terminanda. ibi.
ver. Propterea dicitur arbiter. num.
45. fo.220.col.3.

Arbiter si habet liberum arbi
trium, an possit præiudicare alicui
ex partibus. ibi. versicu. Quia non
potest. nume. 46. folio. 220. colum
na tertia.

Argumentum de comite ad prin
cipem, an sit validum. l. 3. in parte,
La ley del ordenamiento. versicu.
Item argumentum de Comite. folio
30.col.2.

Argumentum de minori ad mai
us an procedat. ibi. versu. Itē argu. de
minori. fo.30.col.3.

Argumentum a simili quando va
let. ibi. versicu. Item si inter princi
pem. fo.30.col.3.

Argumentum de hæreditate ad
tutelam an procedat. l.15. in parte, En
los varones. versicu. Ergo & in sub
stitutione. numero quarto. folio. 81.
col.2.

Argumentum a vi nominis an va
leat. in Proemio. glo. 1. ver. Secundò
oppono. fo.3.col.2.

Argumentum de similibus ad si
milis, et a paritate rationis, quādo va
let. l.3. in parte, Siete testigos. ver. Itē
quia vt patet. fo.37.col.4.

Argumentum de pacto ad testa
mentum, an sit validum. ibi. ver. Itē si
ista solemnitas. fo.38.col.2.

Argumentum a toto integrali vel
a toto vniuersali, an valeat. l. 27. in

parte, Por el tiempo. versu. Itē quia.
nu.52. fo.131.col.1.

Ar. matarius an committat fal
sum, si miscet ceram corruptam cum
incorrupta. l.9. glo. 1. versu. Idem di
cendum est. fo.59.col.4.

Arra data spōsæ a sponso in præ
mium pudicitæ, si est prius cogni
ta ab alio, an possit repeti. l. 52. in
parte, Ante de consumido. versicu.
Ex qua ratione. numero. 20. folio.
180.col.3.

Arra, an potest excedere decimā
partem bonorum. l.50. numero.1. fo.
175.col.1.

Arra quæ dicatur. ibi. glo. 1. in ver
su. Ad cuius. cum sequen. nu.3. folio.
175.col.1.

Arra, & donatio propter nuptias
an sint idem. ibidem. versiculo. Ad
cuius intellectum. numero.2. folio.
175.col.1.

Et ibi. in parte, Arras. fo. 175. col.
4. in fine.

Et in parte, Renunciar. ver. Secū
do casu. fo.176.col.1.

Arra, an possit committi contra
cto matrimonio. ibidē. in parte, Ar
ras. in principio. nume. 6. folio. 175.
col.4. in fine.

Arræ, quo tempore debent aſti
mari. ibi. in parte, Renunciar. versu.
Vltorius quæro. numero.9. fol.176.
col.2.

Arra quotuplex sit. l.51. glo. 1. ver.
Sed quia ista lex. numero.2. fo.177.
col.3.

Ascendentes qui dicuntur. l.6. glo.
1. versu. Nota tamen. folio.50. colum
na.2.

Ascendentes quando, & quo or
dine succedat descendētibz. ibi. in
parte, Por su orden. folio.50. colum
na tertia.

Et. l.7. glo. fi. fo.58.col.2.

Ascendentes si exheredantur, an
possint agere querela inofficiosi tes
tamenti. l. sexta. in parte, Succe
dan. in principio. folio.51. columna
prima.

Ascendentes an præferantur in
successione collateralibus. l.7. glo. fi.
fo.58.col.2.

Et. l.6. in principio. folio. 50. co
lumna.2.

Aſafinus condemnatus cui poe
na debet applicari. l. quarta. in glo.

super parte, De confiscar. versiculo. Octauo quidam. folio. 47. columna quarta.

Assensus Principis in constitutione maioratus, an probari possit per testes. l. 41. in parte, Por testigos. versu. Itaque assensus. folio. 156. col. 2.

Assensus praestitus in alienatione facienda, an confirmet alienationem iam factam. l. quinquagesima octaua. in parte, Ouiera hechio. versu. Hinc dicit. numero. 3. fo. 196. col. 3.

Assensus praestitus in contractu, an videtur praestitus in executione ipsius. ibi. versiculo. Et nota quod assensus. numero octauo. folio. 196. col. 4.

Assimilatio an sit probatio filiationis. l. vndecima. in parte, Lo reconozca. in fine. numero. 16. folio. 71. col. 3.

Attentare, an, & quando licet pendente appellatione. l. 10. in parte, Ali mentos. versu. Octauum. numero. 14. fo. 66. col. 2.

Autoritas an debet praecedere actum. l. quadragesima secunda. glo. prima. versu. Idem dicimus. numero. 5. fo. 157. col. 4.

Autoritas quid sit. l. 44. in parte, Con auctoridad. in principio. numero. 2. fo. 10. col. 2.

Autoritas, an faciat cessare praesumptionem metus. ibidem. in ver. Item facit. nu. 3. fo. 160. col. 2.

Autoritas, quae requiritur in contractu, an requiratur in distractu. ibi. in parte, Reuocar. in principio. numero decimo. folio. 160. columna tertia.

Autoritas iudicis an operetur aliquid, vbi est expressa temeritas. l. 61. in parte, Si se prouare. versu. Item metus praecedens. folio. 202. columna 2.

Autorans actui nullo, an tenetur ad interesse. l. sexagesima prima. in parte, Si se prouare. numero. 14. fo. 202. col. 2.

Autoritas vnus veri, et alterius falsi tutoris, an valeat. l. tertia. in parte, Si teo testigos. versu. Idem dicimus in autoritate. folio. 36. columna secunda.

Autoritas vbi requiritur, an

debet interuenire in actu. l. quadragesima secunda. ver. Et est regula. nu. 6. fo. 158. col. 4.

Autoritas nimis propere interposita, an sit nulla. l. quinquagesima septima. in parte, Legitima. versu. Idem dicit textus. numero. 11. folio. 194. col. 4.

Autoritas iudicis, an, & quando facit cessare praesumptionem fraudis. l. 64. in parte, Vna ordenança. versu. Octauo dato. & versu. Primo ad illud. numero. 61. folio. 221. col. 3.

Aureola quid sit. in Proemio. in parte, Castilla. versu. Datur enim. fo. 6. col. 4.

Aureola quibus personis datur. ibi. versu. Quibus personis. folio. 6. col. 4.

Auus, & auia quando tenentur alere nepotes naturales. l. 10. i parte, El padre. in principi. fo. 65. col. 2.

Auus exclusus per statutum a successione, an videtur auia exclusa. l. duodecima. in parte, Priuilegio. versu. Per quam legem. numero. 4. fo. 72. col. 2.

Baldus quis fuit. l. prima. in parte, Baldo. folio. 23. col. 1.

Bannitus a regno, qui se transtulit in locum de nouo acquisitum, an possit in eo stare. l. 49. in parte, Desterrados. in principio. numero. 29. folio. 173. col. 3.

Bannitus datus in inimicum, an possit se defendere. l. septuagesima sexta. glo. fina. versu. Sed quæro. numero sexto. fo. 257. col. 3.

Bannitiones a quibus procedunt. l. quadragesima nona. in parte, Desterrados. ver. Propterea bannitiones. nu. 30. fo. 173. col. 4.

Bartolus quis fuit. l. 1. in parte, Bartolo. fo. 23. col. 1.

Bartoli & Baldi opiniones an sint reprobatae. l. prima. gloss. fina. folio. 24. col. 1.

Bartolus vacauit quinque annis ad componendum repetitionem. l. de etate. ff. de minori. ibi. in parte, Bartolo. fo. 23. col. 1.

Bastardus, an, & quando succedat matri. folio. 59. columna secunda.

Bastardus, an dicatur extraneus

a cognatione. l. 74. in parte, En ella versu. Vltimus quæro. numero. 24. fo. 255. col. 2.

Et m. l. norma. in parte, Herederos legitimos. in principio. folio. 60. columna 3.

Bastardus, an sit de consanguinitate patris. l. 9. in parte, En la ley. folio. 63. col. 3.

Baptizatus in parte corporis, an dicatur baptizatus. l. 13. in parte, Fue re baptizado. versu. An autem. numero. 19. fo. 78. col. 2.

Bellum quid sit. in proemio. in parte, De Castilla. fo. 6. col. 2.

Bellum quando sit iniustum. ibi. fo. 6. col. 3.

Bellum quotuplex sit. ibi. versu. So. fo. 6. col. 3.

Bellum an liceat indici contra Paganos stantes intra nostra regna. ibi. in parte, Sicilia. versu. Et non solum. fo. 7. col. 3.

Bella, quæ sunt licita. ibi. versu. Quæ dicuntur. fo. 7. col. 4.

Bona quando perduntur ipso iure. l. 4. in parte, Fueren. fo. 45. col. 4.

Bona castrensis, ecclesiastica, decimalia, & dotalia, quæ dicuntur. l. sexta. in parte, De qualquier calidad. versu. Et quod dixi bona. folio. 55. col. 2.

Bona si confiscantur, an veniant fructus confiscati, & a quo tempore. l. quarta. in parte, Fueren confiscados. versu. Et nota quod si bona. fo. 46. col. 3.

Bona quando intelligantur confiscata, & quando veniant confiscanda. ibi. in parte, De confiscar. versu. An autem. fo. 47. col. 1.

Bona sita in alieno territorio, an videantur etiam confiscata. ibidem. versu. Sed pone. folio. 47. columna prima.

Bona priuilegiata mutatione personæ, an amittat priuilegium suum. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. versu. Ex quo infertur. numero. 10. fo. 77. col. 2.

Et l. sexta. in parte, De qualquier calidad. versu. Et quod dixi. folio. 55. col. 2.

Bona damnatorum, quæ per authenticum. Bona damnatorum. conferuntur, an hereditate non adita transmittantur. l. 4. in parte, Puedan disponer.

sponer. versicu. Ad hoc etiam facit. nu. 4. fo. 79. col. 4.

Bona multiplicata quando dicantur. l. 16. in parte, De los bienes multiplicados. nu. 42. fo. 86. col. 1.

Bona acquisita vxore traducta ad domū qualiter diuidantur. ibi. Durāte el matrimonio. nu. 48. fo. 86. col. 3.

Bona acquisita per maritum ante traductiōē vxoris vel sponse ad domū, an diuidantur inter eos. ibi. ver. Ex quo inferunt. numero. 49. folio. 86. columna. 4.

Bona superlucrata, vxore expulsa sine causa, an communicentur. ibi. versu. Sed pone. nu. 52. fo. 88. col. 2.

Bona superlucrata, an communicentur cum vxore, quæ noluit stare cum marito. ibidem. ver. Quid tamē econtra. nu. 53. fo. 88. col. 4.

Bona aliena, an, & quando possunt vsucapi. l. 17. glo. 1. versu. Quinto facit. nu. 1. fo. 90. col. 3.

Bona ascendentium qualiter diuidantur, & econtra. l. 29. in parte, De sus ascendentes. nu. 9. fo. 133. col. 2.

Bona minorum, an, & quando possint alienari. ibidem. in parte, Las otras donaciones. versu. Quinto. nu. 24. fo. 135. col. 3.

Bona maioratus, an veniāt in collatione. l. 40. in parte, Prefieran. ver. Propterea. nu. 24. fo. 154. col. 4.

Bona, quæ subiacent restitutioni, an veniant in generali obligatione. l. 45. in parte, Le aya dado. versu. Māximē. nu. 38. fo. 165. col. 1.

Bona data sub conditione, an veniant in donatione vel confiscatione bonorum. ibidem. versu. Hinc etiam dicimus. nu. 39. fo. 165. col. 2.

Bona simpliciter obligata, an intelligantur tam presentia, quam futura. l. 48. in parte, A gelo restituyr. versu. Intellige. nu. 11. fo. 168. col. 3.

Bona paraphernalia quæ dicantur. l. 55. in parte, En juyzo. fo. 189. col. 3. Et. l. 81. in parte, A adulterio. ver. Quæ dicantur. nu. 5. fo. 251. col. 4.

Bona mobilia, an veniant appellatione hereditatis. l. 74. in parte, En ella. ver. Item quia vnusquisque. nu. 18. fo. 254. col. 1.

Bona hereticorum, an debeant remanere pro filiis, vel de eis alimentari. vel dotari. l. 77. in parte, Comerren. versu. Et quauis. nume. 9. fo.

258. colum. 3.

Bona ecclesiæ, an, & quando possunt alienari. in proeminio. in parte, Gracia de Dios. ver. Et not. quod nō solum. fo. 4. col. 2.

Bona fides an requiratur in principio prescriptionis. l. 2. in parte, De las dichas. versu. Et quod à principio. fo. 25. col. 2.

Bona patris confiscata, an filius perdit peculium profectitum. l. 4. in parte, Fuereñ confiscados. versu. Et si bona. fo. 46. col. 1.

Bona confiscata, an, & quando debeantur in foro conscientie. ibidem. versu. Vbicunque. fo. 47. col. 1.

Bona clerici condemnati cui debent applicari. ibidem. in parte, De confiscar. versu. Secunda quæstio. fo. 47. colum. 2.

Bona subiecta restitutioni, an, & quando possunt alienari per hæredem. ibidem. versu. Quinto, an hæres. fo. 47. col. 3.

Bona vniuersaliter confiscata, an transeunt in fiscū ea, in quibus alius habet ius. ibidem. versu. Sexto an confiscatis. fo. 47. col. 3.

Bona mariti confiscata, an poterit vxor quæ sua sunt occupare, antequam fiscus illa occupet. ibidem. versu. Et not. quod ante. folio. 47. columna. 4.

Bona delinquentis an capiantur ante confiscationem. ibi. versu. Ante confiscationem tamen. folio. 47. columna. 4.

Bona aduentitia clericorum, an dicantur castrensia. l. 6. in parte, Succedant ex testamento. versu. Rationem ponit. fo. 51. col. 1.

Bona incapacis instituti à clerico cui accrescant. l. 9. in parte, Ex testamento. versu. Sed dato quod accresceret. fo. 62. col. 2.

Bona, quæ reperiuntur tempore mortis testatoris, an veniant in collatione bonorum. l. 19. in parte, De su morte. versu. In collatione. nume. 14. fo. 183. col. 3.

Bona primi & secundi instituti si peruenerūt ad tertium, an debeat tertius habere portionem prioris iure fideicommissi. l. 27. in parte, Fideicomisso. versu. Hinc Bar. nume. 29. folio. 128.

Bona consumpta, an debent trahi

in collatione bonorum. l. 29. in parte, De su morte. versu. Item, in collatione veniunt. numero. 43. fol. 137. colum. 3.

Bona maioratus, an possint aliquo modo alienari. l. 40. in parte, Prefieren. versu. Bar. tamen. nume. 25. folio. 155. colum. 1.

Bona, vel fructus maioratus, an possint alienari pro soluendis debitis defuncti, inuito possessore, vel eo volente. ibidem. versu. Sed quæro. nu. 26. fo. 155. col. 1.

Bonorum appellatione, quæ bona comprehendantur. l. sexta. in parte, De qualquier calidad. folio. 54. & 55. colum. 1.

Bonorum appellatione, an veniāt mobilia, & actiones. l. 74. in parte, En ella. versu. Et ex hoc in testamentis. nume. 19. fo. 254. col. 2.

Bonorum possessio secundum tabulas, an habeat locum in testamento in scriptis tantum. l. tertia. in parte, In scriptis. versu. Item not. folio. 33. colum. 4.

Bona fides, an requiratur in prescriptione. l. 63. in parte, Diez años. versu. An requiratur. nume. 30. fo. 211. colum. 4.

Bona fides causata ex iustis rationibus, vel temerariis, an sit sufficiens ad præscribendū. ibi. in parte, A et non personal. versu. Et nota quod licet. nu. 51. fo. 215. col. 2.

Bona fides & titulus an debet allegari in prescriptionibus. ibidem. versu. Et tene perpetuo. numero. 53. fo. 215. col. 2.

Bonam fidem an inducunt dicta testium etiam non in figura iudicii. ibi. dem. ver. Propterea. numero. 52. folio. 215. colum. 2.

C

Cacus, an, & quando possit esse testis in testamento. l. tertia. in parte, Interuengan. versu. Idem dicimus. folio. 34. col. 2.

Cæcus qualiter possit testari. ibi. dem. in parte, Cinco testigos. fol. 40. colum. 3.

Cæcitas qualiter probetur. ibi. dem. in parte, Interuengan. in versu. Sed quæro. fo. 34. col. 2.

Canonistarum opinio in materia

iuramenti, an sit præferenda. l. 64. in parte, Vna ordenança. versicu. Et nota quòd in materia iuramenti. numero. 73. fo. 222. col. 3.

Captatoria dispositio quæ dicitur, & quando valet. l. 31. glo. prima. versicu. Sed quia. numero. 4. folio. 139. col. 3.

Captura, an, & quando sit permissa. l. 66. iuncta glossa. in parte, De se arraygar. per totam glossam. et ibi. in parte, Informacion. numero. 37. fo. 233. col. 2.

Capitulum cum allegatur, an sit necesse dicere. extra. l. 1. in parte, Interpretar. fo. 17. col. 3.

Carceratus quando debet relaxari. l. 66. in parte, Informacion. circa principium. versicu. Et nota. numero. 39. fo. 233. col. 3.

Carcer, an differat à custodia. l. 79. glo. fi. nu. 3. fo. 259. col. 4.

Et quid si iudex præcepit custodi carceris aliquem custodiri, an debet illum incarcerare. ibi. in versicu. Si tamen. nu. 9. fo. 260. col. 1.

Castella unde dicitur. in poemio. in parte, De Castilla. fo. 6. col. 2.

Castellanus quis dicatur. ibi. fo. 6. col. 4.

Castellanus si requiritur de proditione, quid possit facere. ibidem. fo. 6. col. 4.

Castellanus an debet aperire de nocte arcem Castelli domino aduenienti. l. 46. in parte, Fortalezas. nu. 12. fo. 167. col. 2.

Castitas sola, an sit sufficiens animas coram Deo præsentare. in poemio. in parte, De Castilla. folio. 6. col. 4.

Castri appellatione, an veniât homines illius. ibidem. in parte, De Castilla. in principio. fo. 6. col. 2.

Causa an debet præcedere in relaxatione iuramenti. l. 64. in parte, Vna ordenança. versu. Et in tali absolutione. numero. 33. folio. 219. columna. 4.

Causa cognitio, an requiratur in præstanda iudicis autoritate. l. 69. in parte, Conoscimiento de causa. nu. 9. fo. 128. col. 1.

Causa cognitio, an debet præcedere relaxationem iuramenti. ibidem. versu. Item requirebatur. nu. 24. fo. 219. col. 4.

Causæ exheredationis filiorum à parentibus, quæ sunt. l. 49. in parte, Iusta causa. in prin. nu. 31. folio. 174. col. 1.

Cautio de modo implendo, & cautio Mutina an sint idem. l. 21. in parte, Despues pareciere. versu. Et nota quòd ista. nu. 22. fo. 106. col. 4.

Cautio Mutina quando habet locum. ibidem. versu. Et ista. nu. 23. fo. 106. col. 4.

Cautio ubi debet præstari. l. 66. in parte, De se arraygar. versu. Si tamen aliquis petat. numero. 11. folio. 229. col. 4.

Censuarius, an possit vendere rem super qua est impositus census, irrequisito domino census. l. 68. in parte, Algun censo. versu. Ex quibus infero. nu. 5. fo. 237. col. 3.

Censuarius, an possit imponere censum super eadem re alteri soluendum. ibidem. glo. fi. versu. Vltorius quæro. numero. 27. folio. 241. columna. 1.

Censuarius, an possit soluere censum semel pro pluribus. ibi. in parte, En commissio. versu. Pone etiam. cum sequen. nu. 15. fo. 239. col. 3.

Census, an computetur inter bona mobilia. l. 74. versu. Et si dicas. nu. 23. fo. 255. col. 1.

Census, seu emphyteoticus contractus an præsumatur perpetuus, si aliud non appareat. l. 68. in parte, Algun censo. versu. Sed quæro. nu. 6. fo. 237. col. 4.

Census in qua summa sit permissus in foro conscientie. ibidem. glo. fi. in versu. Sed operæpretium. nu. 30. fo. 241. col. 3.

Census aliquid, an, & qualiter potest constitui. ibidem. versu. Item dicitur hic. nu. 29. fo. 241. col. 2.

Censum, an, & quando sit licitum dare in perpetuum. Et emptio, an, & quando sit permissa. ibi. glo. 1. numero. 1. fo. 236. col. 4.

Cœptum tempore permissio, an possit perfici tempore prohibito. l. 1. in parte, En los dichos lugares. versu. Et nota quòd in materia. fo. 21. columna. 3.

Cerei funerarij, an debeant extra hi de quinto bonorum, an de corpore hereditatis. l. 30. glo. 1. versu. Habes igitur. nu. 1. fo. 137. col. 4.

Cerei funerarij quæ supersunt finito officio, an debentur ecclesie, ubi corpus sepelitur. ibidem. versu. Et nota. nu. 2. fo. 137. col. 4.

Certum quâdo dicatur. l. 31. in parte, Por su nombre. versu. Pro hoc etiam facit. nu. 41. fo. 143.

Cibus sumptus, qui statim committitur, an profit. l. 1. in parte, Sean sabidores. versu. Multitudo. fo. 19. col. 1.

Citari, an debent aliqui in publicatione testamenti. l. 3. in parte, Nuncupatio. fo. 32. col. 2.

Citari an debet pars in relaxatione iuramenti. l. 64. in parte, Vna ordenança. versu. Debit etiam in relaxatione. numero. 35. fo. 220. columna. 1.

Citari an debet pars in absolutio- ne à sententia excommunicationis. ibidem. versu. Idem aliqui dicunt. nu. 36. fo. 220. col. 1.

Citatus quando excusatur, si non comparet. l. 68. glo. 1. versu. Vbi inter cetera. nu. 3. fo. 237. col. 1.

Ciuitas quæ dicatur. l. 45. in parte, Villas. versu. Item ciuitas. nu. 8. fo. 162. col. 3.

Ciuitas an possit in integrum restitui. l. 45. in parte, Villas. versu. Secus in ciuitate. numero. 10. folio. 162. columna. 4.

Et quid in castro & villa, quæ non est muris circumdata lesa, an restituitur in integrum. ibidem. versu. Primum, quia castrum. numero. 9. fo. 162. col. 4.

Ciuitate damnata, an videatur castrum damnatum. l. 45. in parte, Villas. versu. Item casu. numero. 10. folio. 162. col. 4.

Ciuitas vel vniuersitas, quæ consilio rusticorum regitur, an possit facere statuta, & sibi poenas applicare. l. 64. in parte, Vna ordenança. versu. Ciuitas. numero. 20. fo. 218. columna. 3.

Ciuitas, an habeat cognitionem causarum ciuiliū, & criminalium. ibidem. versu. Ciuitas enim. & versu. Et est ratio. numero. 21. folio. 218. columna. 4.

Ciuitas non oppressa, an possit sibi censum imponere. ibidem. versu. Item si ciuitas. numero. 55. fo. 220. columna. 4.

Ciuitas, an præscribat in casu, quo vnus

vnus de vniuersitate habet sciētiam rei alienæ. ibidem. ver. Ideo si quærat. nu. 59. fo. 221. col. 2.

Clam; an dicitur fieri, quod non fit coram iudice. l. 44. in parte, Con auctoridad. versu. Et not. quod occulte nu. 7. fo. 160. col. 2.

Clam; an dicitur fieri, quod nō potest deuenire in notitiam aduersarij. ibidem. versu. Item dicitur fieri. nu. 8. fo. 160. col. 2.

Clausula in fine posita, quando referatur ad omnia præcedentia. l. 6. in parte, El fuero. versu. Item quæro. fo. 56. col. 1.

Clausula, Non obstāte, quid operetur. l. 1. in parte, No embargāte. fol. 19. col. 2.

Clausula, Non obstante tali lege. an sit apponenda in legitimatione. l. 12. in parte, Priuilegio. ver. Nūquid. nu. 11. fo. 72. col. 4.

Clausula cōstitutū, quid operetur. l. 17. in parte, La possession. versu. Sed quia in contractibus. nume. 53. fo. 96. col. 4.

Clausula codicillaris quid operatur. l. 3. in parte, La mēma solennidad. ver. Et not. cū se. fo. 41. col. 2.

Clausula codicillaris quare ponitur in testamentis. ibidē. fo. 41. col. 1.

Clausula codicillaris in testamento, an operetur vim fideicommissi. l. 24. in parte, Se annullare. versu. Et si quispiam diceret. numero. 51. fol. 117. columna. 2.

Clausula. Omni meliori modo. cuius sit importantie. ibi. in parte, Se rompiere. ver. Nota tamē. l. 2. nu. 27. fo. 115. col. 2.

Clausula. Omni meliori modo, an, & quando subintelligitur. ibidē. versu. Et scias. numero. 28. folio. 115. col. 3.

Clausule insolite, an arguant actū esse suspectum, & factum in fraudē. l. 68. glo. 1. ver. Oppono. numero. 2. fo. 237. col. 2.

Clementia ad quem pertineat. in proœmio. in parte, Al bien. folio. 9. columna. 3.

Clementia qualis debet esse. l. 1. in parte, Al rey. ver. Item debet esse. fo. 16. col. 4.

Clericus an cōpellitur cedere bonis. l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Hinc etiā. nu. 24. fo. 232. col. 1.

Clericus an teneatur vltra quā facere potest, an deducto ne egeat. ibidem. ver. Intantum. numero. 25. fol. 232. col. 1.

Clericus hæres, an tenetur conficere inuentarium. l. 70. glo. 1. versu. Et subdit. nume. 11. folio. 244. columna. 4.

Clericus an possit legare cōcubinā. l. 11. in parte, Podian casar. ver. Ex quo euidenter apparet. nume. 8. fo. 70. col. 4.

Clericus, an, & quando possit capi per debitorem laicum. l. 66. in parte, De se arraygar. versu. Hinc dicit. cū sequentibus. numero. 17. folio. 230. col. 2.

Clericus, an, & quando possit cōueniri & reconveneri coram iudice laico. l. 49. in glo. prima. versu. Hinc est. cum sequenti. numero. 3. fo. 170. columna. 4.

Clericus, qui interfuit vt clericus matrimonio clandestino, qualiter puniatur. ibidem. in parte, Testigos. versu. Hinc etiam dico. nu. 27. fol. 173. col. 2.

Clericus de quibus bonis potest dotare, vel filiis suis donare. l. 10. in parte, Mas de la quinta. versu. Hinc est quod clericus. numero. 33. folio. 67. columna. 2.

Clerici in potestate patris constituti, an, & quando, & de quibus possunt testamentum facere. l. 6. in parte, Succedan ex testamento. versu. Et ex quo dicit. folio. 51. columna prima.

Clerici an sint exempti à iurisdictione iudicis secularis de iure diuino. l. 66. in parte, De se arraygar. quasi per totam glo. & in versu. Sed his cū sequentibus. nume. 18. folio. 130. columna. 4.

Clerici, an, & quando possint vt lege ciuili. l. 70. glo. 1. versu. Et ex quo infero. numero. 9. folio. 244. columna. 2.

Clericus debitor, an, & quando possit capi per creditorem laicum. l. 66. versu. Hinc dicit glo. nume. 17. folio. 230. col. 2.

Codicillus in quo differt à testamento. l. 3. in parte, La mēma solennidad. ver. Quid sit codicillus. folio. 41. columna. 2.

Codicillos quis possit facere. ibi-

dem. ver. Et not. folio. 41. col. prima & secunda.

Et. l. 4. in parte, Codicillos. folio. 45. col. 2.

Codicillus cæci, an requirat tot testes, quot eius testamentū. l. 3. in parte, La mēma solennidad. ver. Et nota. fo. 41. col. 2.

Codicillus an aperiatur sicut testamentum. ibi. in parte, Conforme. folio. 41. col. 2.

Cohæres adiens hæreditatem repudiatam à cohærede. an teneatur ad legatum. l. 21. glo. 1. ver. Secundo casu. fo. 105. col. 1.

Coitus quando sit prohibitus & punibilis. l. 9. in parte, Muerte natural. in principio. fo. 63. col. 2.

Collatio quid sit. l. 25. in pte, Collacion. nu. 2. fo. 118. col. 3.

Collatione bonorū an veniat ea, quæ recipiuntur tempore mortis. l. 29. in parte, De su muerte. versu. Itē in collatione. numero. 43. fo. 137. columna. 3.

Collatio quid sit. Et multa de materia collationum. ibi. in parte, Collacion. versu. Et primò videndum. nu. 10. fo. 133. col. 3.

Colonus seu emphyteota si probat soluisse tribus annis præteritis, an euitet pœnā caducitatis. Et quid in locatore. l. 68. in parte, En commiso. in versu. Pone etiam. numero. 15. fo. 239. col. 3.

Commissarius an possit & debeat soluere debitum naturale. l. 31. glo. 1. versu. Et ex hoc. numero. 3. fo. 139. columna. 3.

Et. l. 32. in parte, Sus deudas. nu. 3. fo. 143. col. 4.

Commissarius testamenti an possit mittere heredem in possessionem hæreditatis. l. 31. in parte, Heredero. versu. Et adde. numero. 6. fol. 140. columna. 2.

Commissarius simpliciter constitutus ad exequendū, an possit omnia exequi. l. 32. glo. 1. ver. Quæro. nume. 1. fo. 143. col. 4.

Commissarius an tenetur soluere debita testatoris in cōtinenti post mortem testatoris. ibidem. versu. Vltèrius quæro. numero. 4. fol. 143. columna. 4.

Commissarius si soluit de suo, an possit repetere ab hærede. ibidem.

ver. Et no. quòd si commissarius. nu. 5. fo. 244. col. 1.

Commissarius ad distribuendum an debet satisfacere de bonis distribuendis. ibidem. ver. Sed nunquid. nu. 6. fo. 144. col. 1.

Commissarius pro soluendis debitis, an possit vendere bona testatoris. ibidem. ver. Quæro etiam. nume. 7. fo. 144. col. 1.

Commissarius antequam vendat, an tenetur prius requirere hæredes. ibidem. ver. Intellige. nume. 8. folio. 144. col. 1.

Commissarius inuito hærede an transferat dominium in emptorem. ibidem. in fine. numero. 9. folio. 144. columna. 1.

Commissarius simpliciter datus ad distribuendum, an possit distribuere inter pauperes, & sic per hoc excludatur fiscus. ibi. in parte, Causas pias. versiculo. Vide etiam. numero duodecimo. folio. 144. columna quarta.

Commissarius ad distribuendum, an possit distribuere in vnam causam tantum. ibidem. versic. Sed nunquid. el. 1. nume. 13. folio. 144. columna quarta.

Commissarius ad distribuendum, an possit agere contra debitores & possessores rerum defuncti. ibidem. versicu. Et nota. nume. 14. folio. 145. columna. 4.

Commissarius ad distribuendum in causas pias, an possit distribuere in causa privilegiata. ibidem. versiculo. Sed quæro. numero. 15. folio. 145. col. 1.

Commissarius ad distribuendum inter pauperes, an possit distribuere in filium suum verè pauperem. ibi. in parte, Al anima. in fine. nu. 17. fo. 144. col. 1.

Commissarius intra quod tempus tenetur facere testamentum. l. 33. glo. 1. numero. 1. folio. 145. columna secunda.

Commissarius an potest cõmittere alteri commissario nudum ministerium industriale. l. 38. in parte, Discedaren. ver. Sed quæro. nume. 9. fo. 150. col. 1.

Commissarius, an possit variare. l. 35. nu. 1. fo. 146. col. 4.

Commissarius, an possit reuocare

testamentum ab eo factum. l. 34. nu. 1. fo. 146. col. 3.

Commissarius, qui in testamento à se facto instituit, quos instituere non debuit, vel quia non adhibuit tot testes, quot adhibere debuit, an testamentum sit nullum. l. 35. glo. fi. versiculo. Quæro commissarius. nu. 4. fo. 147. col. 1.

Compromissum factum per minorem cum decreto iudicis, an valeat. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Octauò dato. numero. 28. folio. 219. col. 3.

Cõpromissum an sit species alienationis. Et an compromitti possit super re, quæ alienari non potest. ibidem. ver. Ex quo tex. numero. 42. fo. 220. col. 2.

Compromissum in arbitrum, vt procedat. & iudicet ad libitum, an sit manifestè iniquum. Et an sententia continens manifestam iniquitatem sit nulla. ibidem. versiculo. Et aliter compromittendo. numero. 47. folio. 220. col. 3.

Compromissum, in quo interuenit dolus, an sit nullum ratione doli. ibidem. ver. Item in sapedito. nu. 49. fo. 220. col. 3.

Compromissum in duobus arbitris, mortuo vno naturaliter, vel ciuilitè, an possit alter pronunciare. l. 4. in parte, Natural. versiculo. Sed quæro. folio quadragesimo quarto. columna. 4.

Compromitti an possit super rebus maioratus sine licentia Principis. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Maxime quia res. numero. 41. folio. 220. col. 2.

Compromitti an possit super re, quæ alienari non potest. ibidem. versiculo. Ex quo rextu. numero. 42. fo. 220. col. 2.

Communis fundus quando dicatur, vt possit extrahi per socium pro tanto. l. 75. glo. 1. versiculo. Item quia. nume. 4.

Compensandi animus ex quibus colligitur. l. 16. in parte, No se cuente. versicu. Decimotertio. & decimo quarto. nu. 39. fo. 85. col. 3.

Concubinitus vt dicatur licitus, quæ requirantur. Et an debeat inspicere tempus cõceptionis, an partus, vt quis dicatur legitimus. l. 1. versic. Ex

quo dicebant. nu. 1. fo. 69. col. 2.

Condemnatus ad mortem ciuilem, vel naturalem, an, & quando, & de quib⁹ bonis possit testari. l. 4. fo. 43. col. 4. & 44. col. 2.

Condēnatus, an possit testari ad pias causas, & iter viuos donare. ibi. in parte, Fueren cõfiscados. ver. Sed quæro. fo. 46. col. 4.

Condemnatus, an careat ecclesiastica sepultura. ibidem. versic. Quæro insuper. Et ver. Sed nunquid. folio. 46. col. 4.

Cõditio, an, & quādo possit apponi in legitima. l. 27. in parte, Derestitutio. ver. Et not. numero. 10. fo. 121. columna. 2.

Conditio appposita personis vni⁹ gradus, an videatur repetita in personis alterius gradus. ibidem. in parte, A alguno de sus hijos. nume. 1. folio. 120. col. 4.

Conditio appposita vni gradui, an censeatur repetita in sequenti gradu. ibidem. ver. Postremo. nume. 56. folio. 131. col. 2.

Conditio, an, & quando impediatur transiutionē. ibidem. in parte, Conditio. ver. Et primè duç. nume. 43. fo. 130. col. 2.

Conditio an possit impleri per alium. ibidem. ver. Item not. nume. 47. fo. 130. col. 4.

Conditio quotuplex sit. ibidē. nu. 42. fo. 130. col. 2.

Conditio appposita in legato, qualiter veniat adimplēda. ibidem. versiculo. Vltèrius not. nume. 46. folio. 130. col. 3.

Conferre & imputare in quibus differunt. l. 29. in parte, A tornar. nu. 30. fo. 136. col. 2.

Confessio matris se debere aliquid filio illegitimo, an sibi profit. l. 9. in parte, La quinta. folio. 60. columna. 2.

Confessio patris, quòd quis non sit suus filius, an noceat filio, vel cõtra. l. 11. in parte, Lo reconozca por su hijo. ver. Aut talis nominatio. nu. 12. fo. 71. col. 2.

Confessio ficta, & à lege præsumpta, an æquiualeat præsumptioni veræ. l. 48. glo. fi. versiculo. Oppo. contra hoc. numero. 13. folio. 169. columna. 2.

Confessio mulieris, quòd aliquid verum

versum fuit in vtilitatem ipsius, an noceat ei. l. 61. in parte, Si se prouare. versiculo. Sed pone. numero. 10. fol. 202. col. 1.

Confessio facta coram iudice, & in forma iudicij, an præsumatur libera. ibi. ver. Nec obstat. numero. 14. fo. 202. col. 2.

Confessio facta in iudicio, an habeat executionem paratam. l. 63. in parte, Obligacion personal. versiculo. Et nota. cum sequenti. nume. 13. fol. 210. col. 2.

Confessio in contractu depositi, an habeat executionem paratam. ibi. dem. ver. Ad idem. numero. 18. fol. 210. col. 4.

Confessio facta coram notario actum, an dicatur facta in iudicio. ibi. in parte, Obligacion. ver. Item vide tur. nu. 15. fo. 210. col. 2.

Confessus scripturam, an videatur confiteri omnia contenta in ea. l. 11. in parte, Lo reconozca. ver. Item nota. nu. 13. fo. 71. col. 3.

Confessus positionem, si addit, prout in tali scriptura continetur, an valeat confessio, si aliter in instrumēto continetur. in Proemio. in parte, Entendimiento. ver. Adde huic glossę. fo. 8. col. 3.

Confitens non reuocans suam confessionem, an audiatur appellans. l. 4. in parte, De confiscar. ver. Pro declaratione. fo. 47. col. 2.

Confirmatio quando valeat. l. 42. glo. 1. versiculo. Et nota quod tunc valeat. numero. 10. folio. 158. columna secunda.

Confirmatio an valeat, si non apparet confirmabile. ibidem. ver. Sed queritur. nu. 11. fo. 158. col. 2.

Confirmatio, an, & quando tribuat ius. ibidem. glo. 1. versu. Ad idem. nu. 9. fo. 158. col. 1.

Confirmatio futurorum, an, & quando inducat confirmationem præteritorum. l. 58. in parte, Quiere hecho. versicu. Verum tamen. nume. 4. fol. 196. col. 3.

Confirmans, an videtur donare. l. 17. in parte, De su muerte. versiculo. Sunt etiam donationes. nume. 36. fo. 95. col. 1.

Confiscare qui possunt. l. 4. in parte, De confiscar. ver. Tertiò qui potest. fo. 47. col. 2.

Confiscatio quotuplex sit. ibidē. fo. 47. col. 2.

Coniuncti, an videntur tacite substituti. l. 7. in parte, A su hermano. versicu. Hinc etiam. folio. 57. columna quarta.

Coniuncti plures si petunt fundum patrimonialē venditū extraneo pro tanto, quis eorum præferatur. l. 73. glo. 1. ver. Sed pone. nume. 1. fo. 251. col. 1.

Coniunctus re & verbis, vel re tantum, an excludat matrem. l. 7. in parte, A su hermano. ver. Sed pone. fol. 57. col. 4.

Coniunctus, an possit retrahere rem pro tanto venditam à coniuncto. l. 70. nu. 32. fo. 250. col. 4.

Coniunctus, an possit per procuratorem retrahere rem venditam à coniuncto extraneo. Et an coniunctus pro coniuncto possit etiam retrahere à coniuncto. ibidem. glo. 1. versiculo. Aduerte. numero. 2. folio. 243. col. 1.

Coniunctus, an potest retrahere rem patrimonialē permutatam pro parua re, & magno pretio. ibi. in parte, Védida. ver. Quid si res. nume. 35. fo. 248. col. 2.

Coniunctus clericus, an possit retrahere fundum patrimonialē pro tanto. ibi. glo. 1. versu. Queritur etiam. cum sequen. numero. 8. fol. 243. col. 4. in fine.

Coniunctus laicus, an possit retrahere pro tanto fundum patrimonialē à clerico emptore. ibi. ver. Volo dicere. nu. 19. fo. 246. col. 2.

Coniunctus clerici, an possit retrahere pro tanto rem venditam à clerico extraneo. ibidem. ver. Queritur etiam. nu. 20. fo. 246. col. 2.

Coniunctus, an possit retrahere pro tanto fundum venditum forensi. ibidem. ver. Queritur quid si aduena. nu. 23. fo. 246. col. 4.

Coniunctus, an possit retrahere pro tanto fundum patrimonialē venditum extraneo hac conditione, quod non possit extrahi. ibi. ver. Vltimus queritur. nu. 25. fo. 250. col. 3.

Coniunctus, an possit retrahere pro tanto rem donatam à coniuncto, ea conditione, quod non possit illam vendere, si coniunctus illā vendit extraneo. ibi. ver. Sed pone. nume. 26.

folio. 250. col. 3.

Coniunctus retrahens fundum patrimonialē pro tanto cum pecunia vxoris, an faciat partem vxori. ibidē. ver. Queritur insuper. nume. 27. folio. 250. col. 3.

Coniunctus, an possit retrahere pro tanto fundum patrimonialē non venditum, sed promissum vendi. ibi. dem. ver. Queritur insuper. nume. 29. fo. 250. col. 3.

Coniunctus, an possit retrahere pro tanto fundum coniuncti venditum in subastatione. ibidem. nu. 37. folio. 249. col. 2.

Coniuncto quando incipiunt currere nouem dies, qui dantur ad retrahendum fundum patrimonialē pro tanto. ibi. in parte, Del remate. nu. 39. fo. 249. col. 2.

Coniunctus quando retrahit fundum patrimonialē pro tanto, an teneatur soluere gabellam, & sumptus. nu. 40. fo. 249. col. 3.

Coniunctus, an possit extrahere vnum de duobus fundis venditis pro tanto, aliūq; dimittere. l. 71. nume. 12. fo. 250. col. 2.

Coniunctus qualiter retrahit fundum patrimonialē pro tanto, quando differtur solutio. l. 72. nume. 1. fol. 250. col. 3.

Coniunctus veniens ante nouem dies an debet audiri. ibi. in parte, De tro. ver. Sed pone. nu. 2. fo. 250. col. 4.

Coniunctus quis dicatur. Et quanto tempore durat coniunctio. l. 73. nu. 2. fo. 251. col. 2.

Coniunctus an possit retrahere pro tanto fundum patrimonialē ab extraneo intra nouē dies, si per plures manus trāsiuit. ibi. in parte, Nue ne dias. ver. Tu tamē vide. nume. 4. fo. 251. col. 2.

Coniunctus sicut potest retrahere fundum pro tanto, an possit & partem. l. 74. in parte, La cosa. in principio. numero. 2. folio. 251. columna 4. in fine.

Coniunctus venditoris, an, et quando præferatur socio in retractu. ibi. in parte, Enella. versu. Sed pone. nu. 21. fo. 255. col. 1.

Coniunctus an possit retrahere pro tanto fundum patrimonialē, quando est venditum extraneo, cum pacto de retrouendendo. Et an coniunctus

proximior in retractu pferatur proximiori remotioris grad⁹. ibidē. ver. Et idem est. Et ver. Idē dicimus. nu. 26. folio. 253. col. 3.

Cōiunctus, seu filius, an possit retrahere pro tātō censum venditū per cōiunctum extraneo. ibidem. versic. Item formo aliam quēstionē. nume. 15. fo. 253. col. 2.

Coniunctus, an possit retrahere pro tātō fundū patrimonialē datum in emphyteosim. ibidem. versic. Hinc etiam. nume. 17. fo. 254. col. 1.

Coniunctus, an possit retrahere pro tanto molendinum venditum à coniuncto. Et an molendinum computetur inter bona immobilia ibidem. versic. Quēro insuper. nume. 22. folio. 255. columna. 1.

Coniunctus, an possit retrahere pro tātō fundū datum in emphyteosim al quitar. ibidem. versic. Sed pone. nume. 16. fo. 153. col. 4.

Coniunctus bastardus, an possit retrahere pro tātō fundum paternū venditum extraneo. Et an bastardus dicatur extraneus à cognatione. ibidem. versic. Vltorius quēro. nume. 24. folio. 255. col. 2.

Coniunctus venditoris an excludatur in retractu a domino directi dominij, & habenti partem in re vendita. l. 74. nume. 1. fo. 251. col. 4.

Consanguinitas quo ad successionem, et quo ad matrimonium, et quo ad alia, vsque ad quem gradū durat. l. 32. in parte, Ab intestato. versiculo. Tu dic. nume. 10. fo. 144. col. 3.

Consensus mariti an sit de essentia in omni contractu facto ab uxore. Et an prohibitus contrahere, videatur contrahere ad liberandum. l. 55. in parte, Contractio. nume. 16. fol. 188. columna. 2.

Consensus mariti in cōtractu uxoris an obliget maritum perinde ac si promississet. l. 57. glo. 1. ver. Sed quāro. nume. 7. fo. 194. col. 2.

Consensus patris cū convenitur à filio, an requiratur. ibidem. in parte, Quē ella. ver. Idem dicimus. nume. 14. folio. 195. columna. 1.

Consobrini qualiter veniant ad successionem cum patruo in hereditate ascendentium & trāsuersalium. l. 8. fol. 58. columna. 2.

Constitutio annullans cōstitutionem

an intelligatur de preterita, an de futura. l. 3. in parte, Siete testigos. versic. Item pro ista parte. folio. 38. columna prima.

Constitutio, an, & quando extendatur ad preterita. l. 61. glo. 1. versic. Et nota. numero. 2. folio. 200. columna tertia.

Consuetudo, & dissuetudo in quibus differunt. l. 1. in parte, No se guarda. versiculo. Quē sit differentia. fol. 19. col. 2.

Consuetudo, an possit legem dubiam interpretari. ibi. in parte, Recurra. fo. 22. col. 4.

Consuetudo an possit operari, quòd minor numerus testium sufficiat in testamentis, quān requiratur per iura regni. l. 3. in parte, Siete testigos. versic. Sed quāro. el. 3. fol. 7. columna. 4.

Consuetudo, an possit aliquid disponere cōtra legem. l. 1. in parte, No se guarda. fo. 19. col. 1.

Et in parte, Contra razon. fol. 15. columna. 2.

Et in. k. 3. in parte, Siete testigos. versiculo. Sed pone. folio. 35. columna quarta.

Consuetudo quid potest inducere. ibidem. versic. Hinc dicit idem Bal. fo. 38. col. 1.

Consuetudo, quē infringit legem Imperatoris, an valeat. ibidem. ver. Sed quēro. el. 3. fo. 37. col. 4.

Consuetudo orta post has leges, an possit operari contra eas. ibidem. versiculo. Sed pone. el. 4. folio. 38. columna prima.

Consuetudo, an possit opari, quòd instrumentum notarij valeat sine testibus. ibidem. ver. Et ex hoc infert do. Abb. fo. 38. col. 1.

Consuetudo, an possit operari, quòd instrumentum manu clerici factum valeat sine testibus. ibidē. ver. Hinc dicit idem Bal. fo. 38. col. 1.

Consuetudo, an extendatur de vno articulo ad alium. l. 65. glo. 1. versic. Item quemadmodū consuetudo. nu. 5. fo. 226. col. 4.

Consuetudo immemorialis, an habeat vim priuilegij. l. 41. in parte, Costumbre. in principio. numero. 14. folio. 154. col. 3.

Consuetudo in successione dignitatis, an sit seruanda. ibidem. versic.

Quibus adde. numero. 15. folio. 156. columna. 4.

Cōsuetudo, an possit probari per vnū testem. ibidem. ver. Sed quāro. nu. 17. fo. 156. col. 4.

Consuetudo immemorialis per quos testes debet probari. ibidem. in parte, Quarenta anos. in principio. nume. 20. fo. 157. col. 1.

Contrahentes in matrimonia clandestina, & interessentes, qualiter puniuntur, & à quib⁹ possunt accusari. l. 49. nu. 32. fo. 174. col. 4.

Contractus conditionalis quādo dicatur. l. 63. in parte, Obligació personal. versiculo. Item nota. folio. 211. columna. 1.

Contractus quotuplex sit. l. 55. in pte, Contracto alguno. in principio. nu. 13. fo. 188. col. 1.

Contractus cum muliere celebratus in quo nomine petitur licentia mariti interuenisse à lapsis decē annis, an præsumatur solenniter agitus. l. 17. glo. 1. versic. Vltorius quāro. nu. 8. folio. 194. col. 3.

Contractus simulatus qualiter cognoscatur. Et quando noceat simulatio. l. 61. in parte, Nuestras rētas. versiculo. Quāro iuxta hoc. numero. 36. fol. 205. col. 4.

Contractus, an ex conuentione partium legem accipiant. l. 68. in parte, Quē se guarde. numero. 19. folio. 240. col. 1.

Cōtractus an præsumatur emphyteoticus, si locatio est perpetua, & pēfio parua. l. 68. ver. Sed quāro. nume. 7. fo. 238. col. 1.

Contractus, an debet legi ipsis testibus. l. 3. in parte, Nūcupatio. versiculo. Et idem in quibusdam. folio. 31. columna. 4.

Contractus an debeat legi partibus ad ipsius validationem. ibidē. & ver. eodem. fo. 31. col. 4.

Contractus qualiter debēt hodie celebrari. ibidem. fo. 31. col. 2.

Cōtractus incipiens à traditione, an dicatur nominatus. l. 17. in parte, La possession. ver. Et nota. numero. 47. fo. 96. col. 3.

Contractus nominatus an perficiatur solo consensu. ibidē. ver. Item nota. nu. 48. fo. 96. col. 3.

Creditore inuito an soluatur aliud pro alio. l. 20. & ibi. glo. si. ver. Et sic. nu. 5.

nu. 5. fo. 104. col. 1.

Creditor recipiens pignus minus idoneum, an debet sibi imputari. l. 66. in parte, De se arraygar. versic. Tertio casu. nu. 19. fo. 231. col. 1.

Creditor, an, & quando possit capere debitorem suum, & ducere eum coram iudice. ibidem. ver. Item quando. nu. 14. fo. 230. col. 1.

Creditor laicus an possit capere rem suam, quam desert clericus debitor suus. ibidem. ver. Res tamen. nu. 23. fo. 232. col. 1.

Creditor, qui ut tertius comparet coram iudice pro suo interesse, an appellans impediatur venditionem bonorum, pendente appellatione. l. 64. glossa si. in principio. numero. 96. fo. 225. col. 3.

Creditor quando dicatur prior. ibidem. versicu. Vltimus quæro. nu. 97. fo. 226. col. 1.

Damnatus ad mortem, an possit testari, & extraneos instituere, si filios non habet. l. 4. in glo. in parte, De sus bienes. versiculo. Ex quo sequitur. folio. 45. col. 4.

Damnatus ad mortem si decedat intestatus, an succedat ei fiscus, an liberi. versiculo. Sed quæro. fo. 45. nu. 4.

Damnum & expensa in quibus differunt, & qualiter probentur, & quando dicatur magnum, & quando paruum. in Proemio, in parte, Gran daño, in fine. ver. Item nota. folio. 8. col. 1.

Datum sponsæ à sponso in præmium pudicitiae, si est ab eo prius cognita, an valeat donatio. l. 52. in parte, Le ouiere dado. ver. Primo casu. cū duo. sequē. nu. 14. fo. 180. col. 3.

Debita an soluantur antequam legitima. l. 21. in parte, Herederos. in principio. nu. 25. fo. 107. col. 1.

Debitor possidens instrumentum debiti, an præsumatur liberatus. l. 17. in parte, La possession. versic. Vigessimus tertius. numero. 87. folio. 98. col. 3.

Debitor, an, & quando possit capi, & incarcerari pro debito. Et quid si in ipsa captura est vulneratus, an debet relaxari. l. 65. glo. 1. versiculo. Et nota quod si debitor. numero. 1.

fo. 228. col. 3.

Debitor, an possit extrahi ab ecclesia. ibi. in parte, De se arraygar. versic. Et nota quod si captus. numero. 15. folio. 230. col. 2.

Debitor incarceratus, an possit recommendari pro alio debito. ibidem. versicu. Quæro an debitor. numero. 13. fo. 230. col. 1.

Debitor, an liberetur interitu rei. l. 63. in parte, Diez años. versiculo. Pone etiam. numero. 46. folio. 214. columna. 3.

Debitor fugitiuus, an, & quando possit capi per creditorem. l. 3. in parte, La ley del ordenamiēto. ver. Hinc etiam. el. 4. fo. 28. col. 3.

Debitor an compellatur satisfacere pro debito incerto. l. 66. in parte. Informacion. versic. His verò. folio. 233. columna. 3.

Debitor, an possit capi ut suspectus, quando suspicio non superuenit de nouo, vel quando creditor sciuit, & diu tacuit. l. sexagesima sexta. ibi. versiculo. Et nota. numero. 44. fo. 224. col. 1.

Debitum quādo dicatur descendere ex delicto. l. 79. in parte, Descendie re. nu. 4. fo. 259. col. 3.

Debitor, qui satisfecit cum fideiussore, qui fideiussor factus est non soluendo, an iterum satisfacet. l. sexagesima sexta. in parte, De se arraygar. versiculo. Quæro an iterum. folio. 229. columna quarta.

Debitor à creditore conuentus negans debitum, an possit uti beneficio cessionis bonorū. ibidem. ver. Quid si debitor. nu. 34. fo. 233. col. 1.

Debitor principalis an sit liberatus cum alter obligatur pro eo. l. 61. in parte, Fiadora. ver. Et not. numero. 5. fo. 201. col. 2.

Decem anni quādo incipiunt currere in executionibus. l. 63. in parte, Diez años. versiculo. Pone ergo. nu. 31. fo. 211. col. 4.

Decem dies, qui dantur ad ponendum exceptiones cōtra executionem contractus, quando incipiunt currere. l. 64. nu. 83. fo. 224. col. 1.

Decretum iudicis, an debeat interuenire in compromisso, an verò in laudo. ibidem. in parte, Vna ordenança. ver. Octauo dato. numero. 28. fo. 219. col. 3.

Decretum, an, & quando sit necessarium in venditione rerum minoris. ibidem. ver. Quia laudum. nume. 29. fo. 219. col. 3.

Decretum iudicis in contractu, an faciat cessare deceptionem ultra dimidiam iusti pretij. Et an excludat exceptionem de metu vel dolo. l. 44. in parte, Con autoridad. versicu. Idem dicendum est. numero. 4. folio. 160. columna. 2.

Decretum iudicis, an impediatur restitutionem in integrum. ibidem. versiculo. Propterea glo. numero. 5. folio. 160. col. 2.

Decretum iudicis an sit vtile interuenire, ubi actus tenet. ibidem. versic. Et nota ad supradicta. nu. 9. folio. 160. col. 3.

Deferens res prohibitas & non prohibitas extra regnum, an amittat omnes. l. 1. i. in parte, En los dichos lugares. ver. Secundò quod si. fo. 21. col. 1.

Deferens res prohibitas in nauem, an amittat nauem, iumenta, & animalia, in quibus res prohibita deferuntur. ibidem. versiculo. Et nota super hoc. fo. 20. col. 4.

Deferens res prohibitas, vel paratus deferre, an incidat in poenam. ibidem. versiculo. Quid autem. folio. 21. col. 3.

Delinquens punitus per iudicem ecclesiasticum, an possit puniri per secularem, vel econtra. l. 4. in parte, De confiscar. ver. Septimò delinquēs. fo. 47. col. 3.

Delinquens propter pecuniam, ut sunt assassini, condemnatus, cui pecunia recepta debet applicari. ibidem. ver. Octauò quidam. fo. 47. col. 4.

Delictum fratris, an noceat fratri. l. 77. in parte, Cometierē. in principio, numero. 4. folio. 258. col. 2.

Delictum prælati, an, & quando noceat ecclesie. ibidem. versiculo. In delicto prælati. numero. 5. folio. 258. col. 2.

Delictum vnius de vniuersitate, an noceat omnibus de vniuersitate. ibidem. versiculo. Item delictum. numero. 6. folio. 258. col. 2.

Delictum, an & quādo egrediatur personam delinquentis. ibidem. ver. Item dicimus. numero. 7. folio. 258. columna. 2.

Delictum patris, an & quādo noceat

ceat filio. ibidem. ver. Item delictum. nu. 8. fo. 258. col. 2.

Delictum & crimē in quibus differunt. l. 79. in parte, Descendere. versi. delictum tamen & crimen. nu. 7. fol. 259. column. 4.

Deus est trinus in personis, & in essentia vnus. in proemio. in parte, Gracia de Dios. in principio. folio. 3. columna quarta.

Deus fecit hominem rectum. ibidem. in parte, En los casos. versi. Legitur. fo. 9. column. 2.

Dicta antiquorum, an, & quando sint commendanda. l. 1. in parte, Sabios antiguos. fo. 16. col. 1.

Dicta sanctorū quādo debent seruari pro lege. ibidē. in parte, Sanctos padres. fo. 15. col. 3.

Dictio. ad. an includat in se nūmerum, & locum. l. tertia. in parte, Alómenos. in principio. folio. 35. columna tertia.

Dictio. vsque. an, & quando includat, vel excludat. l. vigesima octaua. in parte, Hasta la quinta. nume. 1. fol. 131. columna tertia.

Dictum vnus nobilis, an includat iustā credulitatem. l. 64. in parte, Vna ordenança. versi. Et ne mirum. nu. 57. fo. 221. column. 1.

Diei appositio an sit necessaria in condenda lege. ibidem. in parte, Quatro dias. in principio. numero. 5. folio. 217. column. 3.

Dies, an debet poni in instrumento, si instrumentum sit de nocte. ibidem. versi. Et si fortē. nume. 6. folio. 217. column. 3.

Dies omīssa in instrumento, an possit postea poni. ibidem. versi. Si verō. nu. 7. fo. 217. col. 3.

Dies commissi criminis, an debet poni in libello criminali. ibidem. in fine. nu. 8. fo. 217. col. 3.

Dies oppositionis contra executionem, an sit computandus in termino decem dierum, qui dantur ad proponendum exceptiones. Et an dies termini computetur in termino. l. 64. in parte, Desde el dia. numero. 82. & 83. folio. 223. columna. 3. & folio. 224. columna. 1.

Et in l. septuagesima. in parte, El dia. nu. 38. folio. 249. columna. 2.

Dies feriata, an, & quādo arēat terminum. l. 64. in parte, Desde el dia.

versicu. Sed pone. nume. 84. folio. 224. columna prima.

Dies coeptus, an, & quādo habeatur pro tota die. ibidem. ver. Item quāro. nu. 85. fo. 224. col. 2.

Dies, an, & quando interpellat. l. 68. in parte, A ciertos plazos. versicu. Et nota. numero decimo. folio. 238. columna tertia.

Dies, quas horas habeat. l. 13. in parte, Naturales. in principio. nume. 16. fo. 78. column. 1.

Dies naturalis quando incipit. ibidē. versi. Et nota. numero. 17. fo. 78. columna prima.

Dimidia an veniat appellatiōe patris. l. 16. in parte, En la parte. nume. 40. fo. 85. column. 4.

Discussio, an debet fieri in bonis debitoris, antequā fideiussor, vel possessor cōueniatur. l. 63. in parte, Hypotheca. versicu. Et adde. nume. 58. folio. 215. column. 4.

Discussio bonorum an possit fieri pendente lite contra possessorem. ibidem. versicu. An autem. nume. 59. fol. 215. columna. 4.

Discussio quando sit necessaria. ibidem. versi. Intellige. cum sequen. nu. 60. fo. 215. col. 4.

Discussionis forma quæ sit. ibidem. versiculo. Et nota. & versicu. Forma discussionis. numero. 61. folio. 216. columna prima.

Dispensatio ad duo curata, an intelligatur de primo. l. 53. in parte, Le prometieren. versi. Hinc etiam dicitur. cl. 2. nu. 16. fo. 183. col. 2.

Dispensatio, an sit de genere prohibitorū. l. 11. in parte, Podian casar. versiculo. Et est ratio. numero. 5. folio. 70. columna. 3.

Dispensatio quid sit, & an requiratur scriptura. ibidem. versiculo. Et est dispensatio. numero. 6. folio. 70. columna tertia.

Distractus, an veniat apellatione contractus. l. quinquagesima quinta. in parte, Apartar. versicu. Et ex hoc patet. cum sequen. numero. 23. folio. 188. columna. 4.

Diuisio bonorum, quæ diuidi non possunt, qualiter debeat fieri. l. 20. in parte, Diuidir. nume. 4. folio. 104. columna prima.

Diuisio inter fratres, qualiter debeat fieri. Et qui possunt prouocari,

& prouocare ad diuisionem. l. vigesima nona. in parte, Partir. versicu. Sed quāro. numero quarto. folio. 132. columna quarta.

Diuisio, seu partitio quid sit. ibidem. versi. Sed quāro quid. nu. 11. fo. 133. col. 4. Item quanto tempore tollatur. Et an diuisio inter fratres tollatur ius accrescendi. ibidem.

Diuisio facta à patre inter filios de bonis suis, an operetur institutio nem. ibi. in parte, De su padre. versicu. Sed quia dixi. numero. 7. folio. 133. columna. 2.

Diuisio, an sit species alienationis. ibidem. in parte, De su madre. nume. 8. fo. 133. col. 2.

Diuisio, an sit contractus nominatus. ibidem. in parte, Particion. versiculo. Postremò. numero. 16. fo. 134. columna. 2.

Diuisio, an præsumat ex possessione decem annorum. l. decima septima. in parte, La possession. versicu. Decimus septimus. numero. 82. fol. 98. columna. 2.

Diuisio quādo dicatur facta. l. 75. glo. 1. versicu. Item partitio. nu. 5. fo. 256. col. 1.

Diuisio nudo pacto facta, an pariat actionem. ibidem. ver. Hinc dicimus. nu. 6. fo. 256. col. 2.

Diuisione facta, an possit frater intrare possessionē alterius. l. 29. in parte, Particion. versicu. Item quāro. nu. 13. fo. 134. col. 1.

Diuidi an potest hæreditas, quæ prohibetur diuidi per testatorem, ne dilaberetur, & fuit iuratum per hæredes ne diuideretur. ibidem. ver. Vltèrius in materia. numero. 14. fol. 134. col. 1.

Diuisio, an sit alienatio, vel species alienatiōis. ibidē. ver. Tu adde. nu. 15. fo. 134. col. 2.

Doctor, an, & quādo potest interpretari iura. l. 1. in parte, Interpretar. ver. Intellige. fo. 17. col. 2.

Doctoribus antiquis an sit credendum potius, quām iuuenibus. ibidē. in parte, Sabios antiguos. folio. 16. columna prima.

Doctorum opinio, an, & quando sit tenenda. ibidem. fo. 16. col. 1.

Doctor, an possit incarcerari pro debito. l. 79. in parte, Otras psonas. nu. 1. fo. 259. col. 3.

INDEX

Dolus quando præsumatur. l. 60. in glo. vers. Sed pone. numero. 6. fo. 199. col. 4.

Dolus, an comprehendatur ex præfationibus. in proemio. in parte. Al bien destos mis reynos. versiculo. Hinc etiam dicimus. folio. 9. columna. 4.

Dolus, ex quibus modis cognoscatur. l. 64. in parte. Vna ordenança. in vers. Item in sapedito. nu. 49. fo. 220. col. 3.

Dolus, an sit contra ius diuinum. ibidem. vers. Omnis etenim dolus. nu. 51. fo. 220. col. 3.

Dominium quotuplex sit l. 74. in parte. Directo dominio. in principio. nu. 3. fo. 252. col. 2.

Dominium rei legatæ, an transeat in legatarium sine traditione. l. 21. vers. Reuendicatio. numero. 7. fo. 106. col. 1.

Dominium in legato bonorum, an transeat in legatarium à morte testatoris. ibidem. glo. 1. versiculo. An in legato. nu. 8. fo. 106. col. 1.

Dominij translatio, an impediat per diem adiectam solutioni. in l. 21. glo. 1. vers. Quid si adiecta. nu. 9. fo. 106. col. 1.

Dominium rei legatæ, an, & quando transeat in legatarium sine traditione. l. 45. in parte. Tomado la posesion. vers. Transit etiam. cum sequenti. nu. 33. fo. 164. col. 3.

Dominium, an transeat in ecclesiam ex sola promissione donandi. ibidem. vers. Et super ista. nu. 36. fo. 164. col. 3.

Dominium territorij probatum, an videatur esse probatum quicquid est intra fines territorij. l. 64. in parte. Vna ordenança. versiculo. Ex quo sequitur. nu. 9. folio. 28. col. 1.

Dominium vtile quid sit. l. 74. in parte. Directo dominio. versiculo. Quidam dixerunt. numero. 4. folio. 252. col. 2.

Dominium vtile an possit dari in feudum. ibidem. versiculo. Vtile verò in fine. numero. 5. folio. 252. columna. 2.

Dominus territorij, an possit statuere, quod syluæ, mōtes, & pascua, venatio, & piscatio non extirpentur. l. 64. vers. Tertio colligitur. nu. 14. fo. 218. col. 2.

Dominus, an possit tollere appellationem per statutum suum. ibidem. versiculo eodem. numero. 15. folio. 218. col. 2.

Dominus an habeat dominium directum, & vassallus vtile. ibidem. vers. Et si feudatarius. numero. 17. fo. 218. col. 3.

Dominus directus si vendit dominium, quod habet, an teneatur requirere emphyteotā. l. 74. in parte. Directo dominio. versiculo. Et per hoc dicit. numero. 6. folio. 252. columna. 3.

Dominus directi dominij, & superficiarius, an præferatur in retractu coniuncto venditoris. ibidem. nu. 25. fo. 255. col. 2.

Dominus directi dominij, an præferatur in retractu habenti partem in re, & superficiario. ibidem. super parte. Superficiario. numero. 9. fo. 252. col. 4.

Dominus directus rei datæ in emphyteosim si recepit pensionem lapsa termino, an videatur renuntiare ius suum propter canonem non solutum. l. 68. in parte. Ciertos plazos. vers. Sed quero. numero. 11. fo. 238. col. 3.

Dominus loci an possit recipere in vassallum, quem voluerit, inuitis aliis vassallis. l. 64. in parte. Vna ordenança. vers. Sexto ex supradictis. numero. 22. folio. 218. columna. 4.

Dominus in casu necessitatis an possit imponere super vassallos collectas, vel charitativum subsidium. ibidem. vers. Septimo possunt. nu. 23. fo. 218. col. 4.

Dominus an possit imponere collectas vel charitativum subsidium super forenses habentes bona in suo territorio. ibidem. vers. Et non solum. numero. 24. fo. 218. col. 4.

Et in proemio. in parte. Con ellos. vers. Et sunt plures casus. folio. 12. col. 3.

Domini terrarum an dicatur lex vna i terris suis. l. 64. in parte. Vna ordenança. ver. Quinto domini terrarum. nu. 18. fo. 218. col. 3.

Domini terrarum, an habeant fiscalitatem in terris suis. Et an possint subditos multare, & poenas sibi applicare. ibidem. vers. Hinc est. nu.

19. fo. 218. col. 3.

Donatio in præmium emancipationis, an, & quando possit fieri à patre. l. 3. in parte. Del ordenamiento. vers. Hinc etiam dicimus. el. 4. fo. 28. col. 3.

Donatio remuneratoria, an, & quando, & in qua quantitate possit reuocari. In proemio. in parte. Gracia de Dios. folio. 4. col. 1.

Donatio reciproca inter maritum & uxorem, an possit reuocari. ibidem. versiculo. Adde etiam huic glo. fo. 5. col. 3.

Donatio remuneratoria, an indigeat confirmatione per mortem, non interueniente traditione. ibidem. & eodem vers. Adde etiam huic glo. fo. 5. col. 3.

Donatio simplex & remuneratoria qualiter cognoscantur. ibidem. vers. Sed quia possent. fo. 5. col. 1.

Donatio remuneratoriæ valeat, quæ requirantur. ibidem. vers. Itaque. cum sequen. fo. 5. col. 1.

Donatio remuneratoria inter maritum & uxorem, inter quos erat matrimonium putativum, an valeat. ibidem. vers. Vterius quero. folio. 5. col. 4.

Donationis instrumentum propter merita, an debeat in specie merita continere. ibidem. ver. Mihi autem videtur. fo. 5. col. 2.

Donatio prohibita, an videatur prohibita hypothecæ renunciatio. ibidem. vers. Not. etiam. fo. 5. col. 4.

Donatio facta filiis spuris, vel concubinis, an dicatur pia. l. 10. in parte. Mas de la quinta. vers. Quero, Pater. nu. 33. fo. 67. col. 2.

Donatio facta consanguineis pariteribus, an dicatur pia. ibidem. vers. Vbi verò reliquitur. co. nu. fo. 67. col. 2.

Donatio facta à matre filiis existentibus in potestate patris, an valeat. l. 17. in parte. Reuocar. vers. Et dicit. nu. 38. fo. 95. col. 1.

Donatio, an, & quando, & qualis possit reuocari. l. 25. in parte. Las otras donaciones. vers. Si verò donatio. nu. 22. fo. 135. col. 2.

Donare an possunt pariteres filiis naturalibus ultra tertiam & quintam partem bonorum. ibidem. vers. Quod

INDEX:

Quod procedit. numero. 27. folio. 135. columna. 3.

Donatio rei alienę, an sit proprię donatio. l. 45. in parte. Tomado la possession. ver. Et intellige. numero. 34. folio. 164. columna. 3.

Donatio arrarum an possit fieri constāte matrimonio. l. 50. glo. 1. ver. Si tamen vir. cum sequen. nu. 5. fo. 175. col. 4.

Donatum à domino, an, & quando sit profectitium. l. 52. in parte. Le ouiere dado. ver. Et ibi dicit Bar. nu. 16. fo. 179. col. 4.

Donatio facta in domo iudicis corā iudice, an dicatur facta in iudicio. l. 63. in parte. Obligacion. ver. Et est ratio. nu. 14. fo. 210. col. 2.

Donatio omnium bonorum, an firmetur iuramento. l. 69. in glossa. 1. ver. sed pone quod quis. numero. 4. fo. 242. col. 1. in fi.

Donatio omnium bonorum prohibita simpliciter, an videatur prohibita etiam in vltimavoluntate. ibi. in parte. Donaciō. ver. Quid si talis. nu. 9. fo. 242. col. 3.

Donatio, quid, & quotuplex sit. In proemio. in parte. Gracia de Dios. ver. Quotuplex. fo. 5. column. 4. in fine.

Donatio remuneratoria, an computetur in tertia & quinta parte bonorum. ibidem. ver. Ex quo. folio. 4. column. 1.

Donatio. quam pater filio potest facere de tertio & quinto, an intelligatur omnino pura. ibidem. ver. Tamen pro corroboratione. in verbo. iura enim. fo. 4. col. 1.

Donatio remuneratoria, an conferatur. ibidem. ver. Secundō inferitur. fo. 4. col. 2.

Donatio remuneratoria, an reuocetur propter ingratitudinē. ibidē. ver. Tertiō infero. fo. 4. col. 2.

Donatio remuneratoria vltimately & quintum, an valeat. ibidem. ver. Itaq; bene inferuntur. folio. 5. col. 2.

Donatio remuneratoria, an dicatur proprię donatio. l. 29. in parte. Las otras donaciones. ver. Quartō fallit. numero. 20. fo. 135. columna. 1. in fine.

Donatio remuneratoria, an reuocetur per superueniētiā filiorum.

ibidem. ver. Quartō quod non. nu. 21. fo. 135. col. 2.

Donatio remuneratoria metu facta, an valeat. ibidem. ver. Sextō. nu. 23. fo. 135. col. 3.

Donatio remuneratoria inter patrem & filium, an valeat. ibidem. ver. ficulo. Septimō. numē. 26. folio. 135. columna. 3.

Donatio remuneratoria, an sit ad uentitia, an profectitia. ibidē. ver. Octauō. nu. 28. fo. 135. col. 3.

Donatio inofficiosa in quo venit reuocanda. l. 19. in parte. No exceda. in principio. nu. 4. fo. 103. col. 1.

Donatio inofficiosa, an reuocetur à iure, an per querelam. l. 29. in parte. Inofficiosas. numero. 31. folio. 136. col. 3.

Et in l. 22. in parte. Que no vala. fo. 111. col. 2.

Donatio facta filio naturali, mortuo viuo patre, an transmittatur ad hæredes, an remaneat penes donatorem. l. 10. in parte. Despues que la ouiere. nu. 3. fo. 67. col. 4.

Donatio inofficiosa facta à parentibus filiis illegitimis, mortuis patribus, an possint filij legitimi agere, vt donatio reuocetur. l. 10. in parte. Mas de la quinta. ver. An mortuis parentibus. nu. 23. fo. 66. col. 4.

Donatio alicui facta, an reuocetur per legitimationem factam per sequens matrimonium. l. 12. in parte. Siguiēte. ver. Vltēius circa istam partem. nu. 24. fo. 74. col. 3.

Donatio inter maritū & vxorem quando valeat. in proemio. in parte. Gracia. ver. Tamen pro corroboratione. fo. 4. col. 1.

Donatio omnium bonorum, an & quando valeat. l. 69. in textu. & ibi in glossa. folio. 241. columna. 3. & 4.

Donatio facta filiofamilias à patre tradita possessione, an valeat, & an possit reuocari. l. 17. in parte. La possession. nu. 39. fo. 95. col. 1.

Donatio facta ecclesię quodam impulsu mentis, & sine iudicio discretionis, an possit reuocari. l. 4. in parte. Fueren confiscados. ver. Si tamen. fo. 45. col. 2.

Donatio à matre facta filio, an possit reuocari. l. 17. in parte. La madre. in principio. nu. 2. fo. 91. col. 1.

Donatio causa mortis, an accedat magis contractui, quā vltimę voluntati. l. 17. in parte. Postrimera voluntad. ver. Item quæro. nu. 20. fo. 94. col. 1.

Donatio causa mortis, an reuocetur data pœnitentia donatoris quando decedit sine hærede. ibidem. in parte. Entre viuos. ver. Vnum tamen nota. numero. 33. folio 94. columna. 4.

Donatio causa mortis quot testes requirat. ibi. in parte. Postrimera voluntad. ver. Item in tali donatione. nu. 23. fo. 94. col. 2.

Donatio, in qua fit mētio de morte, an censeatur in dubio causa mortis. ibidem. in ver. Sed Pau. nu. 21. fo. 94. col. 1.

Donatio morte confirmata, an sapiat naturam vltimę voluntatis. ibi. in parte. De su muerte. ver. Et nota. nu. 34. fo. 94. col. 4.

Donatio morte confirmata, an requirat tot testes, quot in testamento. ibidem. ver. Sed si tenes. nu. 35. fo. 94. col. 4.

Donatio, an sit contractus. ibi. in parte. Algun contracto. ver. Item nota. nu. 29. fo. 94. col. 3.

Donatio inter viuos, an possit reuocari. ibidem. ver. Donatio. nu. 31. fo. 94. col. 3.

Donatio quando videatur reuocari. ibidem. ver. Qualiter. numero. 32. fo. 94. col. 4.

Donatio, an videatur reuocata propter superuenientem inimicitiam inter donantem & donatarium. ibidem. in parte. Postrimera voluntad. ver. ficulo. Sed quia longa. numero. 26. fo. 94. col. 2.

Donatio, tradita possessione, an possit reuocari. ibi. in parte. La possession. in principio. numero. 39. folio. 95. col. 1.

Donatio quando dicatur perfecta. ibi. ver. Et est ratio. numero. 40. fo. 95. col. 3.

Donatio facta filio à patre, quando computetur, vel conferatur inter fratres. ibi. ver. ficulo. Redeundo igitur. numero. 46. folio. 96. columna. 3.

Donatio an perficiatur per traditionem instrumenti. ibidem. in parte. La escriptura. in principio. numero.

folio.99.columna.tertia.

Donatio facta filie à patre pro do-
te, si matrimonium non sequatur, an
possit reuocari. ibi. in parte, One-
rosa. versi. Et intantum. nume. 104.
fo. 100. col. 1.

Donatio propter nuptias facta fi-
lio, an possit reuocari, matrimonio
nō sequuto. ibi. ver. Idem credit. nu.
105. fo. 100. col. 1.

Donatio facta filie vt intret mo-
nasterium, an possit reuocari. ibi. in
parte, Semejante. numero. 106. folio.
100. col. 2.

Danatio pro alimentis, an valeat
incontinenti. ibidem. ver. Item si do-
natur. nu. 107. fo. 100. col. 4.

Donatio in qua interuenit iura-
mentum, an possit reuocari. ibi. ver.
Idem dicimus. numero. 108. fo. 100.
col. 4.

Donatio facta filio causa militie,
an possit reuocari. ibi. in fine. num.
109. fo. 100. col. 4.

Donatio facta extraneo, an pos-
sit reuocari. l. 17. in parte, No se pue-
da reuocar. in principio. nume. 112.
fo. 101. col. 1.

Donatio facta sub modo vel con-
ditione, si modus vel cōditio nō im-
pleatur, an donatio valeat. ibidem.
in parte, Si no se reseruasse. in prin-
cipio. numero. 114. fo. 101. columna
prima.

Donatio ex quibus causis possit
reuocari. ibi. in parte, Por alguna
causa. numero. 117. folio. 101. colum-
na secunda.

Donatio, an iudicetur secundum
tempus mortis donatoris. l. 19. in tex-
tu, & glo. in parte, De su muerte. nu.
5. fo. 103. col. 1.

Donatarius si cōmisit delictum,
secundum quod tempus debet iudi-
cari. ibidem. ver. Idem in donatione.
nu. 6. fo. 103. col. 2.

Donatio iocalium facta à sponso
sponse, an, & quando possit reuoca-
ri. l. 52. in parte, Suelto el matrimo-
nio. versi. Sed quæro. cum sequenti.
nu. 5. fo. 179. col. 1.

Et an sponsa amittat donationem
sponsalitiā, si nubat secūdo. ibidem.
nu. 5. & fo. 179. col. 1.

Donatio sponsalitia facta à spon-
so sponse, solutis sponsalibus, an de-
beat redire ad sponsum. ibidem. iun

ta glo. in parte, Suelto el matrimo-
nio. nu. 3. fo. 178. col. 3.

Donatio facta sponse à parenti-
bus sponsi, an sint sponsi. ibidem. in
parte, Lo quel esposo. in principio.
nu. 8. fo. 179. col. 2.

Donationem an lucretur sponsa
factam à sponso propter osculum. ibi-
dem. ver. Apparet nu. 10. fo. 179. col. 2.

Donatio inter coniuges, an va-
leat. ibidem. in parte, De cōsumido.
ver. Ex quibus etiam inferitur. num.
18. fo. 180. col. 1.

Donatio in qua summa sit permis-
sa. l. 69. glo. 1. ver. Sed quæro. num. 3.
fo. 242. col. 1.

Donatio omnium bonorum in
vita, an firmetur iuramento. ibi. ver.
ficu. Sed pone. numero. 4. folio. 242
col. 1.

Donatio hæreditatis, an, & quan-
do valeat. ibidem. in parte, Sus bie-
nes. nu. 10. fo. 242. col. 3.

Donatio pro pretio, an sit vendi-
tio, vt retrahi possit pro tanto. l. 70.
in parte, Vendida. versi. Sed quæro.
nu. 33. fo. 248. col. 1.

Et quid in fundo dato in feudū.
ibidem. nu. 34. fo. eodem.

Donationes factæ tempore matri-
monij à consanguineis sponsi, vel
sponse, cuius sint. l. 52. in parte, Le-
ouiere dado. versi. An autem. nume.
15. fo. 179. col. 4.

Donationis appellatione, an ve-
niat donatio inter viuos tātum. l. 69.
in parte, Donacion. in principio. nu-
me. 5. fo. 242. col. 2.

Donationes eodem tempore fa-
ctæ, quæ excedunt tertium & quin-
tum bonorum, an debent omnes re-
uocari. l. 29. in parte, Inofficiosas.
versicu. Sed quæro. nume. 32. fo. 136.
col. 3.

Donationes de tertio secundum
quod tempus extrahantur de hære-
ditate. l. 23. glo. 1. versi. Quod limita-
nu. 2. fo. 112. col. 2.

Donationes quæ debent trahi ad
ad collationem. l. 29. in parte, Las o-
tras donaciones. in principio. nu. 19.
fo. 135. col. 1.

Donatarius causa mortis, an pos-
sit renunciare in præiudicium ter-
tij. l. 17. in parte, Postrimera volūta-
versi. Item donatarius. numero. 22.
fo. 94. col. 2.

Donatarius ante habitam posses-
sionem rei donatæ, an possit agere,
quòd alteri, cui etiam eadem res do-
natur, possessio non tradatur. ibi. in
parte, La possession. versi. Sup quo.
nu. 100. fo. 99. col. 2.

Donatarius, an possit retinere re-
donatam propter expensas factas in
re. ibi. in parte, Si no reseruasse. ver-
ficu. Ex his etiam. numero. 116. folio.
101. col. 2.

Dos immensa an sit nulla, & in
quo. l. 10. in parte, Mas dela quin-
ta. versi. Optimum. nume. 32. folio.
67. col. 1.

Dos, vel donatio inofficiosa, an
possit per filios reuocari, viuo pa-
tre. ibi. ver. Sed operæpretium. nu.
24. fo. 66. col. 4.

Dos, vel donatio vt dicatur inof-
ficiosa, ad quod tempus debet habe-
ri respectus. ibi. versi. Item ante mor-
tem. nu. 30. fo. 67. col. 1.

Dos, vel donatio facta à patre, eo
mortuo si est immensa, an potest re-
uocari constante matrimonio. l. 29.
in parte, Durante el matrimonio.
versicu. Not. casum. nume. 29. fo. 135.
col. 4.

Dos inæstimata, consumpta, vel
deteriorata, qualiter debet restitui
uxori, mortuo viro. ibi. in parte, De
su muerte. versi. Filia habuit. nume.
41. fo. 137. col. 2.

Dos, constante matrimonio, cu-
ius sit. l. 18. in parte, O la madre.
versicu. Item iura dicunt. nume. 4.
fo. 101. col. 4.

Dos, & donatio quando dicantur
inofficiosæ. Et ad quod tempus
debet haberi respectus. l. 29. glo. 1.
nume. 1. fo. 132. col. 1.

Dos & donatio propter nuptias
an succedant loco legitimæ. ibi. ver-
ficulo. Ratio. numero secundo. fol.
132. col. 2.

Dos, & donatio, propter quod de-
bent conferri. l. 29. in parte, La dote.
nu. 17. fo. 134. col. 3.

Dos data nepti, an debet trahi ad
collationem. ibi. ver. Aut dos. nu. 18.
fo. 134. col. 3.

Dos promissa, & non soluta, an
gaudeat priuilegio dotis. ibi. in par-
te, Quisere escoger. ver. Nota aliud.
nu. 34. fo. 136. col. 4.

Dotis priuilegia quæ sint. ibi. in
parte

parte, Quisieret escoger. ver. Est enī.
nu. 33. fo. 136. col. 3.

Dos, & alimenta, an parificentur.
1. 53. in parte, Algū hijo. ver. Et si ve-
lis. nu. 5. fo. 182. col. 2.

Dos simpliciter promissa, an ve-
nit soluenda, ac si solenniter promit-
teretur ibi. in parte, Prometieren nu
me. 10. fo. 182. col. 4.

Et an pactum nudum super dote
valeat. ibidem.

Dos incerta, in qua æstimatione
debeat solui. ibi. in parte, La dote. in
principio. nu. 37. fo. 183. col. 3.

Dos quoduplex sit. ibi. versi. Sed
quæro. nu. 38. fo. 183. col. 4.

Dos, an potest constitui à iudice,
parte absente. ibi. in fine. num. 41. fo.
184. col. 1.

Dos promissa ad arbitrium alicu-
ius, unquid debeat prius petere vt
tertius arbitretur. ibi. ver. Sed quæ-
ro. nu. 39. fo. 183. col. 4.

Dos promissa & soluta à vitrico,
an possit repeti, & an videatur solu-
ta de suo ibi. in parte, Comun. versi.
Vnum tamen scias. numero. 7. folio.
12. col. 3.

Dos ab extraneo promissa, si pa-
ter fideiussor illam soluit, an possit
repetere à promittente. ibi. ver. Sed
pone. nu. 8. fo. 182. col. 3.

Dos, an, & quando redeat ad do-
tantem. l. 6. in parte, En todos. versi.
Pater filiam. fo. 12. col. 4.

Dos, quæ procedit à patre, mor-
tua vxore, instantibus filiis, an reuer-
tatur ad patrem filiorum, an ad auū
dotantem. ibi. eo. ver. & fo. eodem.

Dos stipulata, ad quem reuertat-
ur, mortua dotata. ibidē. ver. Limi-
ta supradicta. fo. 52. col. 3.

Dos materna, mortua matre, an
vadat ad filios ex consuetudine ge-
nerali, an de iure. ibi. ver. Sed Bar. fo.
53. col. 4.

Dotis augmentum an habeat hy-
pothecariam sicut dos. l. 10. in parte,
Lo que quisieren. versi. Hinc dici-
mus. nu. 38. fo. 68. col. 1.

Dubitans an præsumatur in bo-
na fide. l. 2. in parte, Delas dichas.
ver. An quod supra diximus. fo. 25.
col. 1.

Dubitans, & ignorans, in quibus
æquiparantur. ibi. ver. Et quod dixi.
fo. 24. col. 4.

Dubitans an potest eligere. ibi-
dem. fo. 24. col. 4.

Dubitans in præscriptionibus,
an censetur esse in bona fide, an in
mala. ibi. versi. An quod supra dixi-
mus. fo. 25. col. 1.

Dubitans, & ignorans, in quibus
differant. ibi. versi. Nam respondeo.
fo. 25. col. 2.

Dubitatio superueniens, an, &
quando interrumpat præscriptio-
nem. ibi. versi. Ex quo inferunt. fo.
25. col. 1.

Dubitare quid sit. ibi. ver. Ex quo
infert. fo. 24. col. 1.

Duo ex diuersis causis, an possūt
vno instrumento obligari. l. 3. in par-
te, Siete testigos. ver. Hinc dicimus.
fo. 38. col. 4.

Duo se inuicem vulnerātes, quis
præsumatur aggressus alium. l. 4. in
parte, Del hijo mayor. ver. Et sic for-
te. nu. 11. fo. 153. col. 1.

Duo obligati pro pecunia, quæ
peruenit ad vnum tantum, quis eor-
um debet prius conueniri. l. 61. in
parte, Mancomun. ver. Sed quæro.
nu. 33. fo. 205. col. 2.

E

Clesia contra quos po-
test indicare bellum. in
proemio. in parte, Sici-
lia. fo. 7. col. 1.

Ecclesia, an potest præiudicari in
quærendis. Et quid in quæstis. l. 70.
glo. 1. ver. Hinc dicimus. numero. 14.
fo. 245. col. 3.

Ecclesia, an potest habere fiscum.
l. 4. in parte, Fueren cōfiscados. ver.
An ecclesia. fo. 45. col. 1.

Electio facta à duobus, quorum
vnus est excommunicatus, alter nō,
an valeat. l. 3. in parte, Siete testigos.
ver. Sed aliud. fo. 36. col. 2.

Eligens, an, & quando possit va-
riare. l. 52. in parte, Veynte dias. ver.
Istam quæstionem. numero. 27. fo.
181. col. 1.

Emancipator, an, & quando ha-
beat virilem, si filius fuit institutus
ab extraneo. l. 48. in parte, Vsufru-
cto. versi. Quærit etiam Bal. nume. 8.
fo. 168. col. 3.

Emens vvas viridarij, vel rosas,
quæ bis fructificant in anno, an de-
bet habere primum fructum tantum.
l. 53. in parte, Prometieren. ver. Item

si quis. nu. 19. fo. 183. col. 2.

Emens fructus, an intelligatur de
primis. ibi. ver. Idem si emo fructus.
nu. 25. fo. 183. col. 2.

Emens fundum à clerico, an te-
neatur ad solutionem gabellæ. l. 70.
glo. 1. ver. Ad idem facit. numero. 22.
fo. 246. col. 4.

Emptio, an, & quando sit permis-
sa. l. 68. glo. 1. nume. 1. fo. 236. col. 4.

Emphyteosis mariti perdita pro-
pter canonem non solutum, si reuer-
tatur ad ipsum, an sit tunc mariti &
vxoris. l. 16. in parte, De los bienes.
versicu. Iure cauetur. numero. 45. fo.
86. col. 2.

Emphyteosis concessio, an præ-
sumatur per spacium quadraginta
annorum. l. 64. in parte, Vna orde-
nança. versi. Sexto dicunt. nume. 6.
fo. 219. col. 2.

Emphyteota, vsufructuarius, &
feudatarius, an tenentur ad magnos
sumptus. l. 46. glo. 1. versi. Et ex hoc
dicimus. numero. 3. fo. 166. col. 2.

Emphyteota, seu censuarius, an
possit imponere censum vel pensio-
nem super re data in emphyteosim
alteri soluendum. l. 68. glo. 11. versi.
Vltius quæro. numero. 27. fo. 241.
col. 1.

Emphyteota, an possit rem datā
in emphyteosim in vsufructu da-
re. ibi. ver. Hinc dicit Bal. nume. 28.
fo. 241. col. 1.

Emphyteota si probat pensionem
soluisse tribus annis præteritis, an
euitet pœnā caducitatis. ibi. in par-
te, En comisso. ver. Pone etiam. nu-
me. 15. fo. 239. col. 3.

Et quid in locatore. ibidem.

Emphyteota, qui requisitus à con-
sorte non soluit sumptus factos in re
emphyteotica intra quatuor mēses,
an perdat partem suam. ibidem. ver.
Et nota. nume. 17. fo. 239. col. 4.

Emphyteota mulier vendens ir-
requisito dño, an cadat à iure suo. ibi-
dem. in fine. nu. 18. fo. 240. col. 1.

Emphyteotæ ius cum consistat in
vsufructu, & non in proprietate, si
dominus daret fundum extraneo in
emphyteosim, an poterit cōiunctus
domini retrahere & habere fundū
in emphyteosim pro tanto. l. 74. nu.
7. fo. 257. col. 3.

Emphyteota an præferatur con-
iuncto

infecto venditoris in retractu. l. 74. in parte, Parte en ella. nu. 9. fol. 252. colum. 4.

Emphyteota, an præferatur domino directi domini; quando socius in emphyteosi vendit partem suam. ibi. ver. sic. Vltimus. nu. 25. fo. 255. col. 2.

Emphyteota vendens, domino it requisito, an, & quando euitet poenam caducitatis. ibidem. ver. Sed contrarium tene. num. 11. fo. 253. col. 1.

Emphyteota ecclesiæ, an, & quando perdat rem datam in emphyteosim. l. 68. in pte, Que se guarde. ver. Hinc dicit egregie Bald. nu. 20. fol. 240. col. 1.

Emphyteota, an potest soluere canonem per partes. ibi. in parte, A ciertos plazos. ver. Pro hoc facit. nu. 13. fo. 238. col. 4.

Emphyteotæ si sunt plures collaterales, an potest vnus cõueniri pro toto canone. ibidem. ver. Et multò plenius. nu. 12. fo. 238. col. 4.

Emphyteotica res si vendatur, & non traditur, an incidat in commissum. ibi. in parte, En commissio. ver. Quæro vendens. nu. 16. fo. 239. col. 4.

Episcopus, an potest facere constitutionem sine capitulo. In proœmio. in parte, Con ellos consultado. ver. Secundò vnus episcopus. fol. 11. col. 1. in fine.

Episcopus, an potest aliquid donare de rebus ecclesiæ. l. 18. in parte, La madre. ver. Et ex hoc. fo. 101. col. 4.

Episcopus solus, an cognoscat de causa matrimoniali. l. 49. glo. 1. ver. Solutio. nu. 1. fo. 170. col. 3.

Episcopus, an, & quando potest cognoscere de legatis, & tanquã procurator animarum super eis se intro mittere. l. 36. in parte, Nuestras justicias. in ver. Hinc etiam. nu. 5. fo. 148. col. 1.

Episcopi solo verbo an credatur. l. 3. in pte, La ley dõ ordenamiento. ver. Et bene ad hoc facit. fo. 30. col. 3. in fi.

Equalitas, an, & quando sit seruanda. l. 5. glo. 1. ver. Sed pone. cum sequent. fo. 48. col. 4.

Equus vulneratus in bello, & postea mortuus in ciuitate, an dicatur mortuus in bello. l. 3. in parte, Del ordenamiento. ver. Hinc dicit Florea. fo. 28. col. 2.

Etas legitima quæ sit in masculo,

& quæ in foemina. l. 5. in parte, Edad legitima. fo. 49. col. 1.

Exceptio proposita contra instrumentum, an possit probari per testes. in parte, Hagan fe. ver. Item potest probari. nu. 8. fo. 156. col. 2.

Exceptio nullitatis contra testamentum, in quo filius est præteritus, an debet opponi. l. 24. in parte, Se rõpiere. ver. Et not. nu. 5. fo. 113. col. 4.

Exceptio compensationis an possit opponi contra petentem decimas. l. 64. in parte, La dicha excepcion. ver. Fallit in casu. nu. 89. fo. 225. col. 1.

Exceptio compensationis an possit opponi contra fiscum petentem tributa. l. 64. in ver. Et addit ratione. nu. 90. fo. 225. col. 1.

Exceptio solutiõis, ex instrumento post sententiã reperto an possit opponi in executione sententiæ. ibid. ver. Quæro dictum est. nu. 92. fo. 225. col. 2.

Exceptio inuentarij non confecti, an possit opponi in executione sententiæ. ibidem. ver. An autem in executione. nu. 93. fo. 225. col. 2.

Exceptiones contra executionem instrumenti, vel contractus, quando sunt opponendæ. ibidem. glo. 1. ver. Pone executio. nu. 1. fo. 217. col. 2.

Et in parte, La dicha excepcion. ver. Et nota, q. tunc. fo. 225. col. 2.

Exceptiones, quæ possunt proponi in executione sententiæ, vel contractus. ibi. in parte, La dicha excepcion. per totã glo. nu. 88. fo. 224. col. 3.

Exceptio litis contestationis, an, & quando potest opponi cõtra prescriptionem. Et quibus modis interruptitur præscriptio. l. 63. in parte, Diez años. ver. Et quanuis. nu. 42. fo. 214. col. 1.

Executio, an, & quando fieri potest. l. 63. glo. 1. ver. Hodie tamen. nu. 9. fo. 209. col. 4.

Executio, quando, & pro quibus rebus fieri potest. ibidem. glo. 1. ver. Executio. el. 1. Et ver. Quo ad sextum. nu. 8. fo. 209. col. 3.

Executio à quibus, & cõtra quos, & super quibus, quando, & vbi debeat fieri. Et quæ exceptiones admittantur contra eam. ibi. ver. Quo ad istã executionem. nu. 6. fo. 208. col. 2.

Executio pro debito speciei, an possit fieri in quantitate. ibi. in parte,

Diez años. ver. Sed pone. nu. 47. fo. 214. col. 3.

Executio quando dicatur facta. l. 64. in parte, Hechas. in principio. nu. 76. fo. 223. col. 1.

Executio qualiter debeat fieri. Et an possit fieri sine executore. ibi. nu. 77. fo. 223. col. 1.

Executio quando potest committi parti. ibi. ver. Sed nunquid. nu. 78. fo. 222. col. 1.

Executio si fit iniuriõse & iniuriõse, an debeat retractari. ibi. nu. 79. fo. 223. col. 1.

Exequi an possit sententia, à qua est appellatum. l. 63. in parte, Obligacion. ver. Similiter. nu. 16. fo. 210.

Exequi an potest contractus non continens certam summam mercantia. ibidem. ver. Attamen. nu. 17. fo. 210. col. 3.

Exequi, an, & quando potest contractus, seu instrumentum lapsu tẽporis decem vel viginti annorũ. Et exequi ius quãto tempore præscribatur. l. 63. in parte, Se pscriva. ver. Vel aliter. nu. 25. fo. 211. col. 3.

Exequi an potest sententia, à qua debitor appellauit. l. 64. in parte, Se allegue in princi. nu. 95. fo. 225. col. 1. na. 3.

Executor testamenti si est factus inimicus testatoris, an possit exequi testamentum. l. 33. in parte, No le fuer. ver. Idem est dicendum. nu. 4. fo. 146. col. 2.

Executor testamentarius, an, & quando debet satisfacere de distribuendo. l. 38. in parte, Discordaren. ver. Quæro insuper. nu. 8. fol. 149. col. 4.

Executor sicut potest facere particularem distributionem in re, an potest ita in tẽpore. l. 27. in pte, Por el tiempo. ver. Hinc dicit Bal. nu. 50. fo. 151. col. 1.

Executor quando debet producere testamentum coram iudice. l. 32. glo. 1. nu. 2. fo. 143. col. 4.

Executor, an, & quando potest cõpelli exequi. l. 38. in parte, No quisie ren. ver. Quia dicit in textu. nu. 5. fo. 149. col. 4.

Executores discordantes, an, & quando iudex debet sequi opinionem vnus. Et quando masculus præferatur foemina. ibi. ver. Intellige. nu. 7. fo. 149. col. 4.

Executores testamēti si vnus moritur, vel nolit exequi, an possit alter exequi. *ibidem*. in parte, No qui fieren. nu. 1. fol. 149. col. 3.

Executores discordantes, an possunt compelli ad concordiam, & per quem iudicem. *ibidem*. in parte. Discordaren. nu. 6. fo. 149. col. 4.

Excomunicatio qd sit. l. 57. glo. 1. ver. Ex quibus etiā iuribus. nu. 5. fo. 193. col. 4.

Excommunicatus, an potest esse testis in testamento. l. 3. in parte, No haga fe. ver. Iterū oppo. fo. 42. col. 3.

Excommunicatus an sit ipso iure la cerās vestes clericī. l. 52. in parte, Si no la ouiere besado. ver. Hinc dicimus. nu. 74. fo. 181. col. 1.

Excommunicatus, an & quando potest stare in iudicio. l. 57. glo. 1. ver. Cui adde. nu. 2. fo. 193. col. 2.

Excommunicatus, an aequiparetur bannito. *ibidem*. verfi. Præterea. nu. 3. fo. 193. col. 3.

Excomunicatus stās in excomunicatiōe diuersis tēporibus interpositis, an incidat in poenā statutiti, di centis, quod stans in excommunicatiōe per tēpus triginta dierum, pūniatur tali poena. l. 68. in pte, Que se guarde. verfi. Ex quo vnum infero. nu. 24. fo. 240. col. 4.

Exhereditatio an tollatur per reconciliatiōem. l. 24. in parte, Se rompie re. ver. Vigesima prima cōclusio. nu. 38. fo. 116. col. 3.

Exhereditatio facta filio iusta causa, tollitur per reconciliatiōem. *ibidem*. in parte, Exheredacion. verfi. Item nota. nu. 61. fo. 118. col. 1.

Exhereditatio quid, & quotuplex sit. Et qui possunt exheredari, & exheredare. *ibi*. in parte, Exheredaciō. nu. 19. fo. 117. col. 4.

Eximens debitorem de manibus familiæ iudicis, an tenetur ad debita illius. l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Si tamen alius exemit. nu. 16. fo. 230. col. 2.

Expēse factæ in re ēpta, an, & quādo possunt recuperari, vel amoueri, re euicta. l. 27. in pte. De restitutione. ver. Itē pone. nu. 13. fo. 121. col. 4.

Expēse, an, & quando cum fructibus compensentur. *ibidem*. ver. Vltērius quēro. nu. 14. fo. 122. col. 1.

Expēse funeris si prohibentur

fieri, an repetantur. l. 30. in parte, Y gastos. verfi. Sed nunquid. nu. 13. fo. 138. col. 2.

Expēse funeris, an sint præsidium animæ. *ibidem*. verfi. Vltērius nota. nu. 14. fo. 138. col. 2.

Expēse funeris, an possunt extrahi de hereditate prius quā debita. *ibidem*. in parte, Del quinto. ver. Item ista. nu. 17. fo. 138. col. 3.

Expēse funeris, à quo debent solui. *ibidem*. in fine. num. 18. fol. 138. col. 4.

F

Aber quando potest expelli d̄ vicinia. l. 1. in parte, Sean fabidores. verfi. Ad idem. fo. 19. col. 1.

Facere, confirmare, & ratificare, in quibus differunt. l. 58. in parte, Ouierhe hecho. ver. Item dicitur. nu. 7. fo. 195. col. 4.

Facilitas conueniendi, an inspiciatur ratione loci. l. 66. in parte, De se arraygar. versiculo. Facilitas. num. 9. fo. 229. col. 3.

Facultas data à patribus cōcilij generalis eligendi locum, an intelligatur de prima vice. l. 53. in parte, Le prometieren. ver. Item facultas. nu. 18. fo. 183. col. 2.

Falcidia an detrahatur de donatione causa mortis. l. 17. in parte, Posstrimera voluntad. verfi. Item ex ea. nu. 24. fo. 94. col. 2.

Falcidia, an computetur secundum ea, quæ testator habet tempore mortis. l. 19. in parte, De su muerite. verfi. Hinc etiam. num. 9. fol. 103. col. 2.

Falsitas qualiter, & quando cognoscatur. l. 83. glo. 1. ver. Sed quāro. nu. 3. fo. 263. col. 1.

Falsitas quibus modis deprehendatur. *ibi*. ver. Quibus tamen. nu. 4. fo. 263. col. 2.

Falsitas quid sit, & quibus modis committatur. Et an dicatur testis falsus, qui omittit veritatem. *ibidem*. verfi. Quid enim. numero. 6. fol. 263. col. 2.

Falsitas quotupliciter dicatur. *ibi* dem. ver. Hinc dicimus. nu. 7. folio. 263. col. 2.

Falsitas si committatur, cum immiscetur cera vel massa corrupta cū

incorrupta. l. 9. glo. 1. ver. Nam videtur. folio. 59. col. 4.

Falsitatis præsumptio an cesset, vbi est princeps. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. ver. Hinc etiam dicimus. fo. 29. col. 2.

Falsitatis definitio quæ sit. l. 9. glo. 1. ver. Nam falsitas. folio. 59. col. 4. in fine.

Familiæ appellatione, qui comprehendantur. l. 17. in parte, De sus hijos. ver. Quēro filij. nu. 4. fo. 91. col. 3.

Et legatum factum famulis testatoris, quibus famulis debeatur. *ibidem*.

Feudum alicui datum pro se & filiis suis, an filij illud capiant à primo domino, an à patre. l. 16. in parte, De los bienes. ver. Secundò intellige. nu. 47. fo. 86. col. 3.

Fictio super quibus rebus & cōtractibus cadat. l. 22. in parte, Por hechas. verfi. Item fictio. nu. 37. fo. 111. col. 4.

Fideicommissum quotuplex sit. l. 27. in parte, Fideicommissio. nu. 21. fo. 128. col. 1.

Fideicommissum per quæ verba importatur. *ibi*. verfi. Sed quāro. nu. 22. fo. 128. col. 1.

Fideicommissum vni ex pluribus relictum, quem hæres elegerit, hærede non eligente, quibus debeatur. *ibidem*. ver. Et not. el. 1. nu. 24. fo. 128. col. 2.

Fideicommissum relictum ab ascendente descendenti, an habeat in se tacitam conditionem, si sine filiis decesserit. *ibi*. ver. Et nota etiam. num. 25. fo. 128. col. 2.

Fideicommissum iunctum legato simpliciter, an intelligatur iunctum post mortem legatarij. *ibi*. in verfi. Vltērius nota. nu. 26. folio. 128. col. 2.

Fideicommissum an debeatur hereditate non adita. *ibidem*. in parte, Fideicommissio. versicu. Item fideicommissum. numero. 30. folio. 128. col. 3.

Filius natus ex concubina, quæ recessit à domo, & postea rediit, an præsumatur filius natus ex concubina natu. l. 11. in parte, Fuere concubidos. verfi. Adde etiam. nu. 2. fo. 69. col. 4.

Filius naturalis an legitimetur per sequens matrimoniū in extremis. l.

INDEX

12. glo. 1. ver. Adde notabilem qua-
stionem. nu. 1. fo. 72. col. 2.

Filius, qui commisit ingratitudi-
nem contra patrem, an possit exha-
redari, si egit poenitentiā viuo patre. l.
24. in parte. Exheredacion. vers. Ex
quo infert. nu. 60. fo. 118. col. 1.

Filius grauatus à patre in legiti-
ma, an possit consentire in grauami-
ne. l. 46. in pte. En todo. ver. Et hoc.
nu. 5. fo. 163. col. 4.

Filius exheredatus à patre, cui
aliquid in testamento reliquit, illud
recipiendo, an videatur testamentū
approbare. l. 61. in parte, En proue-
cho della. ver. Sic etiam dicimus. nu.
18. fo. 203. col. 2.

Filius naturalis quis dicatur. l. 11.
in parte, Podian casar. ver. Duo igitur
nu. 7. fo. 70. col. 2.

Filius natus ex muliere coniuga-
ta, cognita vt soluta, an dicatur natu-
ralis, an adulterinus. ibidem. versu-
culo. Sed quæro. nume. 10. folio. 70.
column. 2.

Filius legitimatus per sequēs ma-
trimonium, an excludat secundò na-
tum legitimum. l. 12. in parte, Siguiē-
te matrimonio. versu. Sed quæro iux-
ta hoc. nu. 20. fo. 73. col. 4.

Filius, an, & quando obligetur ad
dandum patri. l. 10. in parte, En caso.
ver. Sed operæpretium. nu. 5. fol. 64.
col. 4.

Filius approbans testamentū pa-
ternum, an perdat querelam. l. 24.
in parte, Se rompiere. ver. Decima-
tertia conclusio. numero. 29. fol. 115.
column. 3.

Filius præteritus vel exhereda-
tus, quando videatur approbare tes-
tamentum patris. ibi. ver. Et nota cir-
ca. nu. 33. fo. 115. col. 4.

Filius approbans testamentū, qui
non potest agere querela, an possit
agere ad supplementum. ibi. versu-
culo. Tercò adde. numero. 35. folio. 116. co-
lumn. 2.

Filius quibus casibus potest ex-
heredari. ibidem. ver. Decima septi-
ma conclusio. nu. 36. fo. 116. col. 2. in fi.

Filius grauatus restituere legatū,
an potest illud retinere vsque ad so-
lutionem expensarum. l. 27. in par-
te, De restitucion. ver. Vltorius quæ-
ro. nu. 14. fo. 122. col. 1.

Filius an tenetur alere patrem de

his, quæ pater amisit propter deli-
ctū. l. 4. in parte, De sus bienes ver.
Et ex hoc. fo. 41. col. 3.

Et. l. 10. in parte, El padre. ver. Fal-
lit si filius. fo. 65. col. 2.

Filius, an, & quando præsumatur
esse in potestate patris. l. 5. in parte,
De su padre. in princip. fo. 49. col. 1.

Filius decedens viuo patre, an
transmittat in eum hereditatem non
aditam. l. 6. in parte, En todos sus bie-
nes. versu. verum tamen est. fol. 53.
col. 3.

Filius illegitimus quando succe-
dit matri. l. 9. fo. 59. col. 2.

Filius naturalis quando sit de pri-
mo capite liberorum. ibi, in pte, He-
rederos legitimos. in principio. fol.
60. column. 3.

Filius naturalis, an, & quando ve-
niat appellatione filiorum. ibi. versu.
Verū tamen est. in fine. fo. 60. col. 3.

Filius naturalis an ex testamento
& ab intestato faciat deficere condi-
tionem, si sine filiis decesserit. ibidē.
ver. Secundò infero. fo. 60. col. 4.

Filius naturalis seu bastardus, an
possit retrahere p tanto fundū pater-
nū. ibi. ver. Tercio infero. fo. 60. co. 4.

Filius naturalis seu bastardus an
excludat substitutum. ibi. ver. Quar-
tò infero. fo. 60. col. 4.

Filius regis illegitimus, quando
succedat matri. ibi, in parte, Ex testa-
mento. ver. Primus. fo. 61. col. 3.

Filius naturalis, an, & quando suc-
cedat patri. l. 10. in parte, Le pueda
mādar. iuncto tex. nu. 45. fo. 68. co. 4.

Filius naturalis an possit dispo-
ne de re sibi donata à patre. l. 10. ibi,
Despues que la ouieren. num. 36. fo.
67. col. 4.

Filij naturales magnatū, an iudi-
cantur de domo magnatum. l. 9. in
parte, Herederos. ver. Itē nec de do-
mo. fo. 60. col. 3.

Filius quando liberetur à potesta-
te patris. l. 5. in parte, De su padre. in
fine. fo. 49. col. 1.

Filius an sit in potestate patris, mā-
tris, vel auie. l. 5. in parte, De su pa-
dre. versu. Sed quæro. folio. 49.
col. 1.

Filius natus in domo alicuius, an
præsumatur eius filius. l. 11. in parte,
Fuereñ concebidos. ver. Sed Bal. fo.
69. col. 4.

Filius institutus à patre, an possit
capere rē data in epheptefim, & pa-
ternam repudiare hereditatē. l. 2. in
parte, Acceptor. nu. 15. fol. 106. col. 3.

Filius primogeniti, aut nepos ex
filio primogenito, an præferatur pa-
truo in primogenitura, aut excludat
patruum à successione maioratus. l.
40. nu. 2. fo. 151. col. 2.

Filius, an sit dominus hereditatis
paternæ in vita patris. ibi. glo. 1. in
ver. Pone etiam exemplum. nu. 5. fo.
152. col. 1.

Filius primogenitus an veniat ad
successionem maioratus per repre-
sentationem, an iure transmissio. ibi-
dem. versu. Vel melius. nu. 6. fol. 152.
column. 1.

Filius mortuo patre, an incipit te-
nere locum patris. Et filius veniens
ad successionem ex persona matris,
an veniat per representationem. ibi.
in parte, De sus padres. nu. 28. folio.
155. col. 2.

Filius per matrimonium an libe-
retur à patria potestate. l. 47. nu. 1. fo.
167. col. 2.

Filius, an teneatur dotare matrē.
l. 53. in parte, Algun hijo. nu. 4. folio.
182. col. 2.

Filius, an potest præiudicare pa-
tri in acquisitis Et quid in acquiren-
dis. l. 54. in parte, Repudiār. ver. Cō-
tra quod. nu. 10. fo. 185. col. 4.

Filiorum appellatione, an cōm-
prehendantur nepotes. l. 5. glo. 1. ver.
Quæro, dicitur hic. fo. 48. col. 4.

Filiorum appellatione, an cōm-
prehendantur masculi tantum. l. 49.
fo. 174. col. 2.

Filiorum naturalium appellatione,
an veniant adulterini tantum. l. 10. in
parte, Fuereñ natural. fo. 68. co. 2.

Filius, an potest retrahere pro tan-
to censum venditum à patre. l. 74. in
parte, Parte en ella. ver. Item formo.
nu. 15. fo. 233. col. 2.

Filius priuatus à successione pa-
tris, an videatur priuatus & nepos.
l. 9. in parte, Ex testamētō. ver. Item
nō videtur priuatus. fo. 61. col. 4.

Filij fratrum in successione patru-
i qualiter concurrant cum patruo. l. 8.
glo. 1. fo. 58. col. 2.

Filij qui dicantur nati ex damna-
to coitu. l. 9. fo. 59. col. 2.

Filij naturales, an succedat cū cō-
M M 2 sangui-

sanguineis matris, quando non stat legitimi descendentes vel ascendentes. ibidē gl. 1. totū. fo. 59. co. 2. 3. et. 4.

Filius familias an potest parentes exheredare. l. 5. glo. 1. ver. Sed pone. fo. 48. col. 4.

Filius familias an potest stare in iudicio sine licentia patris. Et an minor possit stare in iudicio l. 55. in parte, Haziendo. ver. Vnum tamen credo. nu. 34. fo. 190. col. 1.

Filiorum appellatione an veniat posthumus. qui nōdum est natus totus. l. 13. in parte, Todo. ver. Item habes. nu. 6. fo. 76. col. 4. in fine.

Et l. 17. in parte, De sus hijos. nu. 3. fo. 91. col. 2.

Fiscum quis potest habere. l. 4. in parte, Fueren confiscados. verfi. Quo ad alias duas particulas. & ver. An ecclesia. fo. 46. col. 1.

Fiscus quid sit, Et vnde dicatur. ibidem. ver. Pro intellectu istius legis. fo. 46. col. 1.

Fiscus, an, & quando debet aliis preferri. ibi. in parte, De confiscar. verfi. Quarto fiscus. fo. 47. col. 2.

Fiscus, an consequatur bona delinquentis tantum. ibidem. verfi. Itē quia in fiscum. fo. 47. col. 3.

Fiscus an teneatur ad pretium nō solutū, si recepit bona confiscata. ibidem. ver. Nec debet habere quartā. fo. 47. col. 3.

Fiscus an excludatur ab vxore in successione mariti. l. 9. in parte, En la ley. ver. Infertur & tertio. folio. 64. col. 1.

Et in l. 4. in parte, De sus bienes. verfi. Sed contrarium tene. folio. 45. col. 4.

Fiscus, an succedat in bonis illius, qui damnatur ad mortem, & moritur sine filiis. l. 4. in parte, De sus bienes. ver. Sed quāro. fo. 45. col. 4.

Fiscus an teneatur creditoribus & legatariis. l. 32. in pte, Causas pias. ve. Si tamē defunctus. nu. 11. fo. 144. co. 4.

Fiscus an excludatur à successione pauperibus institutis. ibidē. ver. Vide etiam. nu. 11. fo. 144. col. 4.

Flumen, an potest occupari sine licentia principis. l. 12. in parte, Priuilegio. ver. Item in flumine. nu. 6. fol. 72. col. 3.

Fœmina de nocte repta, an puniatur poena statuti. l. 5. glo. 1. verfi. Ex

quo dicimus. fo. 48. col. 4.

Fœminarum appellatione, an comprehendatur masculus. ibidem. in parte, O hija. fo. 49. col. 1. in princip.

Fœnū & palea, an veniant appellatione fructuum. l. 48. in parte, V su fructo. verfi. Item palea. nu. 6. fo. 168 col. 2.

Forensis, an, & quando potest cōueniri ratione contractus. l. 70. glo. 1. ver. Præterea ad idem. cum sequen. nu. 24. fo. 247. col. 2.

Forma tradita à lege omissa, an vi tiat actum. l. 3. in parte, No haga fe. fo. 41. col. 2.

Et an sit seruanda. in l. 6. glo. 2. fol. 51. col. 1.

Forma data debet impleri & seruari. l. 31. in parte, Tutor. ver. Itē quid datur forma. nu. 34. fo. 142. col. 3.

Forma, an det esse rei. ibidem. nu. 35. fo. 142. col. 3.

Forma seu solennitas, quæ requiritur in actu, an debet præcedere actū, an sufficiat subsequi. l. 63. in parte, Obligacion. verfi. Ideo quando aliquid. nu. 22. fo. 211. col. 2.

Formā antiquitus cōstitutam, an potest dominus mutare. l. 16. in parte, Delos bienes. ver. Item quia. nu. 46. fo. 86. col. 3.

Et in l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Sed super isto articulo. nu. 67 fo. 221. col. 4.

Fornicatio simplex an sit peccatū. l. 62. in parte, De su persona. verfi. Hodie autem. nu. 8. fo. 207. col. 1.

Fortaliū an potest refici vel de nouo construi. l. 46. in parte, Reparar. nu. 10. fo. 167. col. 1.

Fortalitiū cuius expensis debet refici. ibidem. in fine. nu. 11. fol. 167. col. 2. in fine.

Forus municipalis quando debet obseruari. l. 1. in parte, En lo que fue ron vsados. fo. 19. col. 3.

Forus quid sit. ibi. in parte, Fueros. fo. 16. col. 4.

Forus patriæ an preferatur aliis. l. 6. in pte, El fuero in prin. fo. 55. col. 3.

Frater legitimus, an, & quando tenetur alere fratrem naturalem. l. 10. in parte, Le pueda mandar. ver. Si tamen. nu. 46. fo. 68. col. 4.

Frater in successione fratris an potest concurrere cum patre. l. 7. fo. 56. col. 3.

Frater quando succedat fratri. ibi. in parte, Ab intestato. verfi. Ex quo infertur. fo. 56. col. 4.

Frater in quo gradu est coniunctus fratri. ibi. in parte, A su hermano. in principio. fo. 57. col. 3.

Frater habens communionem cū fratre, an preferatur aliis fratribus in successione eius fratris. ibi. ver. Sed formo. fo. 57. col. 3.

Frater quādo possit esse testis pro fratre. l. 3. in parte, No haga fe. verfi. Hinc dicit glo. fo. 41. col. 4.

Frater, an, & quando potest agere querela contra testamentum fratris. l. 7. in pte, Ab intestato. verfi. Tamen. fo. 57. col. 2. in medio.

Frater cōdemnatus ob delictum, an debet soluere condemnationem de re communi. l. 77. glo. 1. ver. Adde etiam huic legi. num. 3. folio. 258. col. 2.

Frater naturalis, an, & quando excludat patrem naturalem defuncti à successione. l. 7. in parte, Ab intestato. versiculo. Si tamen. folio. 56. columna. 4.

Frater, an rumpat testamentum fratris in totum turpi persona instituta ibi. versic. Sed quia dixi. fol. 56. col. 4. in fine.

Frater, an potest querelare de testamento sororis, quæ cōtraxit matrimonium cum bastardo, illum instituendo. l. 9. glo. 1. fo. 59. col. 2. & 3.

Frater minor an debet seruire regi pro fratre maiore, quando alimetur ab eo. l. 40. in parte, Por su orden. ver. Et ex hoc. num. 21. folio. 154. col. 3.

Fratres qualiter succedant fratri. l. 7. in parte, A su hermano. ver. Sed quāro. fo. 57. col. 3.

Fratres naturales qualiter succedant fratri legitimo. l. 8. glo. 1. verfi. Hic etiam cadit. fo. 58. col. 4.

Fratres vterini ex damnato coitu, an inuicem se succedāt in defectum legitimorum, exclusa vxore. l. 9. in parte, En la ley. ver. Sed operæ pretium. fo. 63. col. 2.

Fratris delictum, an noceat fratri. l. 77. in parte, Cometiere. in principio. nu. 4. fo. 258. col. 3.

Fraus an presumatur in alienatione omnium bonorum, vel meliorū. l. 69. glo. 1. ver. Et est notandum. nu. 2. fo.

fo. 241. col. 4.

Fructuū appellationē, an veniat palea. Et quid in fœno. l. 48. in pte, Vfructo. ver. Item palea. nu. 6. fol. 168. col. 2.

Fructus rei quando debent restitui. l. 48. in parte, A restituyr. ver. Intellige quarto. nu. 12. fo. 168. col. 4.

Fundus patrimonialis quādo definat esse patrimonialis. l. 73. in parte, Nueue dias. verfi. Ex quo sequitur. nu. 3. fo. 251. col. 2.

Fundus censualis an potest vendi irequisito domino. l. 74. in pte, Parte enella. ver. Ex quo vnum. & verfi. Sed pone. fo. 253. col. 3. in fine.

Fundus patrimonialis quādo possit extrahi pro tanto. l. 6. in parte, De qualquier. ver. Ex quo inferitur. fol. 55. col. 1.

Fundus patrimonialis quando dicatur. ibi. ver. Item res. fo. 55. col. 1.

Fundus datus in solutum, an potest extrahi pro tanto. l. 70. in parte, Vendida. ver. Quid si data est. nu. 32. fo. 251. col. 4.

Fundus patrimonialis, an, & quādo potest extrahi per extraneū pro tanto. l. 75. glo. 1. ver. Sed operapremium est videre. nu. 3. folio. 255. col. 4 in fine.

Fundum, vel domū dedit quis in emphyteosim, vt centum ei daretur vnoquoq; anno, hac cōditione, q̄ emphyteota possit redimere, illud cētū pro mille quādocūq;: quæ datio in emphyteolim apud nos dicitur (al q tar.) An, & quādo cōiunctus domini directi dominij possit illud retrahere pro tanto. l. 74. nu. 20. fo. 254. co. 3.

Furca, an, & quādo, & vbi potest de nouo erigi. l. 48. glo. fi. in fine. nu. 19. fo. 169. col. 3.

Furca suspensus, seu latro, quanto tēpore debet stare suspēsus. ibi. ver. Vterius quæro. nu. 20. fo. 170. col. 1.

Furor qualiter p̄betur. l. 4. in pte, Fuereñ confiscados. verfi. Et nota q̄ probatur furor. fo. 46. col. 2.

Gabella an debeatur ex retractu fūdi patrimonialis à clerico p̄ tanto. l. 70. glo. 1. ver. Ad idem facit. nu. 22. fo. 246. col. 4.

Gabellā q̄s soluere teneatur. ibidē. in pte, El cōprador. nu. 46. f. 250. co. 1.

Gabella an debet solui absq; deductione expensarum. l. 40. in parte, Por su orden. ver. Ideo dicit Pau. de Ca. nu. 23. fo. 154. col. 4.

Et. l. 70. in parte, Alcauala. verfi. Intellige. nu. 41. fo. 249. col. 4.

Gabella, an debeatur ex donatione omnium bonorum, cum pacto, q̄ donans alimentetur à donatore dū vixerit, & sua debita soluat. l. 69. in parte, Donacion. ver. Sed datō. nu. 8. fo. 242. col. 2.

Gebella, an debet solui clerico, à quo retrahitur res patrimonialis pro tato. l. 70. in parte, Y el alcauala. ver. Quid si res venditur. cum sequenti. nu. 43. fo. 249. col. 4.

Gabella, an debet solui cū duplo, quando sit condemnatur venditor, quia non denunciavit venditionem gabellario. ibi. ver. Quæro si propter gabellam. nu. 44. fo. 250. col. 1.

Gener etiam sponsus, an licitè percipiat fructus rei sibi hypothecata quousq; dos sibi soluat. l. 29. in parte, Quisere escoger. ver. Ad idē. nu. 36. fo. 137. col. 1.

Gener, vel ipsius hæredes, eo defuncto, an possunt petere vsuras à fœro promissas. ibi. ver. Et ex his. nu. 37. fo. 137. col. 1.

Gener vsq; ad quantū tempus potest petere vsuras dotis à fœro. ibi. ver. Et amplius tene. nu. 38. f. 137. co. 1.

Gener quando potest petere dotem sibi promissam. ibi. ver. Est etiā. nu. 39. fo. 137. col. 2.

Genus masculinum, an, & quando concipiat fœmininum. l. 5. glo. 1. ver. Quæro dicuntur, aliās dicitur. fo. 48. col. 4.

Gesta per vxorem de licentia iudicis, marito non expēctato, nec requisito, an valeant. l. 59. in parte, No se espera. nu. 4. fo. 197. col. 3.

Gesta vtiliter seu cōstituta, an, & quando durēt. l. 12. in parte, No pueda succeder. ver. Et non est nouū. nu. 37. fo. 75. col. 2.

Grammatica quando est addiscenda. l. 2. in parte, Principalmente. fol. 24. col. 3.

Gratia quotuplex sit. In procemio. in parte. Gracia de Dios. fol. 3. col. 4. in fine.

Grauaamen, an, & quando potest imponi in legitima. l. 27. in parte,

Grauaamē. la. 1. ver. In legitima tamē. cū sequen. nu. 9. fo. 121. col. 2.

Grauaamen iniunctum vni ex duobus legatariis, an videatur omnibus iniunctum ibi. in parte, Alguno de sus hijos. ver. Sed pone. nu. 2. fol. 120. col. 4.

Grauaamen iniunctum legatario, an videatur iniunctum substituto. ibi. in parte, Grauaamen. ver. Item nota. nu. 40. fo. 130. col. 1.

Grauaamen iniunctū omnibus filiis, qualiter debet inter eos distribui. ibidem. ver. Pone in super. nu. 3. fol. 120. col. 4.

Grauaamen impositū à patre legato in vita, an videatur remotū, si postea in mortis articulo legauit simpliciter. ibi. in parte, De restitucio. ver. Sed quæro. nu. 11. fo. 121. col. 3.

Grauaamen quotuplex sit. ibi. in parte, Grauaamen. la. 2. in principio. nu. 39. fo. 130. col. 1.

Grauatius an citius præsumatur ille, qui habet facultatem rei præstandæ, quàm ille, qui non habet, sed oportet redimere. l. 16. in parte, No se le cuente. verfi. Duodecimò. in fine. nu. 39. fo. 85. col. 2. in fine.

Grauatius restituere rem legatam, an debet fideicommissario rationē reddere. l. 27. verfi. Item nota. nu. 6. fo. 122. col. 1.

Grauatius restituere rem legatam, an potest retinere eam vsque ad solutionem expensarum. ibi. in parte, De restitucion. ver. Vterius quæro. nu. 14. fo. 122. col. 1.

Grauatius restituere post mortem an potest restituere in vita. ibidem. in parte. Grauaamen. la. 2. in fine. nu. mero. 41. folio. 130. columna prima. in fine.

Grauatius soluere legatum, an cogatur soluere prælegatum. ibi. in parte, Enel dicho tercio. num. 48. fo. 130. col. 4.

Grauatius restituere post mortē, an intelligatur de morte naturali, an de ciuili. ibi. in parte. Por el tiempo. verfi. Adde ad supradicta. nu. 53. fo. 131. col. 1.

Grauatius in diuisione, quod remedium habet, & intra quod tempus. l. 29. in parte, Particion. verfi. Sed nota. nu. 12. fo. 134. col. 1.

H Areditas non adita ad quos trāsmittatur. l. 6. in parte, En todos. ver. Tertiū verū est. fo. 54. col. 1.

Hæreditas quando dicatur. ibi. in pte, De qualquier. ver. Item bona de functi. fo. 55. col. 1. in fine.

Hæreditas paterna delata filio legitimo, & ab eo repudiata, quando transmittatur ad hæredes. l. 10. in parte, Puedan mandar. ver. Ex quo est notandum. nu. 45. fo. 68. col. 4.

Hæreditas an trāsmittatur ad illū, qui nō est capax transmissionis. ibi. ver. Ecce ratio. nu. 48. fo. 68. col. 4.

Hæreditas defuncti quando dicatur, & quando patrimoniū hæredis. l. 21. glo. 2. in parte, Repudiaria herēcia. in principio. fo. 106. col. 1.

Hæreditas semel repudiata, an possit acceptari. ibidem. in parte, Repudiari. ver. Sed quæro. nu. 11. folio. 106. col. 2.

Hæreditas delata duobus: vno repudiante, an possit alter acceptare partē alterius. ibi. ver. Sed quid. nu. 12. fo. 106. col. 2.

Hæreditas paterna quomodo debet diuidi inter fratres. l. 29. in parte, De sup padre. in principio. nu. 6. fol. 133. col. 2.

Hæreditas sicut nō potest dari in codicillis, ita non potest adimi. l. 31. in pte, Desheredar. nu. 7. fo. 140. col. 2.

Hæres suus quis dicatur, & quis extraneus. l. 3. in parte, Herederos estraños. in fine. fo. 33. col. 2.

Hæres, qui coactus adiuit hæreditatem, an perdat legatum. l. 21. gl. 1. ver. Quid si. nu. 2. fo. 105. col. 1.

Hæres non adiens, nec repudiās hæreditatē, an trāsmittat illā ad suos. ibi. ver. Tertiū casu. nu. 3. fo. 105. col. 2.

Hæres, an capiat legitimam à se ipso, an à cohærede. l. 24. in parte, Se rompiere. ver. Adde tamen. nu. 26. fo. 105. col. 1.

Hæres quando agat querela contra testamentum, & quando ad supplementum. ibi. ver. Et licet amplius. nu. 22. fo. 115. col. 1.

Hæres grauatus restituere, an cōpellatur adire & restituere. l. 27. in parte, Alguno. ver. Sed quæro. nu. 5. fo. 120. col. 4.

Hæres, an sit nomināndus proprio

nomine. l. 31. in parte, Por su nōbre. ver. Ex quibus. nu. 39. fol. 142. col. 4. Et l. 37. in glo. 1. ver. Et nota. fol. 148. col. 2.

Hæres non adimplens voluntatē defuncti, an priuetur hæreditate, & fructibus medio tempore perceptis. l. 36. glo. 1. ver. Et nota. num. 1. fo. 147. col. 2.

Hæres non adimplens voluntatē defuncti, qua poena puniatur, & quādo excusatur. ibi, in principio. nu. 2. fo. 147. col. 3.

Hæres nō conficiens inuentariū an priuetur legitima. l. 54. in parte, Inuentario. ver. An autem. nu. 25. fol. 186. col. 4.

Hæres renuntians hæreditatem, an videtur renuntiare executionem testamenti. ibi. in parte, Repudiari. ver. Vtrum autem. num. 15. folio. 186. col. 2.

Hæres grauatus dare aliqua bona, an possit dare æstimationem. l. 20. in parte, En dineros. ver. Vltimō hæres. nu. 6. fo. 104. col. 3.

Hæres in re certa, si antequam de cederet agnouit suam institutionem, an transmittat ius accrescendi ex illa institutione. l. 24. in parte, Se rompiere. ver. Et si antequam. nu. 21. fol. 114. col. 4.

Hæres in re certa institutus, habens cohæredem vniuersalem, an habeatur loco legatarij. ibi. ver. Notata men quōd institutus. num. 19. fo. 114. col. 4.

Hæres in re certa habens cohæredem vniuersalem, an potest occupare rem sibi relictam, autoritate propria. ibi. ver. Et etiam præterquam. nu. 20. fo. 114. col. 4.

Hæredis institutio per quam legē, & ad quid fuit inuenta. ibi. in parte, Se rompa. nu. 62. fo. 118. col. 1.

Hæres vniuersalis grauatus restituere quicquid de hæreditate ad eū peruenerit, an tenetur restituere præ legata. l. 27. in parte, De restitutione. ver. Et nota vnum singulare. nu. 17. fo. 122. col. 2.

Hæredes instituti & grauati de re statuēdo: si vno defuncto bona ipsius peruenerunt ad alios, & defuncto secundo bona primi & secundi peruenerunt ad tertium, an iste tertius debeat habere portionem prioris iure

fideicommissi. ibi. in parte, Fideicommissio. ver. Hinc Bar. num. 29. fo. 128. col. 3.

Hæres grauatus restituere quicquid ad eum perueniet ex hæreditate, an veniant fructus. ibi. ver. Et nota. q. nu. 31. fo. 128. col. 4.

Hæres, cui commissa fuit electio, si elegit, an possit variare. l. 35. glo. 1. ver. Quid si fuit. nu. 2. fo. 146. col. 4.

Homicidium, an, & quādo sit permissum. l. 1. in parte, Contra Dios. fo. 15. col. 1.

Homines stantes in castro, an, & quando veniant appellatione castri, in Procmio. in parte, de Castilla, in prin. fo. 6. col. 2.

Homo & ipsius nomē, vt quid de beat memoria retineri. ibi, fol. 6. col. 2. & 3.

Hugo quis fuit. l. 1. in parte, Bartolo. in fine. fo. 23. col. 1.

Hypotheca, an debet constitui in scriptura. Et hypothecariæ actiōis vita quæ sit. l. 63. in parte, Hypotheca, in prin. nu. 54. fo. 215. col. 3.

Hypotheca, an constituatur pæto. ibi. ver. Item nota. nu. 55. fol. 215. col. 3.

Hypotheca cum intentatur contra possessorē, qd debet agens, pbare ibi. ver. Itē not. el. 2. nu. 56. fo. 215. col. 3.

Hypotheca per quæ verba constituitur. ibidem. ver. Item nota. el. 1. cū sequē. nu. 55. fo. 215. col. 3.

I Doneus quis dicatur, vt nō cōpellatur satisfdare. l. 66. glo. 1. ver. Circa q. nu. 3. fo. 229. col. 1.

Ignorans, an possit esse testis. l. 3. in parte, Interuengan. ver. Hinc enim. fo. 34. col. 1.

Ignorans, an potest acceptare, agnoscere, vel eligere. ibi. ver. Ex hoc etiam. fo. 34. col. 1.

Ignorans, an præsumatur deceptus. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Sed quia. nu. 70. fo. 221. col. 4.

Ignorantia patris an proffit filio. l. 11. in pte, Podian casar. ver. Sed Ioannes Andreas. nu. 11. fo. 70. col. 4.

Illegitimus qualiter qs esse pbeatur. l. 9. in pte, Illegitimos. fo. 60. col. 1. Et l. 11. glo. 1. in prin. fo. 69. col. 3.

Illegitimi, an repellantur à sacerdotio. l. 9. gl. 1. ver. Vnde nati. f. 59. col. 3. Impator

Imperator, an debet esse clemēs. in Proœmio. glo. i. in ver. Idem dici mus. fo. 3. col. 2.

Imperator solus, an potest leges condere, & interpretari. ibi. in pte, Cō ellos cōsultado. ve. Idē dico. f. ii. co. 2.

Impensę in rebus dotalibus factę an minuant dotem. l. 61. in parte, En prouecho della. ver. Quāro nūquid. nu. 16. fo. 203. col. 1.

Inhabile quando sustentatur per habile. l. 9. super parte. Ex testamen to. ver. Et illud dictum refert. fol. 62. col. 1. in fine.

Inimicos habere secū, an sit pericul osum. in pœmio. in parte, Sicilia. in ver. Itē quia habere. fo. 7. col. 4.

Incarceratus pro debito, si nō ha bet unde soluat, nec unde se alat, an debet aliā creditore. l. 66. in parte, Informacion. ver. Quid si debitor. nu. 40. fo. 233. col. 4.

Infans an potest coronari rex. l. 40. in parte, Por su orden. ver. Sed quāro. nu. 18. fo. 153. col. 3.

Infamia an remaneat apud infamem, finita causa infamię. l. 13. in par te, Veynte y quatro horas. ver. Sed contra ea. nu. 11. fo. 77. col. 3.

Ingratitudo quid sit. in Proœmio in parte, Gracia de Dios. ver. Et ne mirum. fo. 6. col. 1.

Ingratitudo an excludat quem a successione ab intestato. ibi. ver. No ta etiam q̄ ingratitudo. fo. 6. col. 1.

Ingratitudo per quos testes probatur. ibi. in fine. fo. 6. col. 2.

Ingratitudo an purgetur per superueniētem gratitudinem. ibi. ver. Sed nunquid. fo. 6. col. 2.

Ingratus quid perdat. ibi. versic. Quotuplex. fo. 5. col. 4. in fine.

Inobediens, an sit similis ingrato. ibi. ver. Nota etiam q̄ inobediens. fo. 6. col. 2.

Innocētius Papa doctor quis fue rit. l. 1. in parte, Bartulo. ver. Et ibi di citur. fo. 23. col. 1.

Inquisitio, in qua dicitur, alterū alteri auxilium pręstitisse, an irritetur, si inquisiti sunt tres. l. 17. in parte Otro algun contracto. versic. Et nota. nu. 28. fo. 94. col. 3.

Instituto in testamento minus fo lenni, an cōpetat aliquod remediū. l. 3. in parte, No haga fe. ver. Sed ope rapretium. fo. 43. col. 3.

Instrumentum factum coram no tario apostolico, an valeat & possit exequi. ibi. in parte, Eseruano. ver. Fateor tamen. fo. 39. col. 3.

Instrumentum cancellatū, an pro fit ad probādum. l. 63. in parte, Diez años. ver. Ex quo infero. nu. 45. fol. 214. col. 2.

Instrumentum si fiat de nocte, an debet scribi dies. l. 64. in pte, Quatro dias. ver. Et si fortē. nu. 6. fo. 217. col. 3.

Instrumenta quę habēt executio nem paratam. l. 63. in pte, Obligaciō. ver. Itē nota. nu. 19. fo. 210. col. 4.

Instrumenta conditionalia an pos sint exequi. ibi. versic. Quāro in con tractu. cū sequē. nu. 20. fo. 210. col. 4.

Instrumenta manu clerici, non no tarij, quo casu valent. l. 3. in parte, Sie te testigos. ver. Authēticat etiam. fo. 38. col. 1.

Instrumentū quando dicatur cer tum. l. 63. in parte, Obligacion. ver. Sed quāro. nu. 11. fo. 210. col. 1.

Instrumentum quibus casibus va let sine testibus. l. 3. in pte, Siete testi gos. ver. Sed pone. fo. 35. col. 4. & 36. col. 1.

Instrumentū vallatū numero duo rū testiū, an valeat. l. 41. gl. 1. ver. Ve rum tamen est. nu. 1. fo. 155. col. 4.

Instrumentum perditum, proba to tamen eius tenore, an debet publi cari. ibi. in pte, Del tenor. in fine. nu. 13. fo. 156. col. 3.

Instrumentum rosum a muribus an probet. l. 1. in parte, Ciertas. versic. Sed quāro. fo. 14. col. 3.

Instrumentum continens rasurā in loco suspecto, an probet. ibi. ver. si. co. fo. 14. col. 3. in fine.

Instrumentum an det vires aq̄ui inualido. l. 49. in pte, Testigos. ver. Sed pone. nu. 24. fo. 173. col. 1.

Instrumentū rei donatę, an debet tradi donatario, a verō remanere pe nes heredes donatoris. l. 17. in parte, La escriptura. ver. Pono in super. fo. 99. col. 4.

Instrumentū, in quo fit mētio de alio instrumēto, an probet vno non apparente. l. 1. in parte. Que se sigue. ver. Ex quo apparet. fo. 13. col. 3.

Instrumentū quid sit, & unde di catur, & quę incōmoda ex eo pue niūt. ibi. in pte, Ciertas. fol. 14. col. 3.

Instrumentū obscurū, vel de lite

ra abrafa, an probet. In proœmio. in parte, Entendimiento. ver. Itē fa cit quod dicitur. fo. 9. col. 1.

Et. l. 1. in parte, Ciertas. ver. Hinc dicimus. fo. 14. col. 3.

Instrumentū venditionis faciēs mentionem de mandato procurato ris ad vendendū, an probet illū esse procuratorem. l. 1. in parte, Que se si gue. ver. Cōtra supradicta. f. 13. col. 4.

Instrumenta an veniant cū fundo legato. l. 10. in pte, Lo q̄ quisiere. ve. An autem. nu. 40. fo. 68. col. 2.

Instrumentum factum extra regnū, an, & quando possit executio ni mādari. l. 63. gl. 1. ver. Quāro habi to, p cōstati. nu. 7. fo. 209. col. 1.

Instrumenta priuata, an, & quādo possunt executioni mandari. ibi. in parte, Obligacion. ver. Et non solū. nu. 14. fo. 210. col. 2.

Instrumenta lapsis decem annis, an, & quādo possunt exequi. ibi. in parte, Se prescriua. versic. Vel aliter. nu. 25. fo. 211. col. 3.

Instituēs duos, & substituēs eos post mortē suā, an substitutus substitutiōnē habebit, si vn⁹ institutus fuerit mortuus. l. 3. in parte, Siete testigos. ver. Vltorius tamē. fo. 39. col. 2.

Interdictum recuperandę, & vti possidētis, an competunt primogenito contra occupantes res maiora tus ante aditum ad maioratum. l. 45. in parte, Tomada la posesion. ver. Cuius contrariū. nu. 32. fo. 164. col. 2.

Interdictum adipiscendę, an ha beat naturam recuperandę. ibidē. in parte, Sin otro acto. ver. Idē dicit in simili ipse. nu. 21. fo. 163. col. 3.

Interesse, an, & quando potest peti. l. 36. in parte, Nuestras justicias. ver. Dicit etiam collectarius. nu. 4. fo. 147. col. 4.

Interpres, & vates, in quibus dif ferunt. l. 1. in parte, Interpretar. ver. Sed ad intelligentiam. fo. 17. col. 1.

Interptatio quotuplex sit, et q̄ iter ptatio necessitat. ibidē. fo. 17. col. 1.

Interpretationis recursus ad quē debet haberi. ibidem. ver. Et nota. in verbo. de quacunq; fo. 17. col. 2.

Interruptio pręscriptionis in possesiōe, an operetur interruptio nem pręscriptionis in proprietate. l. 65. nu. 1. fo. 226. col. 3.

Interruptio pręscriptionis in

¶ no articulo, an pfit in alio. ibi. gl. 1. ver. Sed quarto. nu. 2. fo. 226. col. 3.

Interruptio præscriptionis cōtra vnū, an noceat aliis. ibi. ver. Hinc ēt dicimus. nu. 4. fo. 226. col. 4.

Interruptio præscriptionis cōtra principalem, an noceat fideiussori. ibi. ver. Hinc etiam dicimus. nu. 9. fo. 227. col. 1.

Interruptio in hypothecaria, an operetur in principale. ibi. eodem ver. in verbo. Item ex hoc dicimus. nu. 10. fo. 227. col. 1.

Interruptio quādo debet fieri. ibi. in parte, En la ppropriedad. ver. Oportet ergo. nu. 13. fo. 227. col. 2.

Interruptio præscriptionis facta ab vno ex correis, an pdest correo. ibidem. ver. Hinc dicimus. nu. 7. fo. 227. col. 1.

Interrupta possessione, an videatur interrupta naturaliter. ibi. in fine. nu. 11. fo. 227. col. 1. in fine.

Ioānes Andreas quis fuit. l. 1. in parte, Iuā Andres. fo. 23. col. 2.

Ioānes, est nomen gratiosum. In pœmio. gl. 1. ppe principiū. f. 3. co. 1.

Index, an potest condemnare in fructibus percipiendis. l. 48. in parte, A restituyr. ver. Sed an de futuro. nu. 14. fo. 169. col. 1.

Iudex in criminalibus si nō fuit petita refectio damnorū, an potest condemnare malefactorem in damnis, & expensis. ibidē. ver. Sed quero. nu. 15. fo. 169. col. 1.

Iudex maleficiorum, an potest se intromittere in ciuilibus. ibi. versi. Ex quo dictō. nu. 16. fo. 169. col. 1.

Iudex an pōt cōdēnare in questitū ad restitutionē dāni, si nō fuit petitū. ibi. ver. Quero. hic. nu. 17. f. 169. c. 3.

Iudex, an debet dare sacerdotem cōdēnato vt cōfiteatur. l. 4. in parte, De cōfiscar. ver. Et nota. fo. 47. cō. 4.

Index secularis, an potest cognoscere de causa matrimoniali, & quādo ecclesiasticus. l. 49. glo. 1. ver. Opono contra istam legem. num. 1. fo. 170. col. 3.

Index secularis quando cognoscit de causis ecclesiasticis, & inter clericos ratione vis illata. ibi. versi. Quia videmus. nu. 2. fo. 170. col. 3.

Iudex secularis, an, & quādo potest punire contrahentes matrimonia clandestina, & nō ecclesiasticus

ibi. ver. Quarto de questione. nu. 8. fo. 171. col. 2.

Iudex secularis & non ecclesiasticus, an, et qñ cognoscat d causa dotis. l. 53. in pte, Prometieren. ver. Ex quo infert. nu. 11. fo. 183. col. 1.

Iudex causa cognita, an compellat maritum vxori licentiam præstare. l. 57. in prin. fo. 193. col. 2.

Iudicis definitio describitur. ibi. in pte, El juez. nu. 10. fo. 194. col. 4.

Iudex, an sit mediū inter partes. ibi. in parte, Compela. in princ. nu. 12. fol. 194. col. 4. in fine.

Iudex, an debeat præstare licentiam vxori si maritus non expectatur de proximo, & est periculū in mora. l. 59. glo. 1. in parte, Corre peli gro. nu. 6. fo. 197. col. 4.

Iudex, in præstanda licentia in contractu mulieris, an debeat adhibere causæ cognitionem. ibi. in parte, Estouiere absente. versi. Si verō. nu. 3. fo. 197. col. 3.

Et in. l. 57. in parte, Conoscimient to de causa. fo. 194. col. 4.

Et an requiratur libellus in eadē causæ cognitione. ibi. in. l. 59. in parte, Conoscimiento de causa. ver. Itē not. nu. 8. fo. 198. col. 1.

Iudex quando debet interponere decretum suum ad vtilitatem priuatā. l. 59. ver. Et est super hoc notandum. nu. 8. fo. 198. col. 1.

Iudex, an, & quādo potest facere capturam. Et quē requiruntur in ea. l. 66. in parte, Informacion. ver. Sed quarto. nu. 38. fo. 233. col. 2.

Iudex, alguazellus, seu officialis si aliquem offendunt in captura, an & quando excusentur. ibidem. gl. 1. ver. Intellige. nu. 2. fo. 228. col. 3.

Iudex, an potest constituere dotem filiae alicuius absentis. l. 53. in parte, La dote. in fine. nu. 41. fo. 184. col. 1.

Iudex ecclesiasticus quando tenetur iudicare secūdum leges ciuiles. l. 70. glo. 1. versi. Et iste crit. nu. 15. fo. 245. col. 3.

Iudex, an, & quando potest dare delinquentem in inimicum. l. 76. num. 1. folio. 256. col. 4. & fo. 357. col. 1.

Iudex procedens super notorio seruansq; iuris ordinem, an vitietur processus si deficit in aliquo. l. 3. in

parte, No haga fe. ver. Et si hoc. fol. 43. col. 2.

Iudex in iudicando quas tenetur seruare leges. l. 1. in parte, Primera mente. fo. 15. col. 3.

Et. l. 2. in parte, Pues por ellas. fo. 24. col. 2. & 3.

Iudex an potest interpretari leges. l. 1. in parte, Interpretar. versi. Item iudices. fo. 17. col. 3.

Iudex qualis debet esse, & quid debet seruare. l. 1. in parte, Y en justicia. ver. Quapropter. fo. 14. col. 3.

Iudex ecclesiasticus, an cognoscat de his, quæ fuerunt ecclesiæ. l. 6. in parte, De qualquier. ver. Et quod dixi. fo. 55. col. 2.

Iudex requisitus de barateria, quid potest facere. In Proœmio. in parte, Castilla. ver. Et not. el. 2. folio. 6. col. 4.

Iudex qñ excusetur ab ignorantia iuris. ibi. in parte, Entendimient to. ver. Et nota q qñ lex. fo. 9. col. 1.

Iudici quando non est obtemperandum. l. 67. in parte, Aunque el juez. nu. 2. fo. 235. col. 2.

Iudicio stare, an sit qua si contraire. l. 55. in parte, En juyzio. in principio. nu. 29. fo. 189. col. 1.

Iudex ordinarius qui tulit sententiam, an, & quando possit illam reuocare, & aliam proferre. l. 35. glo. fi. ver. Et sicut iudex. nu. 5. fo. 147. col. 1.

Iudex, an, & quando supplet defectū tutoris. l. 57. glo. fi. versi. Et sic notant. nu. 16. fo. 195. col. 2.

Iudex, an, & quando cōpellit maritū ad consentiendū cōtractui vxoris, & cuius expensis. ibi. ver. Idem quod. nu. 18. fo. 195. col. 3.

Iudex, an debet interponere decretū in actu valido. ibi. ver. Et not. vnum. nu. 19. fo. 195. col. 3.

Iudex quibus casibus supplet. ibi. ver. Item est verum. num. 17. fol. 195. col. 2.

Iudex qualiter debet dicere, quādo interponit decretū. ibi. ver. Item quarto. nu. 20. fo. 195. col. 3.

Iudicis decretum quantum operetur. ibi. ver. Quantum verō. nu. 21. fo. 195. col. 4.

Iudicium quādo reddatur in iuitū, non solum reum, sed etiam actorem. l. 57. glo. 1. ver. Tertium. nu. 1. fo. 192. col. 1.

Iudex in executione contractus vel sententiæ, an debeat prius inspicere, an sit purus vel conditionalis. l. 63. in parte, Obligacion. ver. Propterea. nu. 23. fo. 211. col. 2.

Iudicis præsentia, an faciat cessare præsumptionem doli. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. ver. Hinc est. fo. 30. col. 3.

Et. l. 44. in parte, Con auctoridad. ver. Idem dicendum. cum sequen. nu. 4. fo. 160. col. 2.

Iudex in iudicando an potest esse fauorabilis alteri parti. In proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Et nota quod iudex. fo. 4. col. 4.

Iuramentum an augeat an autem fortificet. l. 29. in parte, Las otras donaciones. ver. Vnde dicit Oldra. nu. 23. fo. 135. col. 2.

Iuramentum non debet esse vinculum iniquitatis. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. In casu tamen. nu. 69. fo. 221. col. 4.

Iuramentum, an validet contractum super arras. l. 50. gl. i. ver. Sed quæro. nu. 4. fo. 175. col. 3.

Iuramentum, an validet contractum initum cum muliere coniugata. l. 55. in parte, No vala. ver. Et infantum. nu. 36. fo. 190. col. 3.

Iuramentum qualiter debet præstari. l. 67. nu. 6. fo. 235. col. 4.

Iuramentum quid & quotuplex sit. l. 65. gl. i. in fi. nu. 1. fo. 235. col. 2.

Iuramentum voce nuda an potest præstari per sanctum Vincentium. ibi. in parte, En sant Vicete. in prin. nu. 3. fo. 235. col. 3.

Iuramentum quando sit prohibitum. ibi. in parte, Yglesia juradera. nu. 5. fo. 235. col. 3.

Iuramentum, an, & quando obliget. l. 69. glo. i. ver. Sed pone. nu. 4. fo. 242. col. 1. in fine.

Iuramentum, an sit pollicitatio. l. 22. glo. i. ver. An autem iuramentum. nu. 7. fo. 108. col. 3.

Iuramentum, an sit deferendum, quando persona est talis, quæ repelleretur à testimonio. l. 83. in parte, En las otras. ver. Pro quibus. nu. 16. fo. 264. col. 2.

Iuramentum qualiter deferatur. l. 3. in parte, Siete testigos. ver. Sed pone. cum duobus sequen. fo. 35. co. 4.

Iuramentum appositum in con-

tractu, an impediatur præscriptionem contractus, & ius exequendi. l. 63. in pte, Diez años. ver. Adde alium casum. nu. 40. fo. 214. col. 2.

Iuramenti absolutio ad effectum agendi vel excipiendi pte non citata, an prodest ad effectum obtinendi & pagendi sine noua absolutione. l. 64. in pte, Vna ordenança. ver. Nec obstat si opponatur. nu. 71. fo. 222. co. 1.

Iuramentum patris, vel mariti, an sufficiat ad probationem meritorum in donatione remuneratoria. In proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Quæro iuxta hoc. fo. 5. col. 2. in fine.

Iuris appellatione quid veniat. l. 1. iuncta glo. i. in parte, Primeramente. fo. 13. col. 3.

Et. l. 2. in parte, Pues por ellas. fo. 27. col. 2.

Ius canonicum an præferatur iuri civili, & an potest in aliquo derogari per ius civile. l. 1. in glo. in parte, Contra Dios. ver. Ad idem dicimus. fo. 14. col. 4.

Et in parte, Primeramente. fo. 13. col. 3.

Ius diuinum, a præferatur iuri civili. ibid. ver. Ad idem. fo. 14. col. 4.

Ius accrescendi an habeat locum in donatione causa mortis. l. 17. in parte, Postrimera voluntad. ver. Item in ea. nu. 25. fo. 94. col. 2.

Ius ætatis, an potest cedi. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. in fi. ver. Hinc dicimus. nu. 15. fo. 78. co. 1.

Ius speciale, an deroget generali. l. 6. in parte, El fuero. ver. Hinc dicit fo. 55. col. 3.

Iustitia quid sit, & unde dicatur. l. 1. in parte, Y en iusticia. folio. 14. col. 3.

L

L Esio, quæ ex fraude procedit, an semper videatur excepta. l. 74. in parte, Vna ordenança. ver. Leges. nu. 50. fo. 220. col. 3.

Laicus hæres clerici, an teneatur seruare quo ad insinuationem testamenti, & quo ad alia, leges & statuta laicorum. l. 70. gl. i. ver. Et per ista. nu. 21. fo. 246. col. 3.

Laicus pro legato pio, an possit conuenire laicum coram iudice ecclesiastico. l. 36. in parte, Nuestras justicias. ver. Est dubium. nu. 3. fol.

147. col. 4.

Lanarij si immisceant lanam corruptam cum incorrupta, an committant falsum. l. 9. glo. i. ver. Item lanarij. fo. 59. col. 4.

Lanio, an, & quando potest compelli mihi vendere carnes. l. 62. in parte, De su persona. ver. Et istud est argumentum. numero. 9. folio. 207. col. 2.

Lapsus decem annorum an faciat præsumi rati habitationem, & licentiam, & omnia solenniter acta. l. 57. glo. i. ver. Item facit. el. 2. nu. 9. folio. 194. col. 3.

Latro quanto tempore debet stare furca suspensus. l. 48. glo. fi. in fi. nu. 20. fo. 170.

Laudum an descendat ex cōpromisso. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Quia laudum. nu. 29. f. 219. co. 3.

Legans omnes vestes suas uxori, quæ sunt corruptæ, & aliæ factæ de nouo, vtrum extendatur legatum ad futuras. l. 16. in pte, A su muger. ver. Quid si vir. nu. 22. fol. 83. col. 4.

Legans monetam, an intelligatur de ea, quæ testator habet tempore testamenti, an tempore mortis. l. 19. in parte, De su muerte. ver. Quarto limitat. nu. 13. fo. 103. col. 3.

Legans laboragium alicui, quod habet in certo villagio, an veniant in legato possessiones, quas postea acquisiuit. l. 16. in parte, A su muger. ver. Quid si testator. nu. 23. fol. 83. col. 4.

Legari an possit pro dote, sicut ad alimenta. l. 10. in parte, Lo q qui siere. ver. Itē not. nu. 41. fo. 68. col. 2.

Legata in secundo testamento relicta, rupto testamento, an & quando valent. In proemio. in parte, Al bien destos reynos. ver. Idem dicendum est. fo. 9. col. 3.

Legata quadriga vel curru, an veniant bestia, vel iumenta, aut boues ducentes curru, vel quadriga. l. 16. gl. i. ver. Itē est casus. nu. 9. f. 82. co. 4.

Legata in testamento relicta, an, & quando possunt peti ante aditam hereditatem. l. 21. in parte, Acceptor ver. Propterea Bartolus. nu. 18. fol. 106. col. 3.

Legata an soluantur ante quam debita, l. 21. in pte, Pagadas. in principio. nu. 20. fo. 106. col. 4.

Legata

Legata an debeantur secundū voluntatem testatoris, hereditate ex testamento nō adita. l. 37. in pte, Acabaf se. ver. Nō potest. nu. 4. fo. 149. col. 1.

Legata pia, an diminuātur ppter defectū matrimonij. l. 21. in pte, Por rata. in prin. nu. 24. fo. 107. col. 1.

Legata in testamento relicta, quo iure debent peti. Et quid in legato relicto in codicillis. ibi. glo. 1. ver. Vel dic secundum Bar. nu. 4. fo. 105. col. 2.

Legata quibus modis petātur. ibi. ver. Vide etiam. nu. 5. fo. 105. col. 4.

Legata in testamento relicta, in quo posthumus est prateritus, vel quia de eo non est cogitatum, an cōferuentur. l. 24. in parte, Pretericion. ver. Et nota. nu. 58. fo. 117. col. 4.

Legata pia vt soluātur, an possit petere quilibet de populo. l. 36. in pte, Del pueblo. nu. 7. fo. 148. col. 1.

Legata quando non debentur ex prafatione falsa. In proœmio. in parte. Al bien deslos reynos. versic. Idem dicendum. fo. 9. col. 3.

Legatarius, an, & quando possit petere legatū corā iudice ecclesiasti co. l. 36. in parte. Nuestras justicias. ver. Hinc etiam. nu. 5. fo. 48. col. 1.

Legatarius duarum rerum an potest acceptare legatum vnius rei tantū, & aliud repudiare. l. 27. in parte, Y sus descēdientes. Et in parte, A al guño de sus hijos. ver. Quæro insuper. nu. 6. fo. 120. co. 4. in fine.

Legatarius certæ rei, an potest petere instrumētū illius. l. 21. in parte, Cosa cierta. ver. Et nota. in materia. nu. 31. fo. 107. col. 3.

Legatarius, an teneatur ad collectas. ibi. ver. An aut. nu. 29. f. 107. co. 2.

Legatarius hereditatis, an teneatur ad omnia debita, & onera hereditaria. ibi. in parte, Cierta pte. versic. Is verò. nu. 32. fo. 107. col. 3.

Legatarius, cui testator mandauit restituere rem legatam, an potest illam retinere pro debito à testatore sibi debito. l. 27. in parte, De restitutione. ver. Sed pone testator. nu. 51. fol. 122. col. 1.

Legatarius ad tempus, an tenetur post tempus restituere legatum cū fructibus medio tempore perceptis. ibi. in parte, Por el tiempo. versic. Itē adde. num. 55. fo. 131. col. 2.

Legatarius, an dicatur creditor. l.

20. glo. 1. ver. Et ista opinio. nu. 1. fol. 103. col. 4.

Legatarius, an debet cauere de modo implendo, & de debitis soluēdis. l. 21. in parte, Despues parefcere. nu. 21. fo. 106. col. 4.

Legatario an pertineat ante diē, vel cōditionem, legatum in diem. l. 27. in parte, Por el tiempo. ver. Et ad de. nu. 54. fo. 131. col. 2.

Legato cibo, an videatur legatus etiā potus. l. 16. ver. Quæro maritus. nu. 5. fo. 82. col. 4.

Legato vino cum vasis, quæ vasa comprehendantur. ibi. ver. Itē quæro. nu. 7. fo. 82. col. 4.

Legato fundo an videatur legata eius proprietas an vsufructus tantū. l. 10. in parte, Hazer lo que quisiere. ver. Cuius. nu. 37. fo. 68. col. 1.

Legato fundo, an debeantur instrumēta fundi. ibi. in parte, Lo que quisiere hazer. ver. An autem debeatur. nu. 40. fol. 68. col. 2.

Legato deficiēte, an deficiat onus ei iniunctum. l. 21. in parte, Cosa cierta. ver. Nota tamen. num. 30. folio. 10. col. 3.

Legatorum appellatione, an veniant prælegata. l. 27. in parte, En el dicho tercio. nu. 48. fo. 130. col. 3.

Legatum, quod quis voluit relinquere, & non relinquit, an, & quando valeat. In proœmio. in parte, Al bien. ver. Idem dicendū. fo. 9. col. 3.

Legatum factum ob nimiam reuerentiam mariti, vel patris, vel blanditiis, an valeat. l. 3. in parte, No haga fe. ver. Item nec quando vxor. cū sequētibus. Et ver. Quod amplius. fol. 42. col. 2.

Legatum de quinto ad pias causas relicto si reperitur cācellatum, an valeat. l. 10. in parte, Mas dila quinta. ver. Hinc est quod legatum. nu. 34. fo. 67. col. 2.

Legatum familiæ illegitimæ factum ad æstimatiuum iudicis, an trāseat in hæredes ipsius. ibi. in pte, Lo que quisiere. ver. Præterquam. num. 39. fo. 68. col. 1.

Legatum ab vxore factum marito, an perdatur eo transeunte ad secundas nuptias. l. 14. in parte, Propriedad ni vsufructo. ver. Et Oldra. nu. 8. fo. 80. col. 2.

Legatum ad alimenta, quid vide-

tur esse legatum. l. 16. glo. 1. ver. Si vero legauit. nu. 6. fo. 82. col. 4.

Legatum, an, & quando extendatur. ibi. ver. Multoties. nu. 8. f. 82. co. 4.

Legatū cuilibet ex filiis relicto, an, & quā extendatur ad postea natos. ibi. in pte. A fu muger. ver. Quidā legauit. nu. 20. fo. 83. col. 3.

Legatū de omnibus rebus, quæ habeo Mutinæ, an p tale legatū cōprehēdatur ea, quæ post testamētū acquiuit testator. ibi. ver. Adde testator. nu. 21. fo. 83. col. 4.

Legatum factum canonicis, an de beatorum canonicis postea creatis. ibi. ver. Quid enim. nu. 24. fo. 83. col. 4.

Legatū factū vxori, si viduitatem seruauerit, si nō portat habitū vidualem, an perdat legatū. ibi. ver. Quid si vir. nu. 27. fo. 83. col. 4.

Legatum quando videatur factū animo compēfandi. ibi. in parte, No se le cuēte. in prin. cum ver. sequētibus. nu. 28. fo. 84. col. 1.

Legatum simpliciter factum, an intelligatur ob merita. ibi. ver. Tertiō si testator. nu. 32. fo. 84. col. 4.

Legatum an debeat interpretari pro legatario, quando non apparet cōiectura in contrariū. ibi. ver. Oña uò. nu. 37. fo. 85. col. 2.

Legatū generale an debet extrahi de bonis, quæ testator habuit tēpore testamēti. l. 19. in pte, De fu muerte. ver. Secus in legato. nu. 10. f. 103. co. 2.

Legatū librorum confirmatū, an extēdatur ad libros, quos testator habebat tempore testamenti, an tēpore confirmationis. ibi. versic. Sed pone. nu. 11. fo. 103. col. 2.

Legatum, an comprehendat res accessorias. ibi. ver. Ita limitat. num. 12. fo. 103. col. 2. in fine.

Legatum relicto pro mulieribus maritadis, an veniant etiā viduæ. l. 26. in parte, De sus hijos. ver. Pone etiam. nu. 11. fo. 120. col. 1.

Legatum duobus tutoribus relicto ratione laboris: vno non acceptante, vel reuocato, an acqratur alio. l. 38. in parte, No quisiere. versic. Quod procedit. numero. 4. fol. 149. col. 3.

Legatū ratione laborum duobus, vel tribus executoribus relicto: vno nō acceptate, vel exequēte, an acqratur aliis, an hæredi. l. 38. in parte, No

No quisierē. ver. Hic cadit quæstio. nu. 3. fo. 149. col. 3.

Legatum pium, quibus modis dicitur. l. 36. in parte, Nueſtas iuſticias. ver. Quod pcedit. nu. 6. fo. 148. col. 1.

Legatum factum à patre primogenito, an intelligatur de prius nato, & per ſequens matrimoniū poſt legitimato, an de ſecūdo legitime nato l. 12. in parte, Siguiēte matrimonio. ver. Ex quo infero. nu. 22. fo. 74. co. 1.

Legatum vxori à marito, an cōputetur in parte, quam mulier debet habere de multiplicatis cōſtāte matrimonio. l. 16. fo. 83. col. 1.

Legatū à marito factum vxori de veſtibus, quas habet in domo, an cōprehēdat veſtes, quæ ſunt in domo ſartoris. ibi. in parte, Algūa coſa. ver. Sed pone. nu. 1. fo. 83. col. 1.

Legatum factū vxori de veſtibus, an cōprehēdat veſtes prohibitas. ibi. ver. Qd̄ intellige. nu. 15. fo. 83. col. 1.

Legatū alimētōrū relictū filiis penes matrē, a videat̄ relictū etiā matri. ibi. ver. Itē ſi teſtator. nu. 16. fo. 83. co. 2.

Legatū habitationis relictū filiis penes matrē, an videatur matri relictā alimenta. ibi. ver. Fortius. nu. 17. folio. 83. col. 2.

Legatū marito factū ab vxore, an cōputetur in partē, quā ipſe erat habiturus in bonis vxoris, ratione diſpoſitionis ſtatuti. ibi. ver. Sed quæro. nu. 3. fo. 82. col. 1.

Legatum vxori factum in vita, quod totum non potuit capere tēpo re donationis, vel teſtamenti, licet tēpo re mortis ſic, nunquid per tale legatū capiet totū. ibi in parte, Algūa coſa. ver. Sed quæro. nu. 11. fo. 83. co. 1.

Legatum alicui factum, quod capere non poterat ratione incapacitatis: ceſſante poſtea incapacitate, an conſequatur illud. ibi. cum verſi. ſequen. nu. 12. fo. 83. col. 1.

Legatū inualidū, an tractu tēporis reualeſcat. ibi. nu. 13. fo. 83. col. 1.

Legatum generis & ſpeciei in quibus differant. l. 21. in parte, Coſa cietā. nu. 27. fo. 107. col. 2.

Legatum, an, & quando tranſit cū onere ſuo. ibi. ver. Sed not. nu. 28. fo. 107. col. 2.

Legatum verbis factum, an valeat. l. 23. in parte, Que no valga. ver. Ter tiō facit. cl. 2. fo. 111. col. 1.

Legatum, & legitima qualiter ſe habent. l. 23. glo. 1. ver. Et quod dicimus. nu. 112. col. 2.

Legatū de tertio & quinto an inualidetur rupto teſtamento. l. 24. gl. 1. in principio. nu. 1. fo. 113. co. 1. Et ibi glo. 11. in prin. fo. 117. col. 3.

Legatū factū filio, non exp̄ſſo nomine filij, an valeat. l. 26. in parte, De ſus hijos. in prin. nu. 3. fo. 119. col. 3.

Legatū factū eccleſiæ, nō exp̄ſſo nomine eccleſiæ, an debeatur, & cui ibi. ver. Sed quæro. nu. 4. fo. 119. col. 3.

Legatum factum pauperibus ſimpliciter, quibus debeatur. ibi. verſic. Hinc dicimus. nu. 5. fo. 119. col. 3.

Legatum factum familiæ, cui debeatur. ibi. verſi. Quid ſi legatū. nu. 8. fo. 119. col. 4.

Legatum veſtis ſimpliciter, quanti pretij ſeu valoris debeat eſſe. ibi. ver. Itē pone. nu. 9. fo. 119. col. 4.

Legatum incertæ perſonæ, quando valet. ibi. in ver. An autem. nu. 10. fo. 120. col. 1.

Legatum relictum duobus, ſi vni eorum apponatur grauamen, an videatur omnibus iniunctum. l. 27. in parte, Alguno de ſus hijos. verſi. Sed pone. nu. 2. fo. 120. col. 4.

Legatū relictum vni ex filiis, hoc adiecto, quod reſtituat cuidā nepoti centum, an legatario non adēunte legatum, debeantur nepoti centum. ibi. ver. Itē quæro. nu. 4. fo. 120. col. 4.

Legatum relictum filio cum grauamine, q̄ poſt decem annos illud reſtituat alteri filio, an videatur teſtator illud diuidere inter filios. ibi. in parte, De reſtitucion. ver. Et not. nu. 10. fo. 121. col. 2.

Legatū relictū ſub cōditione, an debeatur adueniēte die, vel cōditione. ibi. in parte, Condição. ver. Item nota. nu. 44. fo. 130. col. 3.

Legatum conditionale, an, & quādo tranſmittatur. ibi. ver. Quid ſi teſtator. nu. 45. fo. 130. col. 3.

Legatū factum de villa ab habēte duas villas eiufdē nominis, quæ videtur legata. l. 45. in pte, Villas. ver. Sed quæro iuxta. fo. 162. co. 4. in prin.

Legatum factum vxori, quæ mortua, aliam duxit in vxorem, cui earū debetur legatum. l. 16. in parte, A ſu muger. ver. Sed quæro. nu. 18. fol. 83. col. 2.

Legatū factū Titio, ſi ſunt duo Titij, cui eorū dbeat. ibi. in pte, A ſu muger. ver. Sed videt̄. nu. 19. fo. 83. co. 3.

Legatum vſufructus factū vxori ea conditione, q̄ non poſſit alienare p̄prietatē, vel ipſum fūdū, an videatur vſufructuaria, an p̄prietaria. l. 10. in parte, Lo quiſiere. in fine. ver. Sed quæro maritus. nu. 42. fo. 68. col. 2.

Legatum factum famulis teſtatoris, quibus famulis debeat. l. 17. in parte, De ſus hijos. ver. Quæro filii. nu. 4. fo. 91. col. 3.

Legatum factum filiis, an debeatur eis, qui teſtatorē offenderūt. ibi. ver. Vnū tamē. nu. 5. fo. 91. col. 4.

Legatum factū poſthumo, an intelligatur de eo, qui erat tēpo re teſtamenti, qui deceſſit, an de habito ex ſecunda vxore. ibi. ver. Sed pone. nu. me. 6. fo. 91. col. 4.

Legatum relictum in teſtamento, in quo dixit teſtator, Subſtituo filios & proximiores meos, An filiis mortuis, ad legatum ſoror, & eius filius veniant. ibi. ver. Pone etiam. nu. me. 7. fo. 91. col. 4.

Legatum rei factū filio ea conditione, quod reddat nepoti æſtimationem medietatis: nūquid re perēpta, pereat legatum, vel æſtimatio debeatur. l. 19. in parte, O hijos. verſic. Sed quæro. nu. 2. fo. 102. col. 4.

Legatum ſemel repudiatū, an poſſit iterū peti. l. 21. glo. 2. ver. Itē quæro. nu. 13. fo. 106. col. 2.

Legatū an poteſt peti ante aditā hæreditatē. ibi. in parte, Acceptor. ver. Sec⁹ dicim⁹. nu. 17. fo. 106. col. 3.

Legatū an debeatur ſtatim q̄ eſt factū. l. 2. in parte, Deſde la data. ver. Secundo caſu. fo. 27. col. 3.

Legatum factum aliquibus cōiunctim, qualiter ſuccedāt ſibi ipſis in legato. l. 7. in parte, A ſu hermano. ver. Sed formo. fo. 57. col. 3.

Et an vno defuncto alij accreſcat. ibi. ver. Ex quo ſequitur. fo. 60. co. 4.

Legatū aliqb⁹ factū cōiunctim, an videatur tacitē iniunctū à lege, teſtatorē voluiſſe vno defuncto alteri accreſcere. l. 7. in parte, A ſu hermano. ver. Ex quo ſequitur. fo. 57. col. 4.

Legatū factū duobus, quorū alter eſt incapax, an accreſcat collegæ. l. 9. in parte, Ex teſtamento. ver. Ad hec etiam facit. fo. 62. col. 4.

Legatum alimentorū, an dicatur pū. l. 10. in pte. Hazer lo q̄ quisiere. ver. Et nota. nu. 41. fo. 68. col. 2.

Legitima, an debeat secundum tēpus mortis donantis, an secundū tēpus delicti. l. 19. in parte, De su muerte. ver. Ex quibus. nu. 7. fo. 103. col. 2.

Legitima quo iure debetur ascen dētibus. l. 6. in parte, Como son. ver. Ex quo infero. fo. 52. col. 2.

Legitima, an debetur fratri in bo nis fratris, stāte patre, velleo mortuo. l. 7. in pte, Ab intestato. in princip. fo. 56. col. 4.

Legitima an detrahatur de hære ditate priusquam legata. l. 21. in par te, Herederos. ver. Sed quæro. nu. 26. fo. 107. col. 1.

Legitima an debet suppleri à le gataris & fideicomissariis. l. 24. in parte, Se rōpiere. ver. Dic vltra. el. 2. nu. 23. fo. 115. col. 1.

Legitima an debet necessariò rē linqui titulo institutionis. ibi. verfi. Duodecima cōclusio. nu. 24. f. 115. co. 1.

Legitima qualiter debet solui. l. 29. in parte, Partir. fo. 132. col. 3.

Legitima an potest tolli, vel mi nuī. l. 46. in parte, Ni a fus hijos. ver. Et ex hoc dicūt. nu. 8. fo. 167. col. 1.

Legitima, & quātitas legitime, an sit de iure diuino. ibi. ver. Sed hoc nō obstante. nu. 7. fo. 167. col. 1.

Legitima, an debeat post es alie num. in Proœmio. in verfi. Mihi ta men. fo. 5. col. 3.

Legitimatio, an, quādo, & qualiter debeat fieri. l. 12. in parte, Priuilegio. ver. Nos rex. nu. 9. fo. 72. col. 4.

Legitimatio, an sit fictio, an veri tas. ibi. in pte, Siguiente matrimonio. ver. Sed quia dixi. nu. 23. fo. 74. co. 1.

Legitimatio p̄ rescriptū ad quid prodest. ibi. in pte. No pueda succeder. ver. Vnū tamē. nu. 26. fo. 75. co. 1.

Legitimatio quot modis fiat. ibi. in parte, Priuilegio. verfi. Et not. nu. 8. fo. 72. col. 3.

Legitimatio spurij, an requirat cō sensum agnatorū, de quorum preiudicio agitur. ibi. ver. Vnum nota. nu. 14. fo. 73. col. 1.

Legitimari qui possunt. ibi. nu. 10. fo. 72. col. 4.

Legitimare quis potest. ibi. in principio. nu. 3. fo. 72. col. 2.

Legitimatio, vel dispensatio, an debeat continere clausulā derogatoriā. ibi. in parte, Priuilegio. ver. Bal. in l. gallus. nu. 12. fo. 73. col. 1.

Legitimatio spuriorū, an potest præiudicare legitimis. ibi. in parte. No pueda succeder. ver. Quæro quæ fuit ratio. in fi. in verbo, ideo legiti matio naturalium. fo. 75. col. 3.

Legitimatio, an, & quādo reuo cetur per superuenientiam legitimo rum. ibi. verfi. Ista fuit etiam. nu. 36. fo. 75. col. 3.

Legitimus quis dicatur. l. 9. in par te, Sea herederos. in prin. fo. 60. co. 3.

Legitimus vt quis dicatur, an de beat inspicere tēpus cōceptionis, an partus. l. 11. nu. 1. fo. 69. col. 1.

Legitimus per rescriptū Princi pis, vel per sequens matrimonium, an dicatur verē legitimus, an fictē. l. 12. in parte, Siguiente matrimonio. ver. Sed quia solet dubitari. nu. 18. fo. 73. col. 3.

Legitimus præteritus an possit dicere testamentum nullum. ibi. in parte, Para heredar. ver. Si tamen na turalis. nu. 16. fo. 73. col. 2.

Legitimus per rescriptum, an succedat cum legitimis. ibi. in parte, No pueda succeder. ver. Sed quia di citur hic. nu. 34. fo. 75. col. 2.

Legitimus per sequens matri monium, an excludat secundū natū legitimum in successione maioratus ibi. in parte, Siguiente matrimonio. ver. Sed quæro iuxta hoc. nu. 20. fol. 73. col. 4.

Legitimus per rescriptū princi pis an possit substitui filio legitimo & naturali. ibi. in parte, No pueda succeder. ver. Vnum tamen not. nu. 26. fo. 75. col. 1.

Legitimus institutus, an possit repudiare hæreditatem. ibi. ver. Et si legitimus. nu. 27. fo. 75. col. 1.

Legitimus præteritus, an ha beat ius dicēdi nullum. ibi. ver. Sed quæro. nu. 28. fo. 75. col. 1.

Legitimus, an succedat in em phyteosim vnā cum legitimis. ibi. verfi. Vltius quæro. nu. 30. fo. 75. col. 1. in fine.

Legitimus per principem, an succedat vbiq; ibi. in ver. Item quæ ro. nu. 32. fo. 75. col. 2.

Legitimus an quis possit esse

quo ad quādam, & quo ad quādam nō. ibi. in parte, Todas las otras co sas. in prin. nu. 37. fo. 75. col. 3.

Legitimus per rescriptum, an succedat trāsfuersalibus. ibi. in parte, Alos otros parjētes. in prin. cu ver. sequent. nu. 38. fo. 75. col. 4.

Legitimus an veniat appellatio ne legitimorum. ibi. ver. Sed primū, cū sequen. nu. 31. fo. 75. col. 2.

Legitimus an succedat parenti bus. ibi. ver. Ex quo infertur. nu. 19. fol. 73. col. 4.

Legitimus per rescriptum prin cipis, an succedat auo. ibi. in parte, De sus aguelos. nu. 17. fo. 73. col. 2.

Legitimus, an excludat substitu tū. ibi. in parte, No pueda succeder. ver. Vltius quæro an legitimus. nu. 33. fo. 75. col. 2.

Leges an habeant locum in aliis casibus vltra in eis contentis. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. ver. Leges verò. fo. 31. col. 2.

Leges, an semper occurrāt ad eui tandum fraudes hominum. ibi. in parte, Entre los hijos. ver. Ratio, qua re. fo. 33. col. 1. in fine.

Et. l. 64. in pte, Vna ordenāca. ver. Leges verò. nu. 50. fo. 220. col. 3.

Et. l. 69. glō. 1. ver. Nam leges. nu. 1. fo. 241. col. 4.

Leges, an sint necessariae. In Proœmio. in parte, Hazer leyes. ver. Et not. el. 1. fo. 13. col. 1.

Leges, à quo tēpore factæ, seu cœ perunt fieri. ibi. in parte, Hazer le yes. ver. Et not. el. 2. fo. 13. col. 1.

Leges, quæ requirūt ad essentiam ipsius. ibi. ver. Sed quæro. fo. 13. col. 2.

Leges, quibus temporibus debēt addisci. l. 2. in parte, Principalmēte. fo. 24. col. 3.

Leges, an oēs tenētur scire. ibi. in pte. De las dichas. fo. 24. col. 3.

Leges quo ordine debēt seruari. l. 1. in pte, Primeramēte. fo. 15. col. 3.

Leges ciuiles, an sint seruandæ, quando canonibus nō contradicūt. l. 49. in parte, Layglesia. ver. Ex quo. fo. 132. col. 3.

Leges an sint faciendæ super ca sibus rarò cōtingētibus. In proœmio. in parte, Continuamente. fo. 9. col. 2.

Legum ignorātia, an excuset, & quos. l. 2. in parte, De las dichas le yes. ver. Et tunc. fo. 24. col. 3.

Legū

Legum appellatione, an veniant leges regni. ibi. in parte, Pnes por ellas. fo. 27. col. 2.

Lex cassata quando potest allegari. l. 1. in parte, No se vse della. versu. Item limita. fo. 23. col. 4.

Lex noua reuocans legē antiquā. an debet reuocare verbis exp̄sis, an sufficiat p̄ equipollēs. ibi. in pte. Quāto a esto. in principio. fo. 23. col. 3.

Lex imperatorū an potest allegari in regnis Hispaniæ pro authoritate, an pro ratione. ibi. in parte, No se vse della. ver. Et ex hoc. fo. 23. col. 4.

Lex multis vigiliis condita, an debeat tolli. ibi. in parte, Sabios antiquos ver. Ratio huius. fo. 16. col. 3.

Lex, quę vocat agnatos ad successionē, an intelligatur secūdū gradus prerogatiuā. l. 6. in pte, Por su ordē. versu. Et nota pro lege ista. fo. 50. co. 3.

Lex quando extendatur. l. 15. in parte, Las mugeres. in fine. folio. 80. col. 4.

Lex, seu constitutio, quando extendatur ad præterita. l. 61. glo. 1. ver. Et nota. nu. 2. fo. 200. col. 3.

Lex ciuilis quando extēdatur ad clericos. l. 70. gl. 1. ver. Hinc dico. nu. 10. fo. 244. col. 2.

Lex ciuilis, an potest prohibere alienationē in ecclesia. ibi. glo. 1. ver. Pro hoc etiā facit. nu. 16. fo. 245. col. 3.

Lex, an potest facere, q̄ sine apprehensione transferatur possessio. l. 45. in parte, Tomado la possession. ver. Vterius ad istam legē. fo. 164. col. 3.

Lex ciuilis, an obliget clericos ad eius obseruatiā. l. 1. in parte, En los dichos lugares. ver. Sed pone. fol. 19. col. 3.

Lex, an concernat præterita, an futura. In Proemio. in parte, De alli adelante, in principio. fo. 9. col. 2.

Lex, an debet necessariō fieri de consilio senatorū & procerū. ibi. in parte, Con ellos consultado. in principio. fo. 10. col. 1.

Lex, de qua fit mentio in alia lege, an debet à notario inferi in ea. l. 1. in parte, Que se sigue. in principio. fo. 13. col. 3.

Lex humana contra diuinam an potest aliquid statuere. ibi. in parte, Contra Dios. fo. 14. col. 4.

Lex diuina an potest allegari in decisionibus causarum. ibi. in versu.

Et ex hoc. fo. 14. col. 4.

Lex, quę loquitur de Imperatore, an habeat locū in rege. ibi in pte, Leyes. ver. Quemadmodū. fo. 17. col. 1.

Lex, quę requirit interpretationem, an sit necesse recurri ad Principem. ibi. in parte, Interpretar. versu. Et nota. in fine. fo. 17. col. 2.

Lex, an derogetur per non vsum, vel per contrarium vsum. ibi. in parte, No se guarda. fo. 19. col. 1.

Lex, quos obliget ad ipsius obseruantiam. ibi. in parte, Nuestrs reynos. fo. 19. col. 2.

Lex, quę potest se habere ad cōmudum & incōmūdū, an dicatur fauorabilis, an odiosa. ibi. in parte, En los dichos lugares. versu. Sed dubiū fol. 20. col. 2.

Et l. 5. glo. 1. ver. Ex quo dicimus. fo. 48. col. 4.

Lex, an, & quando liget forenses. l. 1. in pte, En los dichos lugares. ver. Si tamen forenses. cum sequen. fo. 22. col. 1.

Lex, à quo tempore ligat. ibi. ver. Sed quæro à quo tēpore. fo. 22. col. 1.

Et l. 2. in parte, Desde la data. fol. 27. col. 2.

Lex, quę vetat, an tacite puniat. ibi in parte, No se vse. in principio. fo. 23. col. 3.

Lex ciuilis, an potest dare nouā formam testandi. l. 3. in parte, Entre los hijos. in principio. fo. 32. col. 4.

Lex, quando debet publicari. in data istarum legū. nu. 18. fo. 265. co. 2.

Lex aliquid disponēs de vxore, an, & quando extendatur ad concubinam. l. 1. in parte, Fueren concebidos. ver. Et dicit domin. Abb. nu. 2. fo. 69. col. 4.

Lex requirens, quòd aliquid exprimitur specialiter, an sufficit, q̄ exprimitur in genere. l. 16. in parte, No se le cuente. ver. Et si dicatur. fo. 84. col. 2.

Lex faciens mētionem de possessoribus, an intelligatur de illis, qui iuste possederunt, an etiam de inuasoribus. l. 45. in parte, Ciuil. versu. Et ibi. nu. 26. fo. 164. co. 2. in princip.

Lex, vel statutum fundans se super aliqua qualitate, an debet illa qualitas probari. l. 70. in parte, De patrimonio. numero: 36. folio. 249. col. 1.

Liberatio, an sit libertatis concessio. l. 47. in parte, Por emancipado. fo. 167. col. 3.

Liberatus à patria potestate per matrimoniū, an eo soluto, redeat in patris potestatem. ibi. in parte, Para siempre. fo. 167. col. 3. & 4.

Liberè, quid significet. l. 18. in parte, Impedimento. in principio. nu. 7. fo. 102. col. 2.

Libertus si præstat seruitia, ad quā tenetur, an sit locus remunerationi. In proemio. in ver. Itē quòd dixi. fo. 4. col. 4.

Libellus, in quo narratur spoliū, & cōcluditur ad restitutionē rei, an per hoc sit deductum petitorium & possessorium, an possessorium tantum. l. 65. glo. 1. ver. Et plures. nu. 12. fo. 227. col. 2.

Libellus ad retrahendum rem pro tanto, qualiter debet formari, & quid petens debet probare. l. 70. in parte, De patrimonio. in principio. nu. 36. fol. 249. col. 1.

Libello vno an diuersi possunt diuersè contineri. l. 3. in parte, Siete testigos. versu. Hinc dicimus. folio. 38. col. 4.

Libellus in causa alimentorum qualiter formetur. l. 10. in parte, Alimentos. versu. Et formatur libellus. numero. 16. folio. 66. columna. 2.

Libellus in hypothecaria qualiter fit. l. 63. in parte, Ypotheca. ver. & libellus. nu. 57. fo. 215. col. 4.

Libellus à coniuncto oblatus in retractu qualiter debet formari. l. 70. glo. 1. versu. Sed quæro qualiter. num. 7. fo. 243. col. 4.

Libellus contra testamentum qualiter formetur. l. 24. in parte, Anullare. versu. Not. vltetius. nu. 54. fol. 117. col. 4.

Libellus qualitercunq; cōceptus, an valeat. l. 27. in parte, De sus bienes. ver. Et ex hoc. num. 8. folio. 121. col. 1.

Libellus contra absentem, vel cōtra nolentem venire ad diuisionem, qualiter sit formandus. l. 29. in parte, Vinieren. ver. Qualiter. nu. 3. fol. 132. col. 4.

Libellus, in quo dicitur, Peto rē cū fructibus perceptis, non specificando aliter de quātitate fructuum,

an valeat. l. 48. in parte, A restituir. versiculo. Sed quæro. nu. 13. fol. 163. col. 4.

Libello inepto non respondens, an habeatur pro confesso. In Proœmio in parte, Entendimiento. ver. Itē ex his. fo. 8. col. 4.

Libellus ineptus an valeat. ibi. ver. Et ex hoc. fo. 8. col. 4.

Et in. l. 3. in parte, Nuncupatio. ver. Ex quo sequitur. fo. 31. col. 2.

Liber rationum, an, & quādo pro bet. l. 27. in parte, De restitutione. ver. An autē. cum sequen. fo. 126. col. 1.

Libri in collatione bonorum, an debent extrahi vt reperiuntur tēpo re obitus testatoris, an prout fuerūt empti. l. 29. in parte, De su muerte. ver. Propterea dicunt docto. nu. 42. fo. 137. col. 3.

Librorū multitudo an sit spernen da. l. 1. in parte, Sean sabidores. versu. Multitudo. fo. 18. col. 4.

Licentia, an possit probari per li teras. l. 41. in parte, De la licēcia. ver. Intellige. nu. 4. fo. 156. col. 1.

Licentia legitimandi, an expiret per mortem concedentis. l. 43. in par te, No espirē. ver. Aduertendum est tamen. fo. 159. col. 2.

Licentia, an sit titulus. l. 41. in par te, De la licencia. ver. Propterea do. Anto. nu. 5. fo. 156. col. 1.

Licentia, an, & quando præsuma tur interuenisse. l. 58. in parte. General. nu. 11. fo. 197. col. 1.

Et l. 55. in parte, Sin licencia. ver. Quæro. ista. l. dicit. nu. 12. folio. 183. columna. 1.

Et l. 57. glo. 1. versu. vltius quæ ro. fo. 194. col. 3.

Licentia data à Principe liberē te standi, an intelligatur secundum re gulas iuris. l. 5. glo. 1. in prin. fol. 48. columna. 2.

Licentia, an probetur per literas, de quarū sigillo, vel subscriptione dubitatur. l. 41. in parte, De la licen cia. ver. Ad idem. cum sequen. nu. 2. fo. 155. col. 4.

Licentia non scripta, an profit. ibi. ver. Sed quæro. nu. 3. fo. 156. col. 1.

Licentia, gratia, priuilegium, & beneficium, an sint idem. l. 42. glo. 1. in principio. nu. 1. fo. 157. col. 4.

Licentia qualiter debet fieri & scri bi. ibi. ver. qualiter. nu. 2. fo. 157. co. 4

Licentia data absenti, an valeat. ibi. ver. Quæro si licentia. nu. 3. fol. 157. col. 4.

Lcētia in maioratu, an debet præ cedere maiorum. ibi. ver. Et nota ex lege ista. nu. 4. fo. 157. col. 4.

Licentia an præsumat præces sisse ex diuturna præstatiōe. ibi. ver. Et nota. el. 2. nu. 7. fo. 158. col. 1.

Et in. l. 58. fo. 196. col. 1.

Licentia faciendi maioratū à quo potest concedi. l. 42. ver. Quis enim. nu. 8. fo. 158. col. 1.

Licentia Principis faciendi ma ioratū, an expiret per mortem ipsius Principis. l. 43. nu. 1. fo. 158. col. 4.

Et an firmetur morte eius, cui cō ceditur. ibi. ver. Nota tamen. nu. 2. fo. 158. col. 4.

Licētia data monacho vt possit ef se pcurator, an intelligatur pro vna vice tantum. l. 53. in parte, Prometie rē. ver. Itē licētia data monacho. nu. 22. fo. 183. col. 2.

Lcētia data clerico de se absentan do, an intelligatur de prima vice. ibi ver. Idē in licētia. nu. 23. fo. 183. col. 2

Licentia data parochiano de con fitēdo alteri, an intelligatur pro pri ma vice. ibi. ver. Idem in licentia da ta parochiano. numero. 24. folio. 183 col. 2.

Licētia data intrandi monasteriū monialium, an intelligatur de prima vice tantum. ibi. versu. Item licentia ingrediendi. numero. 29. folio. 183. col. 2.

Licentia viri in contractu mulie ris, an sit necessaria. l. 54. nu. 1. fol. 185 col. 2.

Licentia, an, & quando sit de sub stantia. ibi. ver. Ex quo infertur. nu. 3. fo. 185. col. 3.

Et in. l. 55. in parte, No vala. nu. 35 fo. 190. col. 3.

Licentia data vxori à marito vt possit vendere vni, an valeat vendi tio, si vendidit alio. l. 55. versu. Sed quæro. nu. 39. folio. 191. col. 3.

Licentia, an debeat interuenire ante actum, vel in actu. ibidē. in par te, Sin licencia. nu. 6. fo. 187. col. 5.

Licentia data vxori à viro de re pudian da hæreditate, quæ decessit, an transeat in eius hæredem. l. 54. in parte, Sin licencia. versu. Sed quæro. nu. 4. fo. 185. col. 3.

Licentia mariti, an sit necessaria in contractu inito inter maritum & vxorem. l. 55 in parte, Sin licencia. versu. Sed quæro. numero. 10. fo. 187. col. 4.

Licentia, an potest dari per epi stolam. l. 56. glo. 1. ver. Quæro. nu. 2. fo. 192. col. 2.

Licentia generalis quid compre hendat. ibi. in parte, Licencia gene ral. nu. 3. fo. 192. col. 2.

Licentia data à marito, an expiret per primum actum. ibi. ver. Quæro. insuper. nu. 4. fo. 192. col. 3.

Licentia generalis, quos casus cō prehendat. ibi. ver. Nota tamen. nu. 5 fo. 192. col. 4.

Licentia, an præsumat præces sisse ex cursu decē annorū. l. 57. gl. 1. ver. Vltius qro. nu. 8. fo. 191. col. 3.

Licētia mariti vel patris si conue niuntur ab vxore, vel filio, an requi ratur. ibi. versu. Idem dicimus. nu. 14. fo. 195. col. 1.

Licētia mariti quādo non est ne cessaria. l. 59. in parte, No se espera. ver. Intellige verū. nu. 5. fo. 197. co. 4

Licentia, quæ debet dari à mari to vxori sub certa forma licet receda tur à persona, non videtur recessum à forma. ibi in pte, Auia de dar. nu. 10 fo. 198. col. 2.

Ligna, an, & quando potest quis scindere in alieno territorio. l. 68. in parte, Algun censo. versu. Quæro de alia quæstione. nu. 8. fo. 238. col. 1.

Et an præferibi potest ius affida di in pascuis alienis, & per quantū tempus. ibidem.

Lingua fallorum tēstū an sit per forada. l. 83. glo. 1. ver. Et nota ad hoc. nu. 2. fo. 263. col. 1.

Litera, O, quando ponitur inter diuersa in substantia, & similia in qua litate. l. 9. in parte, O en muerte. fo. 60. col. 2.

Locans operas suas duobus, cui tenetur prius eas præstare. l. 74. in parte, Parte en ella. versiculo. Ad idem facit. nu. 14. fo. 253. col. 2.

Loca, & iura regni an sint regis. l. 45. in parte, Le aya dado la possef sion. versu. Idem dicit Baldus. num. 41. fo. 115. col. 3.

Locare an potest totam rem, qui habet partem in ea. l. 61. in parte, En prouecho della. versiculo. Et bene ad hoc

ad hoc facit. nu. 22. fo. 203. col. 3.

Lucra acquisita per sponsum con tractis spōsalibus, an diuidatur cum sponfa. l. 16. in parte, Durante el matrimonio. ver. Sed iuxta hoc quāro. nu. 50. fo. 87. col. 1.

Lucra habita constante matrimo nio, an tranſcant in vxorem ipſo iu re. ibi. in parte, A de auer. nu. 41. fo. 85. col. 4.

M

Maior natus, an ſuccedat in maioratu. Et quid ſi na ti ſunt duo, & nescitur q̄s prius ſit natus. Et quid ſi vnus eſt maſculus, alter foemina. l. 40. in parte, Del hijo mayor. nu. 10. fo. 152. col. 3.

Maior, an, & quando poteſt vti beneficio minoris. l. 5. in parte, Edad legitima. verſiculo. Fortē erant duo fratres. folio. 49. col. 3.

Maioratus, an, & quando, & per quem poteſt reuocari. l. 44. nu. 1. fol. 160. col. 1.

Maioratus, an ſuccedatur per ordi nem. l. 40. in parte, Por ſu orden. in prin. nu. 16. fo. 153. col. 2.

Maioratus, an ſint res empte in tra loca maioratu ſi. l. 46. in parte, De nueuo. in princip. nu. 4. fo. 166. col. 3.

Malitia, vel dolus, qualiter poteſt apparere. l. 3. in pte, No haga fe. ver. Poteſt etiam conſtare. fo. 42. col. 3. in principio.

Mala fides vnus de vniuerſitate, an noceat vniuerſitati. l. 64. in parte, Vna ordenança. verſiculo. Item qui dam de vniuerſitate. nu. 58. folio. 221. columna. 2.

Mandatum ſpecialē, quibus caſi bus requiritur. l. 3. in parte, Especial mente. in prin. nu. 37. fo. 142. col. 4.

Mandatum ſpecialē, per quā ver ba importatur. ibi. verſi. Sed quāro. nu. 38. fo. 143. col. 4.

Mandatum commiſſarij, an debet habere teſtes & tabellionem. l. 39. nu. 1. fo. 150. col. 3.

Mandans ex proprio ſignificato, an comprehendatur in ſtatuto de cō mittente delictum. l. 77. in parte, Co metieren. verſi. Pro extenſione. nu. 10. fo. 250. col. 3.

Mandatum an videtur reuocatū, ſi mandatarius factus eſt inimicus. l. 33. in parte, No le fuera. verſi. Idem

eſt dicendum. nu. 4. fo. 146. col. 2.

Mandatum regis, an, & quando poteſt probari per teſtes. l. 41. in parte, Por teſtigos. verſi. Ideo dicebat nu. 10. fo. 156. col. 2.

Manſeres qui dicuntur. l. 9. in parte, De qualquier. fo. 60. col. 1.

Maritus legando vxori, an vide tur legare pro dote. Et quid in patre. l. 16. glo. 1. ver. Hinc dicimus. num. 1. fo. 82. col. 1.

Maritus, quam ſignificationē habet. ibi. glo. 2. nu. 10. fo. 82. col. 4.

Maritus, an lucretur dotem vxoris ante traductionē ad domum. ibi. in parte, Durante el matrimonio. fo. 86. col. 3.

Maritus an tenetur vxori vltra quā facere poteſt. l. 66. in parte, De ſe arraygar. ver. Ex ratione. num. 31. fo. 233. col. 3.

Et an poſſit cōpelli ſatiffare pro dote ad petitionem vxoris. ibidem.

Maritus, quibus caſibus eſt prior, aliās maior vxore. l. 55. in parte, En juyzio. in principio. fo. 189. col. 1.

Maritus an poteſt dare vxori licentiam generalem ad contrahendum, & ſtandum in iudicio. l. 56. nu. 1. fo. 192. col. 3.

Maritus, an poteſt appellare à licentia data vxori per iudicem. l. 57. in parte, Se la pueda dar. verſiculo. Sed quāro. numero. 22. folio. 195. columna. 4.

Maritus, an poteſt ratificare geſta per vxorem. l. 58. num. 2. fol. 196. col. 3.

Et an ratificatio poteſt fieri parte abſente. ibidem.

Maritus quibus caſibus non eſt expectandus ad præſtandum licentiam vxori. l. 59. fo. 197. col. 2. & 3.

Maritus, an poteſt obligari pro vxore. l. 61. in parte, La muger. nu. 3. fo. 201. col. 1.

Maritus quādo tenetur alere vxorē. ibi. in parte, Veſtir y comer. nu. 23. fo. 203. col. 4.

Maritus, an tenetur adhibere me dicos ad ſanādum vxorem infirmā. ibi. in parte, Necesſarias. nu. 27. fol. 205. col. 1.

Maritus ad petitionē cōſanguineo rū an poteſt cōpelli vt curet vxorē egram. ibi. in ver. Et nota q̄ maritus. nu. 28. fo. 205. col. 1.

Maritus, & vxor obligati vnus poſt alium, an dicantur obligati à mancomun, an in ſolidum. ibi. in parte, A mancomun. nu. 31. fol. 205. colum. 1.

Maritus, an poteſt nomine vxoris retrahere rem venditam. l. 70. gl. 1. ver. Sed quāro quid in marito. nu. 3. fo. 243. col. 2.

Maritus, qualiter, & quando poteſt accuſare vxorem adulteram. l. 80. nu. 1. fo. 260. col. 1.

Maritus, qui occidit vxorem adul teram, quādo perdit dotem. l. 82. nu. 1. fo. 262. col. 1.

Maritus quando poteſt occidere vxorem adulteram, & adulterantem cum ea. ibi. numero. 5. folio. 262. co luma. 2.

Maritus, vel pater occidēdo vxorem adulterantem, an peccent. ibi. verſiculo. Et nota. cum ſequen. num. 6. fo. 262. col. 2.

Maritus, an lucretur dotem, & alia bona propter adulterium vxoris, ſi vxor habet filios ex alio ma trimonio. l. 81. verſi. Quod intellige. nu. 6. fo. 261. col. 4.

Maritus & vxor an dicantur, ſo luto matrimonio. l. 18. in parte. La madre. verſi. Propterea maritus. nu. 5. fo. 101. col. 4.

Maritus an poſſit expellere de do mo vxorem propter dotem nō ſolutam. l. 53. in parte. Ambos la paguen. nu. 42. fo. 184. col. 1.

Maritus, an dicatur vergere ad inopiam, ſi habet bona iuxta ſumē cor rodens ea. l. 3. verſi. Idem ſi haberet. fo. 29. col. 1.

Maritus, an dicatur vergere ad inopiam, ſi deſert mercātiās per mare. ibi. in parte, La ley del ordena miento. verſi. Et quia periculofa. fo. 29. col. 1.

Maritus, an, & quando ſuccedat vxori, & in qua parte bonorum. l. 6. in parte, En todos. verſi. An autem. cum ſequen. l. 52. col. 3.

Maritus tranſiens ad ſecundas nu ptias, an perdat legatum ſibi factum ab vxore. l. 14. in parte, Propriedad ni vſufructo. ver. Et Oldradus. nu. 8. fo. 80. col. 2.

Maritus nō miniſtrās vxori ne ceſſaria, an perdat legatū. l. 15. in parte, En los varones. ver. Hinc eſt q̄ ſi

cut. nu. 6. fo. 81. col. 3.

Maritus si legat vxori vestes, quæ sunt corruptæ, an cõprehendat alias factas de nouo. l. 16. in parte, A su mger. vers. Quid si vir. num. 22. fo. 83. col. 4.

Maritus pauper, qui habet quartam partem dotis, an debet soluere sumptus funeris, vel econtra. l. 30. in parte, Mandas. ver. Sed quia sape numero. nu. 16. col. 2.

Maritus, an potest ratificare gesta per procuratorem, vel gerenda per vxorem. l. 58. in parte, Ouiere hecho. ver. Quæro dicitur. nu. 2. fo. 195. col. 3.

Et an ratificatio potest fieri parte absente. ibi. vers. Et nota. num. 1. ibi. dem.

Maritus & alter in solidum obligati pro restitutione dotis, si vxor consentit alienationi bonorum mariti, eo defuncto, an possit agere contra correum pro restitutione dotis. l. 60. in parte, Renũciare. ver. Sed pone q sunt. nu. 6. fo. 199. col. 4.

Maritus habens bona sua obligata pro dote vxoris, si alienauit de cõsensu vxoris, eo defuncto, an potest agere contra tertium bona mariti possidentem. ibi. vers. Retentis eisdem terminis. nu. 7. fo. 199. col. 4.

Maritus an tenetur alere vxorem in casu, quo pater reliquit filij vsum fructum ante matrimonium, ex quo posset al. l. 61. in parte, Necessarias. vers. Intantum. nu. 29. fo. 205. col. 1.

Maritus procurans immediate, q vxor ipsius committat adulterium, vt illam possit accusare, an perdat legatum ab ea factum, vel lucrum dotis. l. 32. gl. 1. ver. Et non solum. nu. 2. fo. 262. col. 1.

Maritus denegans vxori alimentum, an perdat legatum ab ea factum. ibi. ver. Idẽ si maritus. nu. 3. fo. 262. col. 1.

Maritus expellens vxorem à domo sua sine causa, an perdat lucrum dotis. ibi. ver. Idem etiam si maritus. nu. 4. fo. 262. col. 2.

Maritus propter adulterium vxoris, an lucretur dotem tam promissam, quam solutam. ibi. in parte. La ley. vers. Quod non solum. nu. 9. fo. 262. col. 4.

Maritus accusans vxorẽ de adulterio, an debet probare se maritum.

l. 70. in parte. De matrimonio. vers. Idem dicimus in marito. nu. 36. el. 2. fo. 249. col. 1.

Et l. 80. glo. 1. vers. Et nota q qualitas. nu. 2. fo. 260. col. 1.

Masculus, quibus casibus est nobilior fœmina. l. 5. in parte, O hija. ver. Sed quæro. fo. 49. col. 1.

Masculus quando præferatur fœminæ. l. 38. super parte, Discordare. ver. Intellige. nu. 7. fo. 149. col. 4.

Massa corrupta quado potest immisceri cum incorrupta. l. 9. gloss. 1. ver. Nam isto casu. cum sequen. fol. 59. col. 4.

Mater naturalis, an, & quando fit tutrix legitima filiorum suorum. ibi in parte, Herederos. ver. Sed quia dixi. fo. 60. col. 3.

Mater quæ transiit ad secundas nuptias, an potest substituere filio furioso exemplariter. l. 15. in parte, En los varones. ver. An pater. nu. 3. fo. 81. col. 2.

Mater quando tenetur dotare filiam. l. 53. fo. 181. col. 3.

Matris appellatiõe, an veniat auia. l. 15. in parte, Las mugeres. in principio. fo. 80. col. 4.

Mater, an potest meliorare filios vel nepotes in tertiam partem bonorum suorum, viuentis viro suo. l. 18. in parte, O la madre. ver. Sed quæro. nu. 2. fo. 101. col. 3.

Mater dotando filiam, an videtur dotasse de bonis filiæ. l. 53. in parte. La muger. nu. 2. fo. 182. col. 1.

Mater viuentis marito suo, an potest dotare filiam cõmunem. Et quid si est alterius matrimonij. ibi. in parte, Ambos. ver. Sed nõquid. nu. 9. fo. 182. col. 3.

Mater in successione filij, an excludat substitutum. in l. 6. in parte, Succedā. ver. Sed quæro. fo. 51. col. 2.

Mater transiens ad secunda vota, an sit filiis suis suspecta. l. 15. in parte, En los varones. ver. An pater. nu. 3. fo. 81. col. 2.

Mater, an vltra quintam partem bonorũ possit remittere pignus, vel hypothecam filio spurio. l. 9. in parte. La quinta. in princ. fo. 60. col. 2.

Mater, an habeat filios in potestate. l. 5. in parte, De su padre. ver. Sed quæro. fo. 49. col. 1.

Matrimonij appellatiõe, quod

matrimonium veniat. l. 48. in parte, Velandose. nu. 2. fo. 168. col. 1.

Matrimonium contrahentes clandestinè, qualiter puniantur. Et quid in contrahentibus sponsalia. l. 49. in parte, Matrimonio. in princ. nu. 10. fo. 172. col. 1.

Matrimonium cõtrahentes ignoranter, an poenam euitent istius legis. ibi. in parte. Todos. ver. Quid si ignoranter. fo. 173. col. 2.

Matrimonium quando dicatur consummatum. l. 52. in parte, Ante de consumido. nu. 17. fo. 179. col. 4.

Matrimonium contrahentes per vim, an puniatur poena statuti. l. 49. in parte, Matrimonio. ver. Sed quæro. nu. 17. fo. 172. col. 2.

Matrimonium quando præsumatur cõtractum. ibi. ver. Sed pone. nu. 18. fo. 172. col. 3.

Matrimonium quando dicatur clandestinè contractum. ibi. in parte, Clandestino. nu. 19. fo. 172. col. 4.

Matrimonium contrahentes clandestinè, an possint poenitere. ibi. in parte, El mismo hecho. nu. 20. fo. 172. col. 4.

Matrimonium contrahentes clandestinè, quæ delicta committunt. ibi in parte, Interuiniere. nu. 21. fo. 172. col. 4.

Matrimonium contrahentes clandestinè, an perdant bona sua, & cui applicantur. ibi. in parte, Nuestra cama. nu. 28. fo. 173. col. 3.

Melioratio de tertio, an sit legitima, an pars legitima. l. 18. gl. 1. in ver. Ex quo etiam inferitur. num. 1. fo. 101. col. 3.

Melioratio de tertio & quinto in re certa, an possit fieri in pecunia. l. 20. in principio. fo. 103. col. 3.

Melioratio de tertio, an possit acceptari, hæreditate non adita. l. 21. in parte, Acceptor. in ver. Idcirco. nu. 16. fo. 106. col. 3.

Melioratio prohibita vltra tertium & quintum, an intelligatur de liberali tantum, an de remuneratoria. In Procemio. in parte, Por la gracia de Dios. ver. Sed quæro. cum sequen. fo. 3. col. 4.

Melioratio de tertio & quinto, an potest extrahi d aliis donationibus. l. 25. nu. 1. fo. 108. col. 3.

Melioratio simpliciter facta, an

videa-

videatur facta de tertio & quinto. l. 26. nu. 1. fo. 118. col. 4.

Melioratio facta filio, nō expresse nomine filij, an valeat. ibi. in parte, De sus hijos. nu. 3. fo. 119. col. 3.

Melioratio facta filio simpliciter, cui filio debeatur. ibi. versi. Vltimus circa hoc. nu. 6. fo. 119. col. 3.

Melioratio facta filiis, qualiter debet inter eos diuidi. Et an vno defuncto, expiret melioratio, an aliis accrescat. ibi. ver. Et dic. nu. 7. fo. 119. col. 4.

Melioratus in tertia parte substantia, an videatur melioratus in tertia parte bonorum. l. 17. in parte, En el tercio. in principio. ver. Quæro. nu. 9. fo. 92. col. 2.

Melioratus in tertia parte rerum, vel pecuniæ, an videatur melioratus in tertia parte bonorum. ibi. Et in. l. 27. in parte, De sus bienes. in principio. cum ver. sequen. fo. 121. col. 1.

Melioratus in tertio & quinto, an possit repudiare hereditatem, & acceptare legatum. l. 21. glo. 1. versi. Nota. nu. 1. fo. 105. col. 1.

Melioratus in tertio, qua actione debet petere tertium. ibi. versi. Vel dic secundum Bart. cum sequen. nu. 4. fo. 105. col. 2.

Melioratio de tertio & quinto, an debet extrahi de bonis, qua habuit testator tempore obitus sui. l. 19. in parte, De su muerte. versic. Ex qua ratione. nu. 8. fo. 103. col. 2.

Melioramēta, quæ fiunt in rebus maioratus, an sint diuidenda, & inter quos. in l. 46. nu. 1. fo. 165. col. 4.

Mentiri an liceat pro saluanda vita hominis. l. 2. in pte, De las dichas. ver. Pro quo bene facit. fo. 26. col. 2.

Mens legislatoris qualis debet esse. In Proemio. in parte, Gran da ño. fo. 9. col. 2.

Meretrix quæ dicatur. l. 62. in parte, Conoscidamente. num. 2. fo. 206. col. 3.

Meretrix, an potest expelli de vicinia. ibi. in parte, De su persona. nu. 3. fo. 206. col. 3.

Meretrix, an potest petere quod sibi est promissum. ibi. ver. Item nota. et. nu. 4. fo. 206. col. 4.

Meretrix, an potest dare vel promittere. ibi. ver. Cui adde. nu. 5. folio 206. col. 4.

Meretrix, an potest succedere ex testamento, & ab intestato. ibi. ver. Item nota. et. nu. 6. fo. 206. col. 5.

Merita, an probentur per iuramentum donantis. In Proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Quæro iuxta hoc. fo. 5. col. 2.

Metū an excuset & purget spontanea solutio. l. 61. in parte, En prouecho della. ver. Hæc conclusio. nu. 19. fo. 203. col. 3.

Metus, an, & quando excuset mulierem. ibi. ver. Idem est dicendum. nu. 20. fo. 203. col. 3.

Metus, & vis, an, & quando præsumitur cessare. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Ad quantum dupliciter. nu. 56. fo. 220. col. 4. in fine.

Metus, quando præsumitur. l. 61. in parte, Si se prouare. ver. Quod nō credo verum. nu. 1. fo. 202. col. 1.

Metus quanto tempore præsumitur durare. ibi. versic. Item quia. num. 12. fo. 202. col. 2.

Metus præcedens actum, an præsumitur semper durare. ibi. versic. Item metus. nu. 13. fo. 202. col. 2.

Miles, an teneatur ultra, quam facere potest. l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Item milites. num. 20. folio 231. col. 1.

Miles, an potest incarcerari. l. 79. nu. 2. fo. 259. col. 3.

Miles fugiens cum mercantiis, an perdat priuilegium militare. ibi. in parte, Descendere. ver. Itē dicimus. nu. 5. fo. 259. col. 4.

Miles fideiussor pro milite in criminalibus aufugiente à carcere, an possit incarcerari. ibi. in parte, Presos. ver. Quid si miles. nu. 10. fo. 260. col. 1.

Miles militando in propria vrbe pro republica, an possit testari, acsi militaret in castris. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. versic. Nunc quæro. folio 28. col. 3.

Milites militando in seruitio rei publicæ, an gaudeant priuilegio militari. ibi. versic. Itaque si milites. fol. 28. col. 3.

Militia sola, an præbeat beneficium restitutionis in integrum. ibi. versi. Hinc dicit Bal. fo. 28. col. 2.

Militare an quis debeat sumptibus suis. ibi. versi. Et bene ad hoc facit. fo. 31. col. 1.

Minor non soluens veltigal, aut gabellam, an potest se iurare beneficio restitutionis in integrum. l. 4. in parte, En los dichos lugares. versic. De ista. l. fo. 20. col. 3.

Minor deferens res prohibitas extra regnum, an, & quando potest iurari beneficio restitutionis. ibi. ver. Item multum. fo. 20. col. 3.

Minor deferens res prohibitas extra regnum, an committat delictum. ibi. ver. Item quia secundum leges. fo. 25. col. 4.

Minor deferens res prohibitas per loca inusitata, an præsumatur in dolo. ibi. versic. Et q. præsumatur. fol. 20. col. 4.

Minor, an, & quando potest in integrum restitui. l. 5. in parte, Edad legitima. versic. Adde in materia. fol. 49. col. 3.

Minor contrahens cum iussu patris, deceptus, an potest in integrum restitui. l. 54. in parte, Sin licencia. ver. Item quæro. nu. 6. fo. 185. col. 4.

Minor iurans se maiorem, an potest in integrum restitui. l. 55. in parte, Sin licencia. versi. Sed pone. nu. 8. fo. 187. col. 3.

Minor iurans se non habere curatorem, deceptus, an potest in integrum restitui. ibi. ver. Ad idem Speculator. nu. 9. fo. 187. col. 3.

Minor, qui iurauit contractum, in quo est enormiter læsus, an audiatur contra iuramentum. l. 64. in parte, Vna ordenança. versi. Ad euitandum. cum sequen. nu. 30. fo. 219. col. 4.

Minor, qui iurauit contractum, in quo est deceptus ultra dimidium iustipretij, an audiatur contra iuramentum. ibi. ver. Istam conclusionem firmat etiam. nu. 31. fo. 219. col. 4.

Minor iurans contractum illicitum, an possit agere aduersus contractum antequam petat & obtineat relaxationem. ibi. versi. Sed dato casu. nu. 32. fo. 219. col. 4.

Minor cōpromittens in arbitrium iuris, an eo ipso dicatur læsus. ibi. versi. Contra quod. nu. 37. fol. 220. col. 1.

Minor promittens stare sententia arbitrorum, & non appellare, etiā si lædatur, an dicatur eo ipso grauatus. ibi. eo. ver. nu. 38. fo. 220. col. 1.

Minor renuncians beneficium restitutionis in integrum, an eo ipso

dicatur latus. ibi. versu. Et in processu. nu. 39. fo. 220. col. 1.

Minor compromittens. ut absque probatione lis decidatur, an dicatur compromisso latus. ibi. versu. Et in processu. nu. 40. fo. 220. col. 2.

Minor, an, & quando potest in integrum restitui aduersus probationem omisam. ibi. in versiculo. Hinc est quod minor. numero. 43. folio. 220. col. 2.

Minor, an dicatur deceptus in eo, quod ignorat. ibi. versu. Et si minor. cum sequenti. numero. 72. folio. 222. colum. 2.

Minor, & furiosus, an æquiparentur. ibi. versu. Item dicitur furiosus. nu. 63. fo. 221. col. 3.

Minor, qui iurauit, si est enormiter latus, an audiatur contra suum iuramentum. ibi. versiculo. Quo ad tertium. numero. 68. folio. 221. colum. 4.

Minor, an potest incarcerationi. l. 79. in parte, Otras personas. in fine. nu. 3. fo. 259. col. 3.

Minor, an potest stare in iudicio. l. 55. in parte, Haziendo. versiculo. Et hoc procedit. numero. 34. folio. 190. col. 1.

Minor seu mulier vendens aliquam rem, an periculum talis rei pertineat ad eum. ibi. in parte, No vala. versu. Et tunc formo. numero. 37. fo. 190. col. 3.

Minor, an potest prouocare maiorem ad diuisionem, Et quid econtra. l. 29. in parte, Partir. versiculo. Tertio casu. numero. 5. folio. 133. colum. 1.

Minor, an potest repudiare hereditatem sine licentia tutoris. l. 54. in parte, Repudiar. in principio. nu. 7. fo. 185. col. 4.

Et quid in monacho. ibi. versu. Idem in monacho. nu. 8. fo. eodem.

Minor extrahens granum contra decretum, vel non soluens gabellam in termino, an teneatur ad poenam. l. 1. in parte, En los dichos lugares. versu. Si minores. fo. 20. col. 3.

Minor vigintiquinque annorum an potest restitui aduersus testamentum a se factum. l. 5. in parte, Edad. versu. Item pono. fo. 49. col. 2.

Minor, an restituatur aduersus concordiam. ibi. versu. Nota tamen.

fo. 49. col. 2.

Minor, an potest codicillari. ibi. in parte, Pueda hazer. in principio. fo. 50. col. 2.

Minor, an restituatur aduersus donationem a se factam. ibi. in parte, Edad legitima. versu. Verum tamen est. fo. 50. col. 1.

Minor, an potest in testamento filio curatorem dare. ibi. versu. Et nota. fo. 50. col. 2.

Missæ coepta per vnum sacerdotem, an potest per alium perfici. l. 30. in parte, Missas. versiculo. Et nota. nu. 7. fo. 138. col. 1.

Missæ ubi debet celebrari. ibi. versiculo. Missas. numero. 8. folio. 138. colum. 1.

Missæ, an possit audiri à clerico fornicario, vel simoniacò. ibi. versiculo. Vide etiam. numero. 10. folio. 138. col. 1.

Missæ quot possunt celebrari vna die per vnum sacerdotem. ibi. in principio. glo. numero. 6. folio. 138. col. 1.

Missæ, an sit de substantia consecrationis. ibi. versu. Item an missæ. nu. 9. fo. 138. col. 1.

Et an cum dicitur missæ possit quis legere epistolam & euangelium. ibidem.

Molere, vel coquere, an, & quando quis potest in molendino, vel in furno alieno. l. 64. in parte, Vna ordenança. versiculo. Ad septimum respondetur. numero. 60. folio. 221. colum. 2.

Molendinum, an computetur inter bona immobilia. l. 74. in parte, Parte conella. versu. Quæro insuper. nu. 22. fo. 255. col. 1.

Molina, quis locus sit. In proemio. in parte, Molina. folio. 7. colum. 1.

Monachi, an, & quando possunt ingredi processionaliter cum cruce in alienam parochiam portando corpus defuncti, inuito rectore. l. 30. versiculo. Aduerte tamen. num. 3. folio. 137. col. 4.

Monialis fornicans, an potest recipere corpus Christi. l. 9. in parte, Monjas. versu. An autem. folio. 63. colum. 2.

Moniales tertij ordinis sancti Francisci, an sint personæ ecclesiasticæ.

ibi. versiculo. Et nota. folio. 63. colum. 2.

Mora quando possit purgari. l. 33. in parte, No le fuera dado. nu. 12. fo. 145. col. 4.

Et l. 73. in parte, Nueue dias. nu. 3. fo. 251. col. 2.

Mortis appellatione, an veniat renuntiatio. l. 4. in parte, Natural. versu. An autem appellatione. folio. 44. colum. 4.

Mors civilis, an, & quando æquipollet naturali. l. 27. in parte, Fideicomisso. versu. Mors enim civilis. nu. 27. fo. 128. col. 2.

Mors qualiter probetur. l. 13. in parte, Nacio viuo. versiculo. Quæro qualiter. numero. 4. folio. 76. colum. 4.

Mors quod duplex sit. l. 4. in parte, Natural. fo. 44. col. 3.

Mors civilis & naturalis in quibus differunt. ibidem.

Mortuus an dicatur, qui non loquitur. l. 13. in parte, Nacio viuo. versiculo. Et ex hoc. numero. 3. folio. 76. colum. 3.

Mortuus sine baptismo an debeat in ecclesia sepeliri. ibi. in parte, Fucere baptizado. versu. Item non debet. nu. 18. fo. 78. col. 2.

Mulier, quæ adiuit cum beneficio inuentarij, quæ tamen non confecit, an iuuetur beneficio Velleiani. l. 54. in parte, Inuentario. versu. Quæro mulier. nu. 23. fo. 186. col. 4.

Mulier, quæ adiuit hereditatem damnosam dolo creditoris, an iuuetur beneficio Velleiani. ibi. versu. Et si adiuit. nu. 24. fo. 187. col. 4.

Mulier coniugata, an potest contrahere sine licentia viri. l. 55. nu. 1. fo. 187. col. 1.

Mulier coniugata, an potest contrahere, & à contractu recedere. ibi. glo. 1. versu. Potest tamen. nu. 2. fo. 187. col. 1.

Mulier soluta à lege viri, an potest contrahere. ibi. versu. Si tamen. nu. 3. fo. 187. col. 2.

Mulier an potest testari sine licentia mariti. ibi. versu. Quæro. dicitur hic. nu. 4. fo. 187. col. 2.

Mulier, an sit in potestate mariti. ibi. versu. Et si dicas. nu. 5. folio. 187. colum. 3.

Mulier prohibita contrahere, an possit

possit compromittere. ibi. in parte, contracto. ver. Item dicitur. nume. 14. fo. 188. col. 2.

Mulier prohibita contrahere, an possit renuntiare & contractui consentire. ibi. in parte, Apartar. versic. Et idem. numero. 24. folio. 188. columna quarta.

Mulier, an potest petere tutorem filio sine licentia mariti. ibi. in parte, Haziendo. ver. Idem est dicendum. nu. 31. fo. 189. col. 4.

Mulier quæ non potest per se stare in iudicio, an potest per procuratorem. ibi. in principio. numero. 32. fo. 189. col. 4.

Mulier in criminalibus an potest stare in iudicio. ibi. ver. Quod procedit. nu. 33. fo. 189. col. 4.

Mulier an potest in iudicio stare in actibus precedentibus litis contestationem. ibi. versiculo. Vnum tamen credo. numero. 34. folio. 189. columna. 4.

Mulier quando potest agere contra virum, eo vergente ad inopiam. 157. in parte, Que ella. in prin. nume. 13. fo. 195. col. 1.

Mulier quando tenetur ad debita per virum facta. l. 61. folio. 202. columna. 1.

Mulier, quæ propter debitum viri renuntiavit lucris habituris constante matrimonio: marito venienti ad pinguiorem fortunam, an possit vxor poenitere, & partem lucrorum petere. l. 6. glo. 1. versiculo. Sed quæro. el. 1. numero. 2. fol. 198. columna. 3. in fin.

Mulier de licentia viri, an potest pro alio fideiubere. l. 61. in parte, De su marito. nu. 6. fo. 201. col. 3.

Mulier pro seipsa, an pro alio potest fideiubere. ibi. versic. Sed quæro. nu. 7. fo. 201. col. 3.

Et l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Quod intellige. numero. 10. fol. 229. col. 3.

Mulier, an potest obligari pro debito verso in vtilitatem ipsius. l. 61. in parte, Si se prouare. nume. 9. folio. 202. col. 1.

Mulier, quæ constituitur aliquid verum fuisse in ipsius vilitatem, an preiudicet sibi. ibi. ver. Sed pone. nu. 10. fo. 202. col. 1.

Mulier quibus casibus possit

obligari. l. 61. numero. 11. folio. 200. columna. 2.

Mulier, an tenetur stare locationi factæ de re sua, mortuo viro. ibi. in parte, En prouecho della. versic. Sed pone. nu. 21. fo. 203. col. 3.

Mulier, quando potest vendere bona sua propter debitum viri. ibi. in parte, Vestir y comer. ver. Ex quibus. nu. 26. fo. 204. col. 3.

Mulier, an potest incarcerari. l. 62. nu. 1. fo. 206. col. 2.

Mulier, an transmittit lucra habitata constate matrimonio ad suos. l. 14. in parte, Pueda disponer. ver. Et ex hoc. nu. 3. fo. 79. col. 3.

Mulier, an, & quando potest alienare lucra habitata in primo, & secundo matrimonio. l. 14. numero. 1. folio. 79. col. 2.

Mulier, an potest alienare soluto matrimonio, lucra habitata à consanguineis viri. l. 15. in parte, La propiedad. ver. Verum tamen not. nume. 2. fo. 81. col. 1.

Mulier transiens ad secundas nuptias, an tenetur referuare proprietatem eorum, quæ habuit à primo viro, vel econtra. l. 14. in tex. & in glo. fo. 79. & 80.

Mulier minor, & miles, an sint idonei fideiussores. l. 66. 1. parte, De se arraygar. versic. Et ex hoc dicimus. nu. 10. fo. 229. col. 3.

Mulier quando potest contradicere emptioni factæ à marito. l. 70. glo. 1. ver. Vltorius quæro. numero. 6. fo. 243. col. 4.

Mulier coniugata, an potest clerico obligari. ibi. versic. Ex quo habes. nu. 13. fo. 245. col. 2.

Mulier, an potest repudiare hereditatem sibi delatam contra pactum initum cum viro de se inuicem succedendo. l. 54. in parte, Repudiar. versiculo. Ex quo inferitur. nume. 9. fol. 185. col. 4.

Mulier viuente viro an potest dotē erogare pro anima patris sui. l. 18. in parte, La madre. in fine. numero. 3. folio. 101. col. 4.

Mulier repudiando, an potest amittere alia lucra. Et an renuntiatio possessionis, arguat repudiationem. l. 54. in parte, Repudiar. ver. Item nota. nu. 16. fo. 186. col. 2.

Mulier soluto matrimonio, an po

test de arris ad librum disponere. l. 51. iuncta glo. 1. numero primo. folio. 177. col. 2.

Mulier contrahens secundo, an pdat arras debitas à primo viro. ibi. glo. 1. ver. Vltorius in hoc quæro. nu. 3. fo. 177. col. 4.

Mulier quando perdit arras. ibi. in fine. nu. 4. fo. 177. col. 4.

Mulier, an potest repudiare hereditatem sine licentia viri, & an potest adire cum beneficio inuentarii. Et an aditio cum beneficio inuentarii sit periculosa. numero. 21. fol. 186. columna. 4.

Mulier requisita de adulterio, quid potest facere. In Proemio. in parte, Castilla. ver. Quod dicit procedere. fol. 6. col. 4.

Mulier in testamento an potest esse testis. l. 3. in parte, Siete testigos. versiculo. Quæro insuper. folio. 37. columna. 2.

Mulier, an tenetur referuare filiis prioris matrimonij lucra habitata à primo viro. l. 14. glo. 1. versiculo. Secundo potuit esse. numero. 2. fol. 79. columna. 2.

Et l. 40. glo. 1. ver. Præmitte. nu. 7. fol. 152. col. 2.

Mulier transeundo ad secundas nuptias, an perdit relicta sibi facta à viro in remunerationem nobilitatis, vel seruitiorum. In Proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Sed quia. fol. 4. col. 3.

Mulier coniugata male vitæ, an potest incarcerari sicut non coniugata. l. 11. in parte, Fueren coebidos. ver. Cuius contrarium. nume. 3. fol. 70. col. 1.

Mulier, an sustinet grauiora vulnera, quam vir. l. 40. in parte, Del hijo. versiculo. Contrarium. nume. 15. fo. 153. col. 2.

Mulier ab alio cognita, quam à marito, an dicatur pudica. l. quinquagesima secunda. in parte, Ante de co sumido. versiculo. Non enim. nume. 21. fo. 180. col. 3.

Mulier coniugata, an potest restituere male ablata sine licentia mariti. l. 55. in parte, Sin licencia. versiculo. Quando vero. numero. 11. fol. 188. col. 1.

Et quid in socio, & tutore. ibi. de

Mulier coniugata contrahens cum

alienigena, negans se coniugatam, an valeat contractus. ibi. versiculo. Maximè Bal. numero. 7. cl. 2. folio. 188. columna. 3.

Mulier coniugata, an potest cum aliquo pacisci. ibi. in parte, Apartar. versiculo. Propterea. numero. 17. folio. 188. col. 2.

Mulier coniugata, an potest remittere hypothecam. ibi. versiculo. Vnum tamen. numero. 21. folio. 188. columna. 3.

Mulier coniugata minor, an, & quando potest obligari pro redditibus regalibus. l. 61. in parte, Nuestras rentas. ver. Quod intelligo. nume. 39. fol. 206. col. 1.

Mulieris coniugate contractus sine licentia mariti, an sit nullus. ibi. in parte, Obligar. versiculo. Quæro dicitur hic. numero. 4. folio. 201. columna. 2.

Mulieres matrimonio clandestino interefferentes, an excusentur à poenæ legis. 49. agentis de matrimonio clandestino. l. 49. in parte, Todos. ver. In mulieribus tamen. nume. 27. fo. 173. col. 3.

Mundus, an per sapientes illuminetur. l. 1. in parte, Sean sabidores. fo. 18. columna. 1.

Natura quid sit. l. 6. in parte, De qualquier calidad. versicu. Item natura. fol. 54. col. 4.

Natura rei, an mutetur mutatione personæ. ibidem. ver. Et nota vnum. fo. 55. col. 1.

Naturales, an, & quando succedant parentibus. l. 9. folio. 59. columna. 2. secunda.

Naturales, quando excludant ascendentes à successione paterna. l. 10. fo. 64. & per tot. in legem.

Naturales quando possunt agere querelam inofficiosi contra testamentum matris. l. 9. in parte, Herederos legitimos. versiculo. Ex quo infero. fo. 66. col. 3.

Naturales quando faciunt deficere conditionem, si sine filiis decesserit. ibi. versiculo. Secundo infero. fol. 66. col. 4.

Natus ex furtiuo accessu, an dicatur naturalis. l. vndecima. in parte,

En su casa. numero. 17. fol. 71. columna. 3. tercia.

Natus statim mortuus, an sit in consideratione. Et an posthumus natus, & incontinenti mortuus, rumpat testamentum. l. 13. numero. 7. folio. 77. columna. 1.

Natus pro parte, an dicatur natus. ibi. in parte, Todo. numero. 5. folio. 76. col. 4.

Natus pro parte, et baptizatus, an dicatur natus. ibi. in parte, Todo. versu. Ex quo est notandum. nu. 5. fo. 76. col. 4.

Natus in decimo, vel vndecimo mense, an dicatur partus naturalis. ibi. in parte, Por el ausencia. post principium. numero. 21. folio. 78. columna. 3.

Negotiorum gestor, an dicatur quasi contrahere. l. 55. in parte, Quasi contracto. versiculo. Item negotiorum gestor. numero. 27. folio. 189. columna. 4.

Nepos ex filio adulterino institutus, an excludat ascendentes. l. 9. in parte, Ex testamento. versiculo. Aduerte. folio. 61. col. 2.

Nepos, an teneatur alere auum de bonis sibi acquisitis per delictum aui. l. decima. in parte, El padre. versiculo. Fallit. folio. sexagesimo quinto. columna. 2.

Nepos ex filio naturali, an legitimetur quo ad auum per matrimonium contractum per auum cum concubina post mortem patris. l. duodecima. in parte, Siguiete matrimonio. versiculo. Sed quæro. folio. 74. columna. 2.

Nepos, an potest agere contra testamentum, quod pater approbavit querela inofficiosi. l. vigesima quarta. in parte, Se rompiere. versicu. Secundo adde. numero. 25. folio. 115. columna. 1.

Nepos ex filio primogenito, an excludat patruum à successione maioratus. l. quadragesima. nume. 2. fol. 155. col. 2.

Nepos quando venit ad successionem aui ex persona matris, an rumpat testamentum aui. ibi. in parte, De sus padres. versiculo. Propterea nepos. numero. 30. folio. 155. columna. 2. secunda.

Nepotes, an succedant aui, et qua

liter succedunt transuersalibus. l. 8. glo. 1. versiculo. Adde vnam quaestio nem. cum sequenti. folio. 58. columna. 1. prima.

Nepotes filij incestuosi, an succedant aui. l. 9. in parte, Ex testamento. versiculo. Quæro an nepos. folio. 61. col. 2.

Nepoti ex filio bastardo, an potest aliquid relinqui à patre recta via. l. 10. in parte, Le pueda mandar. ver. Nota quod. numero. 49. folio. 69. columna. 1.

Nepoti ex filio adulterino, an potest aliquid legari à patre recta via. ibi. versiculo. Sed istud. numero. 50. fo. 69. col. 1.

Nepotes, an succedant loco parentum. l. 40. in parte, De sus padres. versiculo. Propterea nepos. numero. 30. fo. 155. col. 2.

Nobilis perdens nobilitatem in quibus videtur illam perdere. l. 57. glo. 1. versicu. Propterea ad hoc facit. nu. 4. fo. 193. col. 4.

Nobiles, & Barones, an, & quâdo possunt subditis & vassallis collectas imponere. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Quo ad tertium. nu. 54. fo. 220. col. 4.

Nomina multiplicatiua qualiter accipiantur. l. 16. in parte, De los bienes. ver. Qualiter. numero. 44. folio. 86. col. 2.

Notarius, qui incipit scribere in vna causa, an possit compelli perseverare vsq; ad finem causæ. l. 38. in parte, No quisiere. versiculo. Quod facit. numero. 2. folio. 149. columna. 3. tercia.

Notarius, an potest rogari de confessione facta absente parte. l. 49. in parte, Testigos. versiculo. Sed pone. numero. 24. folio. 173. columna. 1. & secunda.

Notarius omittens apponere in instrumento capitula debita, an puniatur de falso. l. 50. in parte, Del officio. in principio. numero. 11. fol. 176. columna. 4.

Notarius, an potest apponere in instrumento hypothecam non expressam à partibus. ibi. versiculo. Adde etiam. numero. 12. folio. 177. columna. 1.

Notarius, an debet apponere in instrumento ea, quæ sunt contra naturam instru

instrumenti. ibi. versiculo. Item non debet. numero. 13. folio. 177. columna. 1.

Notarius, an potest corrigere errorem suum. ibi. versicu. Item pone. nu. 14. fo. 177. col. 1.

Notarius condemnatus in amissione officij, an potest deinceps conficere instrumentum. ibi. versicu. Et nota. numero. 15. folio. 177. columna prima.

Notarius interrogans testem ultra contenta in articulis, an puniatur de falso. ibi. versicu. Item nota. nu. 16. fo. 177. col. 1.

Notarius condemnatus de falso, an potest publicare instrumenta facta ante condemnationem. ibi. in parte. De falsario. ver. In tantum. nu. 17. fo. 177. col. 1.

Notarius delinquens in officio, & extra officium, qualiter puniatur. ibi. in parte. Incurra. in fine. numero. 10. fo. 176 col. 4.

Notarius omittens aliqua in testamento nuncupatio, an ob id vitietur testamentum. l. 3. in parte, Nuncupatio. versi. Ex quo sequitur. fo. 31. col. 2.

Notarius testamenti, an debet scribere, quod omnes testes interfuerunt in ipso testamento. ibi. in parte, Interuengan. versi. Et not. el. 2. fo. 33. col. 4.

Notarius creatus à Papa, vel Imperatore, in quibus testificet ut notarius. ibi. in parte, Escriuano. versiculo. Secundò infertur. folio. 39. colum. 3.

Notarius conficiens testamētum, vel instrumentum, an debet apponere nomen suum cum suo signo. ibi. in parte, Del escriuano. ver. Sed que. ro. fo. 40. col. 3.

Notarius, an tenetur apponere cum nomine suo cognomen suum. ibi. versi. Quæro. an. fo. 4. col. 3.

Notarius non habens proprium signum, an poterit apponere alienū. ibi. in principio. fo. 4. col. 2.

Notario, an, & quando credatur sine teste. ibi. in parte, No haga fe. versiculo. Oppono contra hoc. fol. 42. col. 4.

Notario, an debet soluere venditor mercedem contractus, vel instrumenti venditionis, an emptor. l. 70.

in parte, El comprador. ver. Aduerte. nu. 42. fo. 249. col. 4.

Nouatio, an debet fieri expressè. l. 16. in parte, No se cuente. versiculo. Et pro confirmatione. nume. 29. fol. 84. col. 3.

Nouem dies, quæ dantur ad retrahendum rem auolengi pro tanto, quando incipiunt currere. l. 70. nu. 1. fo. 243. col. 1.

O

Obligatio mariti et vxoris, an æquiparentur obligationi patris & filij. l. 61. in parte, Man comun. versiculo. Item not. numero. 32. folio. 205. columna. 2.

Obligatio quid sit. l. 63. glo. 1. ver. Quo ad terciū. nu. 1. fo. 208. col. 1.

Obligatio guarentigia, quæ dicatur. ibi. in parte, Obligaciō. in prin. nu. 10. fo. 210. col. 1.

Obligati in solidum, an dicantur duo rei debendi. l. 61. in parte, Mancomun. in princi. nu. 7. fol. 201. col. 4.

Obligatio ad canonem, an sit personalis, an realis. l. 68. in parte, Ciertos plazos. versiculo. Pro hoc facit. in verbo. Quia obligatio ad canonem. numero. 14. folio. 238. columna. 4.

Obligatus reficere, an teneatur semel tantum. l. 53. in parte, Prometieren. versiculo. Sed tu adde Angelum. numero. 33. folio. 183. columna. 3.

Obligatus seruire certo tempore, an potest seruire in alio. ibi. versiculo. Item obligatus. numero. 32. folio. 183. col. 2.

Obligatus ad faciendū certo tempore, an potest facere post tempus. l. 33. in parte, No le fuere. versiculo. Hinc etiam. numero. 3. folio. 145. columna. 4.

Obligatus ad dandum certo tempore, an possit dare post tempus. ibi. eodem versi. fo. & col.

Obligatus, quando tenetur præcisè ad factum, & quando succedit obligatio ad interessè. l. 20. glossa. 1. versicu. An autem. numero. 3. folio. 103. col. 4.

Obligatus an dandum, an tenetur ad interessè. ibi. versicu. Et nota quod ista quæstio. numero. 2. folio.

103. col. 4.

Occidens hominem non integrum, an incidat in poenam homicidij. l. 13. in parte, De otra manera. versiculo. Ex quo sequitur. numero. 78. colum. 2.

Occultè, an dicitur fieri, quod sit sine iudicis autoritate, quando decretum est necessarium. l. 44. in parte, Con auctoridad. versiculo. Veritas est. numero. 6. folio. 160. columna. 2.

Odofredus quis fuit. l. 1. in parte, Bartulo. versiculo. Item Odofredus. folio. 23. col. 1.

Offendere quādo quis pōt alium. l. 76. nu. 2. fo. 257. col. 1.

Offensus, qui potest offensorem suum offendere, an possit offendere conuocatis amicis vel famulis ad offensam, vel committere aliis. ibi. versiculo. Et nota. numero. 3. folio. 257. col. 1.

Officialis minor exercens officium suum malè, an restituatur. l. 22. in parte, De las dichas. versiculo. Et nota. cum sequen. folio. 25. columna. 3.

Officialis si aliquem offendat, an & quando se excuset. l. 66. glo. 1. versiculo. Intellige. nume. 2. folio. 228. colum. 3.

Opinio, an faciat plenam probationem. l. 41. in parte, Costumbre. versicu. Adde singulare. nume. 16. fo. 156. col. 4.

Oppressis denegans fauorem, an quodammodo Christum denegare videatur. l. 49. glo. 1. Imò vult. nume. 6. fo. 171. col. 1.

Ordo in testamentis, & in iudiciis, & in contractibus, quando sit seruandus. l. 6. glo. 2. versi. & nota. q. ordo. fo. 50. col. 2.

Et. l. 27. in parte, Entre los estrafios. ver. Et dicitur ordo. cum sequen. nu. 38. fo. 129. col. 4.

Ordo scripturæ, an attendatur, ubi constat de ordine intellectus. l. 17. in parte, En el tercio. ver. Itaque ordo. nu. 13. fo. 93. col. 3.

Ordo charitatis, & ordo necessitatis quis dicatur. l. 6. in parte, Por su orden. ver. Cuius contrariū. cum sequen. fo. 50. col. 3.

Ordo, an seruetur in executione sententiæ. l. 64. glo. 1. ver. Itaque in exe-

cutione. nume. 4. fo. 217. col. 2.

Osculans virginem per vim, qualiter punitur. l. 81. glo. fi. versiculo. Quid dicendum de eo. nume. 9. fol. 261. col. 4.

Osculans vxorem alterius, qualiter punitur. ibi. in parte, Adulterio. in principio. numero. 3. folio. 261. columna. 3.

Osculum precedēs spōsalia damnatur, non sequens. l. 52. in parte, Besado. in principio. numero. 6. folio. 179. col. 1.

Osculum, & amplexus, an sint signa incontinētiæ. ibi. in parte, Si non la ouiere besado. versic. Item amplexus. nume. 23. fo. 180. col. 4.

P

P Acta, an, & quādo sint seruanda, & quid operentur. l. 22. in parte, No pue da. in principio. nume. 25. fo. 110. col. 4.

Pañtum de non vendendo alteri, an valeat. ibi. numero. 26. folio. 110. colum. 4.

Pañtum pro quibus interpretatur. ibi. in parte, Que no vala. versic. In contrarium. nume. 28. fo. 111. col. 1.

Pañtum quando extēdatur vltra pacificantes. ibi. versic. Sed quēro. nu. 29. fol. 111. col. 2.

Pañtum de non vendēdo pignori appositum, an impedit eius venditionem. ibi. in parte, De mejorar. versicu. Idem dicimus. numero. 19. fo. 109. col. 4.

Pañtum de nō alienādo rem propriam, an valeat. ibi. ver. Secūdo op. pono. num. 8. fo. 108. col. 3.

Pañtum, in quo differt à pollicitatione. & stipulatione. ibi. versicu. Ad cuius intelligentiam. numero. 1. fo. 108. col. 1.

Pañtum cum furnario, & possit coquere ipse, et eius familia, an intelligatur de familia præsenti tantum, an etiam de habitura. l. 17. in parte, De sus hijos. versiculo. Secundo casu. nume. 8. fo. 92. col. 1.

Pañtum inter maritū & vxorem de se inuicem succedendo, an habeat vim vltimę voluntatis. Et an in substantia sit vltima voluntas. ibi. in parte, Postrimera voluntad. versiculo, Pone igitur. nu. 17. fol. 93. col. 4.

Pañtum inter maritū & vxorem

de se inuicem succedendo, si ambo reperiuntur mortui, quis præsumat prius decessisse. l. 40. in parte, Del hijo. versic. Pro quo etiam facit. nu. 12. fo. 153. col. 1.

Pañtum de succedendo, an requirantur testes, quot requiruntur in testamento. l. 17. in parte, Postrimera voluntad. versic. Ex quo infero. nu. 18. fo. 93. col. 4.

Pañtum de donando, an sit cōtractus nominatus. ibi. versic. Et not. nu. 16. folio. 93. col. 4. Et in parte, Otro algun cōtracto. versic. Item nota. nu. 29. fo. 94. col. 3.

Et melius in. l. 22. in parte, De mejorar. ver. Vltorius nota. numero. 35. fo. 111. col. 3.

Pañtum inter maritum & vxorē de se inuicem succedendo, an, & quādo valeat. l. 17. ver. Sed quia dixi. nu. 19. fo. 94. col. 1.

Pañtum, an potest operari, quod præscriptio non currat. l. 63. in parte, Diez años. ver. Vltimò quo ad su pradiñta nota. numero. 34. folio. 217. columna. 4.

Pañtum, an dicatur ius commune. ibi. ver. Istud etiam. numero. 35. fol. 218. col. 1.

Pañtum, an operetur vltra consuetudinem. ibi. ver. Amplius dico. nu. 36. fo. 218. col. 1.

Pañtum nudum super dote, an valeat. l. 53. in parte, Le prometieren. in prin. nu. 10. fo. 182. col. 4.

Pañtum, an potest mutare naturā cōtractus. l. 68. versicu. Oppono, & videtur. nume. 2. Et versic. Præterea. nume. 4. fo. 237. col. 2.

Pañtum nudum an valeat in cōtractu census, & emphyteosis. ibi. in parte, Que se guarde. versic. Quod est verum. nume. 22. fo. 240. col. 3.

Pañtum nudum, an sufficit ad trāstationem dominij. ibi. versiculo. Et tunc nota. numero. 23. folio. 240. columna. 3.

Pañtum, in qua parte cōtractus debet apponi. ibidem. in fine.

Papa, an explicat ardua sine consilio cardinalium. In Procemio. in parte, Con ellos consultado. folio. 10. colum. 1.

Papa solus tenet locum principis apostolorum. ibi. versiculo. Item ipse solus. fo. 10. col. 3.

Papæ authoritatis an sit maior, quā authoritas sanctorum. ibi. ver. Item maior. fo. 10. col. 3.

Papa, an potest auferre ius vniuersi, & dare alteri. ibi. versic. Item ipse solus. el. 2. fo. 10. col. 3.

Papa, an solus deponat Imperatorem. ibi. ver. Item solus. fo. 10. col. 3.

Papa, quid potest facere. ibi. ver. Quibus adde. vsque in finem versic. Post publicationem. fo. 10. col. 4. & fo. 11. col. 1. & 2.

Parentes quando succedāt filiis. l. 6. fo. 50. col. 2.

Parentes quando excludant substitutum vulgarem à successione filij. ibi. in parte, Succedan. versiculo. Sed quēro. fo. 51. col. 2.

Parentes, in qua parte succedant descendantibus. ibi. in parte, En todos. versiculo. Fallit ista lex. folio. 52. col. 2.

Parentes quando tenentur alere filios. l. 10. in parte, En caso. numero. 2. fo. 64. col. 3.

Parentes de quibus bonis possunt filiis donare. ibi. in parte, Mas de la quinta. versic. Sed quia ista lex. fo. 67. col. 2.

Parentes, quo iure compellantur alere filios. l. 53. in parte, Prometieren. versic. Quo iure. nume. 35. folio. 183. col. 3.

Parentes, an cum bona cōscientia possint facere maiorum de tertia & quinta parte bonorum suorum. l. 27. versiculo. An parentes. numero. 49. fo. 130. col. 4.

Partus, quando dicatur naturalis. l. 13. nu. 1. fo. 76. col. 2.

Partus quando dicatur adulterinus. ibi. glo. 1. versic. Nota etiam. numero. 2. fo. 76. col. 2.

Pater assignans aliquam rem filio ad alimenta, quam perdit ludo, an tenetur iterum ad alimentandum filium. l. 10. in parte, En caso. versiculo. Sed pone. numero. 7. folio. 65. columna. 1.

Pater, an potest adire hereditatem filio delatam, & ab eo recusantam. l. 21. in parte, Repudiar. in versic. Quēro. cum sequentibus. nume. 14. fo. 106. col. 2.

Pater, an potest facere substitutionem, per quam excludat matrem à successione filij. ibi. versiculo. Sed quēro

quæro. vsque in finem. nume. 11. fo. 106. col. 2.

Pater, an, & quando potest filio relinquere ultra tertiam & quintam partem bonorum. In Proœmio. in parte, Gracia de Dios. ver. Et ex hoc dicitur. fo. 4. col. 1.

Pater ratione alimentorū quid potest relinquere filiis illegitimis. l. 10. in parte, Mas de la quinta. numero. 22. fo. 66. col. 3.

Pater, an potest prohibere filiis spurii & naturalibus in testamento alimenta præstari. ibi. in parte, En caso. ver. Intantum. numero. 9. folio. 65. col. 1.

Pater naturalis vel legitimus quādo tenetur filiis alimenta præstare. ibi. ver. Item pater. numero. 3. folio. 64. col. 3.

Pater naturalis, quid potest filiis suis relinquere. l. 10. glo. 1. numero. 1. fo. 64. col. 3.

Et ibi in parte, Mas de la quinta. nu. 22. fo. 66. col. 3.

Pater quando videtur omnia bona filiis naturalibus donare. ibi. in parte, Le pueda. versic. Nota tamen. nume. 51. fo. 69. col. 1.

Pater, an potest in vita sua omnia bona relinquere filiis. ibi. versiculo. eo. fo. 69. col. 1.

Pater appellas aliquē in filium, an eo ipso videatur eius filius. l. 11. in parte, Podian casar. versicu. Secundò requiritur. numero. 9. folio. 70. columna. 4.

Pater solus, an succedat filio legitimo per rescriptum principis. l. 12. in parte, A los otros. ver. Et nota. nu. 39. folio. 75. col. 4.

Pater legando filia, an videtur legare pro dote. l. 16. glo. 1. ver. Secus in patre. nu. 2. fo. 82. col. 1.

Pater si consumpsit omnia bona in rebus maioratus, an alij filij habeant aliquod remedium aduersus primogenitum. l. 46. in parte, Ni a sus hijos. vsque in finē. nu. 6. fo. 166. col. 4.

Pater familias in quibus bonis habet vsumfructum. l. 48. glo. 1. versic. Sed quæro. nu. 1. fo. 167. col. 4.

Pater, an tenetur restituere filio fructus, quos percepit iniuste de bonis filij. ibi. in parte, De restituir. numero. 10. fo. 168. col. 3.

Pater quibus ex causis potest fi-

lium exheredare. l. 49. in parte, Iusta causa. numero. 31. fo. 174. columna. 1.

Pater, an teneatur dotare filios, & de quibus bonis. l. 53. numero. 31. fo. 182. col. 1.

Pater dotando simpliciter, de quibus bonis videtur dotasse. ibi. glo. 1. ver. Nota istam legem. numero. 1. fo. 181. col. 4.

Pater promittens dotem sine instrumento, an compellatur conficere. ibi. in parte, Prometieren. ver. Et nota. nu. 12. fo. 183. col. 1.

Pater, qui dedit dotem filia, prima vice consumpta, an teneatur iterum dotare. ibi. ver. Vltius quæro. nu. 13. fo. 183. col. 1.

Pater, an compellatur officio iudicis dotare filios. ibi. ver. Quod est verum. nu. 14. fo. 183. col. 1.

Pater, an tenetur dotare filiam, quæ se nuptui tradidit sine dote. ibi. versiculo. Pone. numero. 34. folio. 183. col. 3.

Pater, an potest in integrum restitui aduersus donationem à se factam filio. l. 17. in parte, No se pueda. versiculo. Sed quæro. numero. 113. fo. 101. col. 1.

Pater reuocans donationem à se factam, an debet soluere expensas in re factas. ibi. in parte, Si no reseruasse. versiculo. Vltius quæro. nu. 114. fo. 101. col. 1.

Pater, an potest filio obligari. Et quid econtra. l. 22. glo. 1. versicu. Oppono tertio. numero. 10. fol. 109. col. 1.

Pater, qui promisit non meliorare aliquem ex filiis ad instantiam vnius eorum: si meliorat vnum, an melioratio sit in totum nulla, an in parte pertinet ad illum, ad cuius instantiam fuit appositum pactum. ibi. in parte, No vala. versic. Sed quæro. nume. 27. fo. 111. col. 1.

Pater, an potest vnum ex filiis meliorare in vsumfructu, & alium in proprietate. l. 27. in parte, Por el tiempo. versiculo. Et est ratio. nume. 51. fo. 131. col. 1.

Pater, & filius, qui simul decesserunt, quis eorum præsumitur prius decessisse. l. 40. in parte, Del hijo mayor. versiculo. Idem dicitur. nume. 14. fo. 153. col. 2.

Pater, an potest exemplariter substitui à filio. l. 31. in parte, Exemplar. versiculo. Item nota. numero. 30. fo. 142. col. 2.

Pater, an, & quando potest filium suum priuare legitima. In Proœmio. in parte, Gracia de Dios. versiculo. Infero ex dicta conclusione. fo. 5. col. 3.

Pater, & filius hæredes instituti, qualiter debent succedere. l. 6. in parte, Por su orden. versiculo. Tex. in c. Rainald. folio. 50. col. 3.

Pater naturalis, an teneatur filiam dotare. l. 10. in parte, En caso. versiculo. Adde. quod licet. cum versis sequenti. numero. 10. folio. 65. columna. 2.

Pater in vita an compellatur filiis suis assignare legitimam. ibi. in parte, Mas de la quinta. versiculo. Præterea filij. numero. 26. folio. 67. columna. 1.

Pater in vita, an compellatur filiis alimenta præstare. ibi. versiculo. Verum tamen est. numero. 29. folio. 67. col. 1.

Pater, an potest legitimare bastardos, stantibus legitimis. l. 12. in parte, Para heredar. versiculo. Adde, quod pater. numero. 15. folio. 73. columna. 2.

Pater contrahens secundas nuptias, an perdat successionem ab intestato in bonis filiorum ex primo matrimonio. l. 15. in parte, En los varones. versiculo. An pater. nume. 3. fo. 81. col. 2.

Pater, qui maritauit filiam sine dote, an potest compelli illam dotare. l. 53. in parte, Durante. versiculo. Quid si pater. numero. 44. folio. 185. columna. 1.

Pater, an potest authorari filio, vt sibi donet. l. 55. in parte, Sin licencia. versiculo. Quid in patre. nume. 7. fo. 187. col. 3.

Pater contrahens nomine filiorum, quos non habet, vel maritus nomine vxoris, quam non habet: si postea filij nascantur, vel si maritus matrimonium contraxit, an confirmetur contractus. l. 58. in parte, Ouie re hecho. versiculo. Vnum tene. nu. 9. fo. 196. col. 4.

Pater, an potest relinquere plus vni filio, quam aliis. l. 18. in parte,

El tercio, versiculo. Intellige tamen. nume. 6. fo. 102. col. 2.

Pater prelegans filio vt contrahat cum filia militis, qui contraxit: tamen ea defuncta, contraxit cum filia mercatoris, an perdit prelegatum. l. 27. in parte, Por el tiempo. versu. Quid si non ad tempus. nume. 57. fo. 131. col. 3.

Patris confessio, quod vendidit omnia bona sua, & pretium recepit, an praeiudicet filis. In Proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Itē Ioannes de Platea. fo. 5. col. 3.

Patris delictum, an, & quando noceat filiis legitimis, naturalibus, & adulterinis. l. 9. in parte, En la ley. versiculo. Infertur etiam. folio. 64. columna. 1.

Patria quam vim habeat in ciues. l. 3. in parte, Siete testigos. ver. Item si pater. fo. 38. col. 1.

Patria potestas quid sit. Et quibus casibus liberetur quis à patria potestate. l. 5. in parte, De su padre. in fine. fo. 49. col. 1.

Patruus, & consobrini legitimi, vel naturales instituti à patruo, an et quando succedat in stirpem. l. 8. glo. 1. versu. Et nota, quod non solum ista lex. fo. 59. col. 2.

Pauper quis dicatur. l. 10. in parte, De sus hijos. versiculo. Quando pater. nu. 19. fo. 66. col. 3.

Et. l. 6. in parte, Vestir. versiculo. Quando maritus. numero. 25. folio. 204. col. 3.

Paupertas qualiter debeat probari. l. 6. in parte, Vestir. versiculo. Quando maritus. numero. 25. folio. 204. col. 3.

Pax, an sit habenda cum omnibus. In Proemio. in parte, Sicilia. versu. Item ad illud. fo. 7. col. 4.

Pax, quibus ex causis inter homines non seruatur. ibi. in parte, Con ellos consultado. versiculo. Et nota quod propter guerras. folio. 13. columna. 1.

Peccatum, in quo cognoscatur. In Proemio. in parte, Hazer leyes. fo. 13. col. 1.

Pecunia parata ad emptionem praedij, an dicatur quid immobile. l. 6. glo. fi. in principio. folio. 56. columna secunda.

Pecunia, an sit secundus sanguis

hominis. l. 49. glo. 1. ver. Quia res. numero. 4. fo. 170. col. 4.

Pedagium quis potest imponere. l. 12. in parte, Priuilegio. ver. Item nullus. nume. 7. fo. 72. col. 3.

Peregrini, an possunt testari coram duobus testibus. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. versu. Fallit quintò. fo. 29. col. 2.

Peregrinatis, an eueniat, quod multi habeant multa hospitia, & amicitias nullas. l. 1. in parte, Sean sabido res. ver. Adde. Multitudo. folio. 18. col. 4. in fine.

Periurus, an potest esse testis per acta poenitentia. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. versu. Et istis adde. nume. 13. fo. 77. col. 4.

Petitio hereditatis, quae bona comprehendat. l. 63. in parte, Es mixta. versiculo. Et nota. numero. 62. fo. 216. col. 2.

Pignoris remissio vel hypotheca, an sit permessa inter virum & uxorem, licet donatio sit prohibita. l. 55. in parte, Apartar. ver. Verum tamen est. nume. 22. fo. 188. col. 3.

Plures debitores simul & in solidum obligati: si aliqui illorum condēnātur, an debet executio fieri contra omnes. l. 61. in parte, Mácomun. el. 2. ver. Itē nota. numero. 35. fo. 205. col. 3.

Pluralis locutio quando sit contenta numero vnus tantum. l. 19. in parte, O hijos. ver. Et quauis. num. 1. fo. 102. col. 4.

Pœna apposita vni ex correlatiuis, an videatur alteri apposita. l. 49. in parte, Matrimonio. versu. Tu tamen tenē. numero. 15. fol. 172. col. 2.

Pœna excedens duplum, an potest apponi in contractu. l. 68. in parte, Mas de la meitad. in principio. nu. 25. fo. 240. col. 4. in fine.

Pœna, an, et quando potest remitti per iudicem. ibi. ver. Et nota. num. 26. fo. 241. col. 1.

Et. l. 4. in parte, Fueren confiscados. versiculo. An pœna. folio. 47. columna. 1.

Pœna deferentium res prohibitas, an potest minui. l. 1. in parte, En los dichos lugares. versu. Item nota. fo. 21. col. 1.

Pœna, quando dicatur imposita ipso iure. l. 4. in parte, Fuerē confis-

cados. versu. Quando pœna dicatur. fo. 47. col. 1.

Pœne binuborum, an, & quando habeant locum. l. 15. in parte, En los varones. versu. Vnum tamen. nume. 5. fo. 81. col. 3.

Pœna in compromisso apposita, an habeat locum in casu, quo interuenit dolus. l. 64. in parte, Vna ordenança. ver. Et hoc maximè. num. 64. fo. 221. col. 3.

Pœna compromissi, an habeat locum contra minorem. ibi. ver. Item cum nobilis. nume. 65. fol. 221. col. 3.

Pœna compromissi, an petatur contra eum, qui succubuit. ibi. ver. Maximè. numero. 66. fol. 221. col. 3.

Pœna compromissi, an committatur, cum quis habuit iustam causam reducendi sententiam ad arbitrium boni viri. ibi. versu. eodem. num. 66. fo. 221. col. 3.

Positionibus an tenetur quis respondere, si ponuntur post terminum datum ad ponendum positiones. ibi. in parte, Y passados. versiculo. Ad quod etiam facit. numero. 87. folio. 224. col. 3.

Positioni obscurae respondens, an possit reuocare confessionem tantumquam erroneam. In Proemio. in parte, Entendimiento. versiculo. Quod inducit. fo. 8. col. 3.

Positioni obscurae non respondens, an habeatur pro confessio. Et quae dicatur positio obscura. ibi. versu. Et ex his notat. folio. 8. col. 3.

Positionem confessionis, si addit (prout in tali instrumento continetur) & in illo continetur contrarium, an noceat confessio. ibi. versu. Adde. Hinc glo. fo. 8. col. 3.

Positiones produciens, an videatur confiteri omnia contenta in positionibus. ibi. versu. Vnum tamen not. fo. 8. col. 4.

Posse aliquid fieri quando dicatur. l. 11. in parte, Podiã casar. in principio. nume. 4. fo. 70. col. 3.

Posse fieri an dicatur, quod sit cum dispensatione. ibi. fol. eodem. & eadem col.

Possessio civilis, an causet praescriptionem. l. 17. in parte, La posesion. versu. Primus effectus. numero. 67. fo. 67. col. 4.

Possessio longa in iuribus incorporalibus

ralibus an habeatur pro veritate, & an faciat præsumi dominium sine titulo. ibi. ver. Nonus effectus. nu. 75. fo. 98. col. 1.

Possessio rei donatæ à testatore traditæ in vita, an possit aib eo reuocari. ibi. verfic. Vndecimus effectus. nu. 76. fo. 98. col. 1.

Possessio operatur, quod si facta sit conuentio inter cōiuges, quod is succedat alteri, qui posterior decesserit sine filiis: & ambo decesserunt, nec apparet quis eorum decesserit posterius: si hæredes vnius possidēt bona alterius, illi præferuntur in successione. ibi. versiculo. Vigessimus septimus effectus. nu. 91. fo. 98. col. 4.

Possessio data precario, an sit vera, an ficta, ibi. verfic. Et nota. nume. 97. fo. 99. col. 1.

Possessio, an transferatur per licentiam intrandi possessionem. ibi. verfic. Sed quæro. nu. 98. fo. 99. col. 1.

Possessio, an transferatur solo animo. ibi. verfic. Nisi in ipso. numero. 99. fo. 99. col. 2.

Possessio rei donatæ vel venditæ, an trāfferatur per traditionem instrumenti. ibi. in parte, La escriptura. verfic. Quod intellige. nume. 102. fo. 99. col. 3.

Possessio, an transferatur per incisionem instrumenti. ibi. ver. Et nota. numero. 103. fo. 99. col. 3. in fine.

Possessio ciuili, & naturalis, in quibus differunt. l. 40. glo. 1. versicu. Pono exemplum. numero. 4. folio. 151. col. 4.

Possessio an interrumpatur per filium familias. l. 65. in parte, En la propiedad. versiculo. Et nota. num. 15. fo. 227. col. 4.

Possessio ciuili si vacat, an accrescat possidenti naturaliter. l. 17. in parte, La possession. versiculo. Septimus effectus. numero. 73. folio. 98. col. 1.

Possessio per quos actus tradatur. l. 44. in parte, La possession. nu. 11. fo. 160. col. 3.

Possessio totius rei an acquiratur, si in angulo rei quis ingrediatur. ibi. in parte, De la cosa. numero. 12. fo. 160. col. 4.

Possessio tradita in vna re hæreditatis, an acquiratur in omnibus rebus ipsius. ibi. in parte, O cosas. nu.

16. fo. 161. col. 1.

Possessio iurisdictionis qualiter acquiratur. ibi. in parte, De la cosa. verfic. An autem. numero. 13. fo. 160. col. 3.

Possessio maioratus ciuili & naturalis, an transeat in sequentem in gradu sine apprehensione. l. 45. nu. 24. fo. 163. col. 4.

Possessio, an transeat sine apprehensione in secundum donatarium ex legis dispositione. ibi. in versicu. Et si dicas. numero. 5. fo. 162. col. 2.

Possessio rei donatæ, an transeat in ecclesia sine apprehensione. ibi. versiculo. Item transferatur. numero. 3. fo. 162. col. 2.

Possessio bonorum ingressi monasterium, an transeat in monasterium sine apprehensione. ibi. glo. 1. versiculo. Item bonorum. numero. 4. fo. 162. col. 2.

Possessio quoduplex. l. 45. in parte, La possession. numero. 23. folio. 63. col. 4.

Possessio ficta, an tribuat interdictionem recuperandæ. ibi. in parte, Tomado la possession. in principi. nume. 31. fo. 64. col. 2.

Possessio, quos effectus habeat. l. 17. in parte, La possession. versicu. Ex quo multi sequuntur. numero. 66. fo. 97. col. 4.

Possessio rei donatæ filio, an debeat dari, seu tradi. ibi. versiculo. Ex quo vnum. numero. 45. fo. 46. col. 2.

Possessio, an, & quando probetur per clausulam constituti. ibi. versiculo. Intellige. cum sequen. nume. 52. fo. 96. col. 4.

Possessio, an transferatur per tractum nullum. ibi. ver. Hinc est, numero. 42. fo. 96. col. 1.

Possessio, an trāfferatur in secundum emptorem, si primò fuerunt generaliter obligata bona venditoris in ipsa venditione. ibi. ver. Item si venditor. numero. 43. fo. 96. col. 1.

Possessio si contendatur, vel sit dubium cui potius fuit tradita, an præsumatur p primo emptore. ver. Si verò est dubium. numero. 44. fo. 96. col. 2.

Possessio, qualiter probetur, et an per impositionem custodis. ibi. ver. Vide etiam. fo. 97. col. 1.

Possessio per clausulam constitu

ti, per quæ verba transfertur. ibi. ver. Verba enim. nu. 59. fo. 97. col. 2.

Possessio fictæ, per quos modos transfertur. ibi. ver. Et nota. numero. 62. fo. 97. col. 3.

Possessio, an transferatur per illa verba, Titius vendidit, & tradidit. ibi. ver. Si verò ponuntur. numero. 60. fo. 97. col. 2.

Possessio an transferatur per summum, aut catastum. ibi. versu. Vnde dicit insuper. nume. 65. fo. 97. col. 2.

Possessio ciuili, an necessario requiratur ad præscriptionem. ibi. in parte, Possession, versiculo. Tenet etiam domi. Abb. numero. 68. folio. 97. col. 4.

Possessio naturalis sola, an sufficiat ad præscribendum. ibi. versicu. eo. nume. 69. fo. 97. col. 4.

Possessio vera, an continuetur in heredem sine apprehensione rerum hæreditariarum. l. 45. glo. 1. ver. Per quæ omnia limitatur. numero. 6. fo. 162. col. 3.

Et in parte, Villas. ver. Limitatur etiam. nu. 12. fo. 162. col. 4.

Possessio quando continuatur de patre in filiū. ibi. in versu. Propterea. nu. 13. fo. 162. col. 4.

Possessio, an potest transferi sine actu corporeo, vel ficto. in parte, Sin otro acto. ver. Per hoc videtur cessare. nu. 14. fo. 163. col. 1.

Possessio continuata in filium vigore statuti, an parit interdictionem recuperandæ, an tantum adipiscendæ. ibi. versu. Ex quo sequitur. nume. 17. fo. 163. col. 2.

Possessio, an trāfferatur per clausulam, volumus habere vim veram, realis, et corporalis possessionis. ibi. versiculo. Item loquendo. nu. 16. fo. 163. col. 1.

Possessio, an transeat de arrogato in arrogantem sine apprehensione. ibi. versiculo. Et probatur. nume. 19. fo. 163. col. 2.

Possessio vera, an trāfferatur per inuestituram regiam. ibi. versicu. Et non solum. nume. 20. fo. 163. col. 2.

Possessio, an transferatur per ista verba, Assignamus tibi tale castrū, cum plenitudine potestatis. ibi. ver. Ideo dicebat ipse Bald. numero. 22. fo. 163. col. 3.

Possessio Quid sit. lege. 45. in parte,

parte, La possession. versic. Sed quia dicitur hic. nu. 25. fo. 164. col. 1.

Possessio quando simpliciter profertur, de qua possessione intelligatur. ibi. in parte, Ciuil. versic. Not. q. quando verbum. numero. 26. folio. 164. col. 1.

Possessio si proferatur à testibus, de qua possessione intelligatur. ibi. versiculo. Si verò. numero. 27. folio. 164. col. 2.

Possessio confirmata per Principem, an intelligatur de iusta. ibi. versicu. Hinc. numero. 28. folio. 164. columna. 2.

Possessionis missio qualiter potest probari. l. 17. in parte, La possession. versiculo. Qualiter ista. nume. 41. folio. 95. col. 1.

Possessionem obligatus ad tradendum exempto, an liberetur, si constituit se nomine emptoris possidere. ibi. versicu. Adde. Super hoc in facto. numero. 54. fo. 97. col. 1.

Possidens nomine alterius precario, negando possessionem, an videatur dominum vel creditorem spoliare. ibi. versiculo. De ista questione. nu. 55. fo. 97. col. 1.

Possidere an dicitur, qui pluries ad possessionem accessit. l. 44. in parte, De la cosa. versiculo. Item si pluries. numero. 14. folio. 160. columna quarta.

Et. l. 17. in parte, La possession. versiculo. Item pluries. numero. 56. fo. 97. col. 1.

Possidere an dicitur, qui probat pensionem recepisse à colono possidente. l. 17. in parte, La possession. versicu. Sed quidam alius. numero. 57. fo. 97. col. 1.

Possidens rem communem, an videatur pro se & pro sociis possidere. ibi. versicu. Hinc etiam. nume. 58. fo. 98. col. 2.

Possidens vt conductor si expellatur à locatore, an possit agere ad restitutionem. ibi. ver. Ex qua ratione. nume. 61. fo. 97. col. 3.

Possessionem transferens fictè, an liberetur à vera traditione. ibi. versiculo. Et insuper. numero. 63. folio. 97. col. 3.

Possessionem nitens probare per instrumentum, in quo est constitutus, qualiter debet articulare. ibi. versicu.

Erit ergo practica. numero. 64. fol. 97. col. 3.

Possidere an dicitur percipiens fructus, alio possidente. l. 44. in parte, De la cosa. versiculo. Si tamen alio possidente. numero. 15. folio. 160. col. 4.

Possidens ciuilitè et naturaliter, an possit ingredi possessionem, & expellere detentorem. l. 45. glon. versiculo. Propterea tu iuuenis. nume. 1. fo. 161. col. 3.

Possessione eiectus, an, & quando potest agere interdicto, vnde vi. ibi. versic. Et ne mireris. nume. 2. fo. 161. col. 3.

Possidens ciuilitè, an, & quando faciat fructus suos. ibi. in parte, Ciuil. versiculo. Ex quo ibi notanter dicit Baldus. numero. 29. folio. 164. col. 2.

Possessionem ciuilem an dicatur quis habere, quando ei non correspondet dominium, vel quando res à nullo possidetur. ibi. versicu. Item nota. nume. 30. fo. 164. col. 2.

Possidens rem diu vt feudalem, vel emphyteoticam, an presumatur data in feudum, vel in emphyteosim perpetuum. l. 64. in parte, Vna orde nança. ver. Sexto dicunt & affirmat. nume. 26. fo. 219. col. 2.

Possessor, an faciat fructus suos. l. 17. in parte, La possession. versic. Secundus effectus. numero. 70. fol. 97. col. 4.

Possessio rei immobilis, an sortitur forum, in quo res sita est. ibi. ver. Decimus sextus. num. 81. fo. 98. col. 2.

Possessor rerum hereditariorum, an presumatur longo tempore agnouisse possessionem. ibi. versic. Decimus octauus. numero. 83. folio. 98. columna. 2.

Possessor rei emptæ, an præferatur emptori non possidenti. ibi. versiculo. Vigemus quartus. numero. 88. fo. 98. col. 3.

Possessoris testes, an præualeant testibus alterius non possidentis. ibi. ver. Decimus nonus. fo. 98. col. 2.

Possidens an potest demoliri propria autoritate, quod alter in re à se possessa construxit. ibi. versiculo. Quintus effectus. numero. 71. folio. 98. col. 1.

Possidens ciuilitè, an potest in-

tentare interdictum, vt possidetis, contra ingressum, ad hoc, vt restituat naturalem. ibi. versicu. Sextus effectus. nume. 72. fo. 98. col. 1.

Possidens immobilia, an releuetur ab onere satisfaciendi. ibi. versicu. Octauus casus. num. 74. fo. 98. col. 1.

Possidens instrumentum mandati, an presumatur prior. ibi. ver. Duo decimus effectus. nu. 77. fo. 98. col. 1.

Possidens res patronatus, an presumatur patronus. ibi. ver. Decimus tertius effectus. nu. 78. fol. 98. col. 2.

Possidens res hereditatis, an presumatur adiisse hereditatem. ibi. versiculo. Decimus quartus. numero. 79. fo. 98. col. 2.

Possidens rem publicam, an possit agere interdicto, vt possidetis. ibi. versic. Decimus quintus. numero. 80. fo. 98. col. 2.

Possidens rem pro diuiso spacio decem annorum, an presumatur diuisionem præcessisse. ibi. versiculo. Decimus septimus effectus. numero. 82. fo. 98. col. 2.

Possidens beneficium, an videatur habere meliorem prouisionem beneficii. ibi. ver. Vigemus. nume. 84. fo. 98. col. 2.

Possidens creditor, an presumatur verus creditor. ibi. versiculo. Vigemus primus. nume. 85. col. 2.

Possidens instrumentum crediti, an presumatur eo ipso procurator creditoris. ibi. ver. Vigemus secundus. nume. 86. fo. 98. col. 2.

Possidens instrumentum debiti, an presumatur liberatus. ibi. versic. Vigemus tertius. numero. 87. fol. 98. col. 3.

Possidens rem emptam à muliere coniugata, vel à filio familias per decem annos in presentia mariti, vel patris, an presumatur eorum licentiam præcessisse. ibi. versiculo. Vigemus quintus. numero. 89. folio. 98. columna. 3.

Possidens ciuilitè, an potest conueniri rei uendicatione. ibi. versicu. Vigemus octauus. numero. 92. fol. 98. col. 4.

Possidens ciuilitè, an habeat interdictum, vnde vi. ibi. versiculo. Trigemus secundus. nume. 96. fo. 98. col. 4.

Posthumus natus, & incontinenti mor-

I N D E X

mortuus, an rumpat testamentum. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. versu. Est igitur notandum. cum duobus sequen. numero. 7. folio. 77. columna. 1.

Potestas data arbitrandi, an intelligatur de prima vice tantum. l. 53. in parte, Le prometieren. versiculo. Item si est data. numero. 20. fo. 183. col. 2.

Potestas executoris, & commissariorum, ex quo pendet. l. 31. in parte, Señalando. versicu. Et not. nu. 42. fo. 143. col. 3.

Præceptum iudicis de cauendo, an sit sententia diffinitiva. l. 66. in parte, Informacion. versu. Si tamen quis imploret. numero. 41. folio. 233. columna. 4.

Prædecessor, an & quando potest imponere legem successor. l. 43. in parte, Despues de nos. in prin. num. 3. fo. 159. col. 1.

Præfationibus an sit vtendum. In Proœmio glo. 1. versicu. Oppo. contra. fo. 3. col. 2.

Præfatio, an, & quando restringit. ibi. in parte, Al bien destos reynos. versiculo. Verum tamen est. fol. 9. col. 3.

Præfationibus apposita, an sint præparatoria sequentium. ibi. versiculo. Et nota singulare consilium. fo. 9. col. 3.

Præfatio in testamento, an, & quando vitiet testamentum. ibi. in versiculo. Præterea dicimus. folio. 9. col. 2.

Et an ex præfatione falsa vitietur legatum. ibi. versu. Idem dicendum est. fo. 9. col. 3.

Prælatus, an, & quando potest aduocato donare de rebus ecclesiæ causa remunerationis, ibi. in parte, Gracia de Dios. ver. Et ex hoc dicit. fo. 4. col. 3.

Prælegata in testamento relicta, quibus actionibus petantur. l. 21. glo. 1. versiculo. Et nota, quod ad consequendum. numero. 6. folio. 106. columna. 1.

Prælegata, an detrahantur de hæreditate antequam debita. ibi. in parte, Pagadas las deudas. nume. 19. fo. 106. col. 3.

Prælegatum, an sit legitima, an pars legitima. l. 18. versiculo. Ex quo

etiam inferitur. nume. 1. fo. 101. col. 3.

Præpositio. ad. quid denotat. l. 3. in parte, Alomenos. fo. 35. col. 3.

Præscribens locum, an videtur præscribere potestatem faciendi constitutionem in loco. l. 65. glo. 1. versu. Ex quo sequitur. numero. 3. fo. 226. col. 3. in fine.

Præscribens bona fide, si post completionem prescriptionem habeat scientiam rei alienæ, an sit tutus in foro conscientie. l. 63. in parte, La action personal. versiculo. Quid autem. fo. 215. columna. 2.

Præscriptio, an sit similis solutio ni. ibi. in parte, Se prescriua. versiculo. Et nota. numero. 27. folio. 211. columna. 3.

Præscriptio quando dicatur probata. ibi. versicu. Nota etiam. nu. 28. fo. 211. col. 4.

Et qualiter articuli in probanda prescriptione fieri debeant. ibidem.

Præscriptio an currat contra mulierem coniugatam. l. 55. in parte, No vala. ver. Ex supradictis. nu. 40. fo. 191. col. 3.

Præscriptio quibus modis interrumpatur. l. 63. in parte, Diez años. versiculo. Quæro. numero. 41. folio. 213. col. 2.

Præscriptio quibus modis non interrumpitur. ibi. versicu. Et quauis. numero. 42. fo. 214. col. 1.

Præscriptionis interruptio quibus personis profit, vel noceat. ibi. versu. Et ista interruptio. nume. 43. fo. 214. col. 1.

Præscriptio quando incipit currere. ibi. versu. Ex quo dicunt. nume. 33. fo. 212. col. 4.

Præscribi quando potest sine titulo. ibi. in parte, La action personal. versiculo. Postremo nota. nume. 49. fo. 215. col. 1.

Præscriptio contra vnum ex correis debendi, an noceat correo. l. 65. glo. 1. versicu. Et econtra. nume. 8. fo. 227. col. 1.

Præscriptio quando dormit. ibi. in parte, En la propiedad. versiculo. Quandoq; dormit. numero. 14. fo. 227. col. 3.

Præscriptio an incipiat currere pendente dilatione, vel pendente conditione, vel constante matrimonio. l. 63. in parte, Diez años. versu.

culo. Et ex hoc etiam dico. numero. 32. fo. 212. col. 3.

Præscriptio minor quadraginta annorum, an, & quando currat contra ecclesiam. l. 70. glo. 1. versu. Item licet regulariter. numero. 17. folio. 245. col. 4.

Præscriptio immemorialis qualiter probetur. l. 41. in parte, Quarenta años. ver. Qualiter tamen. nume. 21. fo. 157. col. 2.

Præscriptio quando currit impedito agere de facto. l. 55. glo. fi. versu. Sed dato. numero. 42. folio. 191. columna. 4.

Præscribi an potest res præcario possessa per alium. ibi. versiculo. Et vide questionem notandam. nume. 43. fo. 191. col. 4.

Præscriptio, an tollat obligationem civilem, & naturalem. l. 63. in parte, Se prescriua. ver. An autem. nu. 26. fo. 211. col. 3.

Præscriptionem allegans, quid debet probare. ibi. versiculo. Allegans præscriptionem. numero. 29. fo. 211. col. 4.

Præscriptio, an currat contra pactum. ibi. in parte, Diez años. ver. Item pacto. nu. 37. fo. 213. col. 1.

Præscriptio quibus modis potest impediri ne currat. ibi. versu. Vide etiam. nu. 38. fo. 213. col. 1.

Præscriptionum appellatione non obstante, an comprehendatur præscriptio immemorialis. ibi. ver. Quid si dicatur. nu. 39. fo. 213. col. 1.

Præscriptio vt fiat in actionibus, & in rebus, quæ requirantur. ibi. in parte, La action. versiculo. Et sic patet. numero. 50. folio. 215. columna secunda.

Præscribi an potest cum bona fide causata ex iustis rationibus, vel iniustis, aut temerariis. ibi. versicu. Et nota quod licet. numero. 51. folio. 215. col. 2.

Præscribi an potest ius affidandi in pascuis alienis, & per quantum tempus. l. 68. in parte, Algun censo. glo. 1. versiculo. Quæro de alia questione. nu. 8. fo. 238. col. 1.

Præteritio quid, & quotuplex sit. l. 24. in parte, Prætericion. in prin. numero. 57. folio. 117. columna tertia & quarta.

Preces importunæ, an, & quando indu-

do inducunt instrumentum. l. 3. in parte, No haga fe. versi. Nec obstat. & versiculo. Sed iterum pone. folio. 42. col. 2.

Pretium, an, & quādo succedit loco rei. l. 6. glo. fi. versi. Quæro etiam. fo. 56. col. 3.

Primogenitus an sit obligatus alimere secundū genitum. l. 40. in parte, Por su orden. versiculo. Sed hoc contra. numero. 22. folio. 154. columna. 3.

Primogenitus an potest intrare bona maioratū, si testator prohibuit intrare, donec dotem soluerit. l. 45. glo. fi. versiculo. Sed quæro. cum sequen. numero. 40. folio. 165. columna. secunda.

Primogenitus, & feudatarius, in quibus æquiparantur. l. 46. glo. i. versiculo. Et in hoc primogenitus. nu. 2. fo. 166. col. 2.

Primogenitus, an teneatur ad magnos sumptus. ibi. ver. Et ex hoc dicimus. nu. 3. fo. 166. col. 2.

Primogenitura, an deferatur priuato, & persequens matrimonium legitimated, an secundū nato legitimo. l. 12. in parte, Siguiete. versiculo. Sed quæro. cum sequen. nume. 20. fo. 73. col. 4.

Primogenito insufficiēte, an succedat secundū natus. l. 40. in parte, Por su orden. versiculo. Secundū. si primogenitus. numero. 17. folio. 153. columna. 3.

Primogenito dementi, an detur curator. ibi. ver. In aliis. nume. 19. fo. 153. col. 3.

Principis verbo solo, an credatur. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. versi. Hinc dicit textus. fol. 29. col. 2.

Princeps ubi est, an cesset præsumptio falsitatis. ibi. versic. eodem. cum tribus sequentibus. folio. 29. columna. 2.

Principi soli an credatur sine iuramento. ibi. versi. Item nemo. folio. 30. col. 2.

Princeps, an, & quando potest reuocare priuilegium à se datum. In Procemio. in parte, Gracia de Dios. versic. Et alius loquendo. fol. 4. col. 4. in fine.

Princeps, an potest reuocare priuilegium concessum à prædecessore.

l. 43. in parte, Despues de nos. versiculo. Item potest. numero. 4. folio. 159. col. 1.

Princeps, an potest ultra quintā suis illegitimis relinquere. l. 10. in parte, Mas de la quinta. ver. Sed pone. nu. 35. fo. 67. col. 2.

Princeps quando possit legem, vel sententiā suam reuocare. l. 1. in parte, Cassamos. fo. 23. col. 2.

Princeps in puniendo, an potest uti plenitudine potestatis. l. 4. in parte, O à otra persona. in principi. fo. 48. col. 1.

Princeps qualis debet esse. In Procemio. glo. i. versiculo. Idem dicimus. fo. 3. col. 1.

Principi quando sit recurrēdum pro declaratione. ibi. in parte, De mi consejo. fo. 10. col. 1.

Et in l. 1. in parte, Interpretar. ver. Et nota. in verbo, de quacunque. fo. 17. col. 2.

Princeps cōcedens priuilegium alicui, & suo hæredi, an intelligatur de primo. l. 53. ver. Item si princeps. nu. 27. fo. 183. col. 2.

Princeps concedens licentiā succedendi in maioratu, an videtur approbare iam factum. l. 42. folio. 157. columna. 4.

Principi soli quæ incumbūt. l. 12. in parte, Priuilegio. numero. 2. folio. 72. col. 2.

Priuilegium alicui concessum liberè testandi, qualiter intelligatur. l. 14. in parte, Librementē. nume. 6. fo. 80. col. 1.

Priuilegium quanto tempore durat. l. 43. in parte, No espiren. nume. 5. fo. 159. col. 2.

Priuilegium an perdatur mutatione rei. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. versi. Ex quo infertur. nu. 10. fo. 77. col. 2.

Priuilegium concessum ad testandum, an operatur, ut testator non teneatur ad legum obseruantia. l. 5. glo. 1. versic. Item intellige. cū sequen. fo. 48. col. 2.

Priuilegium cōcessum militi ad testandum, an possit testari iure militari. ibi. versi. Hinc dicit idem Bar. fo. 48. col. 2.

Priuilegium cōcessum monacho ad testandum, an intelligatur, quod possit testari de his, quæ possidet de fa-

cto. ibi. versi. Hinc dicit idem Bal. fo. 48. col. 2.

Probatio vera, an præferatur probationi præsumptæ in questione filiationis. l. 11. in pte, Lo reconozca. versi. Sed quia. numero. 15. folio. 71. columna. 3.

Probatio, quod quis pasturauit in prato vetito, seu contra decretum, an debet concludere in qua parte. l. 2. in parte, De las dichas. ver. Quod etiam facit ad ea. folio. 24. col. 4.

Probatio per testes, an sit sufficiens contra scripturam. l. 41. in parte, Haga fe. versi. Attamen. numero. 7. fo. 156. col. 1.

Probatio obscura, an releuet. In Procemio in parte, Entendimientito. versic. Pro quo etiam facit. fol. 9. columna. 1.

Probatio legitima in criminalibus quæ sit. l. 76. in parte, Prouança legitima. numero. 4. folio. 257. columna. 2.

Probatio impossibilis an probeatur per iuramentum. l. 3. in parte, Alomenos. versi. Et quando probatio. fo. 35. col. 4.

Probatio per coniecturas, an sit probatio manifesta. l. 16. in parte, A su muger. versi. Quidam legauit. nu. 20. fo. 83. col. 3.

Probatio apertissima, an dicatur illa, quæ fit per indicia. ibi. versic. Item pro hoc. numero. 30. folio. 84. columna. 4.

Processus agitatus cōtra formam mandati, an sit nullus. l. 6. glo. 2. ver. Hinc dicit Abbas. fo. 51. col. 1.

Procurator contrahens matrimonium clandestinum pro alio, an puniatur eadem pœna, qua principalis. l. 49. in parte, Interuiniere. ver. Item procurator. nu. 22. fo. 173. col. 1.

Procurator animarum, an, & quādo potest super legatis se intromittere. l. 36. in parte, Nuestras justicias. versic. Hinc etiam. numero. 5. folio. 148. col. 1.

Procurator, an, & quando potest petere executionem pro creditore. l. 64. in parte, De los creedores. nu. 80. fo. 223. col. 1.

Procurator ante executionem an debeat ostendere mādātum. ibi. ver. Et nota, quod non debet. numero. 81. fo. 223. col. 1.

Prohi-

Prohibitus testari, an potest codicillari, & quid e contra. l. 4. in parte, Codicillos. fo. 45. col. 2.

Prohibitus alienare, an possit alienare in consortium. l. 22. in parte, Entre viuos. versu. Vnum tamen nota. nu. 15. fo. 109. col. 3.

Prohibitus alienare præterquam in legitimum, an videatur tacite grauatus restituere legitimo. ibi. versu. Hinc dicit Baldus. nume. 16. fol. 109. columna tertia.

Prohibitus donare, an possit vendere, & legare. ibi. versiculo. Vltorius quæro. nu. 17. fo. 109. col. 3.

Prohibitus alienare, vel donare, an possit donationi, vel meliorationi consentire. ibi. in parte, O descendentes. versu. Sed pone. nume. 20. fol. 109. col. 4.

Prohibitus contrahere, an videtur prohibitus contrahere ad liberandū. l. 55. in parte, Apartar. versiculo. Prohibitus enim. numero. 16. fol. 188. columna. 2.

Prohibitus alienare, an possit super eadem re in iudicio stare. ibi. in parte, En juyzio. versu. Hinc dicit textus. ibi. numero. 30. folio. 189. columna. 2.

Prohibita rei alienatio, an sit prohibita ipsius iuris remissio. Et an teneant alienationes, si non præiudicent. ibi. in parte, Apartar. versiculo. Hinc est etiam. numero. 20. fo. 188. columna. 3.

Prohibito aliquo, an videatur prohibitum omne id, per quod peruenitur ad illud. l. 49. versu. Adde. Ad idem do. Abb. numero. 11. folio. 172. columna. 1.

Prohibita alienatione, an sit prohibita pignoris obligatio. ibi. in parte, Matrimonio. versu. Idē si esset. nu. 13. fo. 172. col. 1.

Prohibita pignoris traditione, an sit prohibita eius obligatio. ibi. versu. Hinc etiam. numero. 12. folio. 172. col. 1.

Prohibito consequenti, an sit prohibitum antecedens. ibi. versu. Et sic statimus. nu. 14. fo. 172. col. 1.

Prohibita conductione camere, an videatur prohibita condictio fructuum. l. 61. in parte, Nuestras rentas. nu. 37. fo. 206. col. 1.

Prohibitum an possit aliquo co-

lore attentari. ibi. versiculo. Inferitur etiam. numero. 38. folio. 206. columna. 1.

Proles legitima, an sit causa reuocandæ donationis. l. 9. in parte, Herederos. versu. Hinc est. folio. 60. columna. 3.

Proles naturalis, an sit causa reuocandæ donationis liberalis factæ à matre. ibi. eodem versu.

Promissio de dotando, an habeatur acsi tunc dotasset. l. 22. in parte, De meiorar. ver. Ista fuit etiam conclusio & versu. Hinc etiam Bal. nume. 31. fo. 111. col. 3.

Promissio de vendendo, an sit venditio. l. 70. glo. 1. versu. Idem tenet Mathæus. numero. 30. folio. 247. columna. 4.

Et in. l. 45. in parte, Tomado la possessione, versu. Melius verò. Et versu. Sicut dicimus. numero. 37. fo. 164. col. 4.

Promissio donandi, an sit donatio. Et an dicatur contractus nominatus. l. 22. in parte, De meiorar. nume. 35. fo. 111. col. 3.

Promissum causa mortis, an debeatur, si mors naturalis non intercedat. l. 27. versu. Vnde dicit Archi. nu. 28. fo. 128. col. 3.

Promittens soluere quod alter debet, an ex hoc liberetur principalis debitor. l. 61. in parte, Man comun. versu. Et not. numero. 34. folio. 205. col. 3.

Promittens dare domum ad petitionem alterius, & centum ultra sine rogatione, an teneatur etiā ad centū. l. 22. glo. 1. versu. Et facit pro eo. nu. 6. fo. 108. col. 2.

Promittens quādo obligetur. ibi. in parte, Prometio. numero. 13. folio. 109. col. 2.

Promittens non alienare inter viuos, an possit causa mortis. ibi. in parte, Entre viuos. nu. 14. fo. 109. col. 2.

Promittens non meliorare aliquē ex filiis, an possit meliorare aliquē ex nepotibus. ibidem.

Promittens vni ex filiis non meliorare aliquē filiorum, vel nepotum, an possit mortuo eo, in cuius fauorē facta fuit promissio, filios, vel nepotes meliorare. ibi. in parte, Que no vala. ver. Vltorius quæro. nume. 30. fo. 111. col. 2.

Promittens donare, an compellatur vacuam possessionē tradere. ibi. in parte, De meiorar. ver. Et nota. nu. 32. fo. 111. col. 3.

Promittens vendere sub poena, si non vedit, & tradit, an incidat in poenam. ibi. versu. Idem dicimus. nu. 33. fo. 111. col. 3.

Promittens meliorare vel vendere sub poena, an euitet poenam, si meliorat, vel vendit, se constituendo nomine emptoris precario possidere. ibi. versu. Nota tamen. numero. 34. fo. 111. col. 3.

Promittens se daturum decem, an tenetur dare de presenti. ibi. in parte, Por hechas. ver. Itaque. nume. 36. fo. 111. col. 4.

Promittens donare, an possit poenitere. ibi. versu. Quæro, an promittens. nu. 38. fo. 112. col. 1.

Promittens reficere molēdinum, an intelligatur de prima vice tantum. l. 53. in parte, Prometieren. ver. Item promittens. nu. 28. fo. 183. col. 2.

Promittens dotare, an intelligatur semel tantum. ibi. versu. Item obligatus ad dotandum. nume. 30. fo. 183. col. 2.

Promittens præsentare aliquē coram iudice ad mandatum iudicis, an liberetur per primam præsentationem. ibi. ver. Item promittens præsentare. nu. 31. fo. 183. col. 2.

Prooemium, vel præfatio, quando, & quid probat. In Prooemio. in parte, Al bien. versu. Propterea. fol. 9. col. 3.

Proprietas, & possessio, in quibus differant, et conueniant. l. 65. glo. 1. versu. Vel potuit esse. nume. 9. fo. 228. col. 4.

Publicatio testamenti qualiter debet fieri. l. tertia. in parte, Nuncupatio. versu. Item quæro. fo. 32. columna. 3.

Qualitas quid sit. l. 6. 1. parte, De qualquier calidad. in principio. folio. 54. columna. 4.

Qualitas, an debeat probari. ibi. versu. Et nota in quantum. folio. 54. col. 4.

Qualitas rei an mutetur mutatione personæ. ibi. versu. Et nota vnum. fo. 55. col. 1.

Quali-

Qualitas rei, an potest transmitti. ibi. versiculo. Sed quæro. folio. 55. columna. 2.

Qualitas delicti quid sit. ibi. ver. Idem dicimus. folio. 55. columna. 1.

Quantitas debita, an potest perire. l. 19. in parte, O hijos. versiculo. Nec obstat. numero. 3. folio. 102. columna. 4.

Quasi contractus, an veniat appellatione contractus. l. 55. in parte, Quasi contracto. nume. 26. folio. 188. colum. 4.

Quasi contrahere, an sit negotiū gerere. ibi. versiculo. Item negotiorū gestor. numero. 26. folio. 188. columna. 4.

Querela inofficiosi testamenti, quibus personis competit. l. 24. in parte, Se rompiere. versiculo. Secunda conclusio. numero. 8. folio. 114. columna. 1.

Querela inofficiosi testamēti, an competat contra quancunq; institutionem inofficiosam. ibi. Tertia conclusio. nu. 9. folio. 114. col. 1.

Querela inofficiosi testamenti vt competit, quæ requirantur. ibi. versiculo. Quarta conclusio. numero. 9. folio. 114. col. 1.

Querela inofficiosi testamēti, quibus casibus excluditur. ibi. ver. Si tamen. nu. 11. folio. 114. col. 1.

Querela, contra quem potest moveri. ibi. versiculo. Quinta conclusio. nu. 12. folio. 114. col. 2.

Querela, an rescindat testamētum in totum. ibi. ver. Sexta conclusio. nu. 13. folio. 114. col. 2.

Querela, an annullat fideicommissum vniuersalem. ibi. versic. Ex qua auth. nu. 14. folio. 114. col. 2.

Querela, an cōpetat. vbi aliud remedium competit sibi. ibi. ver. Septima conclusio. nu. 15. folio. 114. col. 2.

Querela, an requirat, quod hereditas sit adita. ibi. versic. Octaua conclusio. nu. 16. folio. 114. col. 2.

Querela quid sit. ibi. ver. Nona conclusio. nu. 17. folio. 114. col. 3.

Querela, quando cōpetat. ibi. ver. Decima conclusio. numero. 18. folio. 114. col. 3.

Querela non preparata, an transmittatur ad liberos. ibi. versicu. Decimatertia conclusio. numero. 29. fol. 115. col. 3.

Querela, quibus modis preparatur. ibi. versicu. Item adde. nume. 31. folio. 115. col. 4.

Querela, an potest renunciari. ibi. versicu. Decimaquarta. numero. 32. folio. 115. col. 4.

Querela inofficiosi testamenti, & qrela inofficiosa donationis, in quibus differunt. ibi. ver. Adde tamen. nu. 34. folio. 116. col. 1.

Querela, quādo potest proponi. ibi. ver. Decima octaua conclusio. nu. 37. folio. 116. col. 3.

Querela an datur patri inuito filio. ibi. ver. Vigesima secunda conclusio. nu. 39. folio. 116. col. 4.

Querela competens monacho, an potest intentari per monasteriū. ibi. versiculo. Hinc dicit Bar. nume. 40. folio. 116. col. 4.

Querela pendente obtinēs in ea, an debeat alimētari, appellatione pendente. ibi. versic. Vigesima tertia conclusio. numero. 41. folio. 116. columna quarta.

Querela mota per vnum filiū, an profit alteri filio. ibi. versic. Vigesima quarta conclusio. numero. 42. folio. 116. col. 4.

Quinta pars bonorum, an potest relinqui à muliere coniugata. l. 9. in parte, La quinta. in prin. iuncto. ver. Primo. folio. 60. col. 2.

Quota hereditatis, & quota bonorum, an sint diuersa. l. 17. ver. Item quota. nu. 11. folio. 43. col. 1.

R.

Raphael fulgosius quis fuit. l. 1. in parte, Baldo. fol. 23. col. 1.

Ratio, qualiter, & quādo debet reddi. Et de libro rationis vide in l. 27. in parte, De restitucio. per quatuordecim particulas. nu. 18. folio. 122. col. 3.

Ratio quotuplex sit. ibi. ver. Quo ad primam partem. numero. 18. folio. 122. col. 3.

Ratione legis sublata, an censeatur sublata ipsius dispositio. l. 3. in parte, Siete testigos. versiculo. Sed posito. cum sequenti. folio. 37. columna tertia.

Ratificatio an potest fieri, parte absente. l. 58. in parte, Ouiera hecho. versiculo. Et nota. numero. 1. folio. 196.

columna tertia. Ratificatio, quid operetur. ibi. in parte, Precedido. numero. 10. folio. 196. col. 4. in fi.

Ratificatio quos effectus habeat. l. 70. glo. 1. versiculo. Et ex hoc dicit Bartolus. cum tribus sequen. nu. 5. folio. 243. col. 3.

Ratificatio, quādo est necessaria, ibi. versicu. Sed pone. numero. 4. folio. 243. col. 4.

Recognoscere an quis compellatur suam & alienam scripturam. l. 11. in parte, Lo reconozca. versiculo. Vterius no. numero. 14. folio. 71. columna. 3.

Recognoscens propriam scripturam, an videatur confiteri contenta in ea. ibi. versic. Item nota. nume. 13. folio. 71. col. 3.

Regi non est detrahendum. l. 1. in parte, Al rey. versiculo. In cogitationibus. folio. 16. col. 4.

Regis officiū quod sit. In Proemio. in parte, Gran daño. in principio. folio septimo. columna. 4. & folio. 8. col. 1.

Et. l. 1. in parte, Al rey. folio. 16. columna. 3.

Regnū, an potest esse apud duos. l. 40. in parte, Presieran. versiculo. Et est aliud. numero. 27. folio. 155. columna. 1.

Regnum quando potest concedi. in Proemio. in parte, Sicilia. fol. 7. col. 1. 2. & 3.

Regnum Hierusalem cui pertinet. ibi. versiculo. Et nota. folio. 7. columna. 2.

Rei uendicatio, an potest intentari contra possidentem ciuilit. l. 17. in parte, La possession. versiculo. Vigesima octauus. numero. 92. folio. 98. columna. 4.

Rei uendicationis cessio, an causet translationem domini. ibi. versiculo. Trigessimus effectus. nume. 94. folio. 98. col. 4.

Rei uendicatione mota contra aliquem: si pendente lite superuenierit & possessio, an extinguatur iudiciū. ibi. versic. Trigessimus primus. nu. 95. folio. 98. col. 4.

Rei uendicatio, an competat in casu, quo transit dominium sine traditione. l. 45. in parte, Tomado la possession. versic. Ex quo inferunt. nu. 35. folio.

fo. 164. col. 5.

Relictum hospitali, quibus personis debetur. In Proemio. in parte, De Castilla. in fine principij. cum duobus ver. sequentibus. fo. 6. col. 2.

Et. l. 26. glo. 1. in fine. sub. nu. 2. fo. 119. col. 1.

Relictum pro anima, an dicatur pñ. l. 32. in parte, Al anima. in principio. numero. 16. folio. 145. columna prima.

Relictum aliquibus coniunctim, qualiter debeatur. l. 7. in parte, A su hermano. versicu. Sed formo. fo. 57. col. 3.

Relictum duobus, quorum vnus est incapax, an valeat in personam capacis. l. 9. in parte, Ex testamento. versu. Quod procedit. fo. 61. col. 4. Et fo. 62. col. 1.

Relictum adulterino, an transeat in suos. ibidem.

Remissio, an includat in se pactū & renūciationem. l. 55. in parte, Porquito. numero. 25. folio. 188. columna quarta.

Remunerationis causa, an, & quando prælatus possit donare. In Proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Et ex hoc dicit. folio. 4. col. 3.

Renuntiatio facta à domino habente procuratorem, an valeat, si procurator secundò renuntiat. l. 34. glo. 1. numero. 2. folio. 146. col. 3.

Renuntiatio generalis, an includat renuntiationem legis loquentis super arras. l. 50. in parte, Renunciar. numero. 7. folio. 176. columna prima.

Renuntiatio mulieris, an, & quando debet probari. l. 60. glo. 1. nu. 1. fo. 198. col. 3.

Renuntiatio dolosa, quo remedio infringatur. ibi in fine. nu. 4. fo. 199. col. 2.

Renuntiatio possessionis, an arguat repudiationem. l. 54. in parte, Repudiar. in fine. numero. 16. fo. 186. col. 2.

Renuntians hereditatem, an videtur renuntiare executionem testamenti. ibi. versiculo. Vtrum autem. numero. 15. folio. 186. columna 2.

Repudiatio qualiter probetur. l. 6. in parte, En todos. versicu. Item repudiatio. folio. 54. col. 2.

Repudiatio quibus verbis inducatur. l. 54. in parte, Repudiar. versiculo. Ex quibus. numero. 13. folio. 186. col. 1.

Repudiatio hereditatis quo tempore est fienda. ibi. versiculo. Et nota. numero. 12. folio. 186. columna prima.

Repudiatio, an præsumatur lapsu temporis viginti annorum. Et quando inducatur ex non facto. ibi. versu. Silentium cum taciturnitate. nu. 14. fo. 186. col. 1.

Repudiatio simpliciter facta, an intelligatur tam ex testamēto, quam ab intestato. ibi. in parte, Ab intestato. numero. 17. folio. 186. columna secunda.

Rescriptum, an habeatur pro lege. l. 12. in parte, Rescripto. folio. 72. col. 2.

Restituere natalibus, an incumbit Principi. ibi. in parte, Priuilegio. versiculo. Item restituere. numero. 5. folio. 72. col. 3.

Restitutio vt concedatur, quæ requiruntur. l. 5. in parte, Edad legitima. versiculo. Quod probatur. folio. 49. col. 2.

Restitutio concessa minori, an eo defuncto possit ea vti heres ipsi. ibi. versiculo. Quid si minor. folio. 50. col. 1.

Restitui quando possit minor, vel non. ibi. versiculo. Item pone. cum sequen. fo. 49. col. 2.

Res auolengi, an, & quando potest retrahi pro tñto. l. 70. cum tribus sequen. nu. 1. fo. 243. col. 1.

Res prohibita alienari cum iuramento, an potest alienari cum iusta causa. l. 29. in parte, Particion. versu. Tu adde. fo. 134. col. 2.

Res prohibita alienari, an potest præscribi. l. 55. glo. fi. versu. Sed restat super hoc. numero. 41. folio. 191. columna 3.

Res, an dicantur secundus sanguis hominis. l. 49. glo. 1. versu. Nam rex. nu. 4. fo. 170. col. 4.

Rescriptum, in quo Papa dicit, Procedatis secundum continentiam priorum literarum, an illis non apparetibus, valeat rescriptum. l. 1. in parte, Que se sigue. versu. Vltra supradicta. fo. 14. col. 1.

Rescriptum, in quo Papa mandat

alicui, vt iuxta tenorem sententiarum executionem faciat, quarum tenor inferat in bulla: non visis originaliter sententiis, an possit exequi. ibi. versu. Ad idem. fo. 14. col. 2.

Reuocans illicite alienata, an tenetur restituere pretium. l. 27. in parte, De restitutione. versiculo. Ex quo sumitur regula. numero. 12. folio. 121. col. 4.

Reuocare an possim, quod nomine meo non est gestum. l. 35. in parte, Pias causas. nu. 3. fo. 146. col. 4.

Reus, an compellatur respondere petitioni actoris, actore non habente legitimam personam standi in iudicio. In Proemio. in parte, Entendimiento. fo. 8. col. 2. 3. & 4.

Reus non respondens libello inepto intra nouem dies, an remaneat confessus. ibi. versu. Item ex his. folio. 8. col. 4.

Reus non respondens positioni obscuræ, vel impertinenti, an habeatur pro confesso. ibi. versu. Quod inducit. fo. 8. col. 3.

Reus criminis, an, & quando possit capi, & incarcerari. l. 66. in parte, Informacion. ver. Et quod dicimus. fo. 133. col. 4.

Rex in coronatione, an debet curare defendere & ptegere ecclesias, & ecclesiasticas personas. l. 49. glo. 1. versu. Imò etiam debet. numero. 5. folio. 171. col. 1.

Rex, an debet habere fiscum. l. 4. in parte, Fueren confiscados. versiculo. Quo ad alias duas. folio. 46. columna 1.

Rex, an, & quando possit donare filio in potestate. l. 9. in parte, Ex testamento. versu. Et illud dictum Ioannis andrea. folio. 62. columna 1. in fine.

Rex sine iusta causa, an dispense contra ius gētium. l. 45. in parte, Sin otro acto. versu. Et rex. numero. 15. folio. 163. col. 1.

Rex peccādo, an desinat esse rex. In Proemio. glo. 1. versiculo. Item rex. fo. 3. col. 3.

Rex, quam potestatem habet. ibi. in parte, Con ellos consultado. ver. Eadem ratione. fo. 11. col. 2.

Rex solus, an potest leges condere. ibi. versu. eodem. fo. 11. col. 2.

Rex Alfonso quis fuit. lege. 1. in parte,

in parte, Don Alonso. fo. 15. col. 3.

Rex, an debet esse sapiens. ibi. in parte, Al rey. fo. 16. col. 3.

Rex, an debet esse clemens. in Proemio. glo. 1. ver. Item dicimus. fo. 3. col. 1.

Et. in parte, Al rey. ver. Itē debet esse. fo. 16. col. 4.

Rex in suo regno, an habeat supremam, iurisdictionem. l. 1. in parte, Al rey. in prin. fo. 16. col. 3.

Rex in suo regno, an sit sicut Imperator. ibi. in fine. ver. Et adde. fo. 16. col. 4.

Rex, an faciat constitutiones. ibi. in parte, Fueros. fo. 16. col. 4.

Rex, an potest leges interpretari. ibi. in parte, Interpretar. fo. 17. col. 1.

Rex in suo regno quam potestatem habet. l. 70. glo. 1. ver. Item quē admodum. nu. 12. fo. 245. col. 1.

Reges Hispaniarum, an sint patroni ecclesiarum. l. 49. glo. 1. ver. Hinc est, q. cum Reges Hispaniarum. nu. 3. fo. 170. col. 4.

Reges Hispaniarum, an possint se in respondere inter clericos ratione vis illata. ibi. ver. Quia sic videmus. nu. 2. fo. 170. col. 3.

Regis contractus, an habeat vim legis. l. 45. in parte, Sin otro. ver. Et ex hoc contractus regis. nu. 18. folio. 163. col. 2.

Reges Hispaniarum, an habeant iura imperij. ibi. ver. In contrariam. nu. 18. fo. 163. col. 2.

S Alomon utrum fuit damnatus, an saluus. l. 1. in parte, Sanctos padres. ver. Secundo, nisi inter ipsos. & ver. Adde. Retroactis. folio. 15. col. 3. in fi.

Salarium statutum duobus, vno defuncto, an accrescat alio. l. 2. in parte, De las dichas. ver. Et adde. fo. 25. col. 3.

Sanitatem, an ni hil ita immediatē, sicut crebra remediōrū mutatio. l. 1. in parte, Sean sabidores. in ver. Multitudo. fo. 18. col. 4. Et fo. 19. col. 1.

Sapiens, an aliquando sit inanis. ibi. in ver. Ad idem beatus Hieronymus. fo. 18. col. 1. in fine.

Sapiens, quibus privilegiis gaudeat. ibi. ver. Et nota. fo. 18. col. 2.

Satisfacere quando quis compella-

tur. l. 66. fo. 229. col. 3.

Satisfacere quid sit. ibi. in pte, De se arraygar. ver. Dicitur etiam. nu. 7. fo. 229. col. 3.

Satisfacendo, an videatur quis debitum agnoscere. ibi. nune. 5. fo. 229. col. 3.

Satisfactio qualiter debeat prestari. ibi. ver. Et nota. cl. 1. nu. 8. fol. 229. col. 3.

Satisfacere obligatus, de quo loco debet fideiussores dare. ibi. ver. Sed pone. nu. 11. fo. 229. col. 3.

Satisfacere an tenetur possidēs im mobilia. ibi. ver. Vltius supra dixi. nu. 27. fo. 232. col. 2.

Satisfacere an teneatur socius sociō de iuri stando, & de iudicatum solvendo, casu, quo sit in ops. ibi. ver. Quāro hinc de quāstione. nu. 28. fo. 232. col. 2.

Satisfacere an cōpellatur frater ad petitionem fratris. ibi. ver. Sed quāro. nu. 30. fo. 232. col. 3.

Satisfacere an compellitur maritus ad petitionem vxoris. ibi. ver. Ex ratione. nu. 31. fo. 232. col. 3.

Satisfacere quando compellitur actor. ibi. in parte, Que le sea puesta. ver. Sed quāro. nu. 36. fo. 233. col. 1.

Scientia quo ordine est addiscenda. l. 1. in parte, Sean sabidores. ver. Hij verō. fo. 18. col. 4.

Scriptura priuata, an, & quando praeiudicet. l. 22. in parte, Escriptura publica. ver. Sed quia sapenúmero. nu. 22. fo. 110. col. 1.

Scriptura publica quae dicatur. ibi. nu. 21. fo. 110. col. 1.

Scriptura quibus casibus requiritur. ibi. ver. Et not. nu. 23. fo. 110. col. 3.

Scriptura perditā, an sufficit probari per testes, q. facta fuerit. ibi. ver. Extra quāro. nu. 24. folio. 110. col. 4.

Scriptura epistolę, & scriptura rationis, in quibus differant. l. 27. in parte, De restitutione. ver. Ad idem Matth. nu. 25. fo. 126. col. 1.

Scriptura priuata, an, et quādo potest executioni mandari. l. 63. in pte, Obligatio. ver. Sed ego. in parte, Et non solum. sub. nu. 1. fo. 210. col. 1.

Scriptura qualiter debet confici, vt fidem faciat. l. 4. in parte, Hagan fe. in prin. nu. 6. fo. 156. col. 1.

Scriptura, vt probet, an debeat

confici in prima persona, an sufficiat cōferri in tertia. ibi. ver. Sed quāro. nu. 9. fo. 156. col. 2.

Secundō genitus, an succedat in regno, cum primogenitus consentit in ueluti. l. 40. in parte, Por su ordē. ver. Item secundō genitus. nu. 20. fo. 153. col. 4.

Secundō genitus, an debet seruire regi pro primogenito, quādo alimentatur ab eo. ibi. ver. Et ex hoc. nu. 21. fo. 254. col. 3.

Secundō genitus, an, & quando praeferatur in maiori primogenito. ibi. in parte, De sus padres. ver. Apparet igitur. nu. 29. fol. 155. col. 2.

Securitas data bannito veniendi, an intelligatur in dubio pro prima vice tantum. l. 53. in parte, Le prometiēren. ver. Hinc etiam dicitur. nu. 15. fo. 183. col. 1.

Senatores, an faciant legē. In proemio. in parte, Con ellos consulta. do. in principio. fo. 9. col. 1.

Sententia, & testamentum, an vitentur propter falsam gramaticam. l. 1. in parte, Mucha fabiduria. ver. Quia licet. fo. 18. col. 1.

Sententia in publicatione testamenti, an sit interlocutoria, an diffinitiva. l. 3. in parte, Nuncupatio. ver. Item in quantum. cum quatuor praecedent. fo. 32. col. 3.

Sententia, in qua dicitur. Et eius bona publicamus. an trahat executionem paratā. l. 4. in parte, De confiscar. ver. Sed pone. cl. 1. folio. 47. col. 1.

Sententia, ex qua est ius quāsitum parti, an potest reuocari. l. 1. in parte, Cassamos. in fi. fo. 23. col. 3.

Sententia iussē lata a furioso, an teneat. l. 4. in parte, Fuere confiscados. ver. Et vide quod voluit Petrus de Anchar. fo. 46. col. 2.

Sententia super dote, an debeat executioni mandari, appellationē pendente. l. 53. in parte, La dicha dote. ver. Et nota. nu. 43. fol. 184. col. 3.

Sententia data contra minōrē vel ecclesiam carentē legitimo defensore, an sit nulla. l. 55. in parte, No vala. ver. Hinc dicim⁹. nu. 38. fo. 191. col. 1.

Sententia contra principalem, an possit exequi contra fideiussorem. l. 63. in parte, Diez años. ver. Sed quāro. nu. 44. fo. 217. col. 1.

Sententia,

INDEX.

Sententia, an potest executioni mandari, si Papa, vel Rex, in rescriptis, dicit, ut exequatur, si preces veritate nitantur, vel veris existentibus. ibi. in parte, Obligation. versic. Aliud tamen. nu. 21. fo. 211. col. 2.

Sententia de cauendo, vel satisfaciendo, an sit diffinitiva, an interlocutoria. l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Et nota. nu. 26. fo. 232. col. 2.

Sententia quando dicatur nulla. l. 76. in parte, Sea ninguna. nume. 5. fo. 257. col. 3.

Sententia, in qua mandatur fructus restitui: si in ea non exprimitur quantitas certa, an valeat. l. 48. in parte, Restituyr. ver. Hinc etiam. nu. 13. fol. 168. col. 4.

Sententia declaratoria an requiratur, quando poena imponitur ipso iure. l. 49. in parte, El mesmo hecho. sub. nu. 20. fo. 172. col. 4.

Sententia data super fundo dotali contra maritum litigantem, an preiudicet uxori soluto matrimonio, si sciuit, & tacuit. l. 55. glo. fi. versic. Vltorius quæro. nu. 44. fo. 191. col. 4.

Sententia, & ipsius executio, & instrumenta, an habeant instantiam. l. 64. glo. i. ver. Not. ex lege ista. nu. 3. fo. 217. col. 2.

Sententia continens manifestam iniquitatem, an sit nulla. ibi. in parte, Vna ordenança. versic. Et aliter. nu. 47. fo. 220. col. 3.

Sententia nulla, an sit sententia. ibi. ver. Item sicut contractus. nume. 48. fo. 220. col. 3.

Sententia iudicis ordinarij, appellatione pendente, an possit exequi. ibi. ver. Sed arbitramentum. in verbo. si sic. nu. 75. fo. 222. col. 4.

Sententia arbitri, appellatione pendente, an possit exequi. ibi. in ver. Sed dicta lex. nu. 74. fo. 222. col. 3.

Sepultura, an denegatur debitoribus. l. 30. in parte, Gastos. versic. Extra nota. nu. 15. fo. 138. col. 2.

Sepultura, an debet dari condemnato de crimine sine licentia iudicis. l. 4. in parte, Fueren confiscados. ver. Sed nunquid. fo. 46. col. 4. in fine.

Seruitia quælibet facta ab uxore marito, vel patri à filio, vel patrono à liberto, an sint sufficientia ad iudicandum donationem. in Proemio. in parte, Gracia de Dios. ver. Secun-

dò quòd non quælibet. Et ver. Item quod dixi. fo. 4. col. 3. & 4.

Seruitia insignia quæ dicantur. ibi. ver. Quæ sunt insignia. cum sequen. fol. 4. col. 4.

Seruitia meritorum quæ sint sufficientia, an reliquantur arbitrio iudicis. ibi. ver. Sed quia. fo. 4. col. 4.

Siciliæ regnum ad quem pertinet. in proemio. in parte, Sicilia. fol. 67. col. 1. & 2.

Sigillum, signum, & annulus, an sint idem. l. 3. in parte, Del escriuano: in prin. Et versiculo. Sed potest. fol. 40. col. 2.

Similia an sint illa, quorum qualitas est una. Et an sint eadem illa, quorum substantia est una. l. 17. in parte, Enel tercio. versic. Item quota. in fine ver. nu. 12. fo. 93. col. 1.

Simulatio quādo nocet. l. 61. in parte, Nuestras rentas. ver. Quæro iuxta hoc. nu. 36. fo. 205. col. 4.

Socius an potest locare rem communē. ibi. in parte, En prouecho della. versic. Et bene ad hoc facit. nu. 22. fol. 203. col. 3.

Socius an potest restituere malè ablata sine licentia socij. Et quid in tutore. l. 55. in parte, Sin licencia. ver. An mulier coniugata. nume. 11. folio. 188. col. 1.

Socius possidens rem in communi, an videatur & pro se, & pro sociis possidere. Et an ipsi socij possidere censeantur, socio possidente. l. 17. in parte, La possession. ver. Hinc etiam. nu. 58. fo. 97. col. 2.

Socius an compellatur satisfacere socio de iudicio sili, & de iudicato soluendo, casu quo sit inops. l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Quæro hic de questione. nu. 28. fo. 232. col. 2.

Socius, an, & quando potest incarcerari pro debito socij. ibi. versic. Sed contrarium. nu. 29. fo. 232. col. 3.

Socius, an, & quādo tenetur socio ultra quā facere potest. ibi. ver. Intellige. nu. 33. fo. 232. col. 4.

Socius, an dicatur colonus partiaris, Et an teneatur ultra q̄ facere potest. ibi. versic. Sed quid dices. nu. 32. fo. 232. col. 3.

Socius venditoris, an præferatur propinquo in retractu. l. 74. et 75. fo. 251. & 255.

Socius emphyteosis, an præfera-

tur in retractu domino directi domini. l. 74. in parte, Parte enella. versic. Vltius dicitur hic. nume. 25. folio. 255. col. 2.

Socius in re cōmuni, an possit retrahere pro tanto rem cōmunem venditam à consocio. l. 75. fo. 155. col. 4.

Socius condemnatus in centum, an debet soluere poenam de communis. l. 77. glo. i. ver. Ad idem facit text. nu. 2. fo. 258. col. 1.

Socius, an, & quādo tenetur de pacto socij. l. 22. in parte, La madre. nu. 11. folio. 109. col. 2.

Socij, an teneantur simul, & in solidum. ibi. in fine. nu. 12. fo. 109. col. 2.

Solennitas quid, & quotuplex sit, & quando cognoscatur. l. 3. in parte, La mesma solennidad. in principio. cum tribus versiculis sequen. folio. 40. col. 4.

Solennitas omissa in testamēto & in cōtractu, an vitiet. ibi. in parte, No haga fe. versic. Et ex hoc. cum sequen. fo. 41. col. 2. & 3.

Solennitas quādo præsumatur interuenisse. l. 57. glo. i. versic. Vltius quæro. nu. 8. fo. 194. col. 3.

Solennitas, quæ requiritur in actu conficiendo, an eadem requiratur in commutando. l. 55. in parte, Apartar. versicu. Ex hoc etiam dicitur. nu. 19. fo. 188. col. 3.

Solennitas, quæ requiritur in cōtractu, an eadem requiratur in distractu. ibi. versicu. Hinc est. numero. 18. fol. 188. col. 2.

Solennitas seu forma quæ requiritur in actu, an debet præcedere actū, an sufficiat subsequi. l. 63. in parte, Obligation personal. versic. Ideo quādo aliquid. nu. 22. fo. 211. col. 2.

Solutio debiti, an possit fieri post terminū. l. 68. in parte, A ciertos plazos. nu. 9. fo. 238. col. 3.

Sors, an, & quando sit permessa. l. 38. in parte, Echen suertes. nume. 10. fo. 150. col. 2.

Species, an comprehendatur sub genere. l. 16. in parte, No se cuente. versicu. Et per consequens. folio. 84. colum. 2.

Sponsa, an habeat partē in acquisitione per sponsum contractis sponsalibus. l. 6. in parte, Durante el matrimonio. ver. Præterea iure cauetur. nu. 51. folio. 87. col. 2.

Sponsa, quando lucretur donationem sponsalitiam propter osculum. l. 52. nu. 7. fo. 179. col. 2.

Sponsa an videatur osculum dare, an recipere. ibi. in parte, Lo q̄ el espo fo. versic. Ratio diuersitatis. nume. 12. fo. 179. col. 3.

Sponsa de futuro, an possit esse testis pro sponso. ibi. in parte, De futuro. nu. 2. fo. 178. col. 3.

Sponsa, soluto matrimonio, an lucretur donationem sponsalitiam. ibi. in pte, Suelto el matrimonio. in principio. ver. Quæro dicitur hic. nume. 4. fo. 178. col. 3.

Sponsa, an amittat donationem sponsalitiam, si contrahat secundò. ibi. versic. Sed quæro. nu. 5. fo. 179. col. 1.

Sponsa cognita contractis sponsalibus, an lucretur donationem sponsalitiam. ibi. in parte, Befado. ver. Hinc etiam. nu. 7. fo. 179. col. 2.

Sponsa quado lucretur donationem sponsalitiam propter osculum. ibidem.

Sponsa propter osculum, an lucretur quod datum est ei à parentibus et consanguineis spòsi. ibi. in parte, Lo quel espofo. in prin. numero. 8. folio. 179. col. 2.

Spòsa, an lucretur donationem sponsalitiam, quam sponsus misit cū nuntio, quam nuntius non tradidit ante matrimonium consummatū, vel ante mortem. ibi. in parte, Le ouiere dado. in prin. nu. 13. fo. 179. col. 4.

Sponsa, an præsumatur cognita, eo quod est in domo viri. ibi. in parte. Ante de cōsumido. ver. Verū tamen est. nu. 19. fo. 180. col. 2.

Spòsa, an lucretur propter amplexum donationem sponsalitiam. ibi. in parte, Sino la ouiere befado. numero. 22. fo. 180. col. 4.

Sponsa eligēs arras, an possit variare, & pœnitere. ibi. in parte, De veynte dias. in prin. nu. 26. fo. 181. col. 1.

Sponsi de præsentī, an dicūt vir & vxor. ibi. in glo. 1. ver. Potest etiam dici. nu. 1. fo. 178. col. 2.

Sponsa, an, & quando, & in quo succedit sponso, Et quid econtra. l. 6. in parte, Todos. versicu. An autem. fo. 52. col. 3.

Sponsus an potest promittere pro arris sponsæ fundum excedentem decimam partem bonorum. l. 50. in parte, Renunciar. ver. Sed pone. nume. 8.

folio. 176. col. 1. in fi.

Sponsus petens donationem sponsalitiam, affirmans osculū non præcessisse, an debeat probare. l. 52. in parte, Lo quel espofo. versic. Et not. nume. 9. fo. 179. col. 2.

Spòsus, an lucretur, quod ei donauit sponsa. ibi. ver. Sed pone. cum sequen. nu. 11. fo. 179. col. 2.

Sponsus, an cōpellatur ducere spòsam de futuro per vim cognitā. l. 81. glo. fi. versic. Sponsa. nume. 8. fol. 261. col. 4. in fine.

Spurius, an excludat substitutum à successione matris. l. 9. in parte, Spurius. ver. Et nota. fo. 60. col. 2.

Spurius, an faciat deficere cōditio nē, si sine liberis decesserit. ibi. in parte, Herederos legitimos. ver. Secūdo infero. fo. 60. col. 4.

Spurius, an dicatur massa corrupta. ibi. glo. ver. Nā isto casu. fo. 59. col. 4.

Spurius, quare non succedit cū legitimis. ibi. eo ver. fo. 59. col. 4.

Spurius an potest impunē patrem defendere. ibi. in parte, En la ley. ver. Et ex hoc. el. 2. fo. 64. col. 1.

Spurij inter se an possunt matrimonium contrahere. l. 9. in parte, En la ley. versiculo. Et ex hoc. el. 1. folio. 64. col. 1.

Spurio instituto in ea parte, quā capere non potest, an possit ei substitui. l. 27. in parte, De heredar. versicu. Spurio tamen. numero. 37. folio. 129. columna. 4.

Stabularius, an compellatur quem recipere in hospitio. l. 62. in parte, De fū persona. ver. Illi etiam qui publicē. nu. 10. fo. 207. col. 2.

Statutum, an possit facere, quod vltima voluntas non valeat. l. 31. in parte, Hazer herederos. versic. Sed quia. nu. 5. fo. 140. col. 1.

Statutum, quod filia dotata, existētibus liberis masculis non succedat, an sufficiat, quod in puncto mortis stent filij ad eam excludendam. l. 40. glo. 1. ver. Retento eodem statuto. nu. 8. fo. 152. col. 3.

Statutum, quod vir et vxor se adin uicem succedant: si ambo reperiuntur mortui, quis eorum præsumatur prius decessisse. ibi. in parte, Del hi jo mayor. versicu. Facit etiam. nume. 13. fo. 153. col. 1.

Statutū, quod primogenitus succe

dat, an intelligatur, quod aliis filiis sit salua legitima. l. 46. in parte, Ni a sus hijos. versiculo. Et vide. nume. 9. fol. 167. col. 1.

Statutum, quod maritus nō possit constituere dotē, nisi de his, quæ euidenter recepit, si constituit ex interuallo, an valeat instrumentum. l. 53. in parte, Prometiēren. ver. Adde vnā quæstionem. numero. 36. fol. 183. columna. 3.

Statutū, an possit allegari. In Proemio. in parte, Entendimiento. versic. Et ex hoc. fol. 8. col. 2.

Statutum per legem semel damnatū, an possit per consuetudinē approbari. l. 11. in parte, Contra las leyes. in principio. iuncto versicu. Si tamen fol. 15. col. 3.

Statutum, per quē debet interpretari. ibi. in parte, Interpretar. ver. Idē in statuto. fo. 17. col. 2.

Statutum, an debet publicari vt liget. ibi. in parte, En los dichos lugares. ver. Item quæro. fo. 22. col. 2.

Statutum, an, & quando operetur id, quod ius commune. ibi. in parte, Que se vsaron. fo. 14. col. 4.

Statutuū, an potest operari, quod damnatus ad mortē possit testari de bonis confiscatis. l. 4. in parte, Fueren confiscados. versiculo. Quæro etiam. fo. 46. col. 4.

Statutum puniens masculū delinquentem, an comprehendat etiam feminam. l. 5. glo. 1. versicu. Et responde. fol. 48. col. 4.

Statutū, an possit habilitare ad testandum. ibi. versic. Ex quo dicimus. fo. 48. col. 4.

Statutum, quod vir succedat vxori, an intelligatur ex testamēto, an ab intestato. l. 6. in parte, El fuero. versic. Sed Baldus. fo. 55. col. 3.

Statutum allegans, an debet illud in totum producere. ibi. ver. Item nota. fo. 56. col. 1.

Statutū, quod defuncto succedant proximiores consanguinei ex latere patris, an admittatur pariter consanguineus frater, vel eius filius, & frater vtrunque coniunctus. l. 8. glo. 1. versic. Sed quæro. fo. 58. col. 4.

Statutū, quod spurius succedat fratri, an sit contra bonos mores. l. 9. in pte, Herederos legitimos. ver. Quod procedebat. in verbo. & per hoc fuit consul-

consultum. fo. 60. col. 4.

Statutum ambiguum, an valeat. In Proemio. in parte, Entendimiento. fo. 8. col. 2.

Statutum, vbi debet seruari. l. i. in parte, En los dichos lugares. folio. 19. columna. 3.

Statutum perditum qualiter probetur. l. 3. in parte, Siete testigos. ver. Nota tamen. fo. 37. col. 1.

Statutum puniens extrahentem granū, an liget minorem. l. i. in parte, En los dichos lugares. versiculo. Secundo casu. cum quatuor sequen. fol. 20. col. 2.

Statutum loquens in gabella, an liget minorem. ibi. versu. Et per hoc dixit Bar. fo. 20. col. 3.

Statutum, an, & quando liget fore ses. ibi. versu. Itaq; si cauetur statuto. fol. 22. col. 1.

Statutum, à quo tempore incipiat ligare. ibi. ver. Sed quæro, à quo tempore. fo. 22. col. 1.

Et. l. 2. in pte, Desde la data. in principio. fo. 27. col. 2.

Statutum, an sit ius commune. ibi. in parte, No fueren cōtrarias. in principio. fo. 22. col. 2.

Statutum, an possit aliquid dispo nere contra ius cōmune. ibi. versu. An autem. fo. 22. col. 3.

Statutum obseruatū, an possit tolli. ibi. in parte. Vfo y guarda. versu. Sed quæro. fo. 22. col. 4.

Statutum particulare, an vincat legem ciuile. l. 6. in parte, El fuero. ver. Hinc dicit. fo. 55. col. 3.

Statutum, à quo tempore habet robur. ibi. ver. Si tamen. fo. 55. col. 3.

Et in. l. 2. in parte, Desde la data. in principio. fo. 27. col. 2.

Et in. l. 1. in parte, En los dichos lugares. versiculo. Sed quæro. fol. 22. columna. 1.

Statutum de succedendo, an intelligatur ab intestato, an ex testamento. l. 6. in parte, El fuero. versu. Sed pone. fo. 55. col. 3.

Statutum, quod defuncta muliere in matrimonio, vir lucretur dotē vel augmentum dotis: mortuo marito sine acceptatione, an transmittat tale lucrū ad suos hæredes ex dispositione legis. l. 14. in parte, Puedan disponer. versu. Et ex hoc. numero. 3. fol. 79. col. 4.

Statutum disponens, quod de quo libet cōtractu soluatur gabella, seu cētum, an debeat etiā solui de donatione. l. 17. in parte, Otro algun cōtracto. in fine. nu. 30. fo. 94. col. 3.

Statutum, quod animalia nascentia in certo territorio soluant vnum solidum, si habens animalia prægnantia in illo territorio ducat, vt pariat in alio, an euitet solutionem solidi. l. vndecima. in parte, Fueren concebidos. versiculo. Adde vnam. nume. 9. fol. 69. col. 4.

Statutum prohibens alienationem in forensem, an censeatur prohibita constitutio vsusfructus. l. 22. gl. i. ver. Ex quo dicit Baldus. numero. 9. folio. 109. col. 1.

Statutum, quod osculans mulierē puniatur certa pœna, an incidat in eam, si osculatur super linteo, panno, aut velo super faciem posito. l. 52. in parte, Sino la ouiere besado. versu. Ex quo vnum infero. numero. 25. fol. 181. col. 1.

Statutum, quod mulier non possit testari, vel cōtrahere sine licentia mariti: si contrahit, vel testatur in eius fauorem, an requiratur eius licentia. l. 54. in parte, Repudiar. ver. Item pone. nu. 11. fo. 185. col. 4.

Statutum, quod quilibet possit capere malefactorem repertum de nocte, an possit capere malefactorē clericum. l. 66. in parte, De fe arraygar. versiculo. Ex hoc etiam. numero. 22. fo. 231. col. 3.

Statutum, quod declinans forum iudicis secularis puniatur certa pœna, an comprehendatur clericus. ibi. versiculo. Et ex hoc. numero. 21. folio. 231. col. 3.

Statutum laicorum, an, & quando cōprehendat clericos. l. 70. glo. i. ver. Facit etiam quod notanter. nume. 18. fol. 245. col. 4.

Statutum puniens venditorē fundi, an comprehendat etiam emptorē, vel e contra. l. 49. in parte, Matrimonio. versiculo. Tu tamen tene. nume. 16. fo. 172. col. 27.

Statutum, quod mulier non possit portare margaritas, an intelligatur de veris margaritis tantum. l. 15. in parte, La propiedad. in fi. folio. 81. columna secunda.

Statutum ciuitatis, quo cauetur, vt

iudex possit procedere ad condemnandum in maleficiis, non obstante vlla iuris solennitate, qualiter intelligatur. l. 5. glo. i. versu. Sed quæro iuxta hoc. fo. 48. col. 3.

Statutū ciuitatis, an, & quando possit disponere contra ius commune. l. 40. glo. i. ver. Iterum quæro. nume. 9. fo. 152. col. 3.

Statutum dicens, quod qui cesserit actionem puniatur, an intelligatur de cessione ritē facta. l. 74. in parte, Parte en ella. versu. Hinc etiam. nume. 12. fo. 253. col. 1.

Statutum faciens mentionē de mādato, an intelligatur de solēni. ibi. ver. Hinc est. nu. 13. fo. 253. col. 1.

Stipulatio quid sit, Et in quo differt à pollicitatione & pacto. l. 22. glo. i. versu. Stipulatio fit. numero. 2. fol. 108. col. 1.

Stultus quis dicatur. l. 64. in parte, Vna ordenança. versiculo. Et dicitur stultus. numero. 62. folio. 221. columna. 3.

Subastationis materia habetur in. l. 70. in parte, En almoneda. versu. Et nota. numero. 37. folio. 249. columna prima.

Substātia quid sit. l. 6. in parte, De qualquier calidad. in principio. fol. 54. col. 4.

Substitutio vulgaris, an possit fieri in donatione causa mortis. l. 17. in parte, Posstrimera voluntad. versu. Item in tali donatione. numero. 23. fo. 94. col. 2.

Substitutio, an possit fieri in legatis & prælegatis. l. 27. in parte, Substituciones. in principi. numero. 32. folio. 128. col. 4.

Substitutio, an dicatur secunda institutio. ibi. versiculo. Et nota. nume. 33. fo. 128. col. 4.

Et in parte, Entre los estraños. ver. Sed ista ratio. fo. 130. col. 1.

Et. l. 31. in parte, Substituir. fol. 140. columna. 2.

Substitutio quotuplex sit. l. 27. fo. 128. col. 4.

Substitutio in tertio, an potest fieri. ibi. in parte, Sus descendientes. ver. Erit igitur practica. numero. 36. fol. 129. col. 2.

Substitutio vulgaris quæ dicatur, & qualiter fiat, & quando deficiat. Et qui possunt vulgariter substitui. l. 31.

in parte, Vulgar. nu. 9. fo. 140. col. 2.

Substitutio vulgaris, an impediat transmissionem iuris deliberandi. ibi. versiculo. De aliis. numero. 10. folio. 140. col. 3.

Substitutio vulgaris, an presupponat de necessitate institutione debere precedere. ibi. ver. Item nota. nu. 11. fo. 140. col. 3.

Substitutio vulgaris, si hæres non erit, quomodo intelligatur. ibi. versu. Item substitutio. nu. 12. fo. 140. col. 3.

Substitutio vulgaris quando deficiat. ibi. ver. Item quæro. cum sequen. nu. 13. fo. 140. col. 4.

Substitutiones quando expirent. ibi. versiculo. Et not. q. omnes. nu. 14. fo. 140. col. 4.

Substitutio pupillaris, à quib⁹ per sonis potest fieri. ibi. in parte, Pupillar. in prin. nu. 15. fo. 141. col. 1.

Substitutio pupillaris, an potest fieri à matre. ibi. versu. Hinc dicimus. nu. 16. fo. 141. col. 1.

Substitutio pupillaris, an potest fieri à commissario. ibi. versu. Hinc etiā dico. nu. 17. fo. 141. col. 1.

Substitutio pupillaris qd, & quod duplex sit, & qualiter fiat. ibi. versu. Sed quæro. cum sequen. numero. 19. fol. 141. col. 1.

Substitutio pupillaris sicut potest fieri liberis tantum, ita etiā possit fieri naturalibus. ibi. versu. Colligitur etiam. nu. 18. fo. 141. col. 1.

Substitutio pupillaris quib⁹ personis possit fieri. ibi. versu. Et not. quod substitutio. numero. 20. folio. 141. col. 2.

Substitutio pupillaris quæ requirit ut valeat. ibi. versu. Valet itaque. nu. 21. fo. 141. col. 2.

Substitutio pupillaris quibus casibus expiret. ibi. ver. Quibus casibus. nu. 22. fo. 141. col. 3.

Substitutio exemplaris describitur. ibi. in parte, Exemplar mēte. versiculo. Et nota, q. numero. 26. fol. 141. columna. 4.

Substitutio exēplaris quibus verbis fiat. ibi. versu. Et fit his verbis. nu. 27. fol. 141. col. 4. Et ver. Fit etiam. cū sequen. ibidem.

Substitutio facta filio furioso, non facta mentione furoris, an dicatur exemplaris. ibi. ver. Quæro quid. nu. 28. fo. 141. col. 4.

Substitutio exēplaris, in quo differt ab aliis substitutionibus. ibi. ver. Sed opere pretium. numero. 29. folio. 142. col. 2.

Substitutio exemplaris an potest fieri patri. ibi. versiculo. Item nota q. licet filius. numero. 30. folio. 142. columna. 2.

Substitutus pupillariter filio impuberi, mortuo pupillo viuo patre, an possit substitutus succedere vigore substitutionis tacite vulgaris. ibi. in parte, Pupillar. ver. Sed quæro im pubes. nu. 23. fo. 141. col. 3.

Substitutus pupillariter, an, & quādo mortuo pupillo admittatur ad successionem. ibi. eo. versiculo. & fo. 141. col. 3.

Substitutio pupillaris expressa, quæ expirauit adueniente pubertate, an expiret etiam tacita. ibi. versu. Vnum tene. numero. 24. folio. 141. columna. 3.

Substitutio pupillaris facta maiori, vel extraneo, an contineat tacitam vulgarem. ibi. ver. Et si fiat. nume. 25. fo. 141. col. 3.

Substitutio fideicommissaria per quæ verba fiat. l. 27. in parte, Fideicomisso. versiculo, De ista. numero. 23. fo. 128. col. 2.

Substitutio obliqua per quæ verba detur, vel fiat. ibi. in parte, Substitutiones. versu. Item quia per verbum, detur. numero. 35. folio. 129. columna. 1.

Substituti à fratre & patruo, qualiter succedunt, vno eorum defuncto. l. 8. glo. 1. versu. Adde vnam quaestio nem. fo. 59. col. 1.

Successio maioratus, an sit de iure diuino, an de iure gentium. l. 40. glo. 1. ver. Quæro an ista successio. nume. 1. fol. 151. col. 1.

Suitas quando operetur additionem. l. sexta. in parte, En todas. versiculo. Tertiū verum est. folio. 54. columna. 1.

Sumptus facti in exactione dotis, an minuant dotem. l. 53. in parte, La dote. versu. Quæritur etiam. nu. 40. fo. 183. col. 4.

Sumptus funeris qui sint. l. 30. in parte, Gastos. in principio. nume. 11. fo. 138. col. 1.

Sumptus factus in re subdita substitutioni, an sint soluendi per eum,

cui fienda est restitutio. l. quadragesima sexta. glo. 1. versu. Et nota, cum sequen. sub nume. 1. folio. 65. col. 4. & folio. 66. col. 1.

Sumptus funeris quis debet soluere. l. 30. in parte, Mandas. versu. Sed quia sæpenumero. numero. 16. folio. 138. col. 3.

Superficiarius an præferatur coniuncto in retractu. l. 74. numero. 1. & deinceps. fo. 251. col. 4.

Superficiarius quis dicatur. ibi. in parte, Directo dominio. versiculo. Et dicitur etiam. fo. 252. col. 2.

Et in parte, Superficiario. nu. 8. fo. 252. col. 3.

Surdus an potest esse testis in testamento. l. 3. in parte, Interuengan. versiculo. Item nota quod surdus. fo. 34. col. 3.

Surdafter, an possit esse testis in testamento. ibi. ver. Quid enim de surdastro. fo. 34. col. 3.

Suspectus, an compellatur satisfacere. l. 66. in parte, Informaciō. ver. Nota etiam. nu. 42. fo. 233. col. 4.

Et nunquid stabitur suo iuramento, allegando illum suspectū. ibidem.

Suspect⁹ quis dicatur, & quæ sunt illa, quæ faciūt quem suspectum. ibi. ver. Quæro, quæ sunt illa. numero. 4. fol. 229. col. 2.

Suus, vel extraneus, quis dicatur. Et quando ambulant pari passu. l. 3. in parte, Herederos extraneos. versu. Itē per has duas. in verbo, Et iste est vnus casus. fo. 33. col. 2.

Syndici duo recipiētes pecuniam ad defendendum causam Principis: vno defuncto, an alter habeat totā pecuniam. l. 7. in parte, A su hermano. ver. Sed quia dixi. fo. 58. col. 1.

T

TAbellio, an potest vulgarizare verba testatoris ipsis testibus. l. 3. in parte, Interuengan. versu. Et quanuis. fo. 34. col. 1.

Tabellio, coram quo fit testamentum, an debeat dicere presentibus testibus, & vidētibus. ibi. ver. Item dixi. fo. 34. col. 2. in fine.

Tabellio, an debet semper uti vno sigillo, vel signo. ibi. in parte, Del escriuano. in principio. folio. 40. columna. 2.

Tabellio, an debet ponere in scriptura

ptura nomen suum cum signo suo. ibi. ver. Sed quæro. fo. 40. col. 3.

Tabellio, qui solet apponere nomen suum cum signo suo, si omittit, an committat falsum. ibi. ver. Et nota. fo. 40. col. 3.

Tabellio, an sit rogandus à testatore ad validationem testamēti. ibi. in parte. No haga fe. versi. Hinc etiā dico. fo. 42. col. 1.

Tabellioni quando sit credendū sine testibus. ibi. ver. Oppono contra hoc. fo. 42. col. 4.

Tabellio qui interfuit matrimonio clandestino, qualiter sit puniendus. l. 49. in parte, Testigos. ver. Sed pone. nu. 24. fo. 173. col. 1.

Tabellio, an potest rogari in contractu vsurario, seu illicito. ibi. versi. Ex quo diximus. nu. 25. fo. 173. col. 2.

Tabellio seu notarius qualiter debeat loqui in contractu. ibi. versi. Et quia notarius. nu. 26. fol. 173. columna. 2.

Tabellio scribens suum testamētum, an potest scribere in eo mandatum commissarij. l. 39. glo. 1. ver. Sed quæro. nu. 2. fo. 150. col. 3.

Taciturnitas, an, & quādo præiudicet. l. 10. in parte, Mas dela quinta. ver. Nec obstant rationes. nu. 31. fo. 67. col. 1.

Temeritas, an sapiat fatuitatem. l. 64. in parte, Vna ordenança. versi. Temeritas enim. num. 62. folio. 221. col. 3.

Terminus statutus ad ponendū exceptiones contra executionem contractus, quando incipit currere. ibi. glo. 1. in princip. ver. Tene contrarium. nu. 2. fo. 217. col. 2.

Terminus cōcessus ex indulgentia, an includatur in termino dato à iure. l. 16. glo. 1. versi. Ad quod etiam facit. nu. 4. fo. 82. col. 3.

Tertius comparens pro interesse suo in executiōe sentētiæ, an apelando impediatur venditionem bonorum. l. 64. in parte, Se allegue. versi. Quod esset secus. num. 96. fol. 225. col. 3.

Tertius quando præferatur tertio ibi. ver. Primo die. nu. 97. folio. 226. col. 1.

Testamentum, an vitietur, si habet admixtam donationem, vel venditionem. l. 17. in parte, En testamen

to. nu. 14. fo. 93. col. 4.

Testamentum impugnās, an debeat habere commodum ex co. l. 24. glo. 1. versi. Sed pro maiori. nu. 2. fol. 113. col. 2.

Testamentum, an præsumatur validum, & solenne, si contrarium non probetur. ibi. ver. Et nota. nu. 3. fo. 113. col. 3.

Testamentum, in quo filius est præteritus, vel exheredatus, an sit nullum. ibi. in parte, Se rompiere. nu. 4. fo. 113. col. 4.

Testamentum nullum, an conualescat aliquo casu. ibi. versi. Et nota. el. 2. nu. 6. fo. 113. col. 4.

Testamentum contra officium pietatis, an sit inofficiosum. ibi. ver. Prima conclusio. nu. 7. fo. 113. col. 4.

Testamentum, in quo vnus filius est exheredatus, alter institutus, an valeat. ibi. in parte, Annullare. versicul. Sed pone. numero. 44. fo. 117. col. 1.

Testamētū, in quo filius instituitur re non stante, an sit nullum. ibi. versic. Item nota. numero. 45. fo. 117. col. 1.

Testamentum, in quo filio relinquitur res aliena, an sit nullum. ibi. versic. Si tamen. nume. 46. folio. 117. columna. 1.

Testamentum continens institutionem incapacis, cui datus est coheres capax, an sit nullum. ibi. versiculo. Nota etiam. numero. 47. fol. 117. col. 1.

Testamentum, in quo verba non diriguntur ad filium, cui relinquitur, sed ad heredem, vt (relinquo bona mea Titio, q̄ restituat filio meo) an valeat. ibi. versicu. Et licet. nume. 48. fo. 117. col. 1.

Testamentum factum in minori ætate, an valeat. l. 5. in parte, Edad legitima. versiculo. Et nota. fol. 49. columna. 1.

Et. l. 19. in parte, Puedan. folio. 102. col. 3.

Testamentum cæci quot testes requirat. l. 3. fol. 40. col. 3.

Testamentum in scriptis, quod non valet propter defectum testiū, an valeat vt nuncupatiuum. ibi. in parte, No haga fe. ver. Tertiò oppo. no. fo. 43. col. 2.

Testamentum factum in mino-

ri ætate, an validetur tractu temporis. l. 5. in parte, Edad legitima. versiculo. Sed quæro. folio. 49. columna. secunda.

Testamentum factum tempore habili, an inuolidetur superueniente inhabilitate. ibi. versic. Idem si catholicus. fo. 49. col. 2.

Testamentum, in quo parentes exhæredantur, an valeat. l. 6. in parte, Por su orden. Et in parte, Succedan. in prin. folio. 50. col. 3. & folio. 51. col. 1.

Testamētum maternum, in quo sunt instituti bastardi, seu illegitimi, an valeat. l. 9. in prin. folio. 59. columna. 2.

Testamentum, in quo sunt instituti legitimus & incapax, an valeat in personā capacis. ibi. in parte, Ex testamento. versic. Quod procedit. fo. 61. col. 4. in fine.

Testamentum, in quo est institutus incapax, cui datus est substitutus legitimus, an valeat. ibidem.

Testamentum nuncupatiuum, in quo aliqua sunt omissa, an vitietur. l. 3. in parte, Nuncupatiuo. versi. Ex quo sequitur. fo. 31. col. 2.

Testamentum, qualiter publice tur. ibi. ver. Item quæro qualiter. Et versiculo. Vltorius quæro. folio. 32. col. 2. & 4.

Testamentum in scriptis, an aperiatur ante mortem testatoris. ibi. in parte, In scriptis. versic. Vltorius nota. fol. 33. col. 4.

Testamentum, an debeat fieri vno contextu. ibi. in parte, Interuen-gan. in prin. fo. 33. col. 4.

Testamentum à testibus infamibus scriptum, an vitietur. ibi. in parte, Siete testigos. ver. Non tamen vitietur. fo. 35. col. 4.

Testamentum coram notario apostolico vel imperiali, an debeat publicari. ibi. in parte, Eseruano. versiculo. Ex quo sequitur. folio. 39. columna. 3.

Testamēta si inueniantur duo ea dē die celebrata, nec apparet quod illorum sit prius, vel posterius, quod valebit ex illis. l. 17. in parte, La pos-fesion. versi. Vigefimus sextus. nu. 90. fo. 98. col. 3.

Testamēti apertura, à quibus petatur. l. 3. in parte, Nūcupatiuo. ver.

Et nota. fo. 32. col. 4.

Testamenti appellatione, quod testamentum veniat. ibi. in parte, In scriptis. in prin. fo. 33. col. 3.

Testamenti in scriptis forma, ad quid fuit inuenta. ibi. versiculo. Sed quæro. fo. 33. col. 4.

Testamentum factum corā duobus testibus, an, et quādo valeat. ibi, in parte, No haga fe. ver. Oppono iterum. fo. 42. col. 4.

Testamētum factum coram prefbytero parochiali, an valeat. ibi. in parte, Siete testigos. ver. Authenticat. cum sequenti. fo. 38. col. 1.

Testari prohibitus, an posset codicillari. l. 4. in parte, Codicillos. fo. 45. col. 2.

Testamentum, qua ætate potest fieri. ibi. ver. Item quemadmodum. fo. 45. col. 2.

Testari qui non possunt. ibi. in parte, Fueren confiscados. fo. 45. col. 4. in fine.

Testamentum heretici an valide tur si reuertatur ad fidem veram. l. 5. in parte, Edad. versu. Hinc dicimus. fo. 49. col. 2.

Testari an possit, qui potest codicillari. ibi. in parte, Pueda hazer. fo. 50. col. 2.

Testamētum, in quo relinquitur filio minus legitima, cum prohibitione, ne plus petat, an valeat. l. 24. in parte, Anullare. ver. Valet tamē. nu. 49. fo. 117. col. 1.

Testamētū cōtinēs præteritionē posthumi, an valeat. ibi. ver. Item testamentum. nu. 50. fo. 117. col. 1.

Testamentum quod filius dixit nullum, an reconualecat. ibi. versu. Item nota. nu. 53. fo. 117. col. 2.

Testamētū continens præteritionem legitimati, an valeat. ibi. versu. Sed quæro. nu. 55. fo. 117. col. 3.

Testamentum quibus calibus sit nullum ex defectu testatoris. ibi. in fine. nu. 56. fo. 117. col. 3.

Testamētum, in quo posthumus est præteritus, putā, quia de eo non fuit cogitatū, an valeat. ibi. ver. Sed quid in posthumo. cū tribus sequē. nu. 52. fo. 117. col. 2.

Testamentum vnde dicatur. In Proemio. glo. 1. ver. Et dicitur. fol. 3. col. 3.

Testamentum, quibus modis po

test confici. l. 3. glo. 1. in parte, Testamento cerrado. fo. 33. col. 2.

Et. l. 31. glo. 1. versu. Et ratio. folio. 139. col. 2.

Testamentum qualiter fiat inter filios, & qualiter inter extraneos. l. 3. in parte, Entre los hijos. f. 32. col. 4.

Testamentum nuncupatiuū qualiter fiat. ibi in tex. & in parte, Nuncupatiuo. fo. 31. col. 2.

Testamentum in scriptis, qualiter fiat. ibi. in tex. & in parte, Testamento cerrado. fo. 33. col. 2.

Testamentum nūcupatiuum, & in scriptis, quot testes requirant. ibi dem. fo. 33. col. 2.

Testamentū nūcupatiuū, an debeat legi ipsis testib⁹. ibi. in pte, Nūcupatiuo. ver. Et nota. fo. 31. col. 2.

Testamentum quādo dicatur publicatum. ibi. ver. Sed quia dixi. fol. 32. col. 1.

Testamentum in scriptis, quando aperiatur. l. 3. in parte, In scriptis. ver. Vltorius not. fo. 33. col. 4.

Testamentum, ad quid prodest. ibi. ver. Sed quæro. fo. 33. col. 4.

Testamentum factum manu duorum tabellionum, quorum alter est infamis, an valeat. ibi. in parte, Siete testigos. ver. ex his. fo. 36. col. 2.

Testamentum, an vitietur ex defectu vnius testis. ibi. in parte, Nuncupatiuo. ver. Intantum. fo. 32. col. 1.

Et in parte, Siete testigos. versu. Sed pone. cum sequen. folio. 36. col. 2. in fine. Et versu. Præterea. folio. eo. col. 3.

Testamentum factum in carcere, vel in mari, vel tempore pestis, an requirat minorem numerum testiū. ibi. in parte, Siete testigos. ver. Vltorius quæro. fo. 36. col. 4.

Testandi facultas, quo iure sit in troducta. ibi. ver. Item pro ista parte. fo. 38. col. 1.

Et. l. 4. in parte, Testamento. fol. 45. col. 1.

Testamentum in scriptis, an debet fieri coram tabellione. folio. 33. col. 2. & 3.

Testamentum, in quo testes, vel tabellio sunt compulsi, an valeat. ibi. in parte, No haga fe. versu. Sed quæro. el. 3. fo. 42. col. 1.

Testamentum, an, & quando potest committi in alterius voluntate.

l. 31. glo. 1. versu. Nunc autem. nu. 2. fo. 139. col. 2.

Testamētum nutu factum, an valeat. ibi. in parte, Por su nombre, versu. Præterea testamentum. nu. 40 fo. 142. col. 4.

Testamentum quotupliciter accipitur. Et quibus modis possit cōfici. ibi. ver. Et ratio. nu. 2. fo. 139. col. 2.

Testamentum quando dicatur perfectum. l. 27. in parte, Acabasse. in principi. nu. 1. fo. 148. col. 3.

Testamentum perfectum quando reuocetur per secundum. ibi. ver. Quæro testator. nu. 2. fo. 148. col. 3.

Testamentum factum parum ante, vel parum post bellum iure militari, an valeat. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. versu. Quæro miles. fo. 28. col. 2.

Testari an possunt de iure militari pugnantes in rure, vel nauigantes in mari. ibi. ver. Quartò fallit. fo. 29. col. 1. & versu. Item excipiantur. fo. 28. col. 3.

Testamentum qualiter insinuetur. Et quid sit insinuatio. ibi. versu. Multum enim. Et in ver. Qualiter fiat. fo. 30. col. 1.

Testari an possint plebei iure militari, si sunt in expeditione. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. ver. Item excipiantur. fo. 28. col. 3.

Testamentum primum quando valet, & non secundum. In Proemio. in parte, Al bien. ver. Idem dicimus. fo. 9. col. 3.

Testari an possint doctores legū vt milites, si sunt in bello iustitiam exhibendo. Et quid de medicis & chirurgis, & de eorum seruatoribus. l. 3. in parte, La ley del ordenamiento. ver. Fallit tertio. fo. 28. col. 3. & 4.

Testamenta doctorum & aduocatorū, an possint cōtratabulari. ibi. ver. Propterea. fo. 28. col. 4.

Testamenta peregrinorum facta coram duobus testibus, an valeant sicut testamenta illorum, qui testantur in bello. ibi. versu. Fallit quinto. fo. 29. col. 2.

Testamenta facta coram principe, an valeant sine testibus, probata principis præsentia. ibi. versu. Sextò fallit. fo. 29. col. 2.

Testamentum principis sine testibus, an valeat. ibi. versu. Septimò fallit

fallit. fo. 29. col. 2.

Testamenta militum non recognoscētium superiorem, an valeant sine testibus. ibi. ver. Idem papa. fo. 29. col. 3.

Testamenta facta apud acta corā iudice ordinario, an valeant sine testibus. ibi. ver. Octauò fallit. Et ver. Ex quibus. fo. 29. col. 3.

Testamenti insinuatio, an valeat sine testibus. ibi. ver. Fateor tamen. fo. 29. col. 4.

Testamentum cuiuscunq; domini tēporalis, an valeat sine testibus. ibi. ver. Nonò fallit. fo. 30. col. 1.

Testamentum factum coram episcopo, an valeat sine testibus. ibi. ver. Decimò fallit. fo. 30. col. 3.

Testamentum factum coram populo, vel in publico parlamēto, vel in generali concilio, an valeat sine testibus. ibi. ver. Ex quo dicit Spec. fo. 30. col. 4.

Testator si facit secundum testamentum falso rumore ductus: comperta rumoris falsitate, an secundū testamētum sit validū. l. 24. in parte, Tercio & quinto. nu. 63. fo. 118. col. 2.

Testator, qui scindit, vel cancellat testamentum, an ob id sit locus fisco. l. 37. in pte, Acabasse. ver. Vltimò quæro. cum tribus sequen. nu. 3. fo. 149. col. 1.

Testator relinquens simpliciter eleemosynam tali conuentui, an intelligatur semel tātum. l. 53. in parte, Prometieren. ver. Item si testator. el. 1. nu. 21. fo. 183. col. 2.

Testator relinquens vxorem dominiā, & vsufructuariam, si supuiuēs cōtrahat secundò, an intelligatur testamētū de secūda. ibi. ver. Itē si testator. el. 2. nu. 26. fo. 183. col. 2.

Testator, an debet subscribere testamētum suum. l. 3. in parte, Y el testador. ver. Erit igitur. fo. 40. col. 2.

Testator, si est tabellio, an debeat subscribere testamentum suum. ibi. in parte, Y el testador. in principio. fo. 40. col. 2.

Testator, an teneatur nominare heredem proprio nomine, an sufficiat per relationem ad aliud. l. 31. in parte, Por su nombre. ver. Ex quibus. nu. 39. fo. 142. col. 4.

Testatoris assertio, vel iuramentum an potest mutare veritatem rei.

In Proœmio. in parte, Gracia de Dios. ver. Sed vehementer. Et ver. Item quia testatoris assertio. f. 5. col. 3.

Testes testamenti, an debent esse omnes præsentes in pronuntiatione testamenti. Et an tenētur videre, & audire, cognoscereq; testatorem. l. 3. in parte, Interuengan. ver. Et nota. cum sequenti. fo. 33. col. 4.

Testes testamenti, an præsumentur omnes fuisse præsentes tempore testamenti, si vnusquisque dicat, fui. ibi. versiculo. Postremò. folio. 34. col. 4.

Testes singulares qui dicantur. ibi. ver. Item quia non attenditur. fo. 34. col. 4.

Testes an sufficiat concludere præsumptiue, vt probent. ver. Primò. el. 2. fo. 35. col. 1.

Testes singulares, an, & quando probent. In parte, Interuengan. ver. Quando testes. fo. 35. col. 2.

Et in parte, Siete testigos. ver. Si tamen testes. fo. 35. col. 4.

Testes an tot requirantur ad probandum testamentum, quot requiruntur in ipso testamento. ibi. ver. Sed quæro. fo. 36. col. 4.

Testes plures de eadem domo, an probent. ibi. versicu. Item quæro. fo. 37. col. 2.

Testes in dubio an præsumentur idonei. Et quando. l. 41. in parte, De buena fama. ver. In dubio. nu. 18. fo. 157. col. 1.

Testes quando sufficiunt minus idonei. ibi. ver. Quod est verum. nu. 19. fo. 157. col. 1.

Testes deponētes super scriptura, an debeant deponere de eius tenore. ibi. in parte, Del tenor. in principio. nu. 11. fo. 156. col. 2.

Testes illiterati deponētes de tenore scripturæ, an sint falsi. ibi. ver. Si tamen. nu. 12. fo. 156. col. 3.

Testes super adulterio quales debeant esse. l. 82. glo. 1. ver. Item nota, q licet. nu. 8. fo. 262. col. 3.

Testes testamenti, an debent esse rogati. Et quid in tabellione. l. 3. in parte, No haga fe. ver. Sed quæro. el. 2. fo. 41. col. 4. Et in ver. Sed quæro. fo. 42. col. 1.

Testes quorum alter est infamis, alter fide dignus, an, & quando plene probent. ibi. ver. Et per hoc. fol.

42. col. 3. in fine.

Testes habitantes prope paradisum terrestrem an possunt esse. l. 3. in parte, Interuengan. versiculo. Hinc etiam dicit. folio. 34. colum. 1. in fine.

Testes excommunicati an possunt esse. ibi. in parte, Siete testigos. ver. Et nota. fo. 35. col. 4.

Testes ad probandum filiationem qualiter debent deponere. l. 13. in parte, Por el ausencia. versiculo. Quo ad primum. nu. 22. folio. 78. col. 3. in fine.

Testes possessoris, an praeualeant testibus non possidentis. l. 17. in parte, La posesion. versiculo. Decimus nonus effectus. sub. nu. 83. fol. 98. col. 2.

Testes qui prohibentur esse, & quibus casibus. l. 45. in parte, Testigos. in prin. nu. 23. fo. 173. col. 1.

Testes producti in termino, an debent deponere in termino. l. 64. in parte, Y passados. in principio. nu. 86. fol. 224. col. 2.

Testes, an requiratur duo ad capiendum suspectum de fuga, vel vt compellatur satisficere. l. 66. in parte, Informacion. ver. Item requiritur. nu. 43. fo. 234. col. 1.

Testes quando recipiantur lite non contestata. ibi. ver. Nota etiam. nu. 46. fo. 234. col. 3.

Testes ad probandum ingratitudinem, an debeant esse integri, id est omni exceptione maiores. In Proœmio. in parte, Gracia de dios. in fine. fo. 6. col. 2.

Testes deponentes falsum apud notarium, an puniatur de falso. l. 83. in parte, En las otras. versicu. Quæro hic de quæstione. nume. 15. folio. 264. col. 1.

Testis deponens falsum sine iuramento, an puniatur de falso. ibi. versicu. Item si testis. nume. 16. folio. 264. col. 2.

Testis falsus qualiter puniatur. l. 83. nu. 1. fo. 263. col. 1.

Testis pecunia corruptus, an sit falsus, quando verum deponit. ibi. glo. 1. versiculo. Et circa istam materiam. nu. 6. fo. 263. col. 2.

Testis falsus an dicatur, qui omittit veritatem. ibi. versicu. Quid enim. in verbo. Et dic clarius. numero. 7.

fo. 263. co. 2.

Testis vacillans, an puniatur de falso. ibi. ver. Et adde. Et versu. Si tamen. nu. 9. fo. 263. col. 3.

Testis, qui occultauit veritatem, an dicatur falsus. ibi. ver. Sed pone. nu. 10. fo. 263. col. 3.

Testis nepos producētis negans se esse consanguineum vel affinem, an teneatur de falso. ibi. glo. 1. versu. Idem dicit Ioannes. num. 11. folio. 263. col. 4.

Testis negans se esse consanguineum vel affinem producentis, cum sit, an faciat fidem. ibi. versu. Tu dic. nu. 12. fo. 263. col. 4.

Testis clericus deponens falsum coram iudice seculari, an possit puniri per ecclesiasticum. ibi. versu. Et contra. nu. 14. fo. 264. col. 1.

Testium numerus requisitus in testamento, vbi in contractu, si ultra numerum producūtur duo, vel tres infames, an defectus istorum vitiet testamentum vel contractum. l. 3. in parte, Sietetestigos. ver. Hinc dicit Baldus. fo. 36. col. 2.

Testis an debeat subscribere, vel se inscribere in testamento. Et quid in aliis contractibus. ibi. in parte, Encima. in prin. fo. 40. col. 1.

Testis deponens in causa matrimoniali, cuius ætatis debeat esse. l. 41. in parte, Quarenta años. versu. Et nota. nu. 22. fo. 157. col. 2.

Testis, qui dicit aliquem semper possedisse, an sit falsus. ibi. in parte, Siempre, in prin. nu. 24. fo. 157. co. 3.

Testis, an potest deponere de facto antiquissimo. ibi. ver. Ange. tamen. nu. 23. fo. 157. col. 2.

Testis dictum obscurum, an valeat. In Procemio. in parte, Entendi miêto. ver. Facit etiam quod voluit Bal. fo. 8. col. 3. in prin.

Testis dictum interloquentis tēpore testamenti, vel contractus, an valeat. l. 3. in parte, Interuengā. ver. Item ille. fo. 34. col. 1.

Testium habilitas, quo tempore requiritur. ibi. in parte, Siete testigos. ver. Sed quæro. fo. 35. col. 4.

Testium inhabilitas quando vitiet. ibi. in parte, Encima. ver. Et nota. fo. 40. col. 1.

Testis, an, & quādo probet. l. 66. in parte, De testigos. ver. Quod fa-

cit. nu. 47. fo. 234. col. 4.

Testis subscribens se in testamēto, an videatur consentire ea, quæ scripta sunt in suum præiudicium. l. 3. in parte, Encima. ver. Quid si testis. fo. 40. col. 1.

Testis an debeat deponere de præsentia alterius. ibi. in parte, Interuengan. ver. An debeat. fo. 35. col. 2.

Testimoniū mulierum, an equiualeat testimonio virorum. l. 54. glo. 1. ver. Ex ratione supradicta. num. 2. fo. 185. col. 3.

Testis deponēs super adulterio, si dicit, Talis iacuit cum tali muliere, an sit idē, ac si diceret, Talis adulterauit uxorem illius. l. 80. gl. fi. ver. Vnum tene. numero. 4. folio. 260. col. 2.

Theologorum dicta quādo sunt tenenda. l. 1. in parte, Sanctos patres. versiculo. Sed quia dixi. fol. 15. col. 4.

Titulus dotis an sit lucratiuus, an verò onerosus. l. 17. in parte, One rosa. in prin. fo. 99. col. 4.

Torqueri an potest consiliarius finita dignitate. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. versu. Sed contra ea. nu. 12. fo. 77. col. 4.

Translatio rei, an probetur si in cōtractu dicit donauit, & tradidit. l. 17. in parte, La possession. versiculo. Vltius quæro. numero. 49. folio. 96. col. 3.

Translatio possessionis qualiter probetur. ibi. ver. Propterea sis cautus. nu. 50. fo. 96. col. 3.

Transactiois titulus licet non sit sufficiens ad præscribendum, an sit sufficiens, si cum eo cōcurrat possessio. l. 17. in parte, La possession. ver. Vigesimo nonus. nu. 93. fol. 98. col. 4.

Transire, an, & quando licet per agrū, vel parochiam alienā. l. 30. glo. 1. ver. Sicut dicimus. cum præcedenti. nu. 4. fo. 137. col. 4.

Transmissio quærelæ quibus causibus habeat locum. l. 24. in parte, Se rompiere. ver. Et adde. nu. 30. fo. 115. col. 4.

Transmissio, an sit potentior iure accrescendi. l. 7. in parte, A su hermano. in fi. fo. 58. col. 2.

Transmissio quid sit. l. 6. in parte, De qualquier calidad. ver. Sed quæ-

ro. fo. 55. col. 2.

Et. l. 40. gl. 1. ver. Quapropter. nu. 3. fo. 151. col. 4.

Transmissio quotuplex sit. l. 13. in parte, Veynte y quatro horas. ver. Sed quia. nu. 8. fo. 77. col. 2.

Transmitti quæ possunt. Et quid sit considerandum in transmissione. ibi. ver. Quo ad secundum. cum sequenti. nu. 9. fo. 77. col. 2.

Transmitti an possit, quod cedi non potest. ibi. ver. Postremo. num. 14. fo. 78. col. 1.

Transmitti an possunt bona damnatorum non adita. l. 14. in parte, Pueda disponer. ver. Ad hoc etiam facit. nu. 4. fo. 79. col. 4.

Transmitti an potest ad matrem ius competens suo filio præterito decedenti in infantili ætate. ibi. ver. Adde quod plenē. num. 5. folio. 80. col. 1.

Tutor, à quibus personis dari potest. l. 31. in parte, Tutor. in princip. nu. 51. fo. 142. col. 2.

Tutor, an videtur datus per ista verba. Committo filiū meum custodiē matris suæ. ibi. ver. Quæro an patet. nu. 32. fo. 142. col. 3.

Tutor, quid debeat iurare. ibi. in parte, Tutor. ver. Tutor autem. nu. 33. fo. 142. col. 3.

Tutor, an debeat conficere inuētarium. ibi. ver. De tutore. nu. 36. fo. 142. col. 3. in fine.

Tutor, an, & quando compellatur satisfacere. l. 66. in parte, De se arraygar. ver. Si tamen obligatus satisfare. nu. 12. fo. 229. col. 4.

Tutor, vel curator, fugiens cum rebus pupilli, an committat furtum. l. 66. in parte, Descendere. ver. Idē in tutoribus. numero. 6. fol. 259. columna. 4.

V

Arietas doctorum, an faciat legē dubiam. in procemio. in parte, Diferencia. fo. 8. col. 2.

Vassalli an veniant in generali obligatione. ibi. in parte, Sicilia. ver. Et quo ad istud. fo. 7. col. 2.

Vassalli an possint ad libitum vti venatione & piscatione. l. 60. in parte, Vna ordenança. versu. Secundō dicta. nu. 11. fo. 218. col. 2.

Vassalli, an possint scindere ligna,

INDEX.

gna, quæ non sunt in fructu. ibi. ver-
ficulo. Ex quo sequitur. numero. 10.
fol. 218. col. 2.

Vassallus, an possit facere cōditio-
nem domini deteriore. ibi. ver. Nā
ut dicit. nu. 12. fol. 218. col. 2.

Vassallus, feudatarius, inquilinus,
& usufructuarius, an æquiparentur.
ibi. verficu. Quartò vassalli. nume. 16.
fol. 218. col. 3.

Vassallus, an habeat vtile domi-
nium, & dominus loci directum. ibi.
verficu. Et si feudatarius. numero. 17.
fol. 218. col. 3.

Vassalli, an possint facere inter se
statuta. ibi. verfi. Si enim. numero. 19.
fol. 218. col. 3.

Vassallus, an tenetur recipere do-
minum & familiam suam in hospi-
tium. ibi. ver. Octauò ex supradictis.
nu. 25. fol. 219. col. 2.

Vassallus, qui per tempus cētum
annorum fuit ad molendū in molen-
dinò, vel ad coquendum in forno do-
mini sui, an possit compelli in futu-
rum ire. ibi. ver. Septimò dicunt. nu.
27. fol. 219. col. 2. in principio.

Vendere an quis possit omnia bo-
na sua. l. 69. in parte, Donacion. verfi.
Vnum tamen nota. numero. 6. folio.
242. col. 2.

Venditio, an comprehendat dona-
tionem. ibi. ver. Oppo. cōtra hoc. nu.
7. fol. 242. col. 2.

Venditio, an dicatur vna, quando
fundus venditur, & retrahitur pro tā-
to, an plures. l. 70. glo. 1. ver. An autē.
nu. 28. fol. 247. col. 3.

Venditionis appellatione, an ve-
niat permutatio. ibi. in parte, Vendi-
da. nu. 31. fol. 247. col. 4.

Venditio facta duobus, quæ ipsa-
rum debeat præualere. l. 74. in parte,
Enella. ver. Sed quæro. cum sequen-
ti. nu. 11. fol. 253. col. 1.

Venditio, an dicatur conditiona-
lis, quando venditur ad mensuram.
l. 63. in parte, Obligacion. verficulo.
Et pro ista parte. numero. 24. fol. 211.
columna. 3.

Venditor, an excusetur à poena du-
pli, soluendo gabellam ante senten-
tiam. l. 70. in parte, El alcauala, verfi.
Extra quæro. numero. 45. folio. 250.
columna. 1.

Venditor, an debeat soluere nota-
rio mercedem de contractu venditio-

nis. an emptor. ibi. ver. Aduerte. nu.
42. fol. 249. col. 4.

Venditor obligatus actione per-
sonali ad tradendum vacuum posse-
sionem, an liberetur, si constituit se
emptoris nomine possidere. l. 17. in
parte, La possession. ver. Adde super
hoc. nu. 54. fol. 97. col. 1.

Veniens ante terminum, an dica-
tur venisse in termino. l. 72. in parte,
Dentro. verficulo. Sed pone. nume.
2. fol. 250. col. 4.

Verba posita in testamentis & cō-
tractibus, an debeant aliquid opera-
ri. l. 16. in parte, No se euenta. verficu.
Et verba posita. numero. 33. folio. 84.
columna. 4.

Verba testatoris, an talia præsu-
mantur, qualia esse debent. ibi. verfi.
Quartò talis præsumitur. nume. 34.
fol. 84. col. 4.

Verba generalia à testatore prola-
ta, qualiter debeant intelligi. ibi. ver.
Quintò quando verba. numero. 35.
fol. 85. col. 1.

Verba, an, & quando importent
donationem. ibi. ver. Septimò. nu. 36.
fol. 85. col. 2.

Verbum (arraygar) & satisfare, an
sint idem. l. 66. in parte, De se array-
gar. ver. Quæro an istud verbum. nu.
6. fol. 229. col. 3.

Verbum, potest, an inducat neces-
sitatem. l. 9. in parte, Puedan mandar.
fol. 60. col. 2.

Verbum generale, qualiter intel-
ligatur. In Proœmio. in parte, Enten-
dimiento. verficulo. Nota etiam. fol.
9. col. 1.

Verbum futuri temporis, an, &
quando inducit canonē ferendæ sen-
tentia, & quando lata. l. 4. in parte,
De confiscar. in principio. folio. 47.
columna. 1.

Et. l. 24. in parte, Anullare. in prin-
cipio. nu. 43. fol. 116. col. 4.

Verbum, liberè, quid denotet. l.
14. in parte, Librement. nume. 6. fol.
80. col. 1.

Et qualiter intelligatur privilegiū
alicui cōcessum liberè testadi. ibidē.

Verbum, bona, prolatum à contra-
hentibus, vel à lege, seu à Principe,
quid importet. l. 17. in parte, Enel ter-
cio. verfi. Quando istud verbum. nu.
10. fol. 92. col. 4.

Verbum, potest, præcedente ne-

gatione, an sit restrictiū. ibi. in par-
te, No se pueda reuocar. ver. Itē quia.
nu. 110. fol. 100. col. 4.

Et in l. 9. in parte, Puedan mādā.
fol. 60. col. 2.

Verbum, potest, præcedente ne-
gatione, facit actum de iure impossi-
bile. ibi. verficulo. Intantum. nume.
11. fol. 100. col. 4.

Verbum futuri temporis, an indu-
cat, veritatem, an fictionē. l. 22. in par-
te, Por hechas. verfic. Itaque. nume.
36. fol. 111. col. 4.

Verbum futuri tēporis, ad quod
tempus referatur. ibi. in fi. nume. 39.
fol. 112. col. 1.

Vestes lugubres, quibus personis
debent dari. l. 20. in parte, Gastos. ver-
ficulo. Sed quæro. numero. 12. fol. 138.
columna. 2.

Vicinus, an teneatur subuenire vi-
cino, & quando. l. 49. glo. 1. verficulo.
Hinc etiam tex. numero. 7. folio. 171.
columna. 1.

Vidua matrimonium contrahens
sine voluntate parētum, an puniatur
poena contrahentium matrimoniu
clandestinū. l. 49. glo. fi. in fi. nu. 33.
fol. 174. col. 4.

Vidua, an ponatur procul à vir gi-
ne. In proœmio. in parte, De castilla.
verficulo. Adde. Bal. in l. vna. folio.
6. col. 4.

Vidua, an gaudeat in dote priui-
legio rei dotalis. l. 29. in parte, Quis-
re escoger. verficulo. Est aliud priui-
legium. in verbo, quid autem. nu. 40.
fol. 137. col. 2.

Villa quæ dicatur. l. 45. in parte,
Villas. nu. 7. fol. 162. col. 3.

Villa, an possit in integrum resti-
tui. ibi. verfic. Primum quia castrum.
nu. 9. fol. 162. col. 3.

Vir, & vxor vendentes prædium
viri, & pretium recipientes: mortuo
viro vxore petēte dotem, an fiat sibi
cōpensatio medietatis pretij recepti.
l. 61. in parte, Si se prouare. ver. Iuxta
prædicta. nu. 15. fol. 202. col. 2.

Vir, & mulier delinquētes, an pu-
niantur eadem poena. l. 49. in parte,
El que contraxere. in principio. nu.
9. folio. 171. col. 4. in fi.

Vitricus an teneatur dotare priui-
gnam vel priuignum, vel eos alere. l.
53. in parte, Comun. numero. 6. folio.
182. col. 3.

Vitri-

INDEX.

Vitricus dotans priuignam, an videatur dotasse de suo, an de bonis priuignæ. ibi. versicu. Vnum tamen. nu. 7. folio. 182. col. 3.

Viuere an dicitur, qui commodè non uiuit. l. 10. in parte, En caso. versiculo. Item adde. numero. 11. folio. 65. columna. 2.

Vltima voluntas, an sit de iure ciuili, an de iure naturali. l. 17. in parte, Posttrimeria volutad. in principio. fo. 43. col. 4.

Vltima voluntas, an possit transire in speciem contractus. ibi. versicu. Et nota. numero. 15. folio. 93. columna quarta.

Voluntas qualiter detur intelligi. l. 26. glo. 1. nu. 2. fo. 119. col. 1.

Et. l. 2. in parte, Voluntad. versu. Et nota. fo. 24. col. 2.

Voluntas testatoris an reguletur ex verisimili. l. 16. in parte, No se cuete. versu. Secundo quod legatum. nu. 31. fo. 84. col. 3. in fi.

Voluntas testatoris ex quibus potest constare. ibi. versicu. Vndecimo. nu. 38. fo. 85. col. 2.

Voluntas deliberata & cōsensus, an requiritur in delictis, cōtractibus, obligationib⁹, & iudiciis. l. 64. in parte, Vna ordenança. versu. Et facta ab eo. nu. 52. fo. 220. col. 4.

Voluntas deliberata an dicatur in teruenisse, vbi deest consilium. ibi. versu. Et non est deliberata voluntas. nu. 53. fo. 220. col. 4.

Vfucapi quando possit. l. 17. glo. 1. versiculo. Quinto facit. numero. 1. fo. 90. col. 3.

Vfuræ, an, & quando possunt peti. l. 29. in parte, Quisierit escoger. versu. Item nota, cum sequenti. numero. 35. fo. 137. col. 1.

Vfurarū decisio, quibus pertineat l. 1. in parte, Sanctos padres. versu. Et plenius. fo. 15. col. 4. in fi.

Vsfructuarius, an teneatur ad magnos sumptus. l. 46. glo. 1. versiculo. Et ex hoc dicimus. numero. 3. folio. 166. col. 2.

Vsfructus quid sit. l. 48. in parte, Vsfructo. in prin. folio. 168. columna prima.

Vsfructus quotuplex sit. ibi. versu. Quo ad secundum. numero. 4. fo. 168. col. 2.

Vsfructus appellatione quid cō

prehendatur. ibi. ver. Quo ad tertiū. nu. 5. fo. 168. col. 2.

Vsfructus, et fructus, an sint idē. ver. Et not. nu. 9. fo. 168. col. 3.

Vsfructus in quo consistat. l. 14. in parte, Propriedad. ver. Quo ad secundum. nu. 9. fo. 8. col. 2.

Vsfructus nauis, columbariæ, piscinæ, venationis, & habitationis, in quo consistit. ibi. ver. Commoditas. cum sequētib⁹ vsq; in finem. nume. 10. fo. 80. col. 2.

Vsumfructum vtilem an pater acquirat per filium emancipatū succedentem matri. l. 48. in parte, Vsfructo. versiculo. Et dicit Bal. numero. 7. fo. 168. col. 3.

Vtile an sit aliud, quàm quod in transitu prodest. l. 1. in parte, Sean sabidores. versiculo. Multitudo. folio. 18. col. 4.

Vxor an excludat fiscum de ficiētib⁹ cōsanguineis a successione viri ab intestato. l. 4. in parte, De sus bienes. ver. Sed quæro. cum sequen. fo. 45. col. 4.

Vxor, an teneatur alere virum bānitum. l. 10. in parte, El padre. versu. Item dicit. numero. 12. folio. 65. columna secunda.

Vxor tenetur alere maritum banitum, licet cum eo non conuersetur. ibi. versu. Intantum. numero. 20. folio. 66. col. 3.

Vxor diues, an debeat alere maritum inopem. ibi. in parte, De sus hijos. ver. Idem dicimus. cum sequen. nu. 18. fo. 66. col. 3.

Vxor propter delictum, an possit in totum perdere dotem et alia bona. l. 77. nu. 1. fo. 258. col. 1.

Vxor, an possit accusare maritum de adulterio. l. 80. glo. 1. ver. Item quæro. nu. 3. fo. 260. col. 2.

Vxor putatiua an possit de adulterio accusari. l. 81. nu. 1. fo. 260. col. 3.

Vxor propter adulterium, an, & quando perdit dotem. ibi. glo. 1. nu. 2. folio. 260. col. 3.

Vxor, quæ non est adulterata, sed osculum tantum præbuit extraneo, qua poena puniatur ipsa & osculans. ibi. in parte, Adulterio. in principio. nu. 3. fo. 261. col. 3.

Vxor, quæ pernoctauit extra domum viri, an perdat dotē, & alia bona. ibi. versu. Perdit etiam dotem.

numero. 4. folio. 261. col. 3.

Vxor accusata de adulterio, an debeat alimentari, pēdente lite. ibi. ver. Et nota. nu. 7. fo. 261. col. 4.

Vxor vendens fundum de licentia viri, mortuo viro, an possit illum vindicare. l. 56. in parte, Vala todo. versiculo. Contrarium. numero. 6. fo. 192. col. 4.

Vxor, an transeat in potestatem viri per contractum matrimonij. l. 57. in parte, Que ella. versu. Ex quibus. nu. 15. fo. 195. col. 1.

Vxor in quærendis an possit præiudicari. l. 60. glo. 1. ver. Sed quæro. cl. 2. nu. 3. fo. 198. col. 4.

Vxor consentiens alienationi rerum mariti, in quibus habebat hypothecam pro dote, & iurauit non contrahere, an mortuo marito possit agere hypothecaria. ibi. in parte, Renunciare. versu. Adde quæstionem. nu. 5. fo. 199. col. 3.

Vxor, an, & quando tenetur alere maritum. l. 61. in parte, Vestir y comer. versiculo. Imò. numero. 24. folio. 204. col. 1.

Vxor vendens fundum dotalem cum viro suo, & recipiens bona stabilia maioris æstimationis, an mortuo viro possit recuperare fundum dotalem veditum. ibi. in parte, En prouecho della. ver. Circa hoc accidit quæstio. nu. 17. fo. 203. col. 1.

Vxor, an, & quando potest petere dotem, si maritus erat pauper tempore matrimonij. l. 66. in parte, Infor macion. versu. Et ex hoc. nume. 45. fo. 234. col. 2.

Vxor, an, & quando potest retrahere pro tanto rem habitam cōstante matrimonio, et veditam à marito, vel eius hæredibus. l. 75. glo. 1. ver. Circa quod. nu. 2. fo. 255. col. 4.

Vxor propter delictum mariti, an perdat bona sua, vel bona habita cōstante matrimonio. l. 77. nume. 1. folio. 258. col. 1.

Vxor, an, & quando debet aliab hæredibus viri. l. 4. in parte, De confiscar. versiculo. Hinc est. folio. 47. columna. 3.

Vxor, an debeat habere quartam, quando bona mariti cōfiscantur. ibi. versu. Nec debet habere. folio. 47. columna. 3.

Vxor, confiscatis bonis mariti, an pote-

INDEX.

poterit capere bona sua priusquam
fiscus illa occupet. ibi. versicu. Et nota
quod ante. fo. 47. col. 4.

Vxor, an, & quando, & in qua por-
tione succedat viro suo. l. 6. in parte,
En todos. versiculo. Fallit ista lex. fo.
52. col. 2.

Vxor contrahens cum bastardo
scienter, eo defuncto, si defunctus ha-
beat patrem, an succedat in quartam.
l. 9. glo. i. versiculo. Ex qua opinio-
ne. folio. 59. col. 3.

Vxor per transitum ad secundas

nuptias, an perdat ea, quæ habuit à
primo viro. l. 15. glo. i. ver. Per transi-
tum. nu. i. fo. 80. col. 4.

Vxor minor contrahens de licen-
tia mariti, an perdat beneficium resti-
tutionis in integrum. l. 53. in parte, Sin-
licencia. versicu. Item quæro. nume.
5. fol. 135. col. 3.

Vxor de licentia iudicis vendens
vnam rem, quam postea vendidit al-
teri: demum adueniente marito, vnam
ex illis approbavit, quæ istarum ven-
ditionum debet valere. l. 59. in parte,

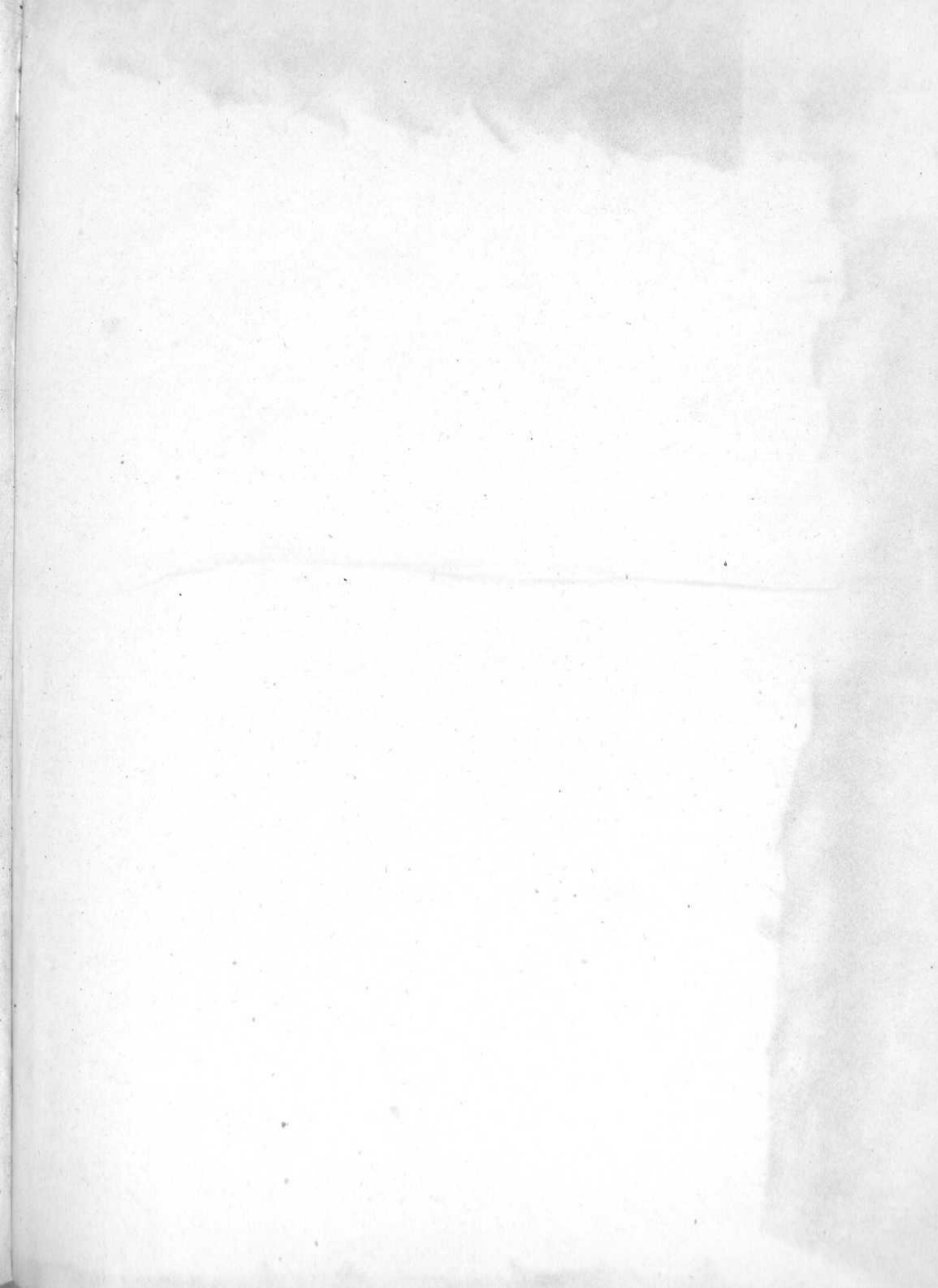
Auia de dar. versu. Quæro iudex. nu.
ii. folio. 198. col. 3.

Vxor extrahens dolo virum suum
à carcere, an puniatur aliqua poena.
In Proœmio. in pte, Gracia de Dios.
versiculo. Quæ sunt insignia. folio.
4. colum. 4.

Vxor receptas virum suum delin-
quentem in domum suam, an incur-
rat in poenam. l. 77. in parte, Heregia.
versiculo. Propterea. numero. ii. fol.
258. columna. 4.

Explicit repertorium.

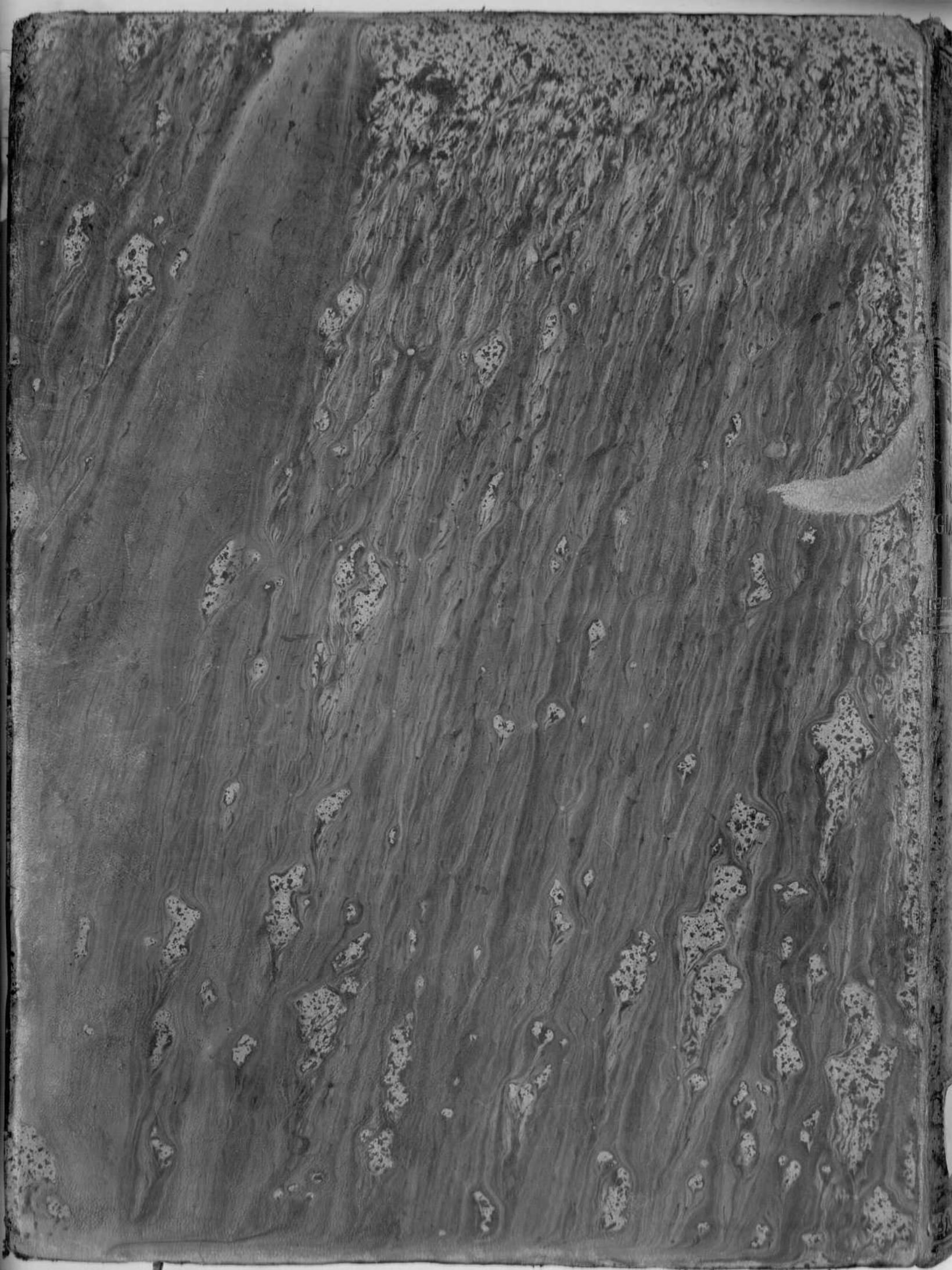

ESTANTE 7.º

Tabla 5.ª

N.º 3

CASTELLUS

DE TORO

GLOSADAS

九九九九九九